

KAD SMOKVA PROPUPA

Božidar Maršanić

SADRŽAJ:

KAD SMOKVA PROPUPA-----	2
UVOD-----	3
OTKRIVENJE, 1:1-----	5
OTKRIVENJE, 2:1-----	18
OTKRIVENJE, 3:1-----	55
OTKRIVENJE, 4:1-----	90
OTKRIVENJE, 5:1-----	101
OTKRIVENJE, 6:1-----	114
OTKRIVENJE, 7:1-----	128
OTKRIVENJE, 8:1-----	141
OTKRIVENJE, 9:1-----	153
OTKRIVENJE, 10:1-----	164
OTKRIVENJE, 11:1-----	176
OTKRIVENJE, 12:1-----	187
OTKRIVENJE, 13:1-----	201
OTKRIVENJE, 14:1-----	211
OTKRIVENJE, 15:1-----	223
OTKRIVENJE, 16:1-----	226
OTKRIVENJE, 17:1-----	233
OTKRIVENJE, 18:1-----	244
OTKRIVENJE, 19:1-----	254
OTKRIVENJE, 20:1-----	263
OTKRIVENJE, 21:1-----	275
OTKRIVENJE, 22:1-----	286
POGOVOR-----	296
BILJEŠKA O AUTORU-----	297

KAD SMOKVA PROPUPA

Matej 24:23: "Ako vam tko tada rekne: 'Slušaj! Mesija je 'ovdje' ili 'ondje' – ne vjerujte, **24**jer će se pojaviti lažni mesije i lažni proroci te će činiti tolike čudesne znakove da bi zaveli, kad bi to bilo moguće, i same izabranike. **25** Eto, kazah vam unaprijed!"

Matej 24:32: "Razumijte ovu usporedbu na primjeru smokve! Čim joj granje postane nježno i potjera lišće, znate da je ljeto blizu. **33** Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu – na samim vratima!"

UVOD

Zanimanje za Knjigu Otkrivenja, mada je to posljednja Knjiga u Svetom Pismu, značajno je već i zbog toga što otkriva ljudsku znatiželju i zanimanje za ono što je tajnovito, nepoznato i skriveno.

Isus je donio Radosnu vijest. Njegova vijest je bila namijenjena svakom, jer je želio da se svi spase kroz vjeru.

On nije šutio, On nije prijetio. Isus je ukazivao na spasenje, pomoći i radost.

Isus je želio da ga ljudi slijede iz ljubavi, za svoje dobro. Ipak, što se dogodilo? Ljudi su prezreli ljubav. Odabrali su grijeh, a što je grijeh? Grijeh je zlo – propast.

I opet, Bog nije želio da ljudi ostaju u neznanju o propasti onih koji se opiru Božjoj riječi; onih koji odbijaju život koji se temelji na Svetom Pismu.

Isus odabire apostola Ivana kao svog glasnika, kako bi on objavio ljudima posljedice njihovog neposluha.

Ljudima je bilo objavljeno spasenje. Gospodin je govorio pojedincu kao i crkvi ili zajednici.

Svatko je mogao birati: Boga i vjeru ili grijeh i propast, ali ljudi su izabrali propast.

Otkrivenje više nije tajna. Pa i zove se otkrivenje, jer je Božja volja bila da ljudi znaju; da ne ostanu u neznanju.

Njegova ljubav je dala ljudima još jednu priliku da se vrate Bogu i ostanu svu vječnost s Njim.

Ova knjiga ukazuje na strahote posljednjeg vremena, ali je ustvari vapaj za spasenje duša.

Svaka propovijed zove, vapi: "Vratite se Bogu svom!"

Mnogi propovjednik je već zastao pred Otkrivenjem, a nije ni čudno, jer bi se običnim jezikom moglo reći: zato što mu nije bilo otkriveno.

Ne samo da im nije bilo otkriveno, već su se zaista duboko zamislili nad posljednjim stihovima (Otkr. 22:18-19) ove

Knjige: "Ja svakomu koji čuje proročanske 'riječi' ove knjige izjavljujem:

"Tko 'ovomu što nadoda, Bog će mu nadodati zla opisana u ovoj knjizi'; a ako što oduzme od riječi ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov dio na stablo života' i na Sveti grad, opisan u ovoj knjizi."

Bogu odani i Duhom Svetim vođeni Božji sluga i propovjednik je svjestan svoje kompetencije: znade dokle može ići, što treba i mora reći, kako bi ispunio onaj zadatak na koji ga je Gospodin pozvao i koji mu je povjerio.

Ni pastor Božidar Maršanić se nije lako odlučio propovijedati Otkrivenje koje je apostol Ivan dobio od Gospodina, kada je bio prognan na otok Patmos.

Samoj propovijedi su prethodile mnoge molitve i mnogo proučavanje Riječi. Tek kada su uslijedila otkrivenja i vodstvo Duha Svetoga, on je s vjerom krenuo na ovaj zadatak.

Ponekad nam otkriva, nama neki nepoznati simbol, znak ili smisao, a nekada samo šutke prijeđe preko nekog stiha, ali nas sigurno vodi ukazujući na opasnost nevjere i sigurnost života, sadašnjeg i vječnog, koji se temelji na živoj Božjoj riječi.

Slušajući ili čitajući njegove propovijedi, možda nam neće biti otkrivena svaka tajna, ali ćemo saznati što nam je potrebno činiti da budemo sigurni u svoje spasenje i vječni život uz Gospodina, ali i kako da izbjegnemo "velikoj nevolji".

Uvjerena sam da će ova knjiga postići svoj cilj, to jest dovesti duše k Bogu, već i zato, jer vjerujem da su njezin sadržaj i tisak ostvareni Božjom voljom.

Pristupimo bez predrasuda čitanju ove knjige. Otvorimo um i srce, a nadasve, vjerujmo Božjoj riječi. Oni koji žive onako kako Pismo kaže i čvrsto stoje na Božjoj riječi, izbjegći će sve nevolje posljednjeg vremena.

Heda Domitrović

OTKRIVENJE, 1:1

"Otkrivenje Isusa Krista koje mu
dade Bog da pokaže slugama svojim
'što se ima' uskoro 'dogoditi'. I on to pokaza
značima po svom andelu kojega posla svome sluzi Ivanu."

PREDGOVOR

Knjiga Otkrivenja govori o tome što se ima uskoro dogoditi. Čitali smo Evandelja i poslanice, čitali smo Knjige proroka, a čitali smo već i iz Knjige Otkrivenja, ali je ona za nas još uvijek tajanstvena i zagonetna.

Niti jedan čovjek, niti jedan propovjednik ne može sa sigurnošću reći da je sve spoznao, ali može govoriti o onome što je napisano.

Pošto smo na početku prvog poglavlja, čeka nas još vrlo dugo proučavanje da stignemo do 22. poglavlja.

Krenut ćemo od poglavlja do poglavlja, kako bismo postepeno proučili tu tajanstvenu knjigu.

1 "Otkrivenje Isusa Krista koje mu dade Bog da pokaže slugama svojim 'što se ima' uskoro 'dogoditi'. I on to pokaza znacima po svom anđelu kojega posla svome sluzi Ivanu."

Ovaj stih nam ukazuje da je ovo otkrivenje, iako pisano Ivanovom rukom, Otkrivenje Isusa Krista.

Ivan je bio poznat u svih sedam crkava u Aziji. Bile su mu poznate sve njihove aktivnosti.

On je pisao s autoritetom očekujući od crkava da to prihvate kao Božju objavu. Knjiga Otkrivenja je pisana simboličkim jezikom, koji se pak najbolje može tumačiti simbolima iz Starog zavjeta.

Knjiga Otkrivenja je knjiga koja je imala svoju važnost i koja je govorila u prošlosti za ono vrijeme, koja govorila nama o sadašnjem vremenu, ali nam otkriva i slijed događaja u budućnosti.

Proroštva opisana u ovoj knjizi će se u cijelosti ispuniti.

U ovom sadašnjem vremenu, mi govorimo u jezicima, imamo proroštva i tumačenja, ali tu se može i nešto umiješati što dolazi od čovjeka i njegove misli, što se možda i ne bi ispunilo. Zato Pismo kaže, kad netko prorokuje, da ostali prosuđuju što on govoriti; da li je to sukladno Božjoj riječi ili nije.

Ako nije sukladno, moramo to odmah ispraviti, jer ne samo da to mogu biti ljudske misli, već se može umiješati onaj drugi, čije ime niti spomenuti ne želim.

Tu moramo uvijek praviti oštru cenzuru, kako bismo znali da govorimo, ili slušamo Božju poruku.

Svjedočanstvo onoga što će se dogoditi, napisano je u knjizi Otkrivenja, koje je Bog poslao po anđelu, svome sluzi Ivanu, u potpunosti će se ispuniti, kako stoji napisano. Ispunit će se svaka riječ, točka ili zarez. Sve što je napisano ispunit će se, jer dolazi od Boga.

Pročitajmo 2. i 3. stih:

2 "Ovaj svjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista – za sve što je vidio.

3 Blago čitaču i slušaćima riječi ovog proročanstva, ako vrše što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu "

Određeno vrijeme je blizu!

Ta Božja riječ označava blizinu Božjeg vremena. Što god bih rekao, ne bih mogao točno definirati vrijeme, jer je Božji 'blizu' drugačiji od našeg 'blizu'.

To može biti sad, a može biti za neko vrijeme.

Kada gledamo Božji blizu i slušamo Njegovu riječ, po svemu onome što je rekao da će pratiti Njegov dolazak ili se prethodno događati, vidimo koliko je i po našem mjerilu blizu Njegov dolazak. Ipak točno vrijeme ne možemo reći, jer je i sam Gospodin Isus rekao da to nitko ne zna, osim Oca nebeskog i ako On to hoće nekome kazati.

Ima li netko među nama kome je to rekao? Neka slobodno kaže, kako bismo i mi to znali.

Nema nikog, a kada bi netko i tvrdio da zna, to ne bi bila istina. To zna samo Otac nebeski. On nas je upozorio na ono što će se dešavati i kako ćemo prepoznati da je vrijeme blizu.

To je određeno vrijeme. Kod Gospodina je sve određeno. Mi smo nekako u tom valu koji nas nosi i vidimo taj projekt koji je

On sam za nas ljude projektirao, koji se ostvaruje i koji će se na kraju po Njegovoj volji u cijelosti ostvariti.

Mi živimo i gledamo kako se već ostvaruje. Služimo Gospodinu, vjerujemo mu, poštujemo Njegovu riječ i Njega se držimo više od bilo koga na tom svijetu.

Svatko nas može razočarati i mi možemo nekoga razočarati, ali Isus nikada neće nikoga razočarati!

Držati se Njegove riječi, znači držati se Gospoda Isusa.

To je onda blagoslov za svakog pojedinca bez obzira na sve ono što u ovome svijetu prolazimo.

Možda baš sada netko od nas doživljava nepravde, možda prolazi kroz mnoge nevolje, kako je Isus u početku rekao, ali će Isus kroz sve to biti s nama.

Zar nije Izraelu rekao da se ne boji i kad prelazi preko vode, da se neće utopiti? Neće se utopiti, jer je taj spasonosni pojas sam Gospodin Isus, koji će ih sačuvati.

Možda ideš kroz 'veliku vatru', ne boj se, jer nećeš izgorjeti. On će te i kroz vatru provesti i to tako da izgori na tebi samo ono što treba izgorjeti, da bi postao novi čovjek koji će služiti Gospodinu i slaviti Njegovo ime. U 4. stihu piše kao

CRKVA NA ZEMLJI

4 "Ivan sedmorim crkvama u Aziji: Milost vam i mir od onoga 'koji jest', koji bijaše i koji će doći, i od sedam Duhova koji su pred njegovim prijestoljem..."

To je uvod. Tko je taj koji jest, koji bijaše i koji će doći?

To je Gospodin Isus Krist. O Njemu govori Njegova sveta Božja riječ. To je proroštvo koje je unaprijed kazao onaj koji će sve ispuniti i koji zna vrijeme kada će se ispuniti sve što je napisano u ovoj dragoj, svetoj Bibliji.

Prva tri poglavљa govore o tome kakvo je stanje bilo onda kada je na otoku Patmosu, apostolu Ivanu, koji je zbog Krista i Njegove riječi, bio zatočen, dano ovo otkrivenje.

Ta tri poglavlja govore za ono vrijeme, buduće stanje, to jest naše sadašnje stanje, kako bismo mogli kontrolirati, cenzurirati i vidjeti što crkve rade i u kakvom su stanju; da bi kroz Duha Svetoga bili poučeni, pokarani i po potrebi kažnjeni, kako bi nas izveo na Put, kako bi Njemu služili i bili Njegovi.

Znate da Pismo kaže da nas Gospodin kaznama popravlja.

Te kazne nisu tako strašne da nas unište, već da nas opomene, da ga razumijemo i dalje slijedimo.

Kada roditelji kažnjavaju djecu, ne čine to da bi ih uništili nego da ih bol opomene kako ne bi više takvo što činili.

Tako je i u našem duhovnom životu. Mi smo djeca Božja, rođena riječju živog Boga koji ostaje zauvijek!

Mi ne možemo biti bilo kakvi, a zvati se vjernici i kršćani. Kada si kršćanin, onda trebaš i kršćanski živjeti, a možeš znati kršćanska načela, jer su napisana u Biblijii, svetoj Božjoj riječi.

Kada živiš onako, kako nas ona uči, onda si kršćanin.

Pismo govori neposlušnima, samovoljnima, nezadovoljnima i tako dalje. Kaže da nas Gospodin kaznama popravlja i ispravlja naše putove kako bismo ga slijedili, a ne da bi trčali ispred Njega. Isus je rekao: "Slijedi me!"

Koga da slijedimo?

Da slijedimo crkvu, propovjednika ili Isusa?

Isusa moramo slijediti svi zajedno. Moglo bi se reći da nam i sluge Božje, ako su prave Božje sluge koje žive svetim životom, mogu biti uzorom.

Ako netko ne zna ili ne može čitati Svetu pismo, može se ugledati na ono što oni rade i kako žive, pa ih tako slijediti. Ali svi zajedno slijedimo Isusa Krista, koji će nas dovesti u nebo.

Naš cilj je nebo, aleluja! Dosta nam je ove zemlje, ali moramo na njoj živjeti kao Njegovi svjedoci, dok On to hoće. Trebamo pokazati ostalim narodima, susjedima, prijateljima, pa i našim neprijateljima, da On za nas spremu nešto posebno.

Crkva je unikat Božji. On sam kaže:

"Ja gradim svoju crkvu i vrata paklena neće je nadvladati."

Je li to blagoslov za nas? Je li to sigurnost za nas, braćo i sestre? Slava našem Gospodu! Dalje kaže:

5 "...i od Isusa Krista, 'vjernog svjedoka', prvorodenca od mrtvih i 'vladara zemaljskih kraljeva'! Njemu, koji nas ljubi i koji nas je 'otkupio od grijeha' svojom krvi

6 i učinio nas kraljevstvom svećenika za Boga, svog Oca – njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen."

Komu slava i vlast? Isusu!

Nitko nas ne ljubi kao On – ni majka, ni otac, ni brat, ni sestra, ni kćer, ni sin, ni susjed, ni prijatelj.

Istini za volju, moramo kazati da ni mi tako ne ljubimo kao što nas Isus ljubi. Pošto nas ljubi, On želi i nas naučiti tako ljubiti; prvenstveno Njega, a onda i svakoga čovjeka oko nas.

Isus kaže da ljubimo Boga iznad svega, a onda i bližnjega svoga kao samoga sebe.

Isus nas ljubi, On nas je otkupio i platio najvišom mogućom cijenom.

Isus se sada, na otoku Patmosu javlja apostolu Ivanu:

7 "Evo dolazi u pratnji oblaka!" i 'vidjet će' ga svako oko, i oni koji su ga 'proboli'. 'Zbog Njega će proplakati svi narodi na zemlji.' Da! Amen!"

Da, proplakat će oni koji su ga proboli, oni koji nisu u Njega vjerovali, koji su ga odbijali i svi narodi na zemlji. Vidjet će ga i proplakati svi narodi. Pismo kaže da će svi proplakati.

"Evo dolazi!" Evo dolazi Isus Krist! Svako oko će ga vidjeti.

"Gdje je Bog", pitaju se danas ljudi?

Kada doživljavaju nesreće ili nepravde, viču glasno: "Gdje je sada Bog, pa da urgira i potuče one koji su zli i nepravedni?"

Oni zaboravljaju da je prije nekog vremena, možda trebao i neke od nas potući.

Takav je čovjek!

Uvijek bi htio da Bog sebe potvrđuje, a zaboravljaju da je Bog sebe potvrdio kroz ljubav koju nam je dao kroz svog Sina, koji je smrću svojom platio naše grijehu i uskrsnuo za naše

opravdanje, da bi mi vjerujući u Njega imali Život vječni. Da, Život vječni.

Možemo na ovom svijetu imati mnoga dobra. Kada bismo imali sve što postoji na tom svijetu, a ne bismo imali Isusa, ne bismo imali Život vječni.

Onaj tko ne vjeruje u Isusa Krista i Isus mu nije postao njegov Spasitelj, nema Vječnog života.

Bog nas je tako ljubio da bismo vjerovali. Da bismo i ti i ja, vjerovali! Da bi svatko tko čuje vjerovao i vjerujući imao.

To je bez vjere nemoguće. To je proroštvo koje je dano preko apostola Ivana da bismo imali Život vječni.

Možda si na ovom svijetu siromah, nemaš mnogo i preživljavaš iz dana u dan, ali ako si pravi vjernik, onda si bogat. Onda imaš bogatstvo koje je neprolazno: imaš Vječni život!

Ima mnogo vjera na svijetu; ima mnogo religija koje govore o nebu, ali ako ne žive po riječi Božjoj onda nemaju Vječnog života. Za to je potrebno ispunjavati Njegovu riječ u praksi i načinu života.

Netko je rekao da to nije moguće. kažu da ne treba Bibliju tako doslovno shvatiti, ali je baš to potrebno. Baš svaku Božju riječ treba poslušati, slijediti i izvršiti. Tek će onaj imati blaženstvo koji sluša i izvršava, kako smo čitali u ovoj knjizi proročanstva. Budeš li tako činio, bit ćeš blagoslovljen, imat ćeš mir i biti radostan. Ja sam radostan i ne bih se mijenjao sa najbogatijim čovjekom, kraljem ili vladarom ako on to nema, a ako ima, onda se ne trebamo mijenjati. Onda imamo i ja i on.

To je potrebno svakom čovjeku i nema izuzetka. Kroz Isusa Krista, dano je svim ljudima jer je potrebno cijelom čovječanstvu.

Ljudi danas trče za bogatstvom, globalizacijom i za mnogim prolaznim stvarima. Danas nema granice pohlepi. Želi se imati, pa makar i drugi umro od gladi.

Sve je to prolazno i doći će dani kada ćemo svi imati dovoljno.

Pismo kaže da smo danas osramočeni i omalovažavani. Uvijek sotona nekoga upotrijebi da te pita, što ti vrijedi vjerovati kada si i onako bijedan, jadan i ništa nemaš na ovom svijetu. Možemo svakome reći da imamo Isusa u svome srcu. Imamo nebesku baštinu koja nam je spremljena na nebu.

Tada nam se smiju i kažu da smo skrenuli. Oni žele sada i tu imati i kažu ako im to Bog dade, da je onda sada već tu raj, a ako im ne da, onda je to pakao.

Ovdje nije ni raj ni pakao. Raj je tamo gdje je Gospodin Isus Krist, a pakao je kao što Pismo kaže, u ponoru bez dna, gdje su strašne muke, ali o tome nećemo sada.

Nastavimo sa 8. stihom:

8 "Ja sam Alfa i Omega, veli 'Gospodin Bog', 'koji jest', koji bijaše i koji će doći, 'Svemogući'."

Kada bi poznao nekog čovjeka koji je moćan i ima vlast, pa da ti taj kaže da se ničega ne bojiš, jer da će on sve srediti i isposlovati tvoju pravdu, a ti da budeš samo miran, da ga slijediš i slušaš, bio bi siguran i miran, uvjeren da ti nitko ništa ne može. Ima ljudi koji se uzdaju u ljude, u zemaljske moćnike i one koji su na vlasti.

Uistinu, onaj tko je na vlasti, može ti pomoći. Pismo kaže da je Isusu dana sva vlast na nebu, na zemlji i ispod zemlje! Nema strahovanja za tebe draga dušo. Vjeruj Gospodinu Isusu Kristu i drži se Njega. Ne boj se.

Isus kaže Ivanu: "Ne boj se, ja sam s tobom! Ne boj se!"

Zar nije i nama svima rekao: "Ne boj se!"?

Ne bojmo se. Zašto da se ne bojimo? "Bit ću s vama u sve dane...." Do kraja će biti s nama.

Nije li to razlog za našu radost? Nije li to divno? To je naša sigurnost. Polažemo li mi važnost na te riječi? Osjećamo li mi da je On s nama dok slijedimo Njegovu riječ?

Jedna naša prijateljica mi je jutros ispričala da je pala i pomislila je kako se je teško ozlijedila, međutim kada je ustala i pogledala, nije bilo povrede.

"Znaš li zašto si pala", pitao sam ju?

"Pala si zato da bi vidjela Njegovu ruku, koja te je zaštitila i uvjerila se da je On s tobom!"

Tako je sa svakim od nas. Kada se nešto dogodi, onda osjetimo Njegovu prisutnost. Ništa se ne može dogoditi što On neće dozvoliti.

Isus neće dozvoliti da nas nešto uništi, već da nas spasi, da živimo i da imamo ono što je On za nas pripravio.

Aleluja! Slava Tebi Gospodine!

To je Božja riječ koja je neprolazna.

9 "Ja, Ivan, brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i ustrajnosti u Isusu, bijah zbog riječi Božje i zbog Isusova svjedočanstva na otoku zvanom Patmos.

10 U dan Gospodnji padoh u zanos i čuh kako se iza mene ori jak glas poput trube:

11 'Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmorim crkvama..."

"Što vidiš?" Vidio je stanje u crkvama koje su u ono vrijeme bile na svijetu.

To se događalo pod kraj prvog stoljeća, skoro prije 2000 godina. Gospodin Bog mu je pokazao kakvo je bilo stanje i onda mu je rekao: "...napiši i pošalji poslanice u sedam crkava!" Rekao je da pošalje svakoj crkvi i tu sada nabraja:

"...u Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodiceju!"

Dakle da pošalje svima kako bi i oni znali kakvo je stanje u crkvama. Vrlo je važno da crkva zna stanje u kojem se nalazi. Da zna kakvo je njeno duhovno stanje.

Vrlo je važno da mi primimo i vjerujemo ono što nam Duh Božji govori. U ovom slučaju On opisuje duhovno stanje pojedinih crkava.

Znate da na jednom mjestu kaže: "Izidite..." "Ne dohvatajte se..." i "Bit ću vam Bog i vi ćete biti moj narod, govori Gospod Bog. Živjet ću među vama i u vama."

Gospod je svojim duhom prisutan i živi u nama.

Kako znam da je živ? Znam da je živ, jer živi u mom srcu i vodi me u mom životu. Slava neka je Njegovom svetom imenu! Dalje piše: **12** "Okrenuh se da vidim glas što mi govori. I kako se okrenuh, opazih sedam zlatnih svijećnjaka, **13** a među svijećnjacima 'nekoga slična Sinu Čovječjemu', obučena u dugu haljinu i 'opasana zlatnim pasom' po prsima. **14** 'Njegova glava' s kosom bijaše bijela 'poput bijele vune, poput snijega'; 'Njegove su oči bile kao ognjeni plamen'; **15** 'Njegove su noge sličile mjedi' kad se užari u peći; Njegov glas kao šum velikih voda'. **16** U svojoj je desnici držao sedam zvijezda, iz Njegovih je usta izlazio oštiri dvosjekli mač, a Njegovo lice bilo kao 'sunce' kad sja 'u svoj svojoj sili'."

To je video. To je bio Isus Krist. Takvog ga je Ivan video u svom viđenju.

To je sila! To je život! To je vladajući Bog i kao takav mu se predstavio.

Kad ga je opazio, pao je kao mrtav. Pa ne možeš u Njegovoj prisutnosti živ ostati! Pri takvoj sili i slavi, ne možeš ostati na svojim nogama!

Ivan je bio sveti, Božji čovjek. On je bio najmlađi apostol i bio je ljubimac Gospoda Isusa Krista. On se često odmarao na Isusovim grudima.

Na grudima Isusa Krista imamo svi mjesto i možemo se svi doći odmoriti. Draga dušo, ako si umorna, dodri na Njegove grudi i naći ćeš odmor.

Apostol Ivan, kada je video Isusa i Njegovu slavu, kao što je ovdje opisano, pao je kao mrtav do Njegovih nogu.

17 "Kad ga opazih, padoh kao mrtav k Njegovim nogama, a on stavi na me svoju desnicu i reče mi: 'Nemoj se bojati!'

Nemoj se bojati! Nemoj se bojati draga dušo. Imaš li u životu nekoga koga se bojiš? Imaš li neprijatelja kojeg se bojiš?

U Pismu piše da je Isus rekao da će On izmiriti naše neprijatelje s nama. On će to učiniti, ne moraš se ti boriti.

"...Nemoj se bojati! 'Ja sam Prvi' i 'Posljednji'..."

U poslanici Rimljanima, u 8:33 apostol Pavao kaže i pita:

" Tko će podići tužbu protiv izabranika Božjih?"

Zar bi nas optužio ili osudio Isus, koji je umro i uskrsnuo za nas? Tko može nadvladati Boga našeg?

Ta On je od svih jači. Njemu je dana sva vlast; On je taj koji nam kaže da se ne bojimo.

Tijekom našeg života ponekad prolazimo kroz teške situacije, a nekada i stravične. Mi smo ljudi koji se i bojimo.

Sam je apostol Pavao rekao da je mnogu borbu vodio: izvana borba, a iznutra strah.

Gdje je strah? U srcu je strah. Pomisliš, joj – kako?

Isusa ne vidiš. Često puta te đavo iznenada zaskoči i prestraši, a ti vikneš: "Joj!"

Nisi bio pripreman za takav glas ili događaj, ali Isus kaže: "Ne boj se!" Sve što će se na ovom svijetu događati, draga dušo, vjerniče, crkvo Gospodina Isusa Krista, nanovo rođena djeco Božja, ne bojmo se!

On je Prvi i On je Posljednji!

To znači da On ide pred nama, a Njegova je ruka iznad i iza nas. Znači da smo mi, ako vjerujemo, u potpunom Božjem zaklonu. U potpunom zaklonu Božjem!

Kada On drži svoju ruku nad tobom, ne boj se!

18 "Onaj koji živi! Bio sam mrtav, ali evo, živim u vijekevjekova i imam ključeve smrti i podzemљa."

Ivan ga vidi; On razgovara s Ivanom. Ivan ga je video prije smrti - Ivan ga je video poslije smrti i sada u zatočeništvu, kada kao čovjek ne bi mogao doći k njemu, Ivan ga gleda.

"Bio sam mrtav i sada živim!"

Tko od nas može reći da je bio mrtav i da je sada živ? Tko?

Znate što kaže Sveti pismo? Kaže da smo bili mrtvi radi naših grijeha i prijestupa, a i da smo s Kristom oživjeli.

Jesi li živ, ili si još mrtav?

Ako si još u grijehu, onda si još mrtav, ako si oslobođen od grijeha, vjerom u Sina Božjeg, Isusa Krista, koji te je oslobođio, ti živiš s Isusom.

Kada živiš s Isusom, onda se ne boj ničega!

On je taj koji je Prvi i Posljednji. Slava Ti Gospode!

On ima ključeve smrti i podzemlja. Od pakla, jer podzemlje je pakao. On ima ključeve, aleluja.

Tko ima ključeve? Ima li Petar ključeve?

Ne, Petru je Gospodin dao samo ključ za vrata vjere, da ih otvori u našem srcu i svima koji su slušali Radosnu vijest koja se propovijeda, ali ključeve smrti, podzemlja i kraljevstva Božjeg, ima samo Gospodin Isus! Nije Petar za naše grijeha, ispaštao smrt na križu, već samo Gospodin Isus Krist i kad On otvori, nitko ne može zatvoriti, a kad On zatvori, nitko ne može otvoriti. Slava Njemu!

Netko bi želio zadržati vrata da mu se ne zatvore pred nosom, ali uzalud.

Jednoć je bilo neko viđenje. U tom su viđenju ljudi ulazili u nebo, a neki su ljudi htjeli zadržati svog susjeda, vjernika, da ne uđe u nebo prije njih. Vikali su: "Čekaj, mi idemo prije!" Ipak je on ušao; nisu ga mogli zadržati. Oni su ostali i nisu mogli ući, jer nisu bili obraćeni vjernici. Nastavljamo sa 19. stihom:

19 "Sad napiši što si video: sadašnje stanje..."

Rekli smo na početku da prva tri poglavlja govore o stanju ondašnjeg vremena, jer je crkva već pod konac prvog stoljeća počela skretati od istine.

"...i onog što će se poslije ovoga dogoditi."

To znači da napiše sadašnje stanje i kakva će biti budućnost. To je Otkrivenje. To je divna knjiga koja opisuje što će se ubuduće događati.

Kada kroz ovo Otkrivenje, ali i kroz proroštva koja su govorili proroci Starog Zavjeta i Evandelja, gledamo na budućnost ovog svijeta, vidimo da je njegova budućnost crna i to za one koji nisu obraćeni. Sve ovo što se događa u svijetu; ratovi, nesreće,

potresi, pa čak i ujedinjenja, sve je to u knjizi Otkrivenja napisano. To mora tako biti, izvršiti se ići svome kraju.

20 "Što se tiče tajanstvenog značenja sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, a sedam svijećnjaka sedam je crkava."

To je Ivan video u Njegovoј ruci. Ovdje nam je otkrivena tajna o tome tko govori, kome se govori i o kome se govori.

Nije li to divno? To se po crkvama ne propovijeda.

Malo sam čuo u prošlosti, u pedeset godina mog vjerničkog života, da se propovijeda o Otkrivenju. Nisam čuo da je netko u našoj zemlji načinio seriju propovijedi i o tome govorio. Da, svi smo se mi od vremena do vremena dotali stihova koji su potvrđivali ono o čemu smo u tom trenutku propovijedali, ali isključivo da se o tome govorilo i to sve povezano, nisam imao prilike čuti.

Neću reći da je meni sve otkriveno, no želim o tome propovijedati onoliko, koliko mi Bog otkrije. Neka nam dragi Gospod pomogne da shvatimo što će se uskoro dogoditi.

Mi to trebamo vjerovati i ako nismo potpuno ispravni i vjerni, treba nas opomenuti i zastrašiti da potrcimo Kristu u zagrljaj, da tražimo oprost i spasenje, kao i svi oni koji to još nisu doživjeli.

OTKRIVENJE, 2:1

"Andelu crkve u Efezu napiši:
ovo govori onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici,
koji hodi između sedam zlatnih svijećnjaka. "

PISMA SEDMORIM CRKVAMA

HLADNOJ CRKVI U EFEZU

U drugom poglavlju piše o stanju u crkvama.

Sedam crkava kojima su poslane Ivanova poruke, su imenovane redoslijedom kojim su im te poruke dostavljane, naime krenule su od sjeverozapada, do jugoistoka.

Prvo piše crkvi u Efezu i opisuje stanje crkve i anđela u Efezu:

1 "Anđelu crkve u Efezu napiši: ovo govori onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici, koji hodi između sedam zlatnih svijećnjaka.

2 Poznam tvoja djela, tvoj trud i tvoju postojanost. Znam da ne možeš podnosići zlikovce: iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lašci."

Što vi mislite? Ja ne poznam vaša djela kao što ni vi ne poznate moja, ali po životu pojedinca može se zaključiti kakva su njegova djela i kakav je njegov život.

Ovdje On kaže da pozna njihova djela, da ih vidi i da je Njemu sve otkriveno.

Kada nekoga pratiš u stopu, onda vidiš sve što radi, pa čak i što misli. Poznaš njegov trud.

U svakom pismu crkvama vidljivo je da Krist ima apsolutno poznavanje lokalnih Zajednica i znade svako njihovo djelo i njihov trud, bio on dobar ili loš.

A kakav je naš trud? Kakva su naša djela. On će vagnuti težinu naših djela, i vrijednost našeg truda, kaže Pismo.

I postojanost njihovu pozna. Čvrsti su i ne daju se pomaknuti. Mi pjevamo jednu pjesmu koja kaže da stojimo na Stijeni, a ta Stijena je sam Isus. Mi stojimo zato, jer ta Stijena čvrsto stoji. Bog je odabrala tu Stijenu na kojoj stojimo.

Isus kaže da zna da oni ne mogu podnosići zlikovce. To su oni koji zlo rade. Oni tvrde da su apostoli, a nisu.

Mnogi ljudi se i nama dodvoravaju i tvrde kako i oni vjeruju i da je to sve isto. Neki kažu da su i oni ljudi i da će se svi spasiti. Da, Bog je predvidio spasenje za sve ljude, ali ga moraju poslušati. Potrebno je poslušati i slijediti ga, baš onako kako On to kaže. To je to.

On zna da su iskušali one koji tvrde da su apostoli, a nisu. Da su ustanovili da su lašci.

Vidite, sve treba promatrati kroz Božju riječ.

3 "Ustrajan si i neumorno si trpio za moje ime."

Mislim da mi ovdje baš i nismo mnogo trpjeli za Njegovo ime, ali nam je poznato da ima zemalja u kojima su kršćani progonjeni.

Sada živimo u slobodi, ali često je stega mnogo korisnija, jer nas može zaustaviti da se ne izgubimo i predaleko odemo.

Apostol Petar piše da se čuvamo i ne udaljujemo od stada, jer ričući lav kruži i gleda koga će proždrijeti.

Zato, nemojmo se udaljivati od stada. Držimo se stada, jer pred stadom je Gospodin Isus Krist.

4 "Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio."

On zna sve. Zna koliko se trudiš ili koliko zbog nemara, zapostavljaš Božje djelo.

Kada pogledamo što kaže za crkvu u Efezu, rekli bismo da je u redu i andeo i ta crkva. Lijepo je i istinito nabrojao, ali onda kaže: "...imam protiv tebe to..."

"To", upravo: "To", kaže: "...što si svoju prvu ljubav ostavio."

Ovo je teško razumljivo. Sve je nabrojao: revnost, trpljenje, postojanost i sve to, a sada: "...prvu si ljubav ostavio!"

Tko je naša prva ljubav? Isus je naša prva ljubav!

Je li On još uvijek naša prva ljubav?

Ako jest, onda će se događati sve ono što ispred toga nabraja. Ispred onoga: "Ali imam protiv tebe..."

Ako je On naša prva ljubav, onda će to biti tako. Ipak se može sve to raditi i biti takav, a ostaviti prvu ljubav. Kako je to

moguće? Moguće je! Kada bi sada na ovom zidu pisalo za mene ili o meni, vjerujem da bi također pisalo:

"Ali imam protiv tebe..."

Da piše tebi ili bilo kome, bi li isto tako pisalo ili ne bi? Mislim da svatko od nas zna što bi pisalo.

Mi moramo doći do tog stanja, svatko za sebe, da nam ne kaže da ima nešto protiv nas, a to je jedino moguće, ako ne ostavimo prvu ljubav.

Pa kako je onda do toga došlo u efeškoj crkvi? Bilo je to stanje anđela i cijele crkve. Takvo je bilo njihovo stanje.

Znate, mi možemo doći u crkvu onako iz običaja, jer se zajednica sastaje, ali ne dolazimo sa žarom. Ne idemo sa gorućom željom da vidimo svoju braću i da u njima vidimo Isusa; da se zajedno radujemo, molimo, pjevamo i služimo Gospodinu, da ga slavimo i zahvaljujemo za ono što je učinio. Mi možemo sve to činiti, ali preko volje.

To je ono što piše u poslanici Timoteju, da imaju obliče pobožnosti (vanjštinu), ali srcem ne ljube Isusa.

Jesmo li mi takvi vjernici ili smo drugačiji?

Nadam se da smo mi oni koji iskreno ljube Gospodina. Kada ljubimo Isusa, onda ćemo ljubiti i braću.

5. "Prema tome, sjeti se odakle si pao, obrati se i opet počni činiti prva djela! Inače, ako se ne obratiš, doći ću k tebi i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova položaja"

Kaže im da se sjete kako je bilo u prvim danima: sjeti se!

Znate, kada smo se mi, moja obitelj i ja obratili, imali smo bilježnice u koje smo zapisivali pjesme i sve što smo čuli. Svake smo večeri dugo pjevali i jer nismo imali pjesmarice, sve smo zapisivali. Radovali smo se, molili, učili, pjevali i slavili. Išli smo pješice, dvaput na dan po autoputu, tamo i natrag, s kraja grada do centra, a bilo je i mraka i kiše i snijega.

Navečer je škripalo od zime pod cipelama, kada smo se po mjesecini vraćali kući. Ništa nas nije moglo zaustaviti, a sada

mnogi imaju automobile pa ipak ne dođu. Neki kažu da je sklisko i da se boje da će pasti.

Pa neka je sklisko; ako padnemo, dići ćemo se!

Bolje je pasti na putu u Zajednicu nego kod kuće raditi i onda pasti. Bolje je pasti u službi za Gospoda, nego u nekom drugom poslu. Uvijek razmislimo što je bolje.

Kaže da se obrate i opominje ih da opet počnu činiti prva djela. Prva djela su činili u prvoj ljubavi kada su ljubili Gospoda Isusa, više od svega.

Znate, onda su nas psovali i rugali nam se, pokazivali prstom na nas. Slikali su karikature i lijepili ih po stupovima, ali nas to nije smetalo. Što su nas više napadali, mi smo se više radovali. Danas smo već pogodeni ako nas netko krivo pogleda ili možda uopće ne pogleda. Danas nas sve vrijeda, a zašto to?

Zato jer smo ostavili prvu ljubav!

To su indikatori koji pokazuju naše stanje. Pokazuju ga tebi kao i meni. Svima nam pokazuju ozbiljnost stanja u kojem se nalazimo.

Piše im da se obrate, jer ako se ne obrate On će ukloniti njihov svijećnjak. To je drugim riječima rečeno da će njih ukloniti, a to je onda propast. Uklonit će, jer ima razloga zašto će ukloniti. On je ozbiljan i svaka Njegova riječ je ozbiljna i ima važnost. Uklonit će te i više te neće biti.

To je ozbiljna opomena o kojoj treba dobro razmisliti. To je bilo stanje u prvoj crkvi dok je ona još gorjela i dok je apostol Ivan bio još živ. On koji je s Isusom hodao, koji ga je video prije uskrsnuća i poslije uskrsnuća. Kojemu se javio i pokazao što će se uskoro dogoditi. Apostol Ivan je bio sretan i blagoslovljen kroz to, a i mi smo.

Takvo je stanje onda pomalo ulazilo u crkvu, a danas?

Svijet sa svojim željama i nasladama hoće ući u crkvu.

Držimo se Isusa, braće i sestara, nanovo rođene djece Božje! Onda nam sotona neće moći nauditi.

6 "Ali ovo ti je dobro: mrziš djela nikolaita, koja i ja mrzim.

7 Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama! Pobjedniku ću dati da jede od stabla života koje se nalazi u Božjem raju."

Tko ima uho... jasno je da je ta poruka upućena onim vjernicima, ali ništa manje, čak i više, upućena je nama u sadašnjem vremenu.

Drvo života je Isus. On je stablo iz kojeg mi crpimo našu snagu. On je naš život, naš izvor i naša snaga. Ovo bi trebala biti pouka i opomena za sve nas, jer se to i na nas odnosi. Ako ima nešto protiv nas u našem životu, onda se obratimo!

Propovijedamo i uvijek smo propovijedali o Isusu Kristu, i kad u Otkrivenju govorimo u propovijedima ono što je On pokazao svom sluzi Ivanu, da bismo mi znali kako se u našem životu trebamo vladati, kako vjerovati, služiti Gospodinu i biti upravo onakvi, kako nas On kroz svoju riječ uči, propovijedamo o Isusu..

Otkrivenje je proročka riječ samog Gospodina Isusa Krista, koju je On dao svom sluzi Ivanu, dok je ovaj bio u progonstvu na otoku Patmosu. Kada mu je otkrivao stanja i događaje, rekao mu je da napiše sve ono što je vidoio.

Rekao je da napiše 'sadašnje stanje', to je bilo stanje u ono vrijeme, ali to 'sadašnje' stanje vrijedi za sve vjekove, dok milost Božja traje.

To vrijedi i za nas u ovo doba. Od 1. poglavlja do 4. poglavlja govori nama o onome što je bilo i što jest, a od 4. poglavlja dalje pa do kraja, govori o onome što će se zbiti.

Najprije moramo proći sedam Poslanica koje su kroz Duha Svetog, od Isusa Krista, objavljene apostolu Ivanu da ih napiše i pošalje crkvama u Maloj Aziji. Poruke i opis stanja, napisane u ondašnje vrijeme imaju proročku vrijednost i aktualne su za crkve Isusa Krista i u ovo, naše vrijeme.

Kada je bilo sedam crkava u prvom stoljeću, Gospodin je razgledao njihovo stanje. Razgledao je stanje anđela crkve, to jest njihovog pastira i svake pojedine duše u toj crkvi.

Kao onda, On i danas dobro zna stanje svake pojedine duše.

On je isti Bog koji se nije promijenio.

Gospodin želi da se ravnamo prema Njegovoj riječi, što znači da naš život bude pozitivan u očekivanju Njegovog dolaska, jer će On doći po svoju crkvu. Isus će doći po one koji Njega slušaju, čekaju i slijede. Neka nam dragi Gospodin Isus pomogne da to kroz Njegovu riječ razumijemo i prakticiramo u svom životu.

Vratimo se Efeškoj crkvi i 6. stihu u 2. poglavlju:

6 "Ali ovo ti je dobro: mrziš djela nikolaita, koja i ja mrzim..."

Svaki Božji čovjek, pravi vjernik, mrzit će sva grešna djela i gaditi se na njih. On nikada neće namjerno griješiti ni sudjelovati u nekom grijehu.

Znamo da je anđelu Efeške crkve u četvrtom stihu rekao:

"Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio."

Pitali smo se, kako se može ostaviti prvu ljubav?

Naša prva ljubav je Gospodin Isus Krist.

Prvi naš susret s Njim je bio onda kada smo osjetili da je On naše srce ispunio ljubavlju. S tim smo žarom u srcu počeli živjeti život u zajedništvu s Njim, s braćom i sestrama.

Ta prva ljubav se ostavlja onda kada druge stvari preuzimaju važnu ulogu u našem životu. Tada se događa da sve činimo iz običaja, ali bez ljubavi i žara. Ostavlja se prva ljubav; mislimo da nam ona više nije potrebna; mislimo da je potrebna samo u početku i onima koji se tek obraćaju.

Prva ljubav mora biti stalna i žarka, u odnosu na Gospodina i našu braću. Ona mora živjeti u nama!

U slučaju da to nije tako, Gospodin to vidi i može nam reći, kao anđelu Efeške crkve: "Ali imam protiv tebe..."

Rekao je, da je dobro što mrze djela nikolaita, jer ih i On mrzi.

Nikolaiti su bili ogranačkih poganskih kršćana, koji su propovijedali sektaštvo, idolopoklonstvo, a posebno blud.

Takvi su i danas neki ljudi koji žele vratiti u crkvu ono u čemu su nekada živjeli. Bože sačuvaj!

Bože sačuvaj da bi netko od nas postao onakav kakvi su bili nikolaiti i vratio se nazad u grešni život! Takav bi izgubio spasenje i Život vječni. Gospod mrzi takva djela.

Kod anđela Efeške crkve, bilo je dobro što je bio protiv takvih djela, ali on se trebao vratiti u prvu ljubav.

7 "Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama! Pobjedniku će dati da jede od 'stabla života' koje se nalazi 'u Božjem raju'."

Ovo je simbol, jer se ne radi o stablu u raju, već je to 'Stablo života', sam Isus Krist.

U Njemu je život! On je i nama dao život!

Kroz svu čemo se vječnost hraniti Njegovom prisutnošću i biti zadovoljni. On će zadovoljiti sve potrebe našeg Vječnog života.

Iz Njega čemo cerpiti i od Njega sve dobivati.

To je Gospodin Isus Krist.

Zato je naša dužnost da znamo što Pismo govori, kako Otkrivenje ne bi bilo tajna za nas. Nama nije sve otkriveno. Otkriveno nam je onoliko koliko nam Gospod otkriva, ali ono što je bitno i osnovno za naše spasenje, napisano je u ovih sedam poslanica, sedmorim crkvama, što mi kao vjernici, svatko ponaosob, trebamo znati.

Trebamo znati naše duhovno stanje.

Svatko mora znati svoje stanje, i ono što se protivi Božjoj volji. Potrebno je znati što se dešava u crkvi kao i onda u vrijeme prve crkve, kada je crkva bila silna i djelotvorna, u vrijeme kada su još apostoli bili u životu i preko kojih je Gospod silno djelovao. Ni u ono vrijeme nije bilo sve dobro, a kamoli danas, kada se ne dešavaju tako veliki znaci. Koliko više ima danas đavo priliku da obezvrijedi crkvu, uvede idolopoklonstvo i blud, te je učini mlakom.

Ako se mi ne držimo Isusa Krista, otvaramo đavlu mogućnost za njegovo djelo.

Već u osmom stihu 2. poglavlja nastavlja:

PROGONJENOJ CRKVI U SMIRNI

8 "Andelu crkve u Smirni napiši: Ovo govori 'Prvi i Posljednji', onaj koji umrije i oživje:..."

Tko je taj? Ja mislim da znamo da to govori sam Isus Krist!

On sam govori. On je umro i oživio. Je li to istina?

Mi vjerujemo u slavno uskrsnuće Gospodina Isusa Krista.

Mi to vjerujemo i ne sjećamo se toga samo kroz običaje, već to proslavljamo i svojim životima.

Isus živi – i mi ćemo živjeti s Njim, ako ga slijedimo i slušamo onako kako nas On uči.

To je rekao Isus apostolu Ivanu da napiše crkvi u Smirni.

Crkva u Smirni bila je progonjena u prvom stoljeću, kao i tokom vladavine 10 rimskih vladara, pa sve do obraćenja rimskog cara Konstantina, 312. godine na kršćanstvo. Do tada je bio progonitelj kršćana.

Gospodin je u proročkoj riječi rekao upravo toj crkvi:

9 "...poznam twoju nevolju i tvoje siromaštvo – ali ti si bogat!"

To znači da On zna što oni rade, ali i ono što mi radimo. U crkvi ili Zajednici svi izgledamo kao da smo lijepi i dragi ljudi od kojih se može samo dobro očekivati, ali je pitanje kada se nalazimo kod kuće, na ulici ili na radnom mjestu, kakvo je onda naše ponašanje i naš život?

On nije tijelom ograničen da ne bi znao što se na drugom dijelu grada ili svijeta događa. Gdje god da smo, On zna i pozna naša djela. On pozna naše nevolje i nema takve nevolje u kojoj nam On ne bi mogao pomoći.

Već je u Matejevom Evandelju Isus rekao da nam treba kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje.

Te nevolje su napadi i iskušenja kako bismo se odvojili od Krista. Predbacuju nam da se pravimo pametnijima od ostalih ljudi ili crkve u kojoj žive.

Ne, nismo pametniji. Pismo čak kaže da su sinovi ovog svijeta mudriji od sinova Kraljevstva, ali po strahu Božjem u srcu, imamo mudrost, Božju mudrost, koju ovaj svijet nema. Zato možemo i znamo živjeti po Božjoj volji.

Kada se čovjek obrati, u našim bližnjima, priateljima ili rođacima javlja se protivljenje.

Kažu nam da možemo vjerovati u Boga, ali da trebamo ići s njima i raditi što oni rade, jer kao i oni vjeruju u Boga.

To su oni nikolaiti koji žele u crkvu uvesti duhovni blud, odnosno idolopoklonstvo. Oni se pod maskom vjernika uvlače u crkvu, da bi razorili djelo Božje, ali Gospodin to vidi i zna.

To je naša nevolja protiv koje se borimo. To je svakodnevna borba. Svakog dana moramo potvrđivati našu pripadnost Gospodinu Isusu Kristu, ali u tome pobjeđujemo.

U svojoj poslanici 2:5 apostol Jakov piše:

"Poslušajte, moja ljubljena braćo, zar nije Bog izabrao siromuhe, prema shvaćanju svijeta, da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva, obećanog onima koji Njega ljube?"

Ako smo i siromasi, ljubimo Gospodina!

Neka nam bude u srcu naša prva ljubav!

Bog nam je obećao Kraljevstvo i On će nam ga dati. Kraljevat ćemo s Isusom i vječno služiti Gospodinu.

To nam je obećao naš Bog koji ne laže! On nas uči da ni mi ne lažemo. Da govorimo, svjedočimo, branimo i živimo istinu, kada ona bude napadnuta, a to se često puta događa.

Tako nam milost Božja pomaže da naše siromaštvo bude bogatstvo. Kaže, da budemo bogati vjerom. Možda naše imovno stanje nije veliko, ali nas Božja riječ uči da budemo zadovoljni onim što imamo.

Apostol Pavao piše da zna imati i ne imati. To znači da prolazim kroz život kad imam i kad nemam, ali u oba slučaja, zahvaljujem Bogu. Znači da ostajem vjeran.

Neki misle da će, kada se obrate Bogu, imati veliku materijalnu korist; da će im onda Bog dati da im sve napreduje i da im bogatstvo raste.

Kada naše bogatstvo počne rasti, piše u Izrekama, trebamo paziti da naše srce ne prione uz njega, već da za sve zahvaljujemo Bogu. Naše siromaštvo je bogatstvo naše vjere.

Pismo kaže da je Bog sačuvao našu baštinu na nebesima.

Izgledamo siromašno, ali smo duhovno bogati. Trpimo, služimo, vjerujemo, postojani smo i idemo dalje za Isusom Kristom. Tako nas uči sveta Božja riječ.

U Poslanici Hebrejima, u jedanaestom poglavlju u 26. stihu kaže za Mojsija, da je sramotu Kristovu smatrao većim bogatstvom od egipatskog blaga, jer je gledao na obećanu nagradu od Gospodina.

Pitaju nas, da li nas nije sram što smo ostavili svoju vjeru i prešli u neku drugu vjeru? Kažu u neku žutu vjeru i pričaju izmišljotine i vulgarnosti, ne znajući o čemu govore.

Djecu Božju i one koji žele biti pravi sljedbenici i vjernici Gospodina Isusa Krista, đavo na sve moguće načine ocrnjuje i kleveće.

Mojsije, koji je bio na faraonovom dvoru drugi čovjek u tom kraljevstvu, odnosno odmah do samog faraona, kome je trebalo pripasti faraonovo naslijedstvo, ostavio je dvor, bogatstvo i slavu, da bi prihvatio stradanje izraelskog naroda, jer je smatrao sramotu Kristovu, vrednjom od sveg egipatskog blaga.

On je tako visoko vrednovao ono na što ga je Bog pozvao. Pozvao ga je tamo kod kupinova grma, onda kada mu je rekao da izuze obuću, jer je mjesto na kome je stajao bilo sveta zemlja.

Nas je Isus pozvao da idemo za Njim i budemo dio Njegove crkve. Pozvao nas je da budemo onakvi kakve nas On hoće

imati, da živimo sveto i da vrednujemo riječ Božju i život posvećen Kristu, više od svega na svijetu.

Slava neka je našem dragom Gospodu! To je divna milost Božja. To je Božje djelo koje On gradi u nama.

On želi da budemo tako čvrsti vjernici da bismo, ako je to potrebno, dali i svoj život za Isusa Krista! Pismo kaže za Isusa da je za nas dao svoj život do same smrti na križu. On je dao život za nas, a i mi da ćemo ga dati – ako je to potrebno.

U našim krajevima u današnje vrijeme nema takvih progonstava kršćana, kao što ih je bilo u prvom stoljeću, pa sve do početka 4. stoljeća i koje je trpjela crkva u Smirni.

Crkvi u Smirni kaže da poznaje njihovu nevolju.

I mi imamo nevolje. Kakve su to nevolje? Imamo ih kroz bolest, kroz poteškoće, neimaštinu i slično.

Apostol Pavao o tome piše u 2. Korinćanima, u 6. poglavlju. Nitko tko služi Gospodinu i Njega slijedi, ne može proći kroz ovaj život bez nevolja.

Nevolje nas u vjeri duhovno izgrađuju i jačaju, jer dok idemo kroz mnoge nevolje, Isus je s nama.

Iz svake nevolje i vatre, izlazimo bolji i pročišćeniji. Na nama izgori ono što treba nestati i pročistiti se, da bi se u našem životu sve više očitovao lik Gospodina Isusa Krista.

U 2. Korinćanima 6:4-7, apostol Pavao piše:

"Naprotiv, preporučujemo same sebe u svemu kao Kristovi službenici velikom postojanošću: u nevoljama, u nuždama, u tjeskobama, pod udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima, u bdjenjima, u postovima; čistoćom, znanjem, strpljivošću, dobrotom, Duhom Svetim, iskrenom ljubavi; riječju istine, silom Božjom, s oružjem pravednosti za napad i obranu..."

Oni su imali nevolje, crkva u Smirni je imala nevolje i mi imamo nevolje, ali oni su postojano stajali u vjeri u Gospoda Isusa Krista. Nisu se dali odvojiti od Isusa.

Božja riječ nas može uputiti i učvrstiti u svakom pogledu i pokazati nam da nismo sami. On je uvijek s nama te nam može pomoći i utješiti nas. Ono što mi ne znamo, On zna, što mi ne možemo, On može! Slava Njegovom svetom imenu!

To je saznanje divno i mi se tome radujemo. Dalje piše:

9 "... i grdnje koje su ti nanijeli oni koji tvrde da su Židovi, a nisu nego sotonina sinagoga."

Židovi, to znači vjernici. Koliko ima danas onih koji tvrde da su vjernici, da služe Gospodinu, da znaju što piše u Svetom pismu? Kažu da su pravi vjernici, da su kršćani, a kad pogledaš njihov život, vidiš da nisu.

Kada bismo počeli nabrajati grijeha, (u Pismu je čitav katalog grijeha, a svaki grijeh ima svoje ime); vidiš grijeh kod njega, vidiš da on nije kršćanin, da nije vjernik, da nije "Židov".

Samo se pretvara da je, a ako nije, onda što je?

Ako nije vjernik, ako nije sljedbenik, što je onda?

Onda je sotonina sinagoga!

Tvrde da su vjernici, a nisu! Ima li toga i danas?

Pogledajmo na sebe, ispitajmo se!

Pogledajmo ono što Isus kaže, što riječ Božja kaže. Ako nema, hvala Bogu! Ako ima, promijenimo se!

Upravo sada dok čitamo, promijenimo se, pogledajmo na Božju riječ i odlučimo se da budemo pravi vjernici; da budemo bogati vjerom i onakvi kao što nas Božja riječ uči.

10 "Nemoj se bojati ..."

Bojimo li se mi? Svega se bojimo!

Čim negdje nešto šušne, joj! Negdje zagrmi, joj! Čujemo da će doći nevolje, joj, što ćemo! Ne boj se! Zašto se ne bojati?

Isus je rekao da će on biti s nama!

Isus kaže: "Ne boj se!"

Sigurno su se bojali, ali ih je On htio ohrabriti. Apostol Pavao također kaže da je izvana borba, a iznutra strah. Kroz mnoge nevolje i napade je prošao i s lavovima se u Efezu borio, ali je pobijedio.

Kako je pobijedio? Pobijedio je, jer je Isusova sila bila u njemu. Njega se držao ne odstupajući ni lijevo ni desno.

Oni koji čitaju Svetu pismo, razumiju o čemu govorim.

Oduvijek je bilo lavova, a i danas ima lavova.

Znate da apostol Petar kaže da lav ide ričući okolo, tražeći koga da proždre. Kad bi se koja duša samo malo odvojila, bila bi to prilika da je proždre.

Ali, ne bojte se vi koji ne lutate, vi koji se držite Isusa!

Lav je svezan i ne može ništa učiniti, jer ga je Isus pobijedio.

Divna milost Božja; Isus je pobijedio sotonom i svezao ga.

10 "Nemoj se bojati muka što te čekaju... "

Joj! Kakve su to muke koje nas čekaju? Što nas čeka u budućnosti? Kada dođu nevolje, hoćemo li zanijekati našu vjeru? Hoćeš li se ti odreći Zajednice? Sve zanijekati, reći da to nije ono što si očekivao?

Naravno da to nije ono što ti misliš, jer moraš prihvati Božje misli. Pismo kaže da naše misli nisu Božje misli.

Kao što je razlika između neba i zemlje, tako je razlika između naših i Božjih misli, naših i Božjih putova, kaže prorok Izajia.

10 "...đavao će ubrzo neke između vas baciti u tamnicu, da 'budete podvrgnuti kušnji'..."

Podvrgnuti kušnji? Doći u tamnicu? Zašto, pa nisam ništa učinio? Zar zato što vjerujem?

Možda pomisliš: "Ako je tako, ne moram ja više ići tamo u crkvu, ne moram ja više javno pokazivati vjeru!"

Imao sam ujaka koji je, kada smo mu svjedočili Božju riječ, ovako rekao mojoj majci: "Ja vjerujem seko, ali ono što ja vjerujem ne mora nitko znati."

To nije istina. To nije vjera!

S takvom vjerom je on otišao u vječnost, a prema Svetom pismu mi znamo gdje se on sada nalazi.

Isus je rekao da će se, onog tko se Njega postidi pred nevjernim narodom i On njega postidjeti i odreći pred Ocem nebeskim. Sam Isus je rekao da taj neće ući u Kraljevstvo nebesko.

Kušnja i nevolja su zato da se ispitamo, kako bismo vidjeli kakvi smo u Gospodinu; držimo li se čvrsto Njega, ili smo već zaboravili ono iz čega nas je Gospodin izbavio.

Možda si već zaboravio svoje spasenje pa je i prva ljubav u tebi ohladnjela, mlako ideš dalje i posustaješ.

To je siromašni život. Gospodin hoće da imamo bogati život. On je bogat i može sve nas obogatiti svojim bogatstvom, da živimo jedan radostan život.

Mi trebamo biti radostan narod koji vjeruje u Krista. Znamo da je kušnja ispit naše vjere. Kušnjama se učvršćuje naša vjera.

Apostol Petar kaže, da bi se na kraju naša vjera pokazala vrednjom od propadljivog srebra i zlata.

Ako to nije, onda nismo položili ispit kušnje. Pali smo na ispitu, ali hvala Bogu, sada ga još možemo ponoviti. Sada još imamo mogućnost popravka i podignuti se, ali kada se jednom naš ovozemaljski život ugasi, nema više popravka.

Svi se mi vozimo jednosmјernom ulicom i nema povratka.

Zato moramo svi znati da je Božja riječ važna. Moramo je vjerovati, poslušati i provoditi u našem životu.

10 "... i trpjet ćete 'deset dana' nevolju. Ostani vjeran ... "

Trpjet ćeš! Trpimo i trpjet ćemo. Nećemo imati veće nevolje od one koju možemo podnijeti, jer je velik naš Pomoćnik!

Koliko dugo će ona trajati, to samo Bog zna, ali Pismo kaže da nam valja proći kroz mnoge nevolje.

Uz sve to kaže da ostanemo vjerni.

Prije dosta godina u Slavoniji je bila jedna vjernica koja je imala dosta nevolja kroz svog muža.

Njen suprug je bio lugar i uvijek joj je branio ići u crkvu. Kolege i susjedi su ga podbadali i huškali što pušta svoju ženu u Zajednicu, jer, govorili su, tko zna što oni tamo rade.

Tako ga je đavo napumpao da je rekao svojoj ženi, ako ode još jednom u Zajednicu, da će je ubiti.

Ona je mnogo trpjela radi Krista. Poznala je muževu narav i znala kakav je, ali je ipak odlučila ići i dalje u Zajednicu.

Kad je došlo vrijeme odlaska, ona je pošla, ali je on stao pred nju i zaprijetio da će je ubiti. Ona mu je rekla:

"Ako me ubiješ, idem u nebo, a ako me ne ubiješ, onda idem u Zajednicu!"

Ona se nije pokolebala, a on je vidjevši njezinu odlučnost, odustao od svoje namjere.

Vrlo je važan naš stav. Bog je taj koji svoju djecu uzima u zaštitu. On je taj koji je bio prisutan. On ga je mogao udariti i na mjestu uništiti, ali nije!

Bog je milost! Bog je ljubav i htio mu je pokazati njezinu pravu vjeru u Krista, kako bi se i on spasio pa da jednog dana zajedno odu u nebo. Pismo kaže: "Ostani vjeran!"

Pitaš: do kada? Do sutra? Slijedeću godinu možda, a onda ćemo vidjeti! Ne! Božja riječ kaže:

"...Ostani vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac – život!"

Do kraja života. Jesmo li tako odlučili? Je li to naš stav, braće i sestre? Sad idemo, a Bog zna dokle? Ne treba biti previše zagrijan - đavo kaže: "Ne budi previše hladan, ali se nemoj ni previše zagrijavati, nego onako srednje."

Pismo nam kaže za one srednje, koji su mlaki, da će ih Isus ispljavati iz svojih usta.

Vrući idu u nebo, hladni u pakao, a mlaki zajedno s njima.

Neka nam Bog pomogne da budemo vrući vjernici do kraja života to jest do smrti.

Kada će smrt nastupiti, tko to zna? Nitko! Zato budimo vjerni.

11 "Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama! Pobjedniku sigurno neće nauditi druga smrt."

Imamo li mi uho? Hoćemo li moći reći da nismo čuli?

Hoćemo li na sveopćem суду reći da nismo znali?

Pismo kaže da čuje onaj tko ima uho, što Duh poručuje crkvama, jer ih je u ono doba bilo sedam.

Bogu hvala što ih danas ima mnogo više, no trebale bi biti takve, kako im Duh kroz ove poslanice poručuje.

Tko bude takav, bit će pobjednik i njemu neće nauditi druga smrt.

U 21. poglavlju u 8. stihu piše:

"Što se tiče kukavica, otpadnika, odurnih stvorenja, ubojica, bludnika, vračara, idolopoklonika i svih lažaca, njihova sADBINA je u jezeru koje 'gori ognjem i sumporom'. To je druga smrt!"

Ta druga smrt kojom će takvi biti bačeni u ognjeno jezero, nama draga dušo, neće nauditi.

Zašto? Zato jer smo mi već za ovog života umrli svijetu i grijehu i živimo za Gospodina Isusa Krista.

Živimo za Spasitelja! Vjerujemo Njegovoj riječi, tako se ponašamo i želimo da takvi svi budu. Da svi dožive Isusa kao svog osobnog Spasitelja.

Nije li to divno, braćo i sestre? Nije li to divna poslanica koja je u Otkrivenju napisana crkvi u Smirni.

Piše da će imati nevolje, a i danas svaki pravi vjernik ima nevolje. Oni koji nemaju nikakvih nevolja, nemaju ih zato jer nikome ne govore, nikome ne svjedoče, jer ne žive tako da to drugi vide. Kada vide tvoj promijenjeni život, vidjet ćeš što će ti reći. Onda je pitanje kakav ćeš stav zauzeti: ostati vjeran ili se odreći svoje vjere. Neka nam dragi Gospod pomogne da služimo Gospodinu onako, kako nas Pismo uči.

Tako i nikako drugačije; niti više, niti manje!

U Jakovljevoj poslanici, 1:12, Božja riječ kaže:

"Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vjenac – život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!"

Ljubav prema Bogu, prema Gospodinu Isusu Kristu, mora biti najveća!

Što je bio prigovor anđelu i vjernicima crkve u Efezu? Prigovor je bio taj, što su ostavili svoju prvu ljubav.

Oni su išli u crkvu, ali su bili hladni.

U njihovom srcu više nije gorjelo. Dolazili su iz navike, a to nije bilo ono što je Gospodin tražio od njih.

Kada primijetiš da ne ljubiš Isusa svim srcem, znadeš li što trebaš učiniti? Trebaš se obratiti!

To nije ono temeljno, početno obraćenje, pokajanje i krštenje, nego obraćenje od onoga što te odvojilo od ljubavi prema Gospodinu Isusu Kristu.

Tada će naša prva ljubav biti zaista vruća i Isus na prvom mjestu. On zna i tebe i mene, jer kaže da pozna 'tvoja djela, poteškoće i siromaštvo', ali ti si bogat, jer pravo vjeruješ u Sina Božjega i za tebe vrijedi ovo obećanje.

Gospodin će nam pomoći da ostanemo vjerni do smrti i tako dobijemo Život.

Isus je rekao da apostol Ivan napiše sadašnje stanje, a to sadašnje stanje još uvijek traje. Još uvijek traje milost Božja. Još je uvijek crkva Isusa Krista na ovoj zemlji. Još je nije uzeo. To stanje je napisano proročanskim riječima, da bi bile upozorene sve generacije, one koje dolaze i one koje odlaze.

Da svatko sagleda svoje stanje i kakvo bi ono trebalo biti.

Piše crkvama, jer Pismo kaže: "Vi ste hram Boga živoga!"

Mi smo crkva Boga živoga; Hram je tamo gdje Bog prebiva. Hram nije rukom izgrađena građevina, nego ti i ja – svatko tko ispravno vjeruje.

To proročanstvo vrijedi za sva vremena dok milost Božja traje. Kroz ovu Riječ možemo vidjeti prijašnje, sadašnje i buduće stanje, kod onih koji su spremni popraviti svoj odnos sa Gospodinom.

Bogu hvala što imamo Svetu pismo.

Nedavno sam pitao jednog čovjeka, da li ima Svetu pismo, a on mi je rekao da ima samo Bibliju. On ne zna, a pripadnik je jedne crkve i kaže da je vjernik. On ne zna da je to isto i da su Bibliju pisali sveti Božji ljudi, a da je autor sam Bog.

Svetu pismo ima svoju vrijednost za sva vremena i za sve ljude koji se trebaju obratiti: pogane i Njegov narod, Izrael.

To je velika milost i zato On kaže u 1:19:

"Sad napiši što si video: sadašnje stanje...!"

Kada prođemo sva tri poglavlja Otkrivenja, onda četvrto poglavlje i sve do kraja nastavljamo s drugim dijelom tog stiha koji glasi:

"...i ono što će se poslije dogoditi!"

Tamo onda opisuje što će se kasnije dogoditi, ali mi smo još uvijek u sadašnjem stanju.

Sada možemo u **2:12** vidjeti kakvo je stanje bilo u crkvi u Pergamu

POPUSTLJIVOJ CRKVI U PERGAMU

12 "Anđelu crkve u Pergamu napiši: Ovo govori onaj koji drži oštari dvosjekli mač:"

Što je to dvosjekli mač? Gdje možemo nabaviti takav mač koji je stalno oštar?

Jednom mi je netko prezentirao neki nož za koji je tvrdio da će ostati oštar zauvijek, bez brušenja. Bio je to nož sa jednim sjećivom, no brzo sam ustanovio da je i on otupio. Nisam ga mogao ničim nabrusiti, ali ovdje se govori o dvosjeklom maču, a to je draga, sveta, Božja riječ. To je draga, sveta Biblija, koja je za nas napisana.

Ona se ne mijenja i nije pristrana. Ona svakoga ljubi i svakog želi privući. Ako se držimo Biblije, onda i mi imamo svoj dvosjekli mač. Pismo kaže da uzmemu sve Božje oružje, i mač Duha, koji je riječ Božja, kako kaže u poslanici Efežanima. Dakle, mi se imamo čime boriti, a to je Božja sveta riječ.

Kada je riječ Božja u nama, tada nam ona daje snagu.

Može li biti da je riječ Božja u nama, a da smo mi sve slabiji? Da se jedva krećemo od slabosti, kao da imamo neku duhovnu gripu; da nam stalno nešto smeta?

Kao da imamo neku grešnu alergiju koje se ne možemo riješiti.

Zašto se je ne možemo riješiti? Zato jer smo tvrdogлавi i ne želimo doći Isusu Kristu, da nam On pomogne i da nas oslobodi.

Gospode, daj nam snagu i oslobodi nas toga, da bismo bili pravi, živi kršćani, kroz koje će se Tvoje ime proslaviti.

Neka onaj koji se slabo osjeća moli iskreno da se toga oslobodi i zacijelo će ga Gospodin ojačati, da bude čvrsti svjedok.

To mora biti iskreni korak i iskrena želja da Njemu služimo, a ne raznim porocima.

On ima dvosjekli mač koji siječe jednako prema meni, kao i prema tebi. Nitko nije u povlaštenom položaju.

Pred Gospodinom smo svi jednaki, no postoji red u crkvi Gospodina Isusa Krista, koji je ustanovljen od Gospodina i kojega treba poštivati.

Pred Njim smo svi bili grešnici, ali nas je On oslobođio.

Umro je za sve nas i ne bi imalo nikakvog značaja da se sada uspoređujemo; tko je bio veći grešnik.

On zna sve naše grijeha i sve naše slabosti. Sve nam je oprostio, ukoliko smo to pred Njim priznali.

Isus nam je sve oprostio i izbrisao nas iz knjige smrti koja će se na kraju otvoriti, a naše ime je zapisao u Knjigu života.

Božja riječ neumitno govori svakome od nas.

Taj dvosjekli mač ne žali odsjeći svako bolesno tkivo, sve ono što je štetno za naš duhovni život. To je ljubav!

Kroz Božju riječ se možemo vidjeti kao u ogledalu.

Nekada nas možda može netko upozoriti na neki nedostatak, a mi se opiremo misleći da ni on nije bolji od nas.

Istina, ako nisi bolji, tada ne možeš niti druge ispravljati. Onda oboje trebate kleknuti pred Gospodina i moliti za oslobođenje.

Ako si kršćanin na višem stupnju kršćanskog života, onda ti je stvarno Gospodin pokazao da ispraviš brata ili sestru, kako bi i oni uzrasli do višeg stupnja, a ne da on pada, a ti da rasteš.

Zašto se neki tako ponašaju? Zato, jer nema straha Božjega u njima. Ustvrdio bih da vjera i strah Božji idu zajedno.

Vjera ne može biti živa bez straha Božjega.

Mi se bojimo da ne sagriješimo, jer znamo kakva je plaća za grijeh. Kada je strah Božji prisutan u našem svakodnevnom životu, nećemo se samovoljno ponašati, već ćemo gledati da uskladimo naš život s Božjom riječi, a Gospodin će nam u tom pomagati.

Duh Sveti će nam otkrivati i davati snagu da uspijemo. Ne možemo imati vjeru, a ne prihvati strah, jer nas taj strah suzdržava od griješenja i zajedništva sa svjetovnim napastima.

Taj dvosjekli, oštri mač će ostati uvijek jednako oštar. Nikada, za ničiju volju neće postati blaži, niti se otupiti, jer se Božja riječ ne mijenja!

13 "Znam gdje prebivaš – ondje gdje se nalazi sotonino prijestolje."

Gospodin točno zna gdje smo i gdje prebivamo.

O idolima smo čitali i kakvi su. Tamo piše, da se narod Božji uzda u Jahvu, jer je On njihov Pomoćnik. U Njega da se uzdaju i Njemu preporučuju, jer će im jedino On pomoći.

Kada to znamo i kada nas Duh Sveti opomene, nemojmo se oglušiti na opomenu, već je prihvatimo.

Božja nam riječ nikada neće odmoći, ona nam samo može pomoći.

Gdje je to prijestolje sotonino? Zar tamo u Pergamu u Maloj Aziji, koji je nekoć bio grad, a gdje su sada samo ostaci ruševina?

Ne, njegovo prijestolje je po cijelom svijetu. On je u Europi i Americi, Aziji i Africi, kao i u Australiji – po cijelom svijetu.

Pismo kaže da on vara svekoliki svijet. On vlada ovim svijetom. Kada pogledamo što se sve zbiva na ovom svijetu, kako ljudi žive i što rade, vidimo da su pod vlašću sotone.

Nije on negdje na istaknutom mjestu da ga svi vide, niti je takav kakvog ga ljudi opisuju. On svima u potaji dolazi i svakoga hoće pridobiti za sebe, odnosno odvratiti od Boga.

Netko me pitao zašto je ovaj ili onaj takav?

Zato jer je u ropstvu sotone; sotona vlada s njim preko grijeha.
On si ne može pomoći! (Bez Boga)

Pergamska crkva je živjela gdje je bilo sotonino prijestolje. On ih je htio razjediniti i uništiti. Napadao ih je i htio da se svijet i grijeh uvuče u crkvu. Kao što je Gospodin znao gdje se nalaze, tako je znao i njihovu snagu.

"...Znam da čvrsto držiš moje ime i nisi se odrekao mene..."

Znate, danas se mnogo propovijeda i predlaže od onih koji bi se htjeli uvući u crkvu, krivovjeraca ili krivih učitelja, da primimo još nekoga uz ime Isus, pa da kažemo: "Meni je ovaj ili onaj pomogao! Idi i ti tamo, možda će i tebi pomoći."

Nema drugog pomoćnika! Ne možemo se nikome, osim Isusu obraćati. Ovdje piše da zna da se nije odrekao Isusa.

Dogodi se da te netko s prezicom pogleda i upita da li je moguće da još vjeruješ u Isusa?

Ako nema vjere i straha Božjeg u tebi, sav se zbuniš. To je od sotone.

Ja se ne bojim sotone, ali se bojim Gospodina Isusa Krista. U Evandeljima je Isus izričito naglasio da se bojimo onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.

Ja neću odstupiti od imena Isus! Ja se bojim Boga. To je silno i spasonosno ime. To je ime iznad svakog imena!

Zar da ga se sramimo ili da ga zatajimo? Nikada!

Gdje je prijestolje sotonino?

U 2. Korinćanima, u 4:4 poglavljtu piše:,

"...onima kojima je bog ovoga svijeta posve oslijepio nevjerničku pamet da jasno ne vide svjetlo sjajne Radosne vijesti Krista, koji je slika Božja."

Kaže da onima, kojima je bog ovoga svijeta, znači da je on bog ovoga svijeta i ima prijestolje u ovome svijetu; on oslijepio pamet pa ne razumiju kada im govorimo i svjedočimo Božju riječ i Evandelje Kristovo..

Kada sam razgovarao s onim čovjekom, sve više sam mogao vidjeti kako je njegov razum zatupljen, zamračen i kako ne vidi niti ne zna da je u potpunom mraku.

Tko je to učinio? Knez ovoga svijeta – bog ovoga svijeta, a to je sotona! On je to učinio s narodom. Zato je narod toliko zaslijepljen pa idući u pravcu pakla misle da idu u raj.

Od raznih ljudi stvara se idle, odnosno svece, pridaju im se razne moći i daju obećanja već maloj djeci, da će im donijeti darove. Tko dijeli darove s neba?

Jedino Gospodin Isus Krist!

Najveći dar čovječanstvu od Boga je sam Gospodin Isus Krist, koji je bio žrtva radi naših grijeha.

Pismo kaže da je On došao da uništi grijeh.

Istina je da grijeh živi u svijetu, ali u mnogima koji vjeruju u Gospodina, grijeh je uništen i oni su postali djeca Božja.

To je učinio taj oštri, dvosjekli mač, koji je riječ Božja, a kojeg smo primili i počeli živjeti u slavi Gospodina Isusa Krista.

Zar to nije divno?

Taj sotona se pretvara u anđela svjetla, kako piše u 1. poglavljju iste poslanice, 14 i 15:

"Nije ni čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla.

Prema tome, nije ništa osobito ako se njegove sluge pretvaraju kao da su sluge pravednosti."

Dakle, on se pretvara u anđela svjetla! Neke osobe imaju viđenja nekih 'svetih' likova, i uvjereni su da je to Božja poruka ili objavljenje, a ne znaju da im se to sotona javio u obliku anđela svjetla.

To je prevara sotonska kojom želi prevariti i učiniti ljude sebi podložnima, malo po malo ih odvojiti od Boga i otupiti razum da ne vide istinu; da se odreknu Isusovog imena.

On poručuje crkvi u Pergamu, da zna, da se nije odrekla Njegovog imena.

Znate kada se odričemo Njegovog imena? U najmanjem slučaju, kada ga zatajimo i nikom ništa ne kažemo o Isusu.

Uvijek imamo priliku, ljudima nešto reći o Isusu. Prihvate li razgovor, možemo nastaviti, a Duh Sveti će nam u tome pomoći. Isus kaže u 13. stihu da zna gdje prebiva crkva u Pergamu, da zna da je tamo prijestolje sotonino, zna da čvrsto drži Njegovo ime i da se nisu odrekli vjere.

Isus zna; On sve zna. Zna što radimo, pa čak i što mislimo. Ako postupamo po Božjoj riječi, onda to znači da se čvrsto držimo Isusa i nitko ga ne može uzeti iz našeg srca.

Kada čvrsto držiš Njegovu riječ, znači da se čvrsto držiš Isusa.

Tako On poručuje anđelu Pergamske crkve.

Ne znamo kako dugo je bio pritisak na crkvu u Pergamu, ali u nastavku 13. stiha piše:

"...nisi se odrekao vjere u mene ni u vrijeme kad je moj vjerni svjedok Antipa ubijen kod vas – tamo gdje prebiva sotona."

Taj vjerni svjedok je bio ubijen.

Iako je taj vjerni svjedok Isusa Krista bio ubijen, Isus zna da su oni ostali i nakon toga čvrsti u vjeri.

Kada bih znao da sam sada ja na redu, ostao bih čvrst. Makar i poginuo, ja se neću odreći Isusa!

Nedugo sam spomenuo onu sestru, koja je rekla "Ako me ubiješ, idem Gospodinu, a ako me ne ubiješ, idem u Zajednicu." Tako i ja kažem: Ako me ubiju, idem Gospodinu, a ako ostanem živ, ostat ću uz Gospodinu!

Nema nikog drugog, za koga bismo se mogli držati. Ne možemo se držati ni Marije, ni Petra, ni Jakova, ni ikoga drugog.

Jedino Isus ima vlast. Jedino je Isus živ!

On kaže u 1. poglavlju: "Bio sam mrtav i evo sam živ!"

Taj koji je bio mrtav, a sada je živ, kaže Ivanu:

"Napiši što si video: sadašnje stanje..."

To je nama za ohrabrenje i svjedočanstvo kako bismo znali da nas On hoće učvrstiti, kako bi ostali vjerni i čvrsti, pa makar i pod cijenu našeg života. Da ne odustanemo ni onda kada bi netko od nas bio ubijen, od straha da to i nas zadesi.

Strah dolazi od sotone, ali ako imamo strah Božji, nastaviti
ćemo, a Gospodin će biti s nama.

Slava neka je Njegovom svetom imenu, za tu divnu milost!

Antipa je bio vjerni svjedok, a samo njegovo ime znači:

Jedan protiv svih. Svi su bili protiv njega, ali se on nije bojao.
On je svjedočio za Krista, držao se Krista i završio je s
Kristom. Božja riječ kaže da je Isus zato umro i uskrsnuo, da
bismo mi imali Život vječni.

Živimo ili umiremo, mi smo Kristovi!

To je Antipa znao i čvrsto vjerovao. Ako mu uzmu život – on
ide Kristu, ako ostane živ – živjet će s Kristom.

On ga se neće odreći. To vrijedi i za nas.

Moramo reći da nije lako doživljavati protivljenje i progonstva,
ali je moguće izdržati. Pri tome sotona škripi zubima na nas,
zbog toga što se nećemo odreći Isusa, već čvrsto vjerujemo i
držimo se onoga koji nas je spasio.

Tu je snaga, ali ne samo snaga, već i pobjeda!

Isus želi da mi budemo pobjednici, kao što to u Pismu piše.

"Tamo gdje prebiva sotona."

Gdje ne prebiva sotona? Svuda po svijetu hoda i radi zlo, ali
sve je to dobro za svjedočanstvo anđela crkve u Pergamu. To je
dobro svjedočanstvo.

Imamo li mi takvo svjedočanstvo? Dobro, još nismo došli do
smrti, ali je bilo pritisaka.

U poslanici Korinćanima kaže:

"Još niti do krvi niste došli."

Bio je pritisak riječima na djecu i od djece na roditelje; od
roditelja, od prijatelja, znanaca i stranaca.

Dok god se čvrsto držiš Božje riječi, bit će pritisaka da se
odrekneš svoje vjere, jer je sotoni cilj da te odvoji od Krista.
Nije mu važno koliko se on treba truditi oko tebe, ali mu je
važno da te pridobije za sebe.

To je bila poruka anđelu crkve u Pergamu o onome što je bilo dobro za nju, a u slijecem broju ćemo pisati o onome što je Gospodin imao protiv nje.

14 "Ali imam štošta protiv tebe; imaš tamo pristaša nauke 'Balaama', koji je naučio Balaka da zavede 'Izraelove sinove da jedu od mesa žrtvovanog idolima i da bludno grijše'."

Stigli smo do stihova u kojima Gospodin Isus govori o onome što ima protiv te crkve.

Gospodin kaže da ima štošta protiv njih.

To štošta zvuči zapravo vrlo blago, jer bi moglo značiti neke sitnice, ali onda kaže da imaju među sobom pristaše Baalama.

Balaam je htio nagovoriti Balaka da prokune sinove Izraelove, da ih odvoji od Boga i da izazove na njih Božje prokletstvo.

To nije bilo moguće.

Znamo da je magarica stala i zaustavila nerazumnog proroka.

Žao mi je te stare magarice koja je bila nemilosrdno tučena, sve dok nije progovorila: "Zašto me tučeš?"

Prorok nije video, ali magarica je vidjela anđela Božjeg, koji je tamo stajao s mačem i priječio da Balak ide dalje te da ne učini ono što nije bila Božja volja.

Taj Balaam je bio prorok koji je radio iz interesa, za novac.

Taj isti Balaamov duh je i danas prisutan u svijetu. On je isti, no ipak se malo prerušio. Malo je promijenio taktiku. Nema više inkvizicije i pogubljenja, već se to radi na neki drugaćiji način.

U Knjizi brojeva 31:16 piše:

"A baš su žene, po nagovoru Bileamovu (Balaam), zavele Izraelce da u Peorovu slučaju istupe protiv Jahve. Tako dođe pomor na Jahvinu zajednicu."

Znači da su ih navele da se miješaju sa svijetom. Balaamov Duh nastoji omogućiti svijetu pristup u crkvu kroz razne običaje i štovanja. Neki to čine kod kuće kriomice, no da se to dogodi u Zajednici tobože bi se pobunili.

Drugi pak kažu da ne mogu uskratiti darove svojoj djeci, kad ih djeca u školama ili vrtićima dobivaju i reći im da im to ne donosi nikakav svetac, već su dar samih roditelja.

Općenito vlada mišljenje, a i to je djelo duha Balaamovog, da su to sitnice, ali one ipak na mala vrata puštaju svijet i sotona u Zajednicu.

Dogada se da tako malo pomalo puštamo svijet u svoje srce. Malo pomalo složimo sa sa svijetom – i sotona kaže:

"Nije to ništa!" Pa ako to nije ništa, zašto to ipak radiš?

Jednom je jedan brat uzeo u svom poduzeću neku stvar misleći: "Pa, to nije ništa! To i onako ništa ne vrijedi."

Na to ga Duh Sveti navede da razmisli i da se zapita:

"Zašto onda uzimam, ako to nije ništa, ako ništa ne vrijedi?"

Onda su mu se otvorile oči i nije ništa uzeo, čak je i vratio ono što je prije toga bio uzeo.

Treba nam više puta oči otvoriti da ne dozvolimo đavlu i svijetu da nas prevari. On se često, kako smo čitali, pretvara u anđela svjetlosti, koji će te nagovarati i, ako nisi potpuno budan i ako Božja riječ, koja je oštar mač, nije u tvom srcu, kako bi upravo u tom trenu odsjekla zlo, imat će uspjeha.

14 "...koji je naučio Balaka da zavede Izraelove sinove da jedu od mesa žrtvovanog idolima i da bludno grijše."

U ono vrijeme su se priredivale silne gozbe u čast bala, a Balak je zaveo sinove Izraelove da jedu od mesa žrtvovanog idolima.

Uočimo da kaže: sinove Izraelove, a to ima isto značenje kao da je rekao narod Božji.

Naveo ih je da jedu žrtve idolske, jer da će im to pomoći.

Jeste li već razgovarali s nekim i kad ste spomenuli da je nešto dobro uspjelo, oni su kucnuli prstom o drvo?

U narodu se tako kucka o drvo, jer se vjeruje da je to protiv uroka, što je ne samo sotonska laž već čisto praznovjerje i grijeh. Umjesto praznovjernog kukanja, podignimo svoje ruke i zahvalimo Bogu, od kojeg nam dolazi svako dobro.

"...i da bludno grijše."

U doslovnom smislu ne želim reći da si (da smo) u bludu, ali i tu trebamo paziti bez obzira na godine.

Ima staraca koji već jedva hodaju, a u mislima im se stalno motaju bludne misli.

Može se u mislima bludno grijesiti, ali bludno grijesimo i kada se slažemo sa stavovima ovog svijeta koji kaže da to nije grijeh. Mi trebamo znati da je to grijeh, jer to Pismo kaže.

Zato je vrlo važno da čitamo Svetu pismo, da znamo što piše.

Molimo Gospodina da nam otkrije ono što nam nije jasno.

Ako slušamo samo ono što čujemo kroz propovijed, onda je to vrlo malo i oskudno znanje.

U Svetom pismu piše mnogo više no što mi ovdje možemo propovijedati, a i čitajući može nam postati mnogo jasnije. Možda si neki dan čitao nešto što ti nije bilo jasno, a na slijedećoj propovijedi si čuo Riječ baš o tome i Duh Sveti te uputio da shvatiš i razumiješ. Duhovno bludno grijesiti je odobravati stavove svijeta ili sljedbi, da ne kažem crkava, jer je samo jedna prava crkva Isusa Krista.

Za onu drugu kaže, koliko ih god ima, da je bludnica – da sa bludnicom ne grijesimo i ne usvajamo njezine nauke i ne prihvaćamo njezine stavove i savjete.

Skoro neprimjetno, malo pomalo, đavo dolazi sa svojim savjetima, upućuje na neku, tobože povjerljivu osobu s autoritetom, da porazgovaramo i da se posavjetujemo i kao onda ćemo vidjeti da se ne treba tako doslovno držati Svetog pisma. Kaže da je to vrijedilo za ono vrijeme i da danas nema važnosti, jer je zastarjelo.

Pomalo se taj krug međusobnog savjetovanja sve više širi, vjernik se hlađi, a đavo uživa, jer nas uspijeva uvući u taj nazovi kršćanski, ali uistinu, krug pun grijeha i idolopoklonstva.

Isus je rekao: "Narode moj, izidi iz nje!"

Niti se ne doticimo mislima, a kamoli da uđemo u taj krug! Gospod će nam u tome pomoći.

Kada ovdje piše 'štošta', onda kroz to pogledajmo i sami na sebe. Vidjet ćemo svaku neispravnost i možemo ustanoviti što je dobro i što nije.

15 "Tako i ti jednako imaš pristaša nauke nikolaita. Prema tome, obrati se! "

Već smo spominjali nauk nikolaita kada smo govorili o crkvi u Efezu. Bio je to nagli razvoj klerikalizma. U Pismu nema osnove da se uspostavi posebna klasa svećenstva, kao što je to bio slučaj s Izraelom, kako je to opisano u Levitskom zakonu. Takvo djelo Nikolaita bio je krivi nauk, svjetski nauk koji želi da svjetski čelnici zavladaju crkvom, da se dogovori jedan izvod iz Pisma, pa da to onda prihvatimo i vjerujemo.

To se događa malo pomalo i tako se uvlačilo u crkvu.

Isus je molio da svi budu jedno.

Ta se riječ upotrebljava u potpuno krivom smislu, ali on to kaže za svoju, za crkvu Isusa Krista, za nanovo rođenu djecu Božju, a nikako da budemo jedno s nevjernim ili grešnim svijetom.

Isus je molio za svoje učenike da budu jedno - da nanovo rođena djeca Božja budu jedno.

Onima koji ne prate Božju riječ i ne žive po njoj sveto i čisto, razum će biti brzo zamućen i neće se snaći u takvoj situaciji, jer zbilja, jedinstvo je dobra stvar.

I ja kažem na to amen, ali samo onda kada smo nanovo rođeni, a ne onda kada je krivi nauk.

Nismo, a niti ne smijemo biti protiv čovjeka, protiv osobe, ali jesmo protiv nauka koji nije sukladan Svetom pismu.

Ti nikolaiti su činili upravo to. Bludno su grijesili i nastojali da svijet preuzme prevlast u crkvi.

Mi živimo upravo u vrijeme kada se sve to događa.

Još prije pedeset godina to nije bilo tako. Kada se netko obratio, taj se je stvarno odvojio.

Mi se trebamo kloniti mjesta i onih prilika gdje možemo upasti u grijeh. Na primjer, šport sam po sebi nije grešan, ali dok na primjer u nogometu igraš, suigrač opsuje Boga. Ti na to šutiš,

jer i ne možeš ništa, kada si već pristao biti s njim. Sve se to čini normalnim. Kada se potuku, ti staneš na jednu stranu i kažeš da su ovi ili oni u pravu.

Koji su u pravu? Tko je u pravu kada se tuče?

Ti možda misliš bezazleno, no ti imаш protivnika, a i ti si njemu protivnik. U najbezazlenijoj igri stvara se protivnik i suparništvo, što je na štetu ljubavi.

Brat Oskar je bio istaknuti nogometni trener, ali nakon što se obratio, ostavio je nogomet i veliku dobit koju je kroz to imao. Spoznao je da ga to ne vodi k Bogu, nego od Boga.

Bože sačuvaj nas od tjelesnih natjecanja i isticanja ponosa.

"...Prema tome, obrati se!"

To vrijedi i za nas, za tebe i za mene, ako ima išta od tog 'štošta' u nama, trebamo se obratiti.

Kada priznamo naše slabosti ili grijeh, krv Gospodina Isusa Krista će ih oprostiti i izbrisati, da bismo bili čisti i bez grijeha. To kaže Božja, sveta riječ. To kaže onaj koji je dao zapovijed da se piše.

16 "Ako li ne, doći će u skoro k tebi, i borit će se protiv njih mačem svojih usta."

U Otkrivenju 19:15, kaže na koji način će se boriti:

"Iz Njegovih 'usta' izlazi oštar mač da njime 'pobije pogane'. 'On će nad njima vladati željeznim žeziom'."

Protiv svih onih koji se neće obratiti, kao što kaže Božja riječ:

"On će se boriti". Tko će se boriti? Neću se boriti ni ja niti ti.

Borit će se Gospodin Isus! On će se boriti!

On ih neće nagraditi. Ne, On će ih kazniti!

Tako piše u Svetom pismu. Vjerujemo li mi Božjoj riječi?

17 "Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!.."

Na kraju Gospodin daje obećanje:

17 "...Pobjedniku će dati skrivene mane, dat će mu i bijel kamen i na kamenu napisano 'novo ime' koje nitko ne poznaje osim onoga koji ga prima."

U Starom zavjetu mana nije skrivena. Njome je Gospodin hranio 2500 jutara svoj narod, dajući da taj kruh kiši s neba. Skrivena mana ukazuje na Gospodina Isusa Krista.

Pobjednik će dobiti i bijeli kamen.

Tko će ga dobiti? Dobit će ga samo pobjednici. Na kamenu je napisano novo ime. Možemo reći da je to jedan intimni odnos Isusa Krista s pobjednicima.

Ne daje ga poraženima, već ga daje pobjednicima.

To je njima slikovito prikazano, da za njih ima nešto, što je od drugih skriveno. Koje je to ime?

Da znam ja bih vam rekao, ali ne znam. To je tajna za svakog, osim za one koji će ga dobiti i to kad ga dobiju, jer su pobijedili.

Neka nam dragi Gospodin pomogne da ne budemo popustljivi kršćani (jer je naslov ovog poglavlja: Popustljivoj crkvi u Pergamu), da ne budemo kršćani koji imaju još 'štošta' u životu; da ne budemo kršćani protiv kojih će se Gospodin boriti mačem svojih usta i na kraju ih pobiti, već da budemo na kraju pobjednici i dobijemo bijeli kamen. Kada primimo taj bijeli kamen, tek tada ćemo vidjeti koje je ime na njemu napisano.

Nakon divnog obećanja anđelu Crkve u Pergamu, da će pobjednik dobiti skrivene mane, bijel kamen i na njemu napisano 'novi ime', nastavljamo neugodnom porukom:

POKVARENOJ CRKVI U TIJATIRI

18 "Anđelu crkve u Tijatiri napiši: ovo govori Sin Božji, čije su 'oči kao ognjeni plamen', čije su noge slične užarenoj mjedi."

U Otkrivenju se jedino na ovom mjestu koristi naslov, Sin Božji. Pismo crkvi u Tijatiri je duže od pisama upućenih drugim crkvama.

Posebno je naglašeno da govori: Sin Božji, a ne kaže se: Sin Marijin, jer nikom drugom, osim Sina Božjeg, nije dopušteno zauzeti Kristovo mjesto.

Taj naslov označava silu i autoritet. Tu Spasitelj nastupa kao onaj koji otkriva, istražuje i sudi.

Njegove su oči kao ognjeni plamen, te On vidi grijeh koji ne može trpjeti. Njegove noge su kao užarena mjesec, što znači da on gazi i osuđuje grijeh.

Sama prisutnost Kristova uništava svaki grijeh i grijeh ne može opstati u Njegovoј blizini.

19 "Poznam tvoja djela, tvoju ljubav, tvoju vjeru, tvoju uslužnost, tvoju postojanost. Znam da su tvoja posljednja djela brojnija od prijašnjih."

Već znamo da Isusu, Sinu Božjem ne može ništa biti skriveno. On sve razgleda i sve prosuđuje.

Gospodinu nije nepoznato što se u Tijatiri događa.

U toj crkvi je bilo mnogo zla, ali Krist prvo govori o onom što je za pohvalu. To su najčvršće riječi upućene bilo kojoj crkvi: vjera, strpljenje i djela.

Posvećenje i gorljivost su bili prisutni unatoč otpadništva i pokvarenosti većine.

"...posljednja djela brojnija od prijašnjih."

Što je tamnija bila tama, to je čvršće i povezanije bilo jedinstvo Bogu vjerne manjine.

Tijatira je u ono vrijeme bila trgovački centar i neki spisi iz onog doba dokazuju da je u njoj bilo više trgovačkih bratovština no igdje drugdje u Aziji.

O gradu Tijatiri se vrlo malo piše u Svetom Pismu.

U Djelima apostolskim, čiji je autor anoniman, ali se pretpostavlja da ih je pisao Apostol Luka, piše da je apostol Pavao sreo u Filipima ženu koja se zvala Lidija.

Lidija je bila trgovkinja iz Tijatire, a prodavala je grimiznu odjeću izrađenu u Tijatiri.

O tome piše pisac Djela apostolskih, 16:14-15

"Među njima slušala nas neka žena imenom Lidija, prodavačica grimizne odjeće iz grada Tijatire; ona je priznavala pravog

Boga; Gospodin joj je otvorio srce tako da se prikloni Pavlovim riječima.

Kad bi krštena ona i dom njezin, zamoli nas ovako: 'Ako ste, dakle, stekli uvjerenje da sam prava vjernica Gospodnja, dođite u moju kuću i tu stanujte!' I prisili nas na to."

Zanimljivo je da se u Otkr. 2:20 spominje druga žena, Jezabela i to po najgorem zlu, kako možemo vidjeti čitajući dalje:

20 "Ali imam protiv tebe to što podnosiš Jezabelu, ženu koja sama sebe naziva proročicom i koja zavodi moje sluge učeći ih 'da bludno grijše i da jedu idolima žrtvovano meso'."

Ta žena Jezabela je bila žena Ahabova i izvor idolopoklonstva u Izraelu.

Balaam je napadao Izrael izvana, ali ona je to činila iznutra.

Ona je zapravo bila stranac u Izraelu i odgovorna za najgore idolopoklonstvo u naciji.

Ona je progonila one koji su služili Bogu. Kaže da je ona sama sebe (jer nikada nije bila od Boga pozvana) nazivala proročicom, tražeći za sebe nepogrešivost Božjih objava. Jezabela je crkvu razarala iznutra, upućujući ih na ljudsko, umjesto Božje vodstvo.

Njenim opačinama se može još pribrojati i bezbožno općenje sa zamršenim načinom slavljenja idola, a čemu se može pribrojati uzimanje hrane posvećene idolima.

21 "Dao sam joj vrijeme da se obrati, ali ona neće da se okani svoje bludnosti."

Dao joj je; Gospodin joj je u svojoj dobroti i milosti dao vrijeme da se obrati, ali ona nije htjela.

Zar nas to ne podsjeća i na današnje vrijeme?

Gospodin je cijelom čovječanstvu dao vrijeme i poziva ga na obraćenje. Neumorno zove kroz Duha Svetog i nudi spasenje. Nudi otkup i oslobođenje koje je za nas tako teško platio svojom smrću na križu, a opet...svijet odbija.

Kao i Jezabela, mnogi uporno ostaju u svom bludu i idolopoklonstvu!

Gospodin zove, stoljećima, tisućljećima daje mogućnost pokajanja, i što? Grijeh se umnožio!

Ljubav je ohladnjela! Javljuju se lažni proroci.

Jezabelin primjer i danas ima sve više sljedbenika.

Što drugo možemo danas očekivati, no gnjev i sud Božji?

22 "Pazite! Bacit ću je na bolesničku postelju, a njezine bludne ortake u veliku nevolju, ako se ne okane njezinih djela."

Zar to nije bila strašna prijetnja?

Zar ne mora baciti svakog u duboko razmišljanje, ili još gore, bez razmišljanja u duboko pokajanje!

Prijetnja ne samo za nju, već i za crkvu u Tijatiri. za one koji su bili njeni ortaci i sljedbenici u ono doba, ali i za nas, u ovo, naše doba. Za sve crkve Gospodina Isusa Krista na ovoj zemlji sve do sadašnjeg vremena! Kako jasna zapovijed:

"Okanite se njezinih djela!"

Znamo da su njezina djela bila progon Božjih slugu, lažna proročanstva, služenje idolima i još više i još više! Razmislimo što su naši idoli?

Nekom auto, nekom dijete, nekom muž ili žena. Nekom blud, nekom alkohol, a nekom samo svete sličice i svi sveci poimence.

Razmislimo! "Pazite!", tako nam kaže u poruci, a mi?

Hoćemo li čekati da se na nama ostvari taj i slijedeći stih?

23 "A njezinu ću djecu udariti smrću: tako da će sve crkve znati da sam ja onaj koji 'ispituje bubrege i srca'. I 'svakomu' ću od vas 'platiti' prema vašim 'djelima'."

Bog, Krist, je dao svakom pojedincu, kao i cijeloj crkvi Gospodina Isusa Krista mogućnost da se odrekne svih zlih djela i grijeha. Ako ne posluša, ostaje samo da snosi posljedice, a to je sud, propast, druga smrt i pakao!

Nema drugo! Uzmi ili ostavi!. Bog ili sotona – raj ili pakao!

Svatko sam bira za sebe. Ne možeš reći da nisi znao. Sada znaš.

Ako misliš da ne možeš sam, znaj da možeš s Isusom!

S Njim nam je sve moguće.

Budimo sigurni da pokvarenost neće izbjegći sudu Božjem! Sin Božji, koji tako oštro nastupa prema zlim i pokvarenim članovima crkve u Tijatiri, ima blagu i utješnu riječ za bogobojsazne i one koji se nisu dali zavesti od lažne proročice.

24 "A vama ostalima u Tijatiri, koji ne dijelite ove nauke, koji niste upoznali 'sotonine duboke tajne' – kako ih nazivlju – izjavljujem da vam ne namećem drugog bremena. Ali ono koje imate držite čvrsto dok ne dođem!"

Sudeći po ovom stihu, možemo uočiti da je u Tijatiri bio jedan bogobojsazan ostatak, koji nije slijedio Jezabelu i većinu u njenoj pokvarenosti, već je slijedio Kristovu riječ i Njegov put. Gospodin Isus je suosjećao s njima njihovu patnju i obećao da im neće nametati drugi teret, smatrajući da im je ovaj dovoljno velik.

25 "Ali ono koje imate držite čvrsto dok ne dođem!"

Gospodin Isus kaže da drže čvrsto, dok On ne dođe, jer nema nade da će se pokvarena crkva pokajati, njima preostaje jedino da se čvrsto drže istine i Gospodina Isusa Krista, vjerno čekajući Njegov dolazak.

Sveti onog vremena su već davno otišli s ovog svijeta, ali to je samo dokaz da je ono što je Gospodin Isus poručio crkvi, izvan i iznad vremena. To znači da to vrijedi i za nas, za današnju crkvu Gospodina Isusa Krista i one koji su mu vjerni i poslušno izvršavaju Njegovu riječ.

Već smo rekli da ono 'sadašnje vrijeme', još uvijek traje. Sve ono što je apostol Ivan trebao onda napisati crkvama, upućeno je i nama.

Uvijek je bilo pokvarenih crkava, uvijek je bilo lažnih proroka i pokvarenih, neposlušnih, nazovi kršćana, ali je isto tako Gospodin uvijek sačuvao jedan Njemu vjeran ostatak.

Da vidimo što piše dalje:

26 "Pobjedniku, vršiocu mojih djela do kraja,.. "

Onaj koji ustraje, taj je pobjednik.

Jesmo li zapazili da kaže, ne samo izvršiocu, već i do kraja?

Tko ustraje do kraja. Ne samo jedan dio puta.

Isus kaže: "Do kraja!" On traži 'sve!', ali On i daje sve.

27 "...njemu ču dati' vlast nad poganim; vladat će nad njima željeznim štapom, razbijat će ih kao glinene posude' -..."

Teško nam je shvatiti kakva će to biti vlast, ali se vidi da je to moćna vlast kada se pogani uspoređuju s lomljivim posudama a moć vjernih s željeznim štapom.

Vlast koju će Gospodin Isus Krist dati vjernima koji ustraju do kraja bit će moćna, jer dolazi s istog izvora iz kojeg dolazi i Kristova, to jest od Boga oca.

28 "...vlast kakvu sam primio od svog Oca. I dat ču mu zvijezdu Danicu."

Obećanje zvijezde Danice je poziv da se bude uz Gospodina Isusa Krista i čeka na Njegov ponovni dolazak, kao što se zvijezda Danica pojavljuje prije zore, prije no što nastupi dan. Ona je znak za dolazak Gospodina Isusa Krista, kada će doći po svoju crkvu i uzdignuti je k sebi.

Izraelci čekaju na Sunce pravednosti, a vjerni kršćani na zvijezdu Danicu.

U knjizi proroka Malahije 4:2-3 piše:

"A vama koji se imena moga bojite, sunce pravde će granuti sa zdravljem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na pašu. I gazit ćete bezbožnike kao prah pod nogama, u dan koji spremam – govori Jahve nad Vojskama."

Ta zvijezda Danica je sam Gospodin Isus Krist.

Oni koji čekaju Gospodina, vjerno vršeći Njegove zapovijedi i izdrže do kraja, ne moraju se bojati, jer njih neće zadesiti sud i propast. Njih čeka najdivnije obećanje: Vječni život uz Gospodina Isusa Krista!

Hvala i slava Gospodinu za to obećanje!

Na kraju pisma crkvi u Tijatiri, Gospodin još jednom upozorava i naglašava:

29 "Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!"

Da, tko ima uho, neka čuje!

Neka čuje onaj kome je sam Gospodin otvorio uši, tako da mogu ne samo čuti, već i razumjeti riječ Božju.

Kada razumijemo Božju poruku, kada uočimo veliku milost i divna obećanja za vjernost, poslušnost i ustrajnost, teško možemo razumjeti odbijanje velikog broja ljudi koji radije prihvataju sud i propast.

Mnogi znaju samo ponešto o riječi Božjoj, jer čuju samo djelomično i usput, a ne čitaju Svetu pismo.

Potrebno je čitati i razmišljati o svemu što piše u Svetom pismu!

Neka nam svima pomogne naš dragi Isus, da postanemo i da ostanemo kršćani koji imaju uho da čuju i razumiju riječ Božju! Sada možemo nastaviti sa slijedećim poglavljem, a ono počinje pismom koje je upućeno anđelu crkve u Sardu.

OTKRIVENJE 3:1

"Andelu crkve u Sardu napiši:
Ovo govori onaj koji ima sedam Duhova Božjih i
sedam zvijezda: Poznam tvoja djela.
Kažu da si živ, a mrtav si."

MRTVOJ CRKVI U SARDU

1 "Andelu crkve u Sardu napiši: Ovo govori onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda.

Poznam tvoja djela. Kažu da si živ, a mrtav si."

Opet možemo uočiti da Gospodin budno motri život crkava. Vidimo da uočava njihovo stanje, ali nemojmo misliti da je to činio samo u ono doba.

Bog se ne mijenja, niti se mijenja Njegova riječ. Ona je vrijedila za vjernike onog doba kao što vrijedi u punom smislu riječi i danas, i to za svaku crkvu koja se naziva kršćanskom, odnosno Kristovom.

Moramo prihvatići da je Božja riječ istinita i objektivna. Kada nam Duh Sveti, sukladno Božjoj riječi govori, na nama je da slavimo Gospoda iako nas kara.

Hvala Ti, Isuse! Slava Bogu!

To je milost! Kara nas, jer nas ljubi: tako Pismo kaže.

Kada nas uči, potiče, opominje, bodri i hrabri, sve je to dobro i korisno za nas.

Poruka je, kako piše, namijenjena mrtvoj crkvi u Sardu. Zašto je mrtva? Sam Gospodin kaže da pozna njihova djela: "Kažu da si živ, a mrtav si!" Može li biti da je netko u crkvi, a da je ipak mrtav?

Sam Gospodin kaže da se to napiše anđelu crkve u Sardu.

Pismo kaže da to govori anđelu crkve, a to su pastiri crkava i za njih je to napisano. Upućeno je svim pastirima, svih crkava kroz sve vrijeme dok god će trajati milost Božja na ovom svijetu i dok će biti moguće, kroz vjeru u Isusa Krista, obraćenje i spasenje.

On kaže da pozna njegova djela. Može li to biti drugačije no što On kaže? Ne može, jer to je istina. Slava Gospodinu!

Može li se reći da je to bilo za ono doba?

Da, može, ali se to događa i u sadašnje doba.

Mi smo svjedoci da i u današnje vrijeme, i to one crkve koje za sebe kažu da su nanovo rođene, čine i preporučuju tradicionalne običaje, vrlo slične ili čak i iste onima iz kojih smo mi izišli.

Kada se tako vjeruje i radi, može li biti onda da je netko mrtav, tko za sebe tvrdi da je živ? Gospodin kaže:

"Poznam tvoja djela!"

On pozna svakoga od nas po našem svakodnevnom životu.

On nas pozna kad spavamo i kad smo budni, kad radimo i kad se odmaramo.

Psalmist kaže: "Ti me znaš! Nigdje se ne mogu sakriti od Tebe!"

Ne mogu, ali niti se ne želim sakriti. Ne želim se sakriti, jer želim raditi samo ono što je po Njegovoj volji, ali i jer sam svjestan da se ne mogu od Njega sakriti.

Tko kaže: živ si? To kažu ljudi. Vide da brat ili sestra dolaze u crkvu, vide pobožan izraz na licu, a možda se i negdje uključe u rad ili djelo.

Vjernici u crkvi misle da si živ, ali mi, svatko ponaosob, moramo znati da li smo duhovno živi ili smo duhovno mrtvi.

Služimo li Gospodinu ili smo već hladni.

Netko može reći da sam živ, ali ako Bog koji vidi moja djela kaže da sam mrtav, onda sam mrtav.

Nitko me osim Njega ne može ponovno oživjeti.

To vrijedi za mene isto kao i za tebe.

Isus zato tako govori, jer ljudi govore na temelju onoga što vide, a Gospodin kaže ono što vidi na temelju naših djela i našeg života.

Mrtav si, ako to Gospodin kaže, ma koliko ljudi, čak i vjernici govorili da si živ.

To je Riječ zbog koje se treba zamisliti.

Mi ne živimo prema ljudskom prosuđivanju, već po istini koju Gospodin iznosi u svojoj riječi. Po njoj se možemo testirati, ispitati i razmotriti svoj život.

Tko može mrtvoga oživjeti? To može samo Gospodin Isus! Netko tko je mrtav, možda već zaudara, kako je to bilo i s Lazarom. Već je bio četiri dana mrtav, ali ga je Gospodin podigao.

Lazar nije zaudarao zbog nečistog života, već je njegovo tijelo bilo u raspadanju. Netko, za koga ljudi kažu da je živ, može zaudarati zbog nekršćanskog života.

Dogada se da to netko dobro prikrije, drugi pak zažmire na jedno oko i tako daju prolaznu ocjenu: živ je.

Mi sami moramo znati jesmo li stvarno duhovno živi ili smo mrtvi. Nema drugog stanja.

Volio bih da ima i neko treće stanje, pa bismo se mogli u njemu ljudjati, malo amo - malo tamo, ali nema trećeg stanja! Ako nisi duhovno živ, onda si duhovno mrtav! To kaže anđelu crkve u Sardu. U prvom poglavljtu Otkrivenja, kaže se da to govori pastiru crkve. Gospodin ga sada upozorava:

2 "Budi uvijek budan i ojačaj ostatke koji već leže u smrti!"

On u stvari nije mrtav, to jest, nije tjelesno, nego je duhovno mrtav i spava. Tko zna čega je svjestan dok spava?

Tko može reći da svjesno zna da spava i da je živ?

Kada smo budni, znamo da smo živi i kad spavamo, ali u snu nismo toga svjesni.

Kada mu kaže da bude uvijek budan, kaže mu da uvijek bude na oprezu, da gleda na Božju riječ i sluša što mu ona govori, kako vodi, upozorava ili kara i pokazuje put.

To govori njemu, ali i svim ostalima u crkvi.

Trebamo li mi biti budni? Božja riječ nas na to upozorava.

Kada smo budni, svjesni smo svega što se događa.

Kada smo 01.01.2005., molili za crkvu poruku od Gospodina, dobili smo stih iz 1. Timoteju **4:16**;

"Pazi na samog sebe i na nauku! Ustraj u ovim dužnostima, jer radeći ovo spasit ćeš i samog sebe i svoje slušatelje!"

Naša dužnost je da pazimo. Naša dužnost je da budemo budni.

Vratimo se u Otkrivenje gdje dalje u istom stihu govori da ojača ostatke koji već leže u smrti.

Diže mi se kosa na glavi kada pomislim na to, koliko je tih ostataka i kako je Božja riječ duboka i istinita; kako možemo biti prevareni misleći da smo živi, a mrtvi smo.

Ako netko nikada nema volje da se glasno moli u crkvi, ako nikada ne daje svoj glas Bogu, ako nikada nikome ne posvjedoči, ako dolazi tek toliko da dolazi, ili doprati nekog od obitelji, onda nema života u njemu. Onda je ta duša već mrtva.

To piše u Otkrivenju, to je stanje danas u crkvama.

Kaže da ojača ostatke koji već leže u smrti. Čime da ih ojača?

Čime da ja tebe ili ti mene, ojačaš? Da te dobro nahranim i da te nakitim ili da ti govorim Božju riječ, koja će i mene i tebe kroz Svetog Duha ojačati? Jedino to će nas podići i ojačati, no samo onda ako vjerujemo i poslušamo.

Strašna je stvar kada On piše anđelu crkve da ojača one koji već leže u smrti. Pogledamo li, vidjet ćemo da je tako i danas.

Nikoga nećemo imenovati, samo pogledajmo. U svakoj Zajednici pogledajmo što pokazuje njen život, a što Biblija kaže.

Odmah ćemo vidjeti jesu li budni ili mrtvi.

Možda bismo mi rekli da su živi, ali Gospodin kaže da su mrtvi. Mrtav može biti pojedinac, ali i cijela Zajednica može biti mrtva, ako se gleda na one ostatke.

2 "...Nisam, zapravo, pronašao savršenim tvoja djela pred licem moga Boga."

On je tražio kod tebe i kod mene. Oni koji propovijedaju da nitko nije savršen, ne govore istinu. To je kriva nauka. Kad tako shvaćaš, onda i svom propovjedniku kažeš: "Ni ti nisi savršen."

Bog zahtijeva i od tebe i od mene da budemo savršeni. Kada On istražuje naša djela, On očekuje da to budu savršena djela.

Ne možemo se neprekidno opravdavati da nismo znali i izvlačiti se. Takvi bismo bili i na dan kada On dođe po svoju crkvu, a takvu crkvu On neće uzeti.

Mi moramo doći do savršenstva kroz koje nam je osigurano spasenje. Spasenje je dar milosti Božje, koji moramo sačuvati.

U poslanici Hebrejima u 12. poglavljtu, 15. stihu im piše:

"Budno pazite da tko ne ostane bez milosti Božje, da ne proklijira koji 'gorki korijen' i da ne unese zabunu i ne zarazi cijelo mnoštvo."

To je opasna bolest. To je zaraza. Nezadovoljstvo i protest koji se širi i među ostale vjernike. Šapuće se tobоže u povjerenju i nalazi istomišljenike. Od virusa gripe se ne umire, ali se od ovog umire.

Kad izraste korijen gorčine, treba ga iščupati!

Netko dobije karcinom, smrtonosnu bolest, ali nakon operacije kažu hvala Bogu, ako nije raširio svoje korijenje, jer ima nade za život.

Kada se raširi duhovna zaraza, ona uništi mnogo toga.

Zato budimo budni i, ako nam takva osoba dođe, uputimo ju da se pokaje i moli Gospodina za oprost, jer je za nju duhovna smrt, ako se ne pokaje i ne zatraži oprost od Gospodina.

U 1. Ivanovoj poslanici 3:13-14, čitamo ovo:

"Nemojte se čuditi braćo, ako vas svijet mrzi." Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi, ostaje u smrti."

Kada se obratiš i podješ za Isusom, prijatelji koje si imao u svijetu, ostavit će te. To je dokaz da si se odrekao svijeta, izišao iz njega i da sada ideš za Isusom.

Moramo jasno znati naše stanje, jer nas Božja riječ analizira bolje i jasnije od najmodernije i najkomplikiranije aparature, koja nas može pregledati do u najsitnije detalje.

Ovo znanje i mudrost kao i svako drugo znanje dolazi od Boga, a On koji daje ljudima da otkriju tjelesno stanje, dobro zna i njihovo duhovno stanje.

Zaključak Njegove analize anđela crkve u Sardu je bio da nije našao savršena djela pred licem Božjim.

Nadam se da ne bi to i za nas rekao, ali ako i bi, to ne mora biti kraj i propast. Ne mora biti, jer je Božja milost još uvijek prisutna.

Gospodin nas upućuje što trebamo učiniti da bi ozdravilo naše duhovno biće te da bi naša djela, pred Bogom bila savršena.

Vratimo se u Otkrivenje 3:3 i nastavimo:

3 "Prema tome, sjeti se kako si primio i čuo Riječ; vrši je i obrati se!"

Nikakav događaj u našem životu ne bi smio izbrisati iz našeg sjećanja kako smo primili riječ Božju.

Primili smo čistu Božju riječ, riječ Života, koja izvire ispod Njegovog prijestolja. Aleluja!

Ta se Riječ nije promijenila, ona je ostala ista. Piše da će nebo i zemlja proći, ali riječ Njegova će zauvijek ostati. Ta Riječ je Život koji ne prolazi; ta Riječ je Bog svemogući, a On ne prolazi.

Kada smo je čuli i primili, bila je draga našem srcu. Bili smo prisutni kod mnogih obraćenja, svjedoci i sudionici njihove radosti.

Sjećam se kako je to bilo u mom domu. Božja riječ je najprije djelovala na moju majku, a zatim i na moju suprugu. Ja sam se dulje protivio, ali je i na mene djelovala.

Stari se čovjek protivio, jer je znao da će mnoge stvari koje nisu Bogu po volji, morati napustiti.

Milost Božja me je čekala, kao što je čekala i vas, a kako dugo će još čekati na pojedine koji se još nisu obratili, to ja ne znam. Čekala me je dok jednog dana nisam otvorio svoje srce i primio Gospodina Isusa. To su bili divni trenuci.

Nikada neću zaboraviti od čega me je Gospodin izbavio i oslobođio! Ne samo se sjetiti već je i izvršavati. Sjećam se iz prijašnjeg života, kada sam odlazio u crkvu, da sam po izlasku već zaboravio o čemu je bila Riječ.

Nakon obraćenja mi ne možemo nastaviti takav život! Bog nam daje svoju Riječ i mi moramo biti budni; moramo znati da li smo živi ili već ležimo u smrti (duhovnoj).

Svaki vjernik to mora znati. To trebamo reći i svakom prijatelju, kako bi i on znao da će ga Krist oživjeti. Apostol kaže u poslanici Efežanima:

"Vas koji ste bili mrtvi radi prijestupa..."

Zbog čega su bili mrtvi? Zar zbog toga što su bili vjerni ili što su znali prigovarati, što su se odvajali i omalovažavali druge?

Mogli bismo reći da upravo to čini čovjeka mrtvim.

Vrši je i obrati se, znači da dođe k Njemu i prizna mu svoje stanje. Makar ljudi govorili da sam dobar, ali ako Ti Isuse kažeš da nisam, a i ja to u dubini duše osjećam, onda Te molim da mi oprostiš!

Potrebno je iskreno se obratiti Gospodinu i On će oprostiti.

Onog koji je bio mrtav, ponovo će oživjeti i s Kristom (u budućnosti), posaditi na nebesima. Tako kaže Sveti pismo i tako treba učiniti. U drugom dijelu istog stiha piše:

3 "...Ne budeš li bdio, doći će kao lopov, i sigurno nećeš znati u koji će te čas iznenaditi."

Za neke će doći iznenada kao lopov, ali za one koji bdiju, neće doći iznenada, jer ga oni čekaju. Lopov se nikada ne najavljuje, a kada će Isus doći, to samo Otac zna i ako On hoće nekome reći.

Za one koji leže u smrti, bit će to iznenada. Ako ja stojim budan kraj vrata i čekam, neće me iznenaditi. Isus samo što nije došao! To se vidi po svemu što se događa. Grijeh kulminira, a ljubav je ohladnjela. Ohladnjela je prema svakom, ne samo prema Bogu. Svatko svakog iskorištava u ime ljubavi, a ako nema koristi, odbacuju te.

Neka nam Gospodin pomogne da stvarno postupimo po savršenstvu i obraćenju i da budemo prava Djeca Božja.

4 "Ipak, imaš nekoliko osoba u Sardu koje nisu onečistile svojih haljina. One će me pratiti u bijelim haljinama, jer su dostoje." Kada smo se obratili i kada nas je krv Kristova oprala i izbrisala naše grijeha, dao nam je čistu, bijelu haljinu.

Odbacili smo onu prljavu, koja označava grijeh. Gospodin nam je u tome pomogao. Riječ i sila vjere su to učinili!

On vidi da ima nekoliko duša koje nisu onečistile svoje haljine. Pismo kaže da mrzimo i samu opoganjenu haljinu.

To znači, ako sam učinio grijeh, da ga zbacim sa sebe kao prljavu odjeću koja mi se gadi.

Da drugačije piše, ja bih drugačije propovijedao, ali to tako piše.

Božja je želja da budu svi čisti i da ga prate u bijelim haljinama, jer su dostojni, a dostojni su, jer se nisu okaljali grijehom.

Nastojmo se oblikovati po Božjoj riječi.

Naša duhovna preobrazba će biti trenutačna, ali će se nakon nekog vremena vidjeti promjena na našem vanjskom izgledu.

Obrati se, postupi kao u početku kada smo čuli Božju riječ i bili spremni sve skinuti sa sebe!

Kada smo se obratili, a to je primjer iz mog života, moja draga supruga imala je neki nakit. Nitko nam nije ništa rekao, ali čitajući Svetu pismo, potaknuta Svetim Duhom, ona je sve skinula.

Shvatila je da to nije Bogu ugodno i nije se htjela time kititi.

Njena majka je to primijetila i pitala, gdje joj je nakit. Kad je čula da je to sve skinula jer to Bogu nije ugodno, rekla joj je da više nije njeno dijete, jer je otisla u drugu vjeru.

Je li to druga vjera ili je to ona prva vjera?

Mi znamo da je to prva vjera, ona koju je onda, a koju i danas poučava sam Gospodin Isus Krist i Njegova sveta Riječ. Ljudi kažu da je druga; oni kažu da si živ, a mrtav si. Poslušajmo ono što Gospodin kaže, jer to je pouzdano istinita, proročka riječ. Dobro činimo, ako je poslušamo.

5 "Pobjednik će tako biti obučen u bijelu haljinu; njegova imena sigurno neću 'izbrisati iz knjige života', štoviše, njegovo ču ime priznati pred svojim Ocem i njegovim anđelima."

Na svadbama mladence prate pratile i pratioci, a mi ćemo biti nevjeste Kristove, u bijelim haljinama. U prljavim haljinama to ne bismo mogli biti.

Mogli bismo navesti mnoge citate koji to potvrđuju, no to bi možda bilo preopširno.

Svi koji pobijede bit će obučeni u bijelu haljinu, no moramo se boriti da pobijedimo. S kim da se borimo? Jedni protiv drugih i stvaramo razdor, ili svatko sam sa sobom i svojim tijelom, da ga podredimo Božjoj svetoj riječi? To On hoće.

Koga smo onda pobijedili? Pobijedili smo đavlja; sotoni smo otkazali poslušnost, s Isusovom pomoći. To trebam ja, to trebaš ti i svi koji vjeruju. Sve te sitne aktivnosti, koje čak i nisu stalne, jer ih neprekidno nešto ometa i smeta našoj revnosti za djelo Božje, ne vode u život.

Pismo kaže da pazimo da nas ne prevari sotona.

Isus kaže da će ime pobjednika priznati pred svojim Ocem i Njegovim anđelima; i da ga neće izbrisati iz Knjige života.

To je divno obećanje i trebalo bi nam biti neprekidno na umu, jer bi da budemo izbrisani iz Knjige Života bila propast kakvu niti zamisliti ne možemo. Živjeti po Božjoj riječi i služiti mu čistog i iskrenog srca je veliki dobitak za vječnost, ali su se mnogi iskreni vjernici mogli uvjeriti u milost i pomoć Božju, već na ovome svijetu. Gospodin se brine za svoju djecu i za njihovo tjelesno i duhovno dobro.

Razmislimo jesmo li mrtvi ili živi. Božja je volja da budemo živi. Ustanovimo li da nismo duhovno živi u punom smislu Božje riječi, onda je upravo sada trenutak da se obratimo i zatražimo Božju milost, da nas podigne i vrati u život.

6 "Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!"

MISIONARSKOJ CRKVI U FILADELFIJI

7 "Andelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, onaj koji ima 'Davidov ključ'; onaj koji otvori – i nitko ne zatvori; onaj koji zatvori – i nitko ne otvor!'."

Ovo je pismo misionarskoj crkvi u Filadelfiji. Još uvijek opisuje sadašnje stanje, (sve do 4. pogl.) kao što to piše u prvom dijelu stiha, u Otkrivenju 1:19, a to sadašnje stanje označava stanje ondašnjih sedam crkava o kojima Gospodin Isus govori kroz Apostola Ivana dok je bio prognan na otoku Patmosu.

Neka nam Gospodin Isus pomogne da mi kroz Njegovu riječ vidimo, odnosno prepoznamo našu crkvu. Da svatko od nas vidi sebe, te da postupimo onako kako nas Božja riječ uči.

Kada dođemo do četvrtog poglavlja, čitat ćemo ono što piše u drugom dijelu stiha 1:19, odnosno ono što će se dogoditi.

Sada je vrijeme i stanje kada je crkva Isusa Krista još na zemlji, ali doći će vrijeme, odnosno trenutak, kada će Gospodin Isus uzeti svoju crkvu, svoju nevjestu, sa zemlje. Onda će nastati drugo stanje.

Mi živimo u divno vrijeme Božje milosti jer još uvijek možemo to vrijeme iskoristiti za naš duhovni život, ali ne samo za naš, već svatko od nas i za nekog drugog; rodbinu, prijatelja ili neprijatelja svoga, da budemo evangelizatori kao što je to bila i Filadelfijska crkva. Ona je širila i promicala Božju riječ, na slavu Gospoda Isusa Krista, na spasenje mnogima koji su je prihvatali.

Kada govori što da napiše andelu filadelfijske crkve, kaže da napiše da ovo govori Sveti.

Tko je taj Sveti? To je Gospodin Isus Krist!

Možemo reći ne samo Sveti, već Presveti. Kome On govori?

On govori svom narodu, svojoj crkvi.

Znate da apostol Petar piše:

"Po Svecu koji vas je pozvao, i vi budite sveti!"

Dakle, ni mi ne možemo biti drugačiji. Ako smo crkva Isusa Krista, onda moramo biti i mi sveti. Ne možemo biti samo polovično sveti.

Mi smo ili sveti ili to nismo.

Neka Gospodin Isus pomogne u tome svakome od nas.

Znate li zašto nam je potrebna pomoć? To je zato jer se i samo naše tijelo protivi toj svetosti.

Tijelo je sazдано od zemlje i vuče nas k zemlji, a duša koja je došla od Boga, teži k Bogu.

Mi trebamo toliko duhovno uzrasti da bismo poslušali onoga koji govori (a On je svet), da bismo i mi bili sveti.

Da bismo bili sveti, trebamo pokoriti ovo naše tijelo Božjoj svetoj riječi, da bi duša koja nam je od Boga dana, imala vodstvo i dominantnu ulogu u našem životu.

Tek onda će naše tijelo biti sveto. U protivnom slučaju, nećemo biti sveti, a Božja riječ kaže da ništa što nije sveto, neće ući u Božje kraljevstvo.

Piše da to govori Sveti i Istiniti.

Aleluja! To su dvije snažne i postojane osobnosti Onog koji govori. To ne govori ovaj niti onaj brat, ne govorim ja vama niti vi govorite meni, već to govori Gospodin Isus.

Iz Njegovih usta nikada nije izišlo nešto što nije bilo sveto.

Pismo kaže da se u Njegovim ustima nije našla nepravda.

To znači da je sve što On kaže apsolutna istina i da će se sve što On kaže ispuniti i izvršiti.

Sve što On kaže, mi ćemo, ako vjerujemo i doživjeti, ali samo onda ako i mi budemo sveti i kao što ovdje kaže, nalik na Njega, istiniti i slični Njemu.

Kada govorimo istinu iz svog srca, to je onda blagoslov za nas, ali i za one koji nas slušaju.

Nekada je istina gorka i teška, ali Bogu hvala, što nam daje snagu da je priznamo. Kada priznamo onako kako je bilo i kada Njega molimo da nam oprosti, onda nam On oprosti i očisti nas od svake nepravde.

"Govori onaj koji ima Davidov ključ..."

To je simbol koji seže do kralja Davida, a znači da se njime može zaključati i otključati; zatvoriti i otvoriti.

"...onaj koji otvori..."

Znate, kada On otvori nitko ne može zatvoriti. apostol kaže da nam mogu sve učiniti: uzeti imanje ili nas ubiti, ali duši ne mogu ništa učiniti!

Naša duša slobodno ide u nebo, zato, jer je On otvorio vrata!

Krist je dakle, ključ za riječ Božju.

Sam Isus je za sebe rekao:

"Ja sam vrata".

"Ja sam vrata k ovčama!"

Ako smo mi ušli kroz ta Vrata, onda je naše spasenje sigurno, ali moramo ispunjavati uvjete koje je On postavio, koje kaže Sveti i Istiniti. To je naša dužnost.

Kako god bilo teško u životu, mi ćemo uvijek govoriti istinu.

Sjećam se jednog brata, kada su njegovi nevjerni susjedi odlučili doći k njemu, vjerujući da će im on reći što je prava istina o jednom događaju.

Rekli su da svatko ima svoju verziju o tom događaju i da svi lažu, ali da očekuju da će im on reći pravu istinu o tome kako se je sve zbilo.

Ne možemo drugačije, no govoriti istinu. Istina nas je izbavila!

Apsolutna istina je sam Gospodin Isus Krist.

Sve što nije istina, je laž.

Kada govorimo istinu i živimo sveto, onda su nam Vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti. Nitko!

Kroz ta Vrata ne može ući nitko tko ne živi sveto i ne govoriti istinu. Da bismo mogli tako živjeti, moramo se obratiti.

Svatko, svaka duša se mora obratiti! Zato je Isus došao. On je rekao: "Približilo vam se Kraljevstvo nebesko: obratite se!"

Kome da se obratimo? Da se obratimo crkvi? Svećeniku ili propovjedniku da se obratimo? Isusu se trebamo obratiti! On je

taj koji prima, koji ima vlast oprostiti svaki priznati grijeh, a Njegova krv ima moć da nas očisti od svake nepravde.

Slava Gospodu!

Ta mogućnost još danas postoji. Hoće li postojati još sutra, nitko to ne može reći.

Tko čuje Njegov glas i vjeruje u Njegovu riječ, mudro će postupiti, ako učini ono na što ga ona poziva. Tada će doživjeti Gospoda i njegov će se život promijeniti. Bit će to život svetosti i istine. Moći će se radovati i imati pobjedu nad svakom vrstom grijeha.

Ne živimo li tako, znači da još uvijek grijeh vlada u nama, ali je Isus došao da On zavlada.

"...koji zatvori - i nitko ne otvori."

Mnogi će doći u vrijeme kada će On zatvoriti. Pismo kaže u Evandđelju po Mateju da su se, nakon što su ušle one djevice koje su bile spremne, vrata zatvorila.

Mnogi će onda kucati na vrata i vikati da im otvori. Lupat će na vrata. "Zar nas ne poznaš? Po našim si ulicama propovijedao..." i tako dalje, ali će vrata ostati zatvorena.

Bilo je vrijeme milosti i tada su Vrata bila otvorena, ali kada prođe to vrijeme milosti, Vrata se zatvaraju.

Zato neka svaka vjerna duša, (a ona koja još nije, neka postane vjerna i obrati se Gospodu) najbolje iskoristi vrijeme svog života.

Ljudi govore da dok su još mladi žele uživati; trče sad za ovim, sad za onim užicima. Za Boga nitko ne pita, tek kad dođu u starost onda počnu zazivati Boga da im pomogne. Onda bi Bogu dali svoje stare kosti i nemoćno tijelo, a svijetu i đavlu su predali svoju mladost.

Gospodina ne možemo prevariti. On sve zna. On želi da se i ti, dok si u snazi, obratiš i da živiš sveto i čisto.

On je i pred tobom otvorio Vrata radosti i slave Gospodnje.

U jednoj pjesmi pjevamo: "Divno je živjeti s Njim!"

Znate što kaže psalmist? "...Gle, kako je dobro i kako je milo, zajedno živjeti!"

Koga to obvezuje? Svakog od nas. Obvezuje nas da živimo zajedno u ljubavi.

Ime crkve Filadelfija znači: crkva bratske ljubavi.

Ta crkva je bila ta koja je prenosila Radosnu vijest i koja ju je sačuvala, kako ćemo dalje pročitati u Božjoj, svetoj riječi.

Apostol Ivan piše za Gospoda Isusa da je On taj Istiniti i pravi Bog (1. Iv. 5:20).

Vrata su još otvorena. Živimo sveto i istinito. To treba biti sadašnje stanje života crkve i svakog pojedinca.

8 "Poznam tvoja djela."

Skoro svakoj crkvi Isus kaže da pozna njena djela. To znači: "Ja vidim što ti radiš."

Znate, kada smo u crkvi, kako se lijepo vladamo i pobožno izgledamo. Čovjek bi rekao: "Vi ste sveta braća". Tako bi i trebalo biti, ali ima stvari za koje ja ne znam.

Ima stvari koje su mi nepoznate u tvom, a tebi u mom životu, no poznate su Gospodinu.

Neka se nitko ne zavarava, jer bit će spašeni samo oni koji su obraćeni, nanovo rođeni i koji sveto i istinito žive.

To nije pitanje ove ili one religije, to je proces koji Bog zahtijeva da prođemo i takvi da ostanemo.

On pozna i zna djelo svakog čovjeka. On pozna svakog vjernika. Nevjernici kažu: "Pa kako On to može?"

On može! On je Bog koji je stvorio cijeli svijet. Svakoj ljudskoj duši je On dao život. On vodi evidenciju o svakoj osobi, a posebno o vjernima.

Naša je dužnost da i mi znamo i spoznamo naša djela. Onaj tko ne razlikuje zla od dobrih djela, ne zna da li je spašen.

Vrata su otvorena, a ti se mučiš i ne znaš da li si spašen, no ako znaš i poznas svoja djela, raduješ se dobrim djelima, a Gospodinu priznaš ona koja nisu dobra i zamoliš ga da te osloboди od njih – bit ćeš spašen.

Tako nas Pismo uči i mi tako vjerujemo.

Neka je slava našem Gospodu!

8 "Gle, otvorio sam pred tobom vrata koja nitko ne može zatvoriti, jer si unatoč svojoj maloj snazi sačuvao moju riječ i nisi se odrekao moga imena."

To je divna stvar. Znači da su Vrata otvorena onom koji tako živi. Iz toga možemo vidjeti i zaključiti na temelju Božje riječi da svatko zna jesu li mu vrata otvorena ili nisu. Isus kaže: Vrata koja On zatvori, nitko ne može otvoriti.

Unatoč maloj snazi, sačuvali su Njegovu riječ.

Čovjek čuva svoje vrijednosti jer su mu potrebne za život, a poneku vrijednost može u nuždi i unovčiti, no sve su to prolazne vrijednosti.

Biblija govori čak i o srebru i zlatu, ali i ono potamni i manje je vrijedno od naše vjere.

Isus kaže da su sačuvali Njegovu riječ. To je riječ Gospodnja, a Riječ je Bog. Oni su u svom srcu i svom životu Boga sačuvali. Oni ga nisu nizašto dali; ni za taj svekoliki svijet. Oni, ni pojedinac, a ni cijela Zajednica, nisu se odrekli Njegove riječi. Kako se može čovjek sačuvati, ako ne sačuva tu svetu, dragocjenu i živu Božju riječ?

Nitko i ništa drugo ti ne može pomoći. Jedino, ako živiš Božju riječ, ti je čuvaš i sačuvat ćeš je. Ona će ti dati snagu da odnesеш pobjedu nad djelima zla i grijeha.

Na kraju ove poruke On kaže da će pobjedniku dati... Ne možeš postati pobjednik, ako ne sačuvaš Njegovu riječ.

Ne možeš dozvoliti da je netko prevrće ovako ili onako, niti možeš sebi dozvoliti da je mijenjaš ili svome tijelu prilagođuješ, već samo onako kako je napisana.

Moraš je držati, čuvati i živjeti onako kako ti je predana.

Vrata su ti otvorena i nitko ti ih ne može zatvoriti.

Vrata su zatvorena za one koji se ogluše na Božji poziv i na Njegovu riječ. To je istinito svjedočanstvo.

Neki koji napuste Zajednicu, braću i sestre, tvrde da se nisu odrekli Krista. Oni kažu: "Ne, ne – ja ljubim Krista! Bog zna da ga ja ljubim!" Tako govore, a je li to istina?

Može li se ljubiti Gospoda, a ne ljubiti braću?

Ne ljube Zajednicu. Ništa ih ne vuče u Zajednicu.

Zajednica je Božji ustroj. To nije ljudska organizacija, već Božji ustroj i trebamo živjeti kako taj ustroj zahtijeva od nas.

Često puta, kada ne čuvamo riječ Božju, mi se odričemo Gospodina Isusa Krista. Da, to je istina!

Ne možemo drugačije, jer što bi nam dalo snagu? Treba nam snaga da se odupremo, jer svijet napada; grijeh napada, ali se i naše tijelo borи protiv našeg duha. Kada ne stojiš čvrsto na Riječi, uvijek nalaziš neke izgovore:

"Da, to piše, ali ne moramo sve držati baš tako doslovce."

Je li to čuvanje Riječi ili je to omalovažavanje i smanjivanje njezine vrijednosti? Riječ nitko ne može mijenjati, jer piše da će i nebo i zemlja proći, a Božja riječ će ostati.

Zato se pokorimo Božjoj svetoj riječi. Na taj način ćemo je čuvati. Onda će radost ispuniti naše srce i nećemo je se odricati za ničiju volju: ni oca ni majke, ni brata ni sestre, ni prijatelja dragog, niti zbog sebe i svog tijela.

Uvijek ćemo je čuvati. Ta Riječ je moj (naš) život!

Aleluja! Hvala Ti, Gospode! To je vjera.

Obično ljudi kažu da smo prešli u drugu vjeru. Kakvu drugu vjeru? Nismo imali ni onu prvu.

To je bila samo organizacija i zabluda.

Čuvati Božju riječ i po njoj živjeti, to je vjera.

To je naša osobna vjera; ako tako ne činimo, onda je naša vjera mrtva. Oni koji čuvaju Božju riječ nikada se neće odreći Gospoda Isusa Krista, ni po cijenu svog života, niti bilo koga.

Mi stojimo uz Isusa, jer Isus je ta živa Riječ.

Ima i drugih koji ne čuvaju Božju riječ. Imma i takvih koji je ne cijene, a to možemo vidjeti čitajući dalje 9. stih:

9 "Evo, nadodajem: Članovi sotonine sinagoge koji tvrde da su židovi..."

Pazite, kaže da su to članovi sotonine sinagoge i da još k tome tvrde da su židovi.

Kome ćemo vjerovati?

Oni kažu da jesu vjerni, a Isus kaže da nisu vjerni, nego su sotonina zbornica.

I sada već ima sotonskih crkava, koji slave sotonu, pa se tako oblače, pjevaju i sviraju sotonske riječi i glazbu.

Bože sačuvaj da bi djeca Božja imala ikakvog udjela u tome!

To je sotonina zbornica. Kažu da su vjernici, a nisu. Oni propovijedaju legalizam, oslanjajući se neispravno na Judaizam u Starom zavjetu, a zanemaruju istinu o milosti.

Da li se tako slavi Bog? Ako smo pod vodstvom Duha Svetoga, onda ćemo odlučno reći: ne!

Moramo čuvati Božju riječ, da bi nas Duh Sveti podupro, jer On radi suglasno s Riječi, da bismo imali snagu i slobodno mogli reći da nisu vjernici oni koji ne čuvaju Božju riječ.

I sada ima onih koji kažu da su 'Židovi', a nisu, i oni nam kažu: "Nemoj suditi!"

Ono što Božja riječ osuđuje i ja osuđujem. Ono što ona ne osuđuje, niti ja ne osuđujem. Božja me riječ uči da rasuđujem o onom što je dobro, a što nije.

U propovijedima se govori o slobodi.

Slobodu svi vole, a najčešće misle na slobodu tijela, a zanemaruju da nas je Isus oslobođio ropstva i ovisnosti od grijeha.

Isus nam je predao jednu disciplinsku, stegovnu nauku koja ne dozvoljava sve.

Oni koji se teško odvajaju od neke grešne ovisnosti, pokušavaju nagađati da li je ovo ili ono grijeh, mada im Duh Sveti kroz njihovu savjest ukazuje na Božju riječ koja jasno opisuje, što je grijeh.

Isus jasno kaže da su takvi ljudi lašci.

Promislimo malo, jesu li lašcima Vrata otvorena?
Ja ne mogu nikome Vrata zatvoriti, tko je istinit i svet Vrata će mu biti otvorena.
Čuvaš li Božju riječ i živiš tako, ma kako ja bio protiv tebe, ja ne mogu pred tobom zatvoriti Vrata i spriječiti te da uđeš u kraljevstvo Božje.

Znaš da kome On otvori, nitko ne može zatvoriti, ali ako ti On zatvori, onda ti ja nikako ne mogu otvoriti. Ni ja tebi, ni ti meni. Razmislimo malo dublje!

Ronioci koji istražuju morske dubine žele što dublje zaroniti i što više otkriti, a neki kršćani se zadovoljavaju plivanjem po površini.

Zaronimo dublje u Božju riječ i vidjet ćemo što sve u njoj ima.
Nastavljamo s 9. stihom gdje piše:

"...a nisu, već lažu - ..."

Danas se kaže da nije pristojno nekome reći da laže. Zato se obilazi oko toga, kao mačak oko vruće kaše, pa se izabere blaža riječ, kao možda to sve nije istina.

Tako se izbjegne reći da laže, ali da nije istina.

Mi moramo otvoreno reći da Sveti Pismo ne laže. Kada bih ja i lagao, Sveti Pismo ne laže.

Reci prijatelju da živi u laži i da se treba obratiti Isusu.

Ako svi lažu, ti nemoj lagati!

Nama Riječ i Vrata koja su pred nama otvorena, ne dozvoljavaju da lažemo.

Ako nisi 'Židov', 'Židov' po vjeri, 'Židov' po načinu života, priznaj to pred Gospodinom i zamoli ga za Njegovu pomoć, a On će ti pomoći i oslobođiti te lažnog života.

Sada će Isus s lažljivcima nešto učiniti, s onima koji kažu da jesu, a nisu. Rekao bih da je to za njihovo dobro.

To je način na koji im hoće pomoći. Zato u nastavku kaže:

"...evo, učinit ću da 'dođu i da padnu ničice pred tvoje noge',..."

Zašto upravo taj potez? On odmah kaže zašto:

"...pa da upoznaju da te ja ljubim."

Koga On ljubi? Samo tebe, a mene ne ili obratno?
Pismo kaže da ljubi cijeli svijet, ali da ne ljubi grijeh koji živi u čovjeku.

Oni koji drže riječ Njegovu ne daju mjesta grijehu, ne odriču se nje ni u kojem pogledu i pridržavaju se nje u najstrožem smislu riječi.

Oni koji to samo lažno čine, past će jednom pred noge Isusu, ali će biti kasno. Vidjet će da Isus ljubi svoju crkvu kao cjelinu, ali i svakog ponaosob.

Kaže im da ih ljubi zato što su sačuvali Njegovu riječ, jer je bila dragocjena za njih i život im značila, zato ih ljubi.

Tko ti je dao snagu?

Apostol piše da se ne stidi Evandjelja Kristovog, jer je sila Božja na spasenje onima koji vjeruju.

Božja riječ je sila koju mi čuvamo. Sila za spasenje sada i za konačno spasenje. Slava Gospodu!

Možemo se radovati, braćo, crkvo?

Neka se anđeo filadelfijski raduje!

To Gospod svjedoči o njoj, jer pozna njena djela.

10 "Budući da si sačuvaо моју poruku о постојаности, i ja ћу tebe sačuvati od časa kušnje koji će doći na sav svijet da podvrgne kušnji stanovnike zemlje. Dolazim uskoro!"

Vidite kako se ljubav vraća. On je pun ljubavi i ne može, a da ne kaže, što će učiniti tebi, kako bi bio siguran ti i crkva.

Vjerujemo li mi da će to tako biti?

On će sačuvati one koji vjeruju. Kakva radost!

Da mi je to rekao neki čovjek, ne bih se radovao, jer je čovjek nestalan, ali to je rekao Jedan koji se ne mijenja.

Ljudsko je srce prevrtljivo i tko ga može poznati, ali ono srce koje čuva Božju riječ nije više pokvareno i ne mijenja se od dobra na zlo, već od dobra na još veće dobro.

Tako piše u Pismu za prošlo i za sadašnje vrijeme, a još smo uvijek u trećem poglavljju, što znači u sadašnjem vremenu. Tek

će se od slijedećeg poglavlja (4) govoriti o budućem vremenu i što će se dogoditi, a to će biti iskušenje za sav živi svijet.

Isus kaže: "A ja ču tebe sačuvati!"

Neće On vjerne sačuvati tako da ih stavi negdje u stranu, već će ih uzeti k sebi na nebo. Aleluja, divna milost Božja!

Kada On uzdigne svoju crkvu na nebo, tada će nastati iskušenje za sav ostali svijet.

Da bismo to konačno postigli, moramo čuvati Njegovu riječ iznad svega. Tada će za nas biti otvorena vrata neba. Ne samo to, već će sam Isus doći po svoju crkvu.

Bit će strašno ono što će tada zadesiti stanovnike zemlje. Redat će se Božji sudovi jedan za drugim, dok ne očisti svu prljavštinu i sva neprijateljstva.

Kada se završi vrijeme velike nevolje, tada će zajedno s Isusom sići i Njegova crkva s neba na zemlju da tisuću godina vlada zajedno s Njim.

Nije li to razlog za radost? Je li bilo vrijedno živjeti po Njegovoj riječi?

Onako komercijalno gledano, da li se isplati onda vjerovati?

11 "Drži čvrsto ono što imаш, da ti nitko ne ugrabi vijenca!"

Što da držimo čvrsto? Spasenje, taj Vječni život.

Kaže da čvrsto držimo ono što imamo, a što mi to imamo?

Nismo bogati i nemamo blago koje bismo morali čuvati, ali imamo ono što je od svakog blaga veće, a to je vijenac – vijenac slave, koji će Gospodin Isus dati svima onima koji ga čekaju i raduju se Njegovom dolasku.

Drži i čuvaj, ako nemaš potrudi se da primiš i Bog će ti dati snagu da možeš održati Njegovu riječ do kraja, odnosno do konačnog spasenja te izići kao pobjednik.

12 "Pobjednika ču učiniti stupom u hramu moga Boga odakle sigurno više neće izići..."

"Stupom!" Znate li što je stup?

Stup ima svoju vrijednost. Stup nosi teret; stup nosi hram kao građevinu. To će učiniti.

Aleluja! Znate, ovdje nas ljudi ismjeju i drže nizašto. Kažu:
"Kakva vam je to vjera? Recite, koliko vas ima? Ima li vas puno? Od kada vi uopće datirate? Prvi puta čujemo za vas?"
Naše vjera datira od prve godine po Isusovoj smrti i Njegovom slavnom uskrsnuću.

Mi nismo tada još živjeli, ali tako su vjerovali oni prije nas i ta se vjera pismenim i usmenim putem prenosila kroz sva pokoljenja.

Po toj su se vjeri, vjernici spašavali. Kroz nju je Bog djelovao i pokazao što je izvorno htio imati na zemlji, kako bi i ostali narodi u poganstvu vidjeli da ima nešto istinito, sveto i odvojeno od grijeha, svijeta i nepravde.

Isti stih nastavlja:

"Na njemu ču napisati ime moga Boga, 'ime grada moga Boga – novog Jeruzalema koji silazi od moga Boga s nebesa – i moje 'novo ime'."

13 "Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!"

Tko to govori? Duh Božji! Kome govori? Crkvama govori!

"Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

Jednog dana kada svi stanemo pred sveopći sud, jedni da prime kao nagradu vječni život i ulazak u vječno Kraljevstvo Božje, a drugi da odu u pakao, nitko neće moći reći da nije čuo.

Boga nitko ne može prevariti i reći da nije čuo.

Nedavno sam razgovarao s jednim starijim čovjekom, koji mi se tužio da je jako zaboravljen. Zaboravlja datume, zaboravlja što treba raditi, a i kada vidi mlade djevojke, smijulji se i kaže, ni onda ne zna što treba uraditi. Još mu se uvijek vrte takve misli u glavi!

Pitao sam ga da li znade da postoji nebo i pakao, a sada je na ovoj zemlji čistilište, pa ako hoće u nebo, da se mora pokajati.

Kada odemo s ovog svijeta, možemo otići samo na jedno od dva mjesta, a to su: pakao ili raj.

Mislio sam da će čovjeku objasniti kao samo čista duša može očekivati da će otici u raj, ali on se brzo okrenuo i rekao da nema vremena i otisao.

Ljudi su puni ludosti, a kada im govorиш o spasenju, onda nemaju vremena.

Hvala Ti, Gospodine, što si nas našao i što si nas spasio, što si nam obećao da ćeš nas čuvati, jer svi oni koji neće čuvati Božju riječ, bit će podvrgnuti strašnom času iskušenja.

Pismo kaže da će to vrijeme trajati 72 mjeseca, a mi ćemo, već uzdignuti, gledati što se događa na zemlji.

U to vrijeme bit će nevolja za nevoljom, kazna za kaznom, nad onima koji se nisu htjeli podvrći Božjoj volji.

"Tko ima uho, neka čuje!"

Ovo nije rekao čovjek, netko tko kaže da je 'Židov', a nije, već sam Gospodin Isus Krist.

On kroz svog Svetog Duha govorи crkvama, a Duh Sveti je Bog!

OHOLOJ CRKVI U LAODICEJI

14 "Andelu crkve u Laodiceji napiši:

"Ovo govorи Amen, 'Vjerni' i Istiniti 'Svjedok', 'Početak' Božjeg 'stvorenja'.

Ovo je sedma crkva kojoj je govorio Gospod, Duh Sveti, Duh Božji.

U ovom stihu kaže da Ivan napiše anđelu crkve, da ovo govorи: Amen, jer je On Amen.

Isus je početak i kraj svega.

Amen znači, to je tako; da je ono što On govorи, amen – da nema promjene.

Onda kaže: Vjerni, Svjedok, i Istiniti. Početak Božjeg stvaranja. Isus je naš Spasitelj i On je prije svega.

Kroz Njega i za Njega je stvoreno sve vidljivo i nevidljivo.

On govori o stanju crkve do Njegovog dolaska. Do onog vremena dok ne dođu kazne i sudovi na ovu zemlju.

Porukom Laodicejskoj crkvi, On završava poruke sedmorim crkvama. On govori svakoj crkvi o njenom duhovnom stanju, jer On zna to stanje i ništa mu nije skriveno.

Na taj način želi pomoći i upozoriti.

Znate da je rekao: "Obrati se i čini prva djela."

Andelu crkve u Sardu je rekao: "Kažu da si živ, a mrtav si."

To je bila jedna mrtva crkva koja nije imala duhovnog života u sebi. Koja je postala neposlušna i nepokorna, pa prema tome mrtva.

15 "Poznam tvoja djela."

On pozna naša djela, tvoja kao i moja. Pa kakva su naša djela?

Rekao bih da bismo i mi, to jest svaki kršćanin bi morao znati kakva su mu djela.

Djela se dijele na dobra i na zla. Nema onih srednjih, srednje dobrih ili srednje zlih. Ona su dobra ili su zla.

Kada On kaže: "Poznam", to nama hoće reći da bismo i mi znali da On zna. Da bismo ne samo vjerovali već i znali da On sve zna. Njemu ne treba nitko šapnuti za ovog ili onog brata, da je takav ili onakav. On nas sve dobro pozna.

Ono što On kaže to je istina. Ono što On kaže to je amen, to je tako. Dobro je kada čovjek zna pravu istinu, pa ako vjeruje, može po njoj postupiti.

Ako se treba promijeniti i postati pravi vjernik, uz Njegovu pomoć je to moguće. Može se postati pravi kršćanin, pravo dijete Božje, kao što to On od nas i zahtijeva.

On sebe posvjedočava u 1. poglavljju u 5. stihu:

"...i od Isusa Krista, vjernog svjedoka."

Ima lažnih, nevjernih svjedoka koji ne znaju sve, a ako nešto i znaju, izokrenu to, pa možda čak i nekome u prilog, ali Isus za sebe kaže da je On Amen.

To znači da će biti upravo onako kako je i rekao.

15 "Poznam tvoja djela: niti si studen niti vruć! Oh kad bi bio studen ili vruć!"

To je stanje laodicejske crkve.

"Niti si studen, niti vruć."

To je i danas stanje mnogih kršćana kao pojedinaca, ali i crkve u cjelini.

Hladan znači – mrtvo hladan. U njemu ništa nema.

Vruć, znači pravi gorući kršćanin, koji služi, koji se trudi, koji ljubi i čini dobra djela, a ne čini više zla.

Ovdje kaže da nije ni vruć ni studen, ali jer je mlak da će ga izbaciti iz svojih usta.

Isus daje život Zajednici. Iz njegovih usta izlazi život. Sve što On kaže, to je istina i život, a ovdje kaže anđelu, pa i cijeloj crkvi, da nisu ni vrući ni studeni.

Da si studen, govorili bi ti da se obratiš; da si vruć bio bio živ i radio bi za djelo Božje, ali ovako si mlak.

Ljudi se obično odlučuju na neko srednje stanje, s najmanje napora i najlagodnije tijelu.

Brineš za svoje tijelo, a za ostalo ne mariš.

16 "Ali, jer si mlak – ni vruć ni studen – izbacit ću te iz svojih usta."

Neće te više biti na životu. Ako ti ne primaš volju Božju i ne služiš Gospodinu onako kako je Njegova volja, izbacit će te iz svojih usta.

Netko bi rekao: "Možda ipak neće. Pa nije to baš sve tako!"

Jest, baš sve je tako, jer je On vjerni svjedok, kako je rekao, i ne može biti drugačije.

Ako je rekao da će izbaciti mlake iz usta, onda će to i učiniti.

Postoji još jedna mogućnost, a to je da se vratiš.

Svatko se može vratiti, obratiti, poslušati i iz pokornosti učiniti ono što je Njegova volja.

Možda bi moje tijelo htjelo nešto drugo. Možda mislim da je danas zima (ili vruće), pa će ići onda kada bude toplije (ili hladnije).

Uvijek đavo nađe neki razlog da te pokoleba da mu popustiš. Ne, ako sam vruć, onda idem!

Kada vruć kršćanin do vrućeg sjedi, onda je to Božja temperatura. Kada dva hladna, nazovi-kršćana zajedno sjede, događa se isto što i kod mlakih, to jest, ništa.

Oni kažu: "Pa to se već godinama i tisućljećima priča, pa ništa."

Znate da je apostol Petar rekao da nevjernici neće znati da je tisuću godina pred Gospodinom kao jedan dan i jedan dan kao tisuću godina.

Kod Njega se ne računa vrijeme – On je vječan!

On je neograničen vremenom, ali mi jesmo. Ograničeni smo na 30, 50, 80, a rijetki dožive i nešto više, ali i to prolazi.

Zato kaže da će izbaciti iz svojih usta. Ne samo jer je mlak, već kako dalje piše:

17 "Ti tvrdiš: 'Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo; ništa mi ne treba'...."

Ovdje se misli na duhovno bogatstvo i službu Gospodinu.

Netko kaže: "Pa ja sam vjeran, ja to sve znam. Ja sam to već nekoliko puta pročitao i čuo propovijedati o tome. Ja imam veliko znanje."

Kaže da je nagomilao bogatstvo. Kakvo bogatstvo? Duhovno ili tjelesno? Može se gomilati jedno ili drugo, ovisno o tome što mi hoćemo. To zavisi od toga, što ima dominantnu ulogu u našem životu i kome smo poslušni.

To je tako i to je istina, jer kaže da govori vjerni Svjedok, Amen, i zato trebamo biti poslušni Božjoj riječi u svakom segmentu našega života.

Nema dvoumljenja, ovo može, a ono ne može; ovo prolazi, a ono ne. Mora se prihvatići sve, jer samo kada smo sve prihvatići i izvršili, tada smo došli do jednog savršenstva života, koje Gospodin zahtijeva od nas.

Takav će nas život učiniti vrućim kršćanima. Postoje samo vrući kršćani, jer oni mlaki su mrtvi i njih će izbaciti iz svojih usta. Koji će ostati od te tri kategorije? Ostat će samo oni vrući! Što će nas zagrijati, ako neće Božja riječ, ljubav prema Gospodinu Isusu Kristu? Ona daje radost koja je iznad svakog tjelesnog bogatstva i uživanja.

Pokorno stajati pred Gospodinom je divna radost, kao da govoriš: "Evo me, Isuse! Ja stojim i čekam da kažeš što želiš. Ja sam tu, otvorenog srca."

To je pokornost. Slava Ti, Gospode!

Takvu duhovnu pokornost On traži od nas.

Možda misliš da si to sve prošao, sve znaš i sada imaš sve. Da, tako misliš, ali tvoj život ne govori tako.

U odnosu na Božju riječ, ne vidi se tvoja pokornost.

Znate, ako ste u nekoj svjetskoj organizaciji morate poštovati njena pravila i propise: plaćati članarinu, dolaziti na sastanke i biti aktivni i informirani član, u protivnom vam prijeti isključenje.

Sve ima svoj red. Sve je počelo od Božje riječi. Bog je Bog reda, a ne nereda. Bog je Bog poslušnosti, a ne neposluha, itd.

Kada Božja riječ opiše naše stanje, a mi tvrdimo suprotno, što je onda istina?

Laže li Bog ili mi? Mi moramo spoznati naše stanje iz Božje riječi. To nam je poruka, ali i radost.

Kada ljudimo Gospodina, uvijek testiramo rezultate našeg života, duhovnog stanja i napretka.

Ta crkva u Laodiceji tvrdi da ima sve i da joj ništa ne treba. Ona ima svijet, ali nema Isusa zato joj Isus u nastavku stiha kaže: "...a ne znaš da si upravo ti nesretan, i bijedan i siromašan, i slijep, i go."

Kaže: "a ne znaš da si upravo ti."

Kome to govori: meni ili tebi? Nama govori! Mi ne možemo i ne smijemo biti u neznanju.

Kaže da sve ono nagomilano bogatstvo nije bogatstvo. To je samo puna glava, ali ga u praksi nema. Čak ne zna niti da je nesretan! Nekada vidimo na nekom da je upravo bijedan i duhovno prazan.

Ne govorim o svijetu, zašto je to tako, ali ako je jedan kršćanin takav, onda je to zato što nije pokoran Božjoj riječi. Takav ne može ići dalje, jer će takvog izbaciti iz svojih usta. Isključit će ga. Ni hrana kad je bllutava nije dobra, zapravo je ogavna.

Gospodin želi da budemo vrući.

Slava Gospodu! On se raduje kada je netko onakav kakvog On želi imati. I mi smo sretni kada netko nas sluša i učini što je dobro i poštено.

Piše da je siromašan, jer ono što on misli da je bogatstvo, bez Boga nije ništa. Ono što je prolazno nije bogatstvo.

Bogatstvo je ono što je vječno.

Za one koji ne vjeruju je to nemoguće, ali je moguće onima koji vjeruju. Oni već ovdje, u ovom tijelu, uživaju dio Božje baštine. Kada se oslobođimo ovog tijela, u potpunosti ćemo baštiniti ono što je vječno.

Kaže da je slijep i go. Tvrdi da se vidi sva njegova sramota, ali je on sam ne vidi. Gospodin vidi njegovo pravo stanje. On nikada ne bi rekao ono što nije istina, zato se možemo čvrsto pouzdati u Njegovu riječ, jer ona stoji čvršće no nebo i zemlja. Nebo i zemlja se tresu, ali On čvrsto stoji.

On je neoboriva Stijena koja može izdržati sve potrese i pritiske i podržati one koji na Njoj stoje.

Potpuno je opisao laodicejskog anđela i crkvu.

Opisao mu je pet stanja u kojima se nalaze, ali hvala Bogu za ovaj 18. stih i milost koju još uvijek ima, jer kaže:

18 "Savjetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženog zlata da se obogatiš, i da se obučeš u bijele haljine, i da sakriješ svoju

sramotnu golotinju, zatim pomasti da pomažeš svoje oči da bi vidiš."

To je divna riječ, 'savjetujem ti', trebaš se odreći svega neistinitog i prihvatiš ono istinsko od mene.

Da kupiš, a gdje da kupi, kako bi se obogatio? Nije ga poslao bilo kuda, već je rekao da od Njega, od Gospodina da kupi. On je izravno rekao: "Od mene da kupiš..."

Pozvao je da od Njega kupi ono što nema, iako misli da ima. Da kupi u vatri žeženog zlata. To crkva nije imala, a trebala je imati. Sve što nemaju, trebaju kupiti od Njega.

Riječ 'kupiti' je samo prisopoda, kako bi je ljudi lakše razumjeli, jer to znači dobiti bez novca kojim bismo platili. U Pismu piše da smo badava dobili i da trebamo badava dati. Isus nudi da od Njega kupe žeženog zlata, a žeženo zlato je Njegova slava. Slava Gospodu, što još uvijek nije prekasno!

U prvom dijelu 18. stihu govori se o tome kako Gospodin govori crkvi u Laodiceji i savjetuje joj da od Njega kupi u vatri žeženog zlata, da se obogati i obuče u bijele haljine, kako bi sakrila svoju sramotnu golotinju.

Problem te crkve je bio u tome, što oni sebe nikada nisu stvarno vidjeli grešnicima.

Nastavljamo sa drugim dijelom 18. stihu gdje kaže da se obogatimo. Što to znači? Kako da se obogatimo?

Što je pravo bogatstvo?

Za crkvu Gospodina Isusa Krista bogatstvo je, kada je Njegova slava prisutna. Bogatstvo je, kada smo mi (Njegova crkva), poslušni Njegovo riječi. Onda kada smo vrući za Njega.

Njegova slava neće nikada biti na nama, ako nismo vrući, odnosno, ako ne gorimo za Njega.

On hladne ne blagoslivlja. On bljutave ne blagoslivlja. Njegov blagoslov silazi samo na one koji su gorući za Njega.

To je Njegova pravda i slava mu za to.

On je absolutni vladar i čini onako, kako On to hoće, a On hoće da se obogatimo Njegovom prisutnošću i Njegovim djelovanjem.

"...i da se obučeš u bijele haljine da sakriješ svoju sramotnu golotinju..."

U bijele haljine, kojih do sada nije imao. Uprljao ih je i zamazao, a neistinito je tvrdio, da je nagomilao blago. Sada mu savjetuje da se obuče u bijele haljine.

Što su bijele haljine? To je Božja pravda. To nije ljudska pravda - ljudska pravda je nepravda, već Božja pravda.

Obući se u bijele haljine znači izvršavati Božju pravdu i živjeti po Božjoj volji; imati dobra djela.

Božja pravda može pokriti svu golotinju.

Krv Kristova nas čisti od svake nepravde!

Ona nas čisti kada vjerujemo da nas ništa drugo ne može oprati, da nas ništa drugo ne može opravdati i očistiti. Da nas ništa drugo ne može od nepravednika učiniti pravednikom.

To može učiniti samo Krv Isusa Krista.

On će to učiniti ako prihvativamo Njegovo djelo spasenja s vjerom da je On vjeran i da opravdava one koji u Njega vjeruju. To je rekao "Istiniti svjedok, Amen".

S jedne strane im je opisao njihovo stanje, dok im je s druge strane pomogao rekavši što trebaju učiniti da izađu iz toga.

Kada netko zaluta, jer ima krivu adresu ili je krivo razumio, upitat će nekog za pravi put.

Onaj tko pozna put će mu reći da se treba vratiti i to do onog mesta gdje je skrenuo i zatim krenuti ispravnim putom da bi došao do željenog cilja.

Nema drugog načina jer ako nastavi tim putem sve će više lutati i udaljiti se od svog cilja, no ako posluša savjet, krenut će ispravnim putem. Ovdje savjetuje sam Gospodin, ali ako nas i brat savjetuje sukladno Božjoj riječi, poslušaj ga, jer znadeš da je od Gospodina. Sramota bi bila onda, kada bi crkva bila u takvom stanju.

"...zatim da pomažeš svoje oči da bi vidio."

Kada bi nekom, bratu ili sestri rekao da je slijep, ne bi to prihvatio, pa bi se čak i uvrijedio, ali takvo stanje nepokornosti, pojedinca ili cjeline, je sljepilo.

Što čovjeka zaslijepi? Ono što tvrdi, a nije istina.

To je grijeh koji čovjeku zasljepljuje oči.

Nikada mi ne možemo protiv Božje rijeći! Nikada protiv, uvjiek samo po Božjoj rijeći.

U Poslanici Rimljanim piše pitanje:

"Tko si ti čovječe, da se protiviš Gospodinu?"

Može li se glina protiviti Lončaru? Pa On je miješa kako On hoće! On ju vrti kako hoće i iz nje stvara ono što On hoće.

Ovdje vidimo to što On hoće, jer savjetuje da iziđu iz sljepila.

Duh Sveti će nam pomoći i voditi nas sukladno Božjoj rijeći.

Nikada protiv nje.

Duh Sveti će nas dovesti k Isusu, da nam On pomogne. Naravno, i braća i sestre će se moliti za pojedinca ili cijelu Zajednicu, već prema potrebi, ali je On onaj koji opršta, izvodi iz sljepila i vodi. To je Isus!

Kada postupimo tako, onda prestajemo biti slijepi i progledamo. I mi smo bili slijepi, slijepi uslijed grijeha.

Imali smo kao koprenu pred našim očima i nismo vidjeli ni znali, ali je Gospodin bio milostiv.

Za apostola Pavla piše da ga je poslao kraljevima i carevima, da im otvori oči.

Netko je došao i k nama, i govorio nam, da bismo progledali. Bože sačuvaj, da bismo opet oslijepili!

Kada su nam se oči otvorile, prihvatali smo Božju riječ. Kada smo je prihvatali, ne možemo drugačije, no onako, kako je napisana.

Kada ne bismo tako činili, ponovno bismo oslijepili i pokazala bi se sramota golotinje, grijeh svake vrste.

Zato On kaže da kupe (oni onda, a i mi danas), žeženog zlata, bijele haljine i pomast za oči, jer to je pomazanje Duha

Svetoga. Da bismo vidjeli, ne možemo drugačije no izvršavati ono i onako kao što piše u Svetom pismu.

Hvala Ti, Isuse, na Tvojoj milosti!

Hvala Ti Gospode, na svemu što činiš za nas i na tolikom strpljenju koje imaš s nama, s crkvom i sa svakom dušom.

Pismo kaže da je jedna duša dragocjenija no cijeli, svekoliki svijet. U slijedećem stihu, sam Isus daje odgovor:

19 "Ja korim i karam sve koje ljubim."

Evo, to je razlog ukoru i opomenama! Iz svoje prevelike ljubavi, On kori i kara!

On kara i kori crkvu u Laodiceji, da učini ono što je potrebno, da bi postali vrući kršćani. Ne više hladni, ni mlaki, već vrući u vjeri. Razlog ove poruke je ljubav.

To je ljubav za njih onda, ali i za nas sada u ovo vrijeme. To je Njegova ljubav, a gdje je naša?

Imamo li i mi takvu ljubav?

Znate da je crkvi u Efezu pisao:

"Ali imam protiv tebe, što si svoju prvu ljubav ostavio."

Tko je ta prva ljubav? Isus! Isus je ta naša, duhovna prva ljubav. Kada ostavimo tu prvu ljubav, ostavljamo i svoju braću i Zajednicu.

Oni koji to čine, izjavljuju da se mogu spasiti i bez Zajednice i da nije spasenje vezano samo za jednu određenu Zajednicu.

U potpunosti se slažem s tom izjavom i tvrdim da možeš doseći spasenje svagdje gdje se propovijeda i živi Božja riječ.

Kada me je Bog pozvao i doveo u ovu Zajednicu, tu sam spašen i tu sam učinio savez dobre savjesti s Gospodinom, neću nešto takva reći, jer znam što me Božja riječ uči.

Bio sam slijep, a Isus mi je otvorio oči i milostivo me primio; očistio me, oprao od grijeha i obukao me je.

To treba cijeniti. Ja sada vidim.

Vidim svoj život, a vidim i što kaže Božja riječ. Kada tako živim, onda sam pravi kršćanin i svatko tko tako živi pravi je kršćanin.

U Poslanici Galaćanima 1:8 apostol piše:

"Ali, ako bi vam tko – bilo to mi, bio anđeo s neba – navijestio drugo Evandjelje protivno onom koje smo vam navijestili, neka je proklet!"

To je Božje prokletstvo, ali s druge strane je Božji blagoslov za one koji drže Evandjelje Isusa Krista.

Sretni smo onda kada živimo po tom Evandjelu. 'Neka se bregovi ruše, s nama je Gospodin nad vojskama, s nama je Bog Jakovljev', tako kaže Božja riječ.

Dalje nastavlja u osamnaestom stihu Otkrivenja:

"Prema tome, budi revan i obrati se!"

Što je obraćenje?

Obratiti se, znači priznanje i vraćanje na ono izvorno. To je obraćenje.

Jednom je Isus rekao apostolu Petru, da utvrди svoju braću, kada god se obrati.

Znači li to, da apostol Petar nije bio obraćen? Ne, bio je obraćen, ali kada je skrivio, trebao se ponovno obratiti.

Svi oni koji su vidjeli da se Petar obratio, bili su učvršćeni u vjeri. Vjernici su vidjeli da je to Bog učinio.

On je priznao svoje stanje i vratio se.

Biti revan znači služiti Gospodinu; ne zanemariti djelo Božje, volju Božju i obratiti se.

Poslušati ovaj savjet i tako postupiti, znači biti obraćen.

19 "Evo stojim na vratima i kucam.

20 Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ћu k njemu i večerati s njim, i on sa mnom."

Krist se može odreći neke crkve, ali kuca na njena vrata da pozove pojedince k sebi.

To je kao da nam sam Isus kaže da stoji na vratima našeg srca i kuca. On kuca i budi nas. On želi ući u naše srce, a divno je, ako je već unutra. Slava Ti Gospodine!

Ako nije, On ti kuca! Njegova riječ ti kuca.

Znate, mi možemo biti tu i čuti ili ne čuti, kao što jedna narodna uzrečica kaže: "Kroz jedno uho unutra, a kroz drugo van!"

U srce onih koji čuju Njegov glas i otvore vrata svog srca, uči će u srce, sam Isus i Njegov Otac.

Masa neće čuti Njegove riječi, ali pojedinac hoće. Milost je još uvijek otvorena za svaku pojedinu osobu.

Što će se onda dogoditi? Hoće li uči i odmah otići ili se zadržati neko kratko vrijeme?

To nije ono što Isus želi, jer On kaže da će se nastaniti kod onih koji mu otvore srce, i da će stalno biti s njima.

Aleluja! Onda se neće više dešavati prethodno navedena djela.

Onda nećeš više neistinito tvrditi da si bogat, da imaš sve i da ti ništa ne treba.

Nećeš tvrditi da si pravi vjernik iako to nisi, već ćeš otvarajući srce Isusu, postati uistinu pravi vjernik.

Isus obećaje onima koji otvore vrata svog srca, da će uči i s njima večerati. On obećava jedno prisno zajedništvo.

On ukazuje na jednu cjelinu: Otac, Isus i onaj tko otvorí, a to možemo biti i ti i ja.

Tko to posluša, može biti pobjednik. U suprotnom smo gubitnici.

Iz mog djetinjstva, sjećam se jednog starca, dobrog čovjeka, koji je študio novac u banci, računajući da će tim novcem osigurati svoju starost, no propala je država i propala je banka, a on je ostao bez svega. Bio je gubitnik.

Oni koji poslušaju i izvrše Božju riječ ostaju pobjednici. Ne netko, već svi koji vjeruju kao što piše u Pismu, koji poslušaju i tako žive. Svi oni koji su doživjeli Spasitelja i bili nanovo rođeni.

21 "Pobjedniku će dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju."

Dat će nam najviše mjesto. Ne možemo biti iznad, već samo uz Isusa, da bismo bili u Njegovoj slavi, kada se On pojavi.

Apostol Pavao piše, da ćemo se onda, kada se Isus pojavi, i mi pojaviti s Njim.

Sada smo u sramoti i ljudi se rugaju našoj vjeri. Sramote nas i govore laži i to ne samo ovdje, već i po cijelom svijetu.

Bit ćemo pobjednici i radovati se vijek vjekova.

Nećemo se hladiti niti biti mlačni, već ćemo biti uvijek vrući i gorući. Samo ako smo vrući, možemo opstati u Njegovoj prisutnosti.

Ova Božja riječ je napisana i za nas, jer je to stanje koje još uvijek traje, kako to piše u prvom poglavljju u 19. stihu.

Da bismo razumjeli Božju riječ, moramo znati da će Isus, prije no što uslijede događaji u slijedećem poglavljju, uzeti, tj. podići svoju Crkvu k sebi.

Uzet će sve one koji su ga poslušali, koji su nanovo rođeni i koji ga pripravljeni čekaju.

22 "Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!"

Duh je Bog i On poručuje crkvama.

Slava Ti, Gospodine!

Mogao sam nabrojati mnoge citate iz Biblije koji potvrđuju i objašnjavaju, sve navedeno, jer Božja riječ se tumači s Božjom riječi, no želio sam ne biti preopširan.

OTKRIVENJE 4:1

"Potom sam imao ovo viđenje:
Bijahu na nebu otvorena vrata,
a prijašnji glas koji sam čuo
gdje mi govori poput trube, reče:
'Uziđi ovamo da ti pokažem'
što se ima dogoditi' poslije ovoga."

DOGAĐAJI PRIJE VELIKOG DANA

BOŽJE PRIJESTOLJE

1 "Potom sam imao ovo viđenje: Bijahu na nebu otvorena vrata, a prijašnji glas koji sam čuo gdje mi govori poput trube, reče: 'Uzidi ovamo da ti pokažem' što se ima dogoditi poslije ovoga."

Kroz prošla tri poglavlja prošli smo ono što Duh poručuje apostolu Ivanu da napiše crkvama, a to je stanje u kojem se nalazila svaka pojedina tadašnja (i današnja) crkva.

To se stanje naziva sadašnjim, a traje sve do u današnje vrijeme i napisano je zato da bi se znalo kakvo je duhovno stanje u crkvama i danas, te kakvih sve crkava ima i kakvih sve duša ima u njima.

Sve je pred Gospodinom otkriveno i nitko i ništa se ne može pred Njim sakriti.

Mi se možemo naći i kao u ogledalu vidjeti u Božjoj riječi.
Ona je blagoslov za nas kad nas kara i uči, ali je uvijek blagoslov za nas.

On to čini zato jer nas ljubi!

Apostol Ivan je bio poslušan Božjem pozivu, kada je njega izabrao (na jednom pustom mjestu, na otoku Patmosu), da zapiše Otkrivenje Gospodina Isusa Krista.

Pogledajmo u prvo poglavlje u 19. stihu gdje piše isto kao i u 4:1, tj. Riječi: "...i ono što će se poslije ovoga dogoditi."

Dakle, dok god je Crkva Isusa Krista na zemljji, ovi se događaji neće zbiti, jer nas Pismo uči da će prije no što dođe velika nevolja i sudovi Božji, koje ćemo proučavati do kraja Otkrivenja, Gospodin svoju crkvu uzeti k sebi.

To moramo znati, da bismo mogli razumjeti Otkrivenje.

Kada tako vjerujemo, onda ne čekamo veliku nevolju, već čekamo Gospodina Isusa Krista.

Živimo i čekamo Njegov dolazak u takvom stanju koje dokazuje da ne živimo više mi, već da Krist živi u nama.

Isus dolazi po sve one u čijem srcu On živi; njih će uzeti k sebi. Tada će se dogoditi ono što piše od četvrтog poglavlja pa nadalje, onako kako je to Gospodin rekao.

4:1 "Potom sam imao ovo viđenje: Bijahu na nebu otvorena vrata, a prijašnji glas koji sam čuo gdje mi govori poput trube, reče: 'Uziđi ovamo da ti pokažem 'što se ima dogoditi' poslije ovoga."

Ivanu je bilo rečeno da uziđe, kako bi vidio događaje koji će uslijediti.

Naša nit vodilja bit će riječi "što se ima dogoditi."

Što se ima dogoditi, što je video apostol Ivan?

2 "Smjesta padoh u zanos. I gle: u nebu je stajalo prijestolje, i 'na prijestolju je sjedio Netko'."

Taj 'Netko' je Jahve, sam Bog, Gospodin nad vojskama.

Kao prvo, video je prijestolje i nekoga tko sjedi, a taj netko nije nitko drugi no sam Bog, koji sjedi na prijestolju slave i upravlja svemirom i kome se sve pokorava.

Dakle, najprije je video prijestolje i Onoga koji sjedi, a zatim dolaze sudovi, a na kraju blagoslovi koji slijede za djecu Božju, kako piše da će reći:

"Idite u kraljevstvo Oca mojega, koje vam je pripravljeno od postanka svijeta."

Ono što je bitno za nas je uvjet da živimo za Krista, da bi naš život bio pozitivno vrednovan i da bismo mogli uči u radost i slavu našeg Gospodina.

Vidio je otvorena vrata, a to je i Stjepan video kada su ga kamenovali i škripali zubima na njega.

Stjepan je pao na koljena i molio Boga da im oprosti, jer, kako je rekao, ne znaju što čine.

Stjepan je rekao da vidi otvoreno nebo i Sina Božjega gdje stoji zdesna Bogu.

Gospodin mu je u tom strašnom trenutku dao viziju i osnažio ga, da je mogao, kao i Isus na križu reći:

"Gospodine, oprosti im, jer ne znaju što čine."

Slava Bogu! Slava našem Gospodu!

On je uvijek prisutan i ohrabrit će svoje dijete.

Nikada nas neće napustiti i ostaviti same. Ohrabrit će nas i reći:

"Ne boj se! Ja sam s tobom u svakom trenutku tvog života!"

3 "Onaj koji je sjedio bijaše na pogled kao kamen jaspis i sard. A 'oko prijestolja je bio je sjajan krug', sličan dugi, na pogled kao smaragd."

To je morao biti prekrasan prizor! Blještavilo boja, bijele crvene i zelene; poput duge.

4 'oko prijestolja' još (vidjeh) dvadeset i četiri prijestolja, na kojima su sjedili dvadeset i četiri starca, obučena u bijele haljine, sa zlatnim krunama na svojim glavama."

Ivan je video dvadeset i četiri starca.

U nekim se knjigama tumači da su to dvanaest starješina iz Staroga Zavjeta, kao dvanaest plemena Izraelovih i dvanaest apostola iz Novog Zavjeta koje je Isus odabrao.

Pismo kaže da je Isus, kad ih je odabirao da budu nosioci i glasnici Evandelja, prethodno bio cijelu noć u molitvi.

Sin Božji je htio da taj izbor bude po Božjoj volji i da to budu ljudi koji će nastaviti djelo Isusa Krista.

Mi smo nosioci tog djela i trebamo biti svjedoci onoga, što je Gospodin za nas učinio.

Bilo je samo dvanaest plemena Starog Zavjeta, bilo je samo dvanaest apostola, a Bogu hvala, što nas ima mnogo više.

Bit će tisuće i tisuće i milijuni nanovo rođene i spašene djece Božje, koja će biti u nebu i uživati ono što je Bog priredio za one koji ga ljube.

Tih dvadeset i četiri starca su bili oni koji su nosili Njegovo djelo. Koji su bili prokušani i trpjeli za Gospoda Isusa Krista.

To su ljudi koje je Gospodin udostojao da budu oko Njega, uveličaju Njegovo prijestolje i da slave Njegovo sveto ime.

To je moralo biti divno viđenje!

Kad samo pomislimo i kada se zadubimo u to, obuzme nas neki sveti osjećaj, a tako Gospod radi i kada se udubimo u Njegovu riječ. To je Njegova prisutnost u nama.

Apostol Ivan je vidio da su ti starci bili obučeni u bijele haljine. Sveti nas pismo uči da je bez bijele haljine nemoguće ući u Božje kraljevstvo.

Bez bijele haljine ne možemo doći niti na svadbu Jagnjetovu.

U jednoj prispodobi opisuje se čovjek koji je došao bez svadbenog ruha na gozbu.

Bio je upitan kako je uopće mogao doći bez svadbenog ruha i bio odmah izbačen.

Vrlo je važno da onu bijelu haljinu koju smo dobili kad nas je Isus oprao krvlju svojom i osloboudio od naših grijeha, sačuvamo čistom.

Sačuvamo je čistom dok On ne dođe po nas, bilo kroz tjelesnu smrt ili nas zajedno uzdigne k sebi.

Piše da su imali zlatne krune na glavi.

Zar to nije milost Božja? Oni su ostali ustrajni u vjeri, mada su prolazili kroz mnoge nevolje.

Činjenica da su nosili krunu na glavi, znači da su već prošli nagradni sud i dobili obećanu nagradu.

Apostol Pavao je pisao u Poslanici Korinćanima, da mu je pripravljen vijenac slave, kruna Vječnoga života, koji će mu Gospodin dati.

Neće je dati samo njemu, već i svima onima koji se raduju Njegovom dolasku.

Dakle, i mi ćemo dobiti vijenac slave, ali čuvajmo bijele haljine da ne bismo izgubili ono što smo do sada stekli.

Jedva da si možemo i predstaviti tu sliku, taj divan prizor: dvadeset i četiri starca u bijelim haljinama s krunama na glavi.

Sudac i porota na okupu za početak suda na zemlji. Kažnjavanje onih na zemljji, koji nisu htjeli prihvati ponuđeno spasenje kroz Isusa Krista.

Mnogi će se kajati što su odbili spasenje, no bit će prekasno. U kasnijim izlaganjima ćemo vidjeti da se unatoč nevoljama i sudu, mnogi neće htjeti pokajati.

5 "I s prijestolja 'izlaze munje, grmljavine' i 'gromovi'. Pred prijestoljem gori sedam zubalja, tj. sedam Duhova Božjih."

Kada sijeva i grmi, prirodne su pojave sudaranja strujanja u zraku, no ovo će biti Božja sila, koja se može usporediti sa munjama i gromovima, koja će grmjeti nad narodom.

Gdje će onda biti Kristova crkva?

Jer piše da će nas prije toga uzeti k sebi, možemo zamisliti da ćemo odozgo promatrati događaje na zemlji, i to zato jer smo se odazvali Njegovom pozivu, slušali Njegovu riječ i slijedili ga. Zato, jer je živio u našem srcu.

Gdje bi onda bilo naše mjesto osim uz Njega? To nije naša, već Njegova zasluga

Kao što piše u 53. poglavljju Knjige proroka Izajie; "On će gledati trud svoje duše oko sebe."

To će se sve zbivati u onih određenih sedam godina velike nevolje na zemlji.

Sedam gorućih zubalja, sedam Duhova Božjih, predstavljaju savršeni broj – cjelinu; to je broj koji simbolizira savršenu cjelinu Duha Božjeg.

Očito je da se, gledajući sve zajedno, ovdje ne radi o prijestolju milosti, već o prijestolju suda.

Moramo znati da, kada se govori o Ocu, Sinu i Duhu Svetom, ne radi o tri Boga.

Samo je jedan Bog, ali ga vidimo u tri Božanske osobe.

Samo je jedan Duh Sveti, a broj sedam predstavlja savršenu cjelinu Duha Božjeg.

6 "Ispred prijestolja se pruža nešto kao stakleno more, slično kristalu. 'Između prijestolja' i onih 'oko prijestolja četiri Bića', sprijeda i straga 'puna očiju'!"

U Pismu, tamo dalje, piše da mora više neće biti. To stakleno more je more koje se više neće mutiti. To je voda Božje riječi.

Asocira na Salamonov hram.

U 1. Kraljevima piše da su imali praonicu načinjenu od bakra gdje su prali ruke i noge, prije no što su svećenici ulazili u Dom Božji.

Mi smo umiveni; mi smo oprani krvlju i riječju Gospoda Isusa Krista. Kao takvi, morali bismo biti bijeli kao snijeg i čekati Isusov dolazak.

Stakleno more je slično kristalu i prozirno.

Između prijestolja i onih oko njega, nalaze se četiri Bića puna očiju. Kakva su to Bića puna očiju? Oči su im sprijeda i straga, što znači da ona mogu sagledati cijelu situaciju.

7 " 'Prvo' je Biće slično 'lavu', 'drugo' je Biće slično 'juncu'; 'treće' Biće 'ima lice' kao u 'čovjeka'; 'a četvrto' Biće sliči 'orlu' u letu."

Ta četiri Bića su različita i svako ima svoj simbolički značaj. Ona predstavljaju sud i četiri razdoblja u kojima će se to dogoditi.

Lav simbolizira vlast, silu i veličanstvo;

junac – izdržljivost;

čovjek – inteligenciju;

orao – brzinu i izvršenje suda.

Ne možemo izbjegći usporedbu s 1. poglavljem proroka Ezekijela.

Neki pisci (komentatori), ih opisuju kao stvorena bića, koja štuju Boga, kao kerubine i serafine (Ez. 10 i Iza. 6).

Oni su čuvari Božjeg prijestolja, povezani s ognjenim sudom i ognjenim pročišćenjem.

Sedmi se stih može usporediti s opisom Krista, kako ga evanđelisti prikazuju.

Matej – lav..... on ga prikazuje kao Kralja,

Marko – junac..... on ga prikazuje kao Slugu,

Luka – čovjek..... on ga prikazuje kao Sina čovječjeg i

Ivan – orao..... koji ga prikazuje kao Sina Božjeg.

Ima mnogo stihova kojima bismo mogli popratiti ovaj tekst, no odustajem od toga zbog preopširnosti.

Ovo poglavlje govori o sudačkom prijestolju i slavi.

8 "Četiri Bića 'svako od njih sa po šest krila', 'puna' su 'očiju okolo' i iznutra. Bića bez prestanka – dan i noć - ponavljaju: 'Svet, svet svet Bog, Gospodar, Svemogući', koji bijaše, 'koji jest' i koji će doći!"

Ta Bića bez prestanka, dan i noć ponavljajući slave Boga. Oni bez prestanka govore da je Bog svet, a kroz Pismo znamo da Bog hoće da i mi budemo sveti.

Mi kao Njegov narod, kao oni koji će biti u Njegovoj prisutnosti, trebamo biti sveti, jer u Njegovoj prisutnosti ne može opstati ništa što nije sveto.

U Njegovoj prisutnosti nema mjesta za grijeh.

Isus je zato umro, da bi na sebe uzeo sve naše grijeha, a da mi ostatak svog života živimo bez grijeha, u Kristu Isusu.

To nam je kroz Isusa i omogućeno.

Naše se tijelo, kada je čisto i njegovano, osjeća ugodno i zadovoljno, a kako li se neće jedan kršćanin osjećati sretnim, kada je opran u Kristovoj krvi?

Bog se pobrinuo da kroz Krista budemo odjeveni u bijele haljine i oslobođeni ropstva grijeha..

Bili smo robovi, no sada smo oslobođeni.

Prije smo 'morali', a sada više ne moramo (griješiti). Sada dragovoljno služimo Gospodinu. To je velika radost!

Bog je uvijek svet i On se nikada ne mijenja u svojoj svetosti. On hoće da i mi budemo takvi vjernici i Njegovi sljedbenici u svetosti. Da možemo kao apostol Pavao reći, da ne živimo više mi, već da On živi u nama.

9 "Svaki put kad bi bića priznala slavu, čast i zahvalnost onomu 'koji sjedi na prijestolju', u vijeke vjekova,

10 padala bi dvadeset i četiri Starca pred onim 'koji sjedi na prijestolju', i poklanjali bi se onome 'koji živi' u vijeke vjekova, i odlagali bi svoje krune pred prijestoljem govoreći:..."

Da, padalo bi dvadeset i četiri Starješina i poklanjalo se pred Njim. On je iznad svega i dostojan toga.

Kakav je to morao biti veličanstven prizor!

To je bila stvarnost pokazana u viđenju koje je imao apostol Ivan. To nije bio igrokaz, glumljen od glumaca, već unaprijed viđena stvarnost, a Gospodin mu je rekao da napiše ono što će poslije biti.

Ivan je to napisao i mi se danas možemo radovati da to imamo napisano i da si možemo predočiti kako će to sve izgledati: i nebo i slavljenje, te kako će se svi Njemu pokloniti.

Stoji napisano da će se svako koljeno pokloniti pred Njim. Oni koji vjeruju i oni koji ne vjeruju, samo onima koji vjeruju će to biti na blagoslov, a onima koji ne vjeruju na prokletstvo.

Svi će morati priznati da je Gospodin Isus Krist Gospodar na nebu, na zemlji i ispod zemlje.

Njemu pripada ta trostepena kruna, a ne čovjeku koji ju stavlja na glavu i simbolizira vječnog vladara.

Jednom sam čovjeku otvoreno rekao, da je grijeh zvati ocem, nekog tko ti nije otac. To je grijeh!

Da te je netko rodio Evandželjem, mogao bi reći da ti je to duhovni otac, ali nekog tko te nije rodio, tko te nije poučio, ili te krivo učio, počastiti imenom 'otac', je grijeh.

Svaki grijeh koji nije pokajan je neoprošten grijeh i samo, ako se pokajemo, Gospodin će oprostiti.

Bez kajanja, nema oproštenja!

Takav nebeski prizor, kao što je bio onaj, kada padaju dvadeset i četiri Starješine i poklanjaju se pred onim koji 'živi', nitko na svijetu nije vidio, osim apostola Ivana, koji je to za nas napisao, da znamo i da vjerujemo da će se to zbiti.

Kome da se klanjamo? Pred kime da klečimo? Uvijek pred Gospodom Isusom! Njega slavimo, Njega ljubimo i za Njega živimo. Čekamo da, prema obećanju, jednog dana dođe po nas, jer smo mi Njegova zaručnica.

Kada dođe po nas i mi budemo s Njim na nebu, vidjet ćemo ono što je apostol Ivan napisao.

Slava Gospodinu!

To je divna milost Božja, koju mi nismo zaslužili.

Sve u našem životu je samo milost!

I kada sve najbolje učinimo i najbolje izvršimo, i opet je to samo milost, koja nam je dana.

Divno je to što su skidali svoje krune i ponovno ih stavljali, ponovno slavili i poklanjali se Njemu i govorili:

"Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama", i kako piše u Psalmu: "Puna je zemlja slave Njegove!"

Tako je ohrabrujuće za nas, što već sada znamo nešto od onoga što će se dogoditi.

Razgovarao sam s jednim čovjekom, onim, kojem sam rekao da imamo samo jednog Oca, i on mi je rekao da se Knjiga Otkrivenja jako teško može razumjeti.

Jasno da se teško razumije. Ne razumiju se niti Evandelja, ako se ne propovijedaju.

Da, teško je, ali i riskantno je reći više od onoga što je napisano, jer Pismo kaže da pazimo da ne dodamo, niti da ne oduzmemmo od onoga što je napisano. Kada propovijedamo ono što je napisano, onda je to naša sigurnost.

Ovo što je napisano, što mi čitamo i vjerujemo da će biti kroz Božju riječ, naša je radost.

Ostali svijet bi se mogao također radovati, ali se zbog nevjere ne može radovati. Uporno odbijaju prihvatići Božju riječ i neće se obratiti.

Isus je za takve ljude rekao u trećem poglavljtu Evandelja po Ivanu, da vide da je to dobro, ali da neće doći k svjetlu jer su njihova djela zla.

Radije ostaju skriveni u tami i u mraku grijeha i nepravde.

Bogu hvala, što je nas obasjao tom svjetlošću i što smo se odazvali, pa se možemo već sada radovati i slaviti Gospodina Isusa Krista.

11 ..."Dostojan si, naš Gospodine i naš Bože, da primiš slavu, čast i moć, jer ti si stvorio sve: sve tvojoj volji duguje postojanje i stvaranje."

Slava Gospodinu!

Mi smo Njegova stvorenja, ali ne više samo stvorenja, nego djeca Božja.

Mi smo Njegovo djelo!

On nas je stvorio, a Kristovom žrtvom postali smo djeca Božja.

Mi nismo ljudska kreacija, niti ljudsko djelo. Postali smo Božjom voljom i kako piše: "...sve Tvojoj volji duguje postojanje i stvaranje."

To što služimo Bogu, njegova je milost i Njegovo djelo. Gospodin je na križu isplatio naš dug (grijeh) i tako nas oslobođio zadužbine.

Kroz Njega smo slobodni.

Sjećate se one usporedbe onog dužnika koji nije mogao isplatiti svoj dug, pa je njegov gospodar htio prodati njega, njegovu ženu i djecu, da si naplati dug.

Dužnik je molio da mu se gospodar smiluje i obećavao da će sve platiti iako je bio svjestan da nikada neće moći isplatiti dug. Gospodar se smilovao i oprostio mu dug.

Nama se dogodilo isto tako.

Naš dug je bio neopisivo velik i nikada ga ne bismo mogli isplatiti, ali je naš Gospodar nama oprostio sav dug i mi sada samo Njemu dugujemo zahvalnost za naš život.

Samo Njemu dajemo slavu, a ne čovjeku (niti jednom čovjeku).

Čovjeka ćemo ljubiti. Brata ćemo ljubiti i poštovati, ali ćemo slavu dati samo Njemu, Bogu našem, jer samo Njemu pripada!

Neka je proslavljeni Njegovo sveto ime, amen!

OTKRIVENJE 5:1

"Potom u desnici 'onoga
koji je sjedio na prijestolju' opazih 'knjigu
ispisanu iznutra i izvana' i 'zapečaćenu' sa sedam pečata."

KNJIGA SA SEDAM PEČATA I JANJE

Nakon što smo prošli 4 poglavlja Knjige Otkrivenja, s Božjom pomoći, želio bih da razmotrimo o čemu govori peto poglavlje, a govori o viđenju apostola Ivana, o događajima koji se trebaju dogoditi na zemlji.

Još jednom treba naglasiti da od 4. poglavlja pa sve do 19. poglavlja, Božja riječ govori o sudovima na zemlji.

Prvo poglavlje je uvod u viđenje, a od 2. do 4. poglavlja opisuje se stanje crkava na zemlji, u ono vrijeme, ali i dalje, sve dok traje milost Božja.

Dakle, ono smo prošli, a sada idemo dalje.

Apostol je video Onoga, koji sjedi na prijestolju. Što mislite, tko je taj? Prema onome što znamo i što smo pročitali u Božjoj riječi, to je Jahve.

Slava neka je Njemu!

Apostol Ivan je video knjigu ispisanu iznutra i izvana. U toj knjizi nije bilo mjesta koje nije bilo ispisano. Bila je toliko velika da je sve što je htio, mogao u nju zapisati, a nakon toga ju je zapečatio.

Zapečatio je, kako je nitko ne bi mogao otvoriti ni čitati. Božje pismo nitko bez Njegove dozvole ne može čitati niti otvoriti, a bez Svetog Duha niti razumjeti.

Neobraćen čovjek ne može tumačiti Božju riječ. Ne može je pravilno tumačiti niti onaj koji je ne živi.

Ovoj knjizi mi ne možemo ništa dodati niti oduzeti – ona je puna. Puna je izvana i iznutra: Gospodin ju je započeo, a On ju je završio i zapečatio. Slava Njegovom svetom imenu.

Vjerovali mi to ili ne, ali to je tako. Budemo li vjerovali, bit će to blagoslov za nas. Ne budemo li vjerovali bit će to za nas prokletstvo, tako kaže Sвето pismo.

U proroku Ezequielu, u 2:8-10 čitamo: "A ti sine čovječji, poslušaj što će ti sada reći: Ne budi odmetnik kao što su oni rod odmetnički! Otvori usta i progutaj što će ti sada dati!"

I pogledah, a to ruka k meni ispružena i u njoj, gle, svitak knjige. I razvi se knjiga pred mnom: bijaše ispisana izvana i iznutra, a u njoj napisano: 'Naricanje! Jecanje! Jauk!"

Aleluja! Da to nije napisano, ni ja danas ne bih o tome pisao. Da to nije napisano, mene već sigurno ne bi ni bilo, ali i to je milost Božja, što stojimo danas pred Njim!

Što je napisano u toj knjizi? Upravo ono što sam već spomenuo, da se od 4. do 19. poglavlja govori o naricanju, jecanju i jauku.

To su Božji sudovi koji će uslijediti nakon što Gospodin Isus Krist podigne k sebi svoju crkvu.

Mi se radujemo Njegovom dolasku po nas. Stoga nas upozorava da budemo spremni (gotovi), jer će doći iznenada i neće se najaviti, niti koga čekati.

Doći će iznenada, kao lopov, ali neće tuđe ukrasti kao lopov, već će uzeti svoje. Uzet će one koji budu spremni, a kada ih uzme k sebi, nastat će sudovi na zemlji.

Rekli smo da je knjiga puna i da joj se ne može ništa dodati niti oduzeti. To je sve već zapisano za posljednje vrijeme, a zapisao je prorok Ezekiel.

Gospod je to najavio, kako bi znali svi: oni koji vjeruju kao i oni koji ne vjeruju; da bi čuli što ih čeka.

Ovakav svijet kakav je danas, bliži se svome kraju.

Kad gledate taj nemoral i sve ostale grijehe koji su napisani u Božjoj riječi, kosa vam se diže na glavi.

Koliko se taj grijeh umnožio! Nekada se čulo tu i tamo, potajno se prepričavalо i pred djecom skrivalо, a danas se to javno manifestira i po ulicama traži svoje pravo.

Pismo kaže da ih je Bog predao u pokvareni um, jer ga nisu proslavili kao što su trebali. Predao ih je pokvarenom shvaćanju da bi činili ono što se ne dolikuje i da se požudom raspaljuju na pripadnike istog spola. To je danas prisutno i javno. Umniožili su se i mnogi drugi grijesi.

Dalje stoji napisano:

2 "I opazih silna anđela gdje jakim glasom viče: 'Tko je kadar da otvori knjigu i da razlomi njene pečate'?"

3 Ali nitko ni u nebu ni na zemlji, ni pod zemljom nije mogao otvoriti knjige, niti je čitati."

Baš nitko! Zašto je onda uopće napisana, ako je nitko ne može otvoriti niti je čitati? Onda nema nikakvu svrhu.

Bila je zapečaćena do određenog vremena, a to je posljednje vrijeme. To je vrijeme u kom mi sada živimo.

Gledajući i vjerujući što je napisano u Svetom pismu, vidimo da živimo u posljednje vrijeme, a po svemu se vidi da su to i posljednji dani tog vremena.

Vrijeme je sve kraće i kraće. Ljudi govore o sudnjem danu. Neki vele da je to samo zastrašivanje ljudi, ali sud nad ovom zemljom će započeti od onog trena kada Gospodin Isus uzme svoju crkvu.

Taj sud neće trajati samo jedan dan, već će, kako piše, trajati sedam godina. Gospodin će skratiti te dane, zbog onih izabranih, jer kada ih ne bi skratio, nitko ne bi mogao opstati.

Dakle, u polovici dana, skratit će nevolje koje će se događati na zemlji kroz sudove Božje, da bi se ispunilo Ezekielovo proroštvo, to jest: naricanje, jecanje i jauk.

Braćo, sestre, prijatelji! Vjerujete li vi u to?

Možda do danas niste ni čuli za takvo što?

Možda ste u Svetom pismu čitali nešto o tome, no mislili ste da se to još dugo neće zbiti.

Jednom su pitali jednog propovjednika, hoće li se to uskoro dogoditi, no on je nasmijano izjavio da je to daleka budućnost i da za to ima vremena, barem još 100 do 200 godina.

Sveto pismo kaže drugačije. Kaže da budemo spremni (gotovi), da bismo otisli s Gospodom Isusom Kristom na nebo i tako bili zauvijek s Njim.

Oni koji neće biti spremni i ostanu na zemlji, prolazit će sve te nevolje koje su opisane.

Nitko se nije našao, tko bi mogao razlomiti pečat. Apostol kaže:

4 "I ja sam gorko plakao što se nitko ne nađe kadar niti da otvori knjigu, niti da je čita."

Nitko u nebu ni na zemlji ni pod zemljom! Pa gdje su sada svi ti sveti ljudi: Mojsije, Ilija, gdje je Ivan Krstitelj?

Gdje su ti sveti, Božji ljudi koji su sveto živjeli i kao proroci bili od Boga poslani; Mojsije, izbavitelj iz egipatskog ropstva? Niti netko od anđela.

To nije dato anđelima, nego ljudima, no nije bilo nikoga!

Dok je plakao, Pismo kaže, da mu je jedan od Staraca rekao:

5 "Tada mi jedan od Staraca reče: 'Nemoj plakati, pobijedio je 'Lav' iz Judina plemena, Davidov 'Izdanak', tako da može otvoriti knjigu i njezinih sedam pečata!'

U prošlom poglavљу Otkrivenja smo već čitali da ima dvadeset četiri Starca, koji sjede oko prijestolja, sa zlatnim čašama u rukama i krunama na svojim glavama.

Jedan od tih Staraca mu je rekao: "Nemoj, Ivane, plakati!"

Mnogi su već bili u takvom stanju tuge zbog razno raznih, obiteljskih, zdravstvenih ili financijskih nevolja i plakali su.

Tada dođe netko i kaže ti: "Nemoj plakati!"

Da, može ti reći: "Nemoj plakati!", ali te ne može utješiti i to nije dovoljno za onoga, tko je u nevolji.

Glas koji je rekao Ivanu, da ne plače, bio je utješan i zaustavio je njegov plač, jer je rekao riječ koja je naviještala radost.

Njegov se plač pretvorio u radost, jer je pobijedio Vječni pobjednik. Pobjednik u koga mi vjerujemo i u koga se uzdamo!

Nitko nije mogao otvoriti knjigu, ali je pobijedio Lav od Jude.

Lav je simbol Njegove sveobuhvatne sile i moći; savršene moći, koja je iznad svake sile i poglavarstva.

Aleluja! Davidov Izdanak, On je pobijedio!

Slava neka je Njemu!

On je pobijedio i mogao je otvoriti knjigu i njezinih sedam pečata.

U Knjizi postanka, piše za Gospodina Isusa, 49:8-10:

"Judo! Tvoja braća slavit će te; svagda ti je šaka na šiji dušmana, sinci oca tvoga tebi će se klanjati.

Judo, laviću mali! Plijenom si se, sine, udebljao; poput lava, poput lavice legao potrbuške!

Tko bi ga dražiti smio?

Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada – kome će se narodi pokoriti."

Kada je Jakov blagoslovio sve svoje sinove, te je riječi izrekao za svog sina Judu. Rekao je da će iz njegovog plemena, korijena Jesejeva, izniknuti mladica, a to je Gospodin Isus Krist. Njemu se kraljevstvo neće oduzeti.

On je već sada kralj, a u doslovnom smislu bit će prema Pismu, tisuću godina Kralj na zemlji, a onda vječno.

To što je Bog preko Jakova izrekao, ispunilo se sada, kada je Starac rekao da je 'Lav' pobijedio i da je On taj koji će otvoriti knjigu i njezinih sedam pečata.

Kako je to divno!

U 22. poglavljju, u 16. stihu Otkrivenja, piše:

"Ja, Isus, poslah svog anđela da vam posvjedoči ovo o crkvama. Ja sam 'Izdanak' i potomak Davidov, sjajna zvijezda Danica!"

To Otkrivenje je Ivanu dao sam Isus, slava neka je Njegovom svetom imenu!

Pobijedio je 'lav', pobijedio je Isus na Golgoti!

To je istina: Križ je prazan, grob je prazan, ali je nebo puno!

6 "Tada opazih između prijestolja s četirim Bićima i između Staraca 'Janje' gdje стоји kao 'zaklano. Imalo je sedam rogova i 'sedam očiju', to jest, sedam Duhova Božjih poslanih 'po svoj zemlji'."

Očekivalo se da će se vidjeti jedna vladajuća životinja, a vidjelo se 'Janje', koje je stajalo kao zaklano.

Priroda janjeta je tako umiljata i bezazlena. Kako je onda moglo 'Janje' pobijediti? Baš zato, ono je svojom nevinom žrtvom pobijedilo.

Rog simbolizira snagu, a sedam je savršeni broj snage; 'sedam očiju', to jesu sedam Duhova Božjih, koji gledaju po svoj zemlji i kojima se ništa ne može sakriti ili pobjeći.

Baš ništa! Ako vjerujemo u Gospodina Isusa Krista, onda znamo da nas On uvijek vidi i zna što radimo.

Isus je rekao da će uvijek biti s nama.

Nije to rekao za neko određeno vrijeme, već za sve dane.

Kada smo u nevolji ili smo u radosti, On je uvijek s nama.

Kada prolazimo kroz vodu ili vatru, On je uvijek s nama. Nit će nas vatra opeći niti voda utopiti, jer je Isus s nama.

To znači da će On biti s nama u svim nevoljama i da ćemo moći doći do cilja, ako čvrsto i ispravno vjerujemo.

Kada se udubim u Božju riječ, kao da nestajem, jer On treba biti sve u našem životu.

Ne da nas vode naša htijenja i naša volja, već Duh Božji, kroz Njegovu svetu riječ. Onda ćemo biti sretni i blagoslovljeni.

Sada dalje piše:

7 "I Janje se primaknu da uzme knjigu iz desnice onoga 'koji sjedi na prijestolju'."

Tko mu se može primaknuti? Boga nikada nitko nije video. On je sjajna Svetlost, ali jedinorođeni Sin Njegov, koji je u Njegovom okrilju, mogao je doći i uzeti knjigu iz Njegove ruke. Aleluja! To je za nas radost.

Mi ne vjerujemo u zlato ni kip, već u živog Gospodina Isusa Krista, koji je ovdje predstavljen kao Janje.

U 53. Izajjinom poglavljtu piše da su ga kao janje, vodili na klanje.

Hvala Isusu, što nas je tako žarko ljubio, da je umro za nas. Apostol Ivan u svojoj Poslanici piše, da nas je ljubio i onda kada smo još bili Njegovi neprijatelji.

Lako je nešto učiniti za brata ili onog tko tebe ljubi, ali za onog tko ti se stalno protivi i zadaje udarce; koji ti se ruga koji te negira, kaže da ne postojiš, toga ljubiti? To može samo Isus!

Prije no što smo uzvjerovali i mi smo takvi bili, a ono što smo vjerovali je bilo bezvrijedno, jer nije bilo na temelju Božje, svete riječi, ali nas je Božja milost pohodila i svojom Riječi došla do našeg srca.

Bogu hvala, što nas je našao i spasio i kao što apostol Pavao piše, da nas je za vjerne primio i stavio u službu!

Jesmo li mi u službi, to jest, služimo li mi Gospodinu ili mislimo da je to samo za propovjednike?

Svaka spašena duša treba biti u službi Gospodina Isusa Krista i služiti Gospodu.

Zamislite dvadeset četiri Starca koji su pali pred Janjetom!

To nije kazalište, to je stvarnost.

U njihovoj sredini stoji Janje i uzima knjigu.

Apostol Ivan je rekao, kad je vidio Isusa: "Gle Janje Božje!"

Nebeski zbor

8 "Kad uze knjigu, četiri Bića paduće pred Janjetom zajedno sa dvadeset i četiri Starca, od kojih je svaki držao citru i zlatne čaše pune 'kada', a to su 'molitve svetih.'

Slava Ti, Gospodine!

Starci su skinuli svoje krune i dali čast onome koji sjedi na prijestolju.

Njihove im krune nisu bile važne.

Bog je učinio da sjede oko prijestolja. To su bili dvanaest Staraca iz Starog i dvanaest iz Novog Zavjeta, koji su se ponizili pred Janjetom.

Sada će biti odgovorene molitve svetih, svih vremena, koje simboliziraju zlatne čaše pune kada. To su molitve Kristu, upućene jednih za druge i one za sve spašene.

Kako stoji s našim molitvama?

Puni li se naša čaša? Koliko vremena provodimo u molitvi? Možda provodimo više vremena pred televizijom nego pred Gospodom i u molitvi.

Zamislimo se malo. Mi čekamo Isusa! Čega je puno naše srce? Kome se mi klanjamo i dajemo čast?

Pismo kaže da ćemo i mi dobiti krune. Vjenac slave koji će nam Gospodin dati. Ne samo nama, već svima koji se raduju Njegovom dolasku.

Oni koji se raduju Njegovom dolasku, čekaju ga spremni.

To je divna radost. Duša se raduje u očekivanju tog događaja.

U Otkrivenju 14:2, pročitajmo:

"I čuh glas s neba 'poput šuma velikih voda' i udaranja jakog groma. A glas koji sam čuo, podsjećao je na svirače što sviraju na svojim citrama."

Takav glas je čuo. Strašan glas slavljenja.

U 15:2-3, piše isto o tome:

"Također spazih nešto kao stakleno more pomiješano s vatrom i pobjednike Zvijeri, njezina kipa i broja njezina imena, gdje stoje na staklenom moru s citrama Božjim. 'Oni pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega' i pjesmu Janjeta..."

To su pjevali pobjednici nad Zvijeri.

Tko treba biti pobjednik?

Ta Zvijer djeluje i sada. Ona je omamila svekoliki svijet i vara ga. Jesmo li mi pobjednici nad Zvijeri ili još trebamo nešto uzeti od nje, ili ona još uvijek živi u nama?

Bože sačuvaj!

Pomozi nam, Gospodine i daj nam snagu!

Tko nema snage, neka se moli Gospodinu da mu dade snagu, jer je On izvor te snage.

Tu snagu nećemo naći nigdje drugdje, osim kod Njega, a kada je dobijemo, moći ćemo se boriti protiv svega čime nas hoće natrag pridobiti.

Tamo su pjevali novu pjesmu. Ne kao mi, danas jedan, a sutra drugi korus. Oni su gromko i uz citre pjevali pjesmu Mojsija i

pjesmu Janjeta i rekao bih, da (će se čuti) se čulo po cijeloj zemlji.

Kakve su bile riječi ove pjesme i što su pjevali, saznajemo iz slijedećeg stiha:

9 "Pjevali su novu pjesmu: 'Kadar si da uzmeš knjigu i da otvoriš njezine pečate, jer si zaklan i svojom krví iskupio Bogu ljude od svakog plemena, jezika, puka i naroda..."

Samo je Isus bio kadar da uzme knjigu i otvori njezine pečate! Kako to da je bio kadar? Kada bismo sve zajedno sagledali, mogli bismo reći, zato jer nas je ljubio i svoj život dao za nas grešnike. Nitko to ne bi bio kadar, jer ničija žrtva ne bi vrijedila.

U Starom Zavjetu su se prinosile žrtve životinja, ali se slijedeće godine opet sve ponavljalo.

Sveto pismo kaže da je On svojom vlastitom krvlju ušao u samo nebo. Ne samo u Svetinju nad Svetinjama, već u samo nebo, do prijestolja gdje nas zastupa.

To je divno! To je ljubav! To je djelo koje vječno traje.

On se više ne treba žrtvovati. Učinio je to jednom za sva vremena, kako bismo i ti i ja, vjerujući imali.

Što mi to, brate, sestro, imamo?

Slava Ti Gospodine, da vjerujući imamo Život vječni!

Taj nebeski zbor je gromoglasno pjevao.

I mi imamo zborove i kad se sastajemo želimo pjesmom proslaviti Krista.

Piše da je svojom krvlju otkupio za Boga ljude iz svih naroda, plemena, jezika i puka.

Znači od svih naroda. Bog nije nationalist, pa da jedne narode ljubi, a druge ne. Vjernici nisu nacionalisti. Oni ljube sve ljude, bez obzira na narodnost ili rasu.

Božja nas riječ uči da sve ljubimo. Rekao je, da ljubimo bližnjega svoga, kao samoga sebe.

Ako Boga ne ljubiš iznad svega, onda ne možeš ljubiti ni svoga bližnjega. Tu nema kompromisa. Bog ne želi samo dio, On

hoće biti svakom od nas na prvom mjestu. Kada smo u takvoj ljubavi, onda i pokazujemo tu ljubav.

Nisu uvijek potrebni neki pokloni. Dovoljno je pokazati da se radujemo kada se sretnemo ili posjetimo. Da si pružimo ruke ili se nasmiješimo.

Pomozi nam Isuse u tome da uzrastemo, a to ćemo moći samo, ako postupimo po Božjoj riječi.

10 "...i učinio ih 'za našega Boga' 'kraljevstvom svećenika' i oni će kraljevati na zemlji!"

Slava Gospodinu! Mi se s Njim vraćamo na zemlju i kraljevati ćemo s Njim tisuću godina.

To kaže Božja riječ i tako će biti s vjernima, a oni koji ne vjeruju, neće ni gore otići. Oni koji ne odu gore, ne mogu se ni vratiti s Njim.

Ja ću jednog dana možda umrijeti, a možda i neću, jer ako prije Isus dođe, preobrazit ćemo se. To znači odbaciti ovo zemaljsko i obući ono nebesko.

Netko se dugo sprema i oblači, ali ovo presvlačenje će biti u tren oka, tako Pismo kaže.

Oni koji su ranije umrli, uskrsnut će, a mi koji smo živi, ćemo se preobraziti u tren oka. To znači odbaciti prolazno i primiti neprolazno i tako otići s Isusom.

11 "Zatim, u viđenju, čuh glas mnogih anđela skupljenih oko prijestolja, oko Bića i Staraca. Njihov broj bijaše 'deset tisuća puta deset tisuća i tisuću puta tisuću',"

12 a pjevali su jakim glasom: 'Dostojno je 'Janje' koje je 'zaklano' da primi moć, bogatstvo, mudrost, snagu, čast, slavu i hvalu!"

Radujem se tome, kao da sam u nebu i čujem ih kako pjevaju. Možda moje tjelesno uho malo slabije čuje, ali kad ovo čitam čini mi se kao da ih čujem svojim duhovnim uhom kako pjevaju

To milijarde pjevaju, Gospodinu na slavu.

Tko se može tome oduprijeti? Tko je taj? Bog je Njega postavio iznad svih gospodarstava i sila, sadašnjih i budućih.

On kada hoće podigne ili zaustavi more; isuši ili sve poplavi; baci oganj s neba i sve izgori; i atomska bomba izgori, a zemlja će tako završiti kao što Božja riječ kaže.

On je istiniti Bog, koji ne laže!

U Njegovim se ustima nije našla prijevara. Kada tako razmišljam, obuzima me Božji strah.

Bože daj mi svoju mudrost i drži me daleko od Zvijeri i od svijeta u njegovom grešnom načinu života, da Ti mogu služiti sveto i čisto.

Pjevali su da je dostojan da primi, a kada netko prima, mora biti i onaj koji daje. Tko je taj koji je iznad?

U proroku Izajiji stoji napisano da Bog svoje slave nikomu ne daje. Mogu ljudi biti dobri i sveti, ali njima slava ne pripada.

U Evandželju po Luki 10:18 piše:

"Gledao sam sotonom koji pade kao munja s neba."

Isus je rekao da je video sotonom kad je zbačen s neba i on više nije na nebu.

Zato mi molimo u Očenašu, da na zemlji bude kao što je na nebu, bez sotone, bez grijeha i nepravde.

Oni koji u molitvi kažu: "Oče naš", moraju prije i postati djecom Božjom.

Mnogi kažu da je Bog Otac svih ljudi, ali to nije istina. Bog je Tvorac svih ljudi.

Evandželje po Ivanu nas izvještava i kategorički tvrdi da smo sinovi i kćeri Božje, ali ne rođeni od želje muškarca i žene, već od Boga. Od sjemena koje nikada ne trune.

To je naše uporište i možemo tvrditi da nisu svi ljudi djeca Božja, nego samo Njegova stvorenja.

On je Otac samo onima koji su obraćeni i nanovo rođeni kroz Njegovu riječ. Oni mogu reći da im je Otac, i moliti da dođe što prije, da bude na zemlji kao što je na nebu.

U Evandželju po Ivanu 12:31-32 čitamo da je Isus rekao:

"Sad će knez ovoga svijeta biti bačen van!!"

On je pobijeden. Isus ga je pobijedio!

"A ja, kada budem podignut sa zemlje, sve će ljudi privući k sebi."

Znači da Isus želi privući sve ljudi, ali svatko to osobno mora i željeti.

13 "I čuh sva stvorenja na nebu, na zemlji, pod zemljom i na moru sa svim bićima što se u njima nalaze gdje govore:

'Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu: hvala, čast slava i vlast u vjeke vjekova'!

14 "I četiri bića odgovore: 'Amen!' Starci paduše i pokloniše se."

Kome su sva ta bića govorila? Ona na nebu, na zemlji i pod zemljom? Onome koji sjedi na prijestolju i Janjetu.

O, divno Janje! Isus je to divno, bezazleno, sveto, od Boga dano Janje. Njemu pripada čast, slava i vlast u vjeke vjekova.

Četiri Bića su na to rekla: amen, a Starci pali i poklonili se onome koji sjedi na prijestolju i Janjetu. Aleluja!

Isuse, pomozi nam! On to i hoće, a vidimo da nam i pomaže da razumijemo i da postupamo onako kako nas Božja riječ uči.

U ovom smo poglavljju vidjeli da je Janje bilo dostoјno uzeti knjigu, a slijedeće poglavljje govori o otvaranju sedam pečata.

OTKRIVENJE 6:1

'U viđenju,
kad Janje otvorí prvi od sedam pečata,
čuh gdje prvo od četiriju Bića gromoglasno viče: 'Dođi!'

OTVARANJE SEDAM PEČATA

Jahač na bijelcu

1 "U viđenju, kad Janje otvorí prvi od sedam pečata, čuh gdje prvo od četiriju Bića gromoglasno viče: 'Dođi!'

Počevši od četvrтog poglavlja pa do devetnaestog poglavlja Pismo govori o onome što će 'potom' biti.

Za nas je vrlo važno da znamo što će potom biti.

Strašno je, kada čitamo o tim strahotama i sudovima koji će se izvršavati na zemlji nad onima koji nisu htjeli primiti Radosnu vijest, Evandjele Kristovo, i pokoriti se Njegovoј riječi. Onda se pitamo što će s nama biti i gdje ćemo mi u to vrijeme biti? Hoćemo li mi sve to s njima proživljavati ili ćemo biti sklonjeni i s nekog sigurnog mjesta, promatrati događaje na zemlji.

Božja riječ nas uči, a Otkrivenje ne možemo razumjeti, ako ne otkrijemo ključ te Božje riječi, koja kaže da će, prije no što nevolje dođu na zemlju i na taj grešan svijet, Isus doći po nas (po Njemu vjerne). To je naša radost.

Sada smo više puta žalosni i prolazimo kroz nevolje. Osjećamo da nas ovaj svijet ne ljubi. Isus je rekao da Njega svijet mrzi i da će nas također mrziti.

Naša je radost što ćemo, kada velika nevolja dođe, biti s Isusom, na sigurnom mjestu i to, prema Pismu, zauvijek.

Svaka Božja riječ je istina. Otkrivenje je istina. U Svetom pismu nema ni jedne rečenice, riječi, ni crtice, koja se ne bi ispunila. Isus je rekao:

"Nebo i zemlja će proći, ali moja riječ neće proći."

2 "I najedanput se pred mojim očima pokaza 'bijel konj', a onaj što je jahao na njemu držao je luk.

Bijaše mu dan vijenac te on, pobjednik, ode da i dalje pobjeđuje."

Kada je jedno od četiriju Bića povikalo: "Dođi", pred Ivanovim očima se pokazao bijel konj.

Ovaj bijeli konj pripada pobjedniku, a to je jahač na njemu. Onaj koji je jahao na bijelom konju, držao je u rukama luk. Luk simbolizira borbu iz daleka. Imao je pobjednički vijenac i otišao je da i dalje pobjeđuje.

Značenje toga je da će biti borbe i ratova i to iz daleka. Kada bismo promotrili čime danas svijet raspolaze i na koji način je moguće ratovati, vidimo da jedni i drugi imaju velike mogućnosti da uništavaju.

Postoji raketno oružje koje ima daleki domet, a koje đavo upotrebljava, a ne Bog.

Taj koji ratuje je antikrist, a ne Bog. On ratuje i pobjeđuje. To se nastavlja, jer to je tek početak.

U 24. poglavljtu Evanđelja po Mateju piše da će biti bune i ratova; da će se zemlja tresti i itd. To se sve događa već sada, tako rekuć, pred našim očima.

Kada sve to vidimo, očekujemo i molimo, da Gospod dođe što prije. Zašto da dođe? Da dođe po nas i uzme nas k sebi.

Kada postupamo po Božjoj riječi, Gospodin čuje naše molitve. On će sigurno doći, no ne znamo kada će doći.

Kada su učenici pitali Gospoda Isusa, kakvi će znakovi prethoditi Njegovom dolasku (da uspostavi svoje kraljevstvo na zemlji), onda im je On rekao da će biti ratova i potresa, da će se znanje umnožiti, a da će ljubav ohladnjeti.

Znamo da anđela crkve u Efezu (Otkrivenje 2:4) opominje i kaže:

"Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio."

Naša prva ljubav je Gospodin Isus Krist.

Bune i ratovi su već prisutni, a ljubavi u svijetu nema. Prisutno je samo koristoljublje.

Čovjek se druži s drugima, samo toliko dok uspije ostvariti dobit, a kada to više nije moguće, odbacuje ih kao nepotrebne.

To je upravo ono što je Isus rekao i to se dešava upravo u naše vrijeme.

To se događa u posljednjim danima, posljednjeg vremena.

Pogledajmo u proroka Zahariju, 6:1-3:

"I podigoh oči i vidjeh: gle, četvera bojna kola izlaze između dviju gora; a gore bijahu od mjedi. U prvim kolima bijahu riđi konji; u drugim kolima crni konji; u trećim kolima bijeli konji, a u četvrtim kolima konji šareni."

Kao što smo već spomenuli, bijeli konj i ratnik koji ga jaši je antikrist. On hoće uništiti sve što je Kristovo.

Sama riječ antikrist, znači da je protiv Krista -Njegov protivnik.

Jahač na riđanu

3 "Kad Janje otvorí drugi pečat, čuh drugo Biće gdje viče: 'Dođi!'

4 Tada se pojavi drugi 'konj riđan', a onome koji je jahao na njemu bijaše dopušteno da digne mir sa zemlje, da se ljudi ubijaju međusobno. I bijaše mu dan velik mač."

Ići će jedan za drugim, kao što Božja riječ kaže i pečati će se otvarati.

Već smo vidjeli da je apostol Ivan plakao, jer se nije našao nitko tko bi mogao otvoriti te pečate. Ni na nebu, ni na zemlji, niti pod zemljom nije bilo koga tko bi mogao uzeti knjigu i otvoriti pečate.

Tada se pojavio Jeden, kao Janje, a Pismo kaže da je bilo zaklano za nas. On je uzeo knjigu iz ruke Onog koji je sjedio na prijestolju i otvorio knjigu i njezine pečate.

To je mogao samo Gospodin Isus Krist. Nitko od ljudi. Nitko od svetaca Božjih, bilo iz Starog Zavjeta ili Novog Zavjeta, jedino On.

Kada je Janje otvorilo drugi pečat, pojavio se konj riđan.

Svaki konj je imao svoju boju, a ovaj je bio riđi. Njemu je bilo dopušteno da digne mir sa zemlje.

Sada razmislimo; ne morate biti baš vjernici, jer na ovom se svijetu mora samo umrijeti. Smrti ne možemo reći: neću! Ona nigdje ne dolazi dvaput.

Ona dođe i odvodi, htio ti to ili ne htio. Ovdje piše da mu je bilo dopušteno da uzme mir sa zemlje, da se ljudi međusobno ubijaju.

To što mu je dat veliki mač, to je zato da bi se ljudi ubijali izbliza. Rekli smo da je luk bio za daleku borbu, a mač je za borbu izbliza.

Zar nismo svjedoci toga, kako se danas ljudi izbliza ubijaju?

Jedan drugog ubija na razno razne načine.

Taj mač nije onaj dvosjekli mač što ga Biblija spominje, niti je onaj jednosjekli mač kojim se ljudi služe, nego je to raznorazno oružje kojim ljudi jedni druge ubijaju.

Danas se događa ono što Božja riječ kaže, a to je da se ljudi međusobno ubijaju.

Zar to nije istina? Ima li mira na tom svijetu?

Slobodno nam je pogledati u stvari koje se zbivaju, jer nam je to za svjedočanstvo i sigurnost; da nas utvrdi u vjeri da je Božja riječ istinita i da se u naše vrijeme ispunjava.

Sretan sam kad vidim kako nas Božja riječ utvrđuje u vjeri i da je istinita u svakom svom segmentu.

Možda nismo baš mi u samom središtu, ali do nas stižu vijesti o toliko i toliko mrtvih.

Slušamo li vijesti, čujemo da nema dobre vijesti. Stalno se narodi bune i ubijaju.

Pitamo se zašto je takvo stanje?

Svijet je civiliziran. Svijet je obrazovan. Svijet je na najvišem stupnju od svog postanka.

Isus je rekao da će se znanje umnožiti. Umnožit će se na svakom području.

Pogledamo li samo na poljoprivredu, vidimo da seljak više ne mora okapati kukuruz. On ga posipa pesticidom i on raste bez korova. Otkrivaju se nove tehnologije.

Svakog dana čujemo o otkrićima u mnogim znanostima. Tehnologija se usavršava i čovjek je kao radnik sve manje potreban. Čovjek je čovjeku sve manje potreban.

Sva ta otkrića događaju se baš u ovo, posljednje vrijeme. Pismo kaže da nema mira. Nitko nije siguran da će sutra imati svoj posao i dobiti plaću. Sve to zbumjuje i čini jedan bunt u narodu. Tada dolazi do ubojstava i međusobnog obračunavanja oružjem.

Znači da je mir uzet sa zemlje. Bez Boga nema mira!

Što je Isus rekao svojim učenicima? Rekao je:

"Mir svoj dajem vam!"

Zar On ima toliko mira da nam ga svima može dati?

Da On ima, jer je Bog!

Rekao je da ćemo u svijetu imati nevolje, a nevolje i mir idu zajedno. Kod vjerujućih ne može biti drugačije.

Kod ne-vjerujućih je nevolja i nemir, ali oni koji vjeruju, imaju mir i u nevolji.

Gospodin nam daje snagu da kroz sve nevolje idemo naprijed, sigurno i pouzdano.

U svijetu su nevolje, u Gospodinu je mir.

Kada smo mi u Gospodinu Isusu Kristu, onda je Njegov mir u nama. Kada nismo u Njemu, kada mu ne služimo i ne slijedimo ga, onda smo stalno uznemireni i Njegov mir nije u nama. Sve nas može zaplašiti, uzdrmati i uznemiriti.

Mir je u onima, kaže Pismo, koji vjeruju i žive po riječi Božjoj.

Taj mač o kojem Otkrivenje unaprijed govori, je već prisutan.

Crkva još nije uzdignuta.

Ona velika nevolja još nije nastupila, ali kao što kaže u 24. poglavljtu, to je početak nevolje.

Kada dođu one prave nevolje i sudovi na ovaj svijet, nas više neće biti tu. Ovo doživljavamo samo kao svjedočanstvo onoga što je Isus prorekao i vidimo da je sve istina.

"Hvala Ti, Gospodine, što si nas našao i izbavio!"

Jahač na vrancu

5 "Kad Janje otvori treći pečat, čuh treće Biće gdje viče: 'Dođi!' I najedanput se pred mojim očima pokaza 'vranac', a onaj koji je jahao na njemu držao je vagu u svojoj ruci"

Vranac, to je crni konj. Nekada smo rekli da je to najljepša boja i taj konj ne mijenja boju. Uvijek je lijep.

Ovdje se ne govori o promjeni boje ni ljepoti tog vranca, već kaže da je onaj koji je jahao na njemu, držao vagu u svojoj ruci, a to je znak trgovine.

6 "I čuh nešto kao glas što dolazi ispred četiri Bića i najavljuje: 'Mjera pšenice za denar! Tri mjere ječma za denar! A ulju i vinu ne nanesi štetu'!"

To znači nestošicu. Mjera pšenice je bila čovjeku dnevna i zarada i potreba, a tri mjere ječma, jednodnevna hrana za stoku i konje. Vaga se upotrebljava za mjerjenje; znači određenu samo najnužniju količinu za preživljavanje.

Kaže da ulju i vinu ne nanese štetu. To je kao neka zaštita za one velike.

To vidimo i danas. Male trgovine propadaju, a veliki napreduju i samo se šire. To sve ima svoj značaj. To će doživjeti oni koji neće biti uzdignuti s Kristom, kada On dođe po svoju crkvu.

Dakle, sve gubi svoju vrijednost.

Sjećam se, još za vrijeme socijalizma, jednog bahatog čovjeka. Njemu je dobro išlo i razumio se u svoj posao. Bio je fizički više no korpulentan, ali i vrlo arogantan.

Taj je čovjek u razgovoru rekao: "Da, onim manjima će biti jako teško, ali dok budu oni civilili i prolazili nevolje, ja to još neću osjetiti." Zašto? Uzdao se je u svoju moć i svoje bogatstvo, ali je taj čovjek jako brzo otišao s ovog svijeta.

Iznenada ga je nešto zaboljelo, dobio je zapletaj crijeva. Bio je operiran i kako se kaže: operacija je uspjela, ali je on umro.

On se rugao onima malima govoreći: "Kad budu oni civilili, ja to neću još ni osjetiti."

Vidimo da u današnje vrijeme nestošice i poteškoće dolaze na one male, a veliki to još ne osjećaju. Oni ne znaju za nevolje, kao što piše u psalmu 73:4:

"Nikakvu patnju ne snose, pretilo je tijelo njihovo."

Psalmist kaže, a i bilo mu je teško razumjeti da on prolazi i snosi nevolje. To je zaista teško shvatiti, ali ako vjerujemo Božjoj riječi, onda ćemo razumjeti i prihvati.

Psalmist kaže da nije razumio dok nije ušao u Svetinju i video da su na klizavo mjesto postavljeni.

Rekao bih da je sav taj svijet, sa svim svojim bogatstvom i sa svojom slavom na klizavom mjestu. To ćemo vidjeti dalje u Otkrivenju. U tome nema sigurnosti. Jedina sigurnost je u onome što stoji na Stijeni. U onome što je sagrađeno na Stijeni. Sada se možda i ne vidi da je to neka značajna građevina i vrijedno bogatstvo, ali Pismo kaže, kada se On pojavi, da ćemo se i mi pojaviti. Nećemo se pojaviti u ljudskoj, već u Božjoj slavi. To je naša vjera.

Na drugom mjestu kaže apostol, da naše sadašnje stradanje nije ništa prema onoj slavi u kojoj ćemo se pojaviti.

Aleluja! Božja riječ se tumači s Božjom riječi. Biblija je najbolje tumačenje.

Dakle, kaže, da ne dira ulje i vino. Znamo da to predstavlja snagu i bogatstvo, ali hvala Bogu, da će i tome doći kraj.

Božja riječ je negdje iskazana u simbolima, a negdje doslovno govori, ali uvijek govori tako da je uz pomoć Duha Svetoga, možemo razumjeti i slijediti. Aleluja! Slava Gospodu!

Jahač na zelenku

7 "Kad Janje otvorí četvrti pečat, čuh glas četvrtog Bića gdje viče: 'Dođi'!"

Hvala Gospodinu, za Riječ koju nam je dao i za pomoć Duha Svetog, da je razumijemo!

Pogledajmo dalje, što se je pokazalo pred Ivanovim očima i kako to on opisuje u slijedećem stihu:

8 "I najedanput se pred mojim očima pokaza 'konj' zelenko, a onomu što je jahao na njemu bilo je ime 'Smrt', a pratio ju je podzemni svijet'. Njima bijaše dana vlast nad četvrtinom zemlje, 'da ubijaju mačem, glađu, kugom' i zemaljskom 'zvjeradi'."

To je konj prekrasne boje. Pedesetih godina prošlog stoljeća, imali smo mladu kobilu. Bila je tako lijepa da su se mnogi za njom ogledavali. Ogledavali su se za njom i kočijaši i špediteri, a ona ih je sve u hodu prešla.

I ovdje se govori o konju zelenku i kaže da je jahaču bilo ime Smrt. Bili smo svjedoci mnogim, i milima i dragima, koji su otisli s ovog svijeta, a sve je to učinila smrt.

Smrt je tragedija za svakog tko ne vjeruje, ali za one koji vjeruju, smrt je dobitak.

Je li to moguće?

Znate, nije moguće bez vjere u Božju riječ.

Moguće je samo vjerom u Božju riječ. Apostol Pavao kaže da je smrt za njega dobitak.

To znači da nas smrt oslobađa, tj., oslobađa našu dušu od ovozemaljskog tijela, kako bismo mogli otići Gospodinu.

To je smisao prave vjere i stvarnost koju doživljavaju oni koji vjeruju.

Kakvu je to vlast dobila Smrt? Kakvo to sve oružje posjeduje da ubija? Koga da ubija?

Ona ubija čovjeka, ubija vjernika i nevjernika.

Već se dogodilo da je ubila i svetog, božjeg čovjeka, no za njega to nije bilo strašno.

Za one koji ne vjeruju i kojima Gospodin nije Spasitelj, to je strašna tragedija.

Oružje Smrti je, kao što je navedeno: mač, glad, kuga...

Čujemo mnoge izvještaje o gladi i smrti.

Jednom sam pročitao u jednoj statistici da u Africi i Aziji umire preko milijun i šesto tisuća ljudi, odraslih i djece. Zar to nije strašno?

Da, jer se Božja riječ ispunjava.

Kod nas se još uvijek ne čuje da je netko umro uslijed gladi, ali se na drugom kraju svijeta to već masovno događa.

Ovdje piše da im je dana vlast (ne po cijeloj zemlji) nad četvrtinom zemlje.

Zašto nad četvrtinom?

Ja nemam na to odgovor. Vjerojatno niti itko od vas. Ne znam zašto, ali je Bog tako odredio.

Vjerujemo li mi Božjoj riječi?

Danas imamo mogućnost da preko tiska i raznih medija možemo saznati, pa čak i trenutačno vidjeti, što se događa po cijelom svijetu.

To bi nas trebalo još više učvrstiti u vjeri, da bismo bili pravi kršćani koje ništa ne može poljuljati i uzdrmati. Da budemo čvrsto ukorijenjeni u Božjoj riječi, vjerujući da nama te nevolje neće nauditi, jer smo Božja djeca.

Mi vjerujemo da smo Kristova nevjesta, po koju će On zasigurno doći.

On je to obećao i mi ga čekamo.

Ne izgledamo bogato kao nevjesta. Zapravo izgledamo dosta siromašno. Mislim da onima, koje još nije zahvatilo vino i ulje, izgledamo bijedno.

Mi samo izgledamo siromašno, ali je On, koji je u svemu bogat, obećao da će doći po nas.

Čuo sam za jedan događaj, koji mi se čini prikladan za usporedbu.

Jedan je bogati Amerikanac došao u selo posjetiti svoju rodbinu. U susjedstvu je ugledao jednu lijepu, mladu djevojku, koja mu se jako svidjela.

Preko ograda su izmijenjali poglede i riječi i vidjeli da ih mnogo toga jedno drugome privlači.

Nakon nekog vremena, kada se približio dan njegovog odlaska, obećao joj je da će se vratiti po nju, jer ju ljubi i želi u braku s njom, provesti svoj život.

Ona mu je obećala da će ga čekati.

Kada je odlazio, ljudi su mu mahali na rastanku, ali su bili uvjereni da od toga neće biti ništa.

Mislili su: "Što si ona sirotica zamišlja? Zar bi tako bogat čovjek došao po takvu sirotu?"

Djevojka je svojim bližnjima rekla da je obećao doći po nju, ali su to oni s nevjericom slušali.

Čekala je i čekala, vjerujući da će, kako je obećao, doći.

Jednog dana se pojavila otmjena limuzina i stala pred tom sirotinjskom kućom i iz nje je izišao s tolikom vjerom i nadom očekivani ženik.

Nedugo zatim, poveo ju je sa sobom, kako je i obećao.

Sada su vidjeli svi oni koji nisu vjerovali, da je čovjek ispunio svoje obećanje.

Pa kada je jedan ovozemaljski čovjek održao svoju riječ i ispunio obećanje, dato svojoj zaručnici, kako to onda ne bi učinio Gospodin?

Zar nije rekao da će doći po nas, po nas koji smo tako siromašni?

Pismo kaže, da se siromasima ovog svijeta propovijeda Evandelje. Koji uzvjeruju, bit će spašeni.

Slava Tebi, Gospodine, za tako divnu nadu!

Da, uništavat će, ubijat će, ali nas, hvala Bogu, više neće biti na zemlji!

Slava i hvala Gospodinu! Tome se raduju svi oni koji izvršavaju riječ Božju i čekaju Kristov dolazak.

9 "Kad Janje otvorí peti pečat, opazih pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su držali.

10 Oni počeše vikati svom snagom: "Dokle ćeš, sveti i pravi Vrhovniče, odgađati sud i osvetu naše krvi nad stanovnicima zemlje?

Tko je taj sveti Vrhovnik?

To je Bog, a Janje je Isus Krist.

11 "Tada je svakome od njih dana bijela haljina i rečeno im je da se strpe još malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i njihove braće koji imaju biti ubijeni kao i oni."

Dobili su bijele haljine, a to znači da su prošli sud i bili od Boga prihvaćeni.

Rečeno im je da se strpe još malo, ali koliko je to, 'malo'?

To nitko ne može reći.

Nitko ne može reći koliko je to Božje 'malo', ali ja mislim da je pri kraju.

Kaže da se strpe, dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova i braće, a to se misli na one koji će još biti pobijeni u velikoj nevolji.

Tada će još biti moguće spasenje, ali će se ono platiti životom, jer će antikrist zahtijevati pokornost za sebe, a one koji to odbiju, pogubit će.

Oni koji se u to vrijeme obrate, te budu čvrsti u vjeri, neće dozvoliti da udari svoj pečat na njihovo čelo ili ruku, a to će platiti smrću.

O, dragi Isuse, pomozi nam da držimo Božju riječ onako, kako to ona zahtijeva od nas, da čvrsto vjerujemo i da izdržimo do Tvojog dolaska. Da zajedno s onima koji već čekaju "još malo", i s onima koji će biti pobijeni u velikoj nevolji, dobijemo bijele haljine.

Nakon obraćenja, oprostivši nam grijeha, Gospodin nam je dao bijele haljine, a prema Pismu svi ćemo biti u bijelim haljinama

u nebu. Ta nebeska bjelina zacijelo će sjajem nadvisiti ovozemaljsku bjelinu.

12 "Gledah dalje. Kad Janje otvorи šesti pečat, nastade velik potres zemlje, sunce postade crno kao tkanina od kostrijeti, a cijeli mjesec postade kao 'krv'.

13 'Zvijezde s neba padоše' na zemlju, 'kao što' svoje nezrele plodove strese 'smokva' kad je zatrese silan vjetar. 'A nebo' iščeznu kao 'knjiga koja se smota'."

Znamo da prirodno zrele smokve padaju, ali ovo mora biti jako strešeno, da bude kao da padaju nezrele smokve.

Već sada su potresi strašni i mnogo ljudi pogiba, ali znamo, to je tek početak.

14 "Sa svojih se mjesta pokrenuše sve gore i svi otoci.

15 'Zemaljski kraljevi, velikaši', svi – robovi i slobodni – 'sakriše se po špiljama' i gorskim 'pećinama',

16 govoreći gorama i pećinama: 'Padnite na nas' i 'sakrijte nas' od lica onoga koji sjedi na prijestolju' i od Janjetove srdžbe,

17 jer dođe 'veliki dan' njihove srdžbe! Tko može opstati?"

Zar će ih gore i pećine slušati ili pasti na njih? Neće, jer Gospodin to neće dopustiti.

Oni moraju vidjeti i proći kroz sve te strahote, jer nisu vjerovali u vrijeme kada su bili pohodeni. Sada nisu vikali moleći spasenje, već da budu izbavljeni iz užasa srdžbe Božje.

U strahu žele biti sakriveni od onoga koji sjedi na prijestolju, a to je Bog.

Na prijestolju je Bog otac, a s Njegove desne strane je Gospodin Isus Krist.

Tko bi se mogao ukloniti i skriti pred Njim? Tko bi mogao pružiti zaklon onom, kome Bog nije zaštita, kome Isus Krist nije Spasitelj i Zagovornik? Taj će uzalud vikati da ga brda i gore sakriju pred Njegovom srdžbom.

Može se uskoro dogoditi da, kao što često ponavljam, Kristova Crkva bude uznesena, a one "lude djevice" će ostati. Ostat će s onima na zemlji, nad kojima će se izvršavati kazna.

Pismo kaže da su kucale i molile da im se otvore vrata, ali su dobile odgovor: "Idite, ne poznam vas!"

Nije im rečeno da još malo pričekaju pa će im se onda otvoriti, već je odgovor bio odlučan i konačan:

"Idite! Ne poznam vas!"

Od koga su još tražili da ih sakriju gore?

Od Janjeta! Od Onog koji je bio žrtva umjesto nas i otkupio nas svojom svetom krvlju.

Tražili su zaklon od onog što se dešavalo na svijetu. Sve se uzdrmalo i treslo.

To je dan, kako piše "velike srdžbe Njegove".

To nije ljudska srdžba, već Božja.

Bog je ljubav i On je dao svog Sina, da ni jedan ne pogine, koji u Njega vjeruje, već da ima Život vječni, ali taj Božji projekt spasenja ima svoj početak i svoj kraj.

On neće vječno trajati.

Na spasenje su svi pozvani, no oni koji to odbiju, bit će kažnjeni za sve grijeha koje su učinili i Boga negirali.

Tko može opstati?

Ovo nije kraj svih nevolja, već tek početak svih kazni koje su napisane.

U Evandelju po Mateju, 24:8 piše:

"To je tek početak strašnih bolova."

Hvala Bogu što mi nećemo gledati ni početak, ni kraj tih nevolja na zemlji, jer ćemo biti, po Njegovom obećanju, uz našeg Gospodina u Njegovoj slavi. Mi to čvrsto vjerujemo i čekamo da dođe po nas. Strah Božji hvata svakog pravog vjernika, kad samo i pomisli da bi ga moglo nešto, pa i najmanji prijestup spriječiti da bude uznesen i da ostane na zemlji. Naša je pak radost kada znamo da stojimo na Riječi i da nas ništa ne može odvojiti od našeg Spasitelja.

OTKRIVENJE, 7:1

"Potom opazih četiri anđela
gdje stoje 'na četiri ugla zemlje',
držeći 'četiri' zemaljska 'vjetra', da ne bi nikakav
vjetar puhal ni na zemlju ni na more, ni na ijedno stablo."

OČUVANJE BOŽJEG NARODA

Kroz prva četiri poglavlja Otkrivenja saznali smo što je Gospodin otkrio apostolu Ivanu, o stanju crkava u ono, pa sve do sadašnjeg vremena.

Svakim dalnjim poglavljem, govori nam o predstojećoj velikoj nevolji i kaznama koje slijede u budućnosti koja je pred nama. Nedavno su me dvije gospođe presrele na ulici s pitanjem što ja mislim, kakva će biti budućnost? Rekao sam im: "Za mene sjajna." Kada sam im rekao tko sam i zašto će moja budućnost biti sjajna, odmah su se okrenule i otišle.

Za vjernike u Isusu Kristu, budućnost je sjajna!

Sjajna je, jer mi znamo što nas čeka. Mi znamo kamo idemo, kome služimo i u koga vjerujemo

Kada to sve znamo, znamo da vjerujući imamo.

Tko ne vjeruje nema, a tko ne samo vjeruje, već i živi tako, kako Pismo kaže, taj ima.

Piše da je opazio četiri anđela, kako stoje na četiri ugla zemlje i da drže četiri zemaljska vjetra, da ne bi vjetar puhalo ni na zemlju, ni na more, niti na jedno stablo.

Gospodin je tako uredio, da taj vjetar ne nanese štetu tako dugo, dok Gospodin ne zapečati svoje sluge.

2 "Zatim opazih jednoga drugog anđela gdje uzlazi od istoka, noseći pečat živoga Boga, i poče vikati jakim glasom četirima anđelima kojima je bilo dopušteno da opustoše zemlju i more."

Jeste li primijetili da im je bilo dozvoljeno, da opustoše zemlju?

Taj anđeo koji je s dolazio s istoka, dalje je vikao:

3 "Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne 'zabilježimo' pečat sluge našega Boga' na njihovim čelima!"

U knjizi proroka Danijela, u 7. poglavlju, također se govori o četvorici anđela. Božja odluka je bila već unaprijed prorokovana i objavljena.

Vjetar je sila Božja. Tko se može tome oduprijeti?

Da nas vjetar srdžbe Božje ne bi opustošio, mi želimo i molimo, da nas ugrije sunce Božje milosti; da otvori naša srca, kako bismo primili ono što od Gospodina dolazi, a to je Božja riječ. Ne da bismo samo vjerovali, već i tako živjeli.

Pismo kaže da vjera i djela idu zajedno.

Mnogi znaju i vjeruju u Božje postojanje.

Neki su čak i svjesni da ne žive po Božjoj volji, no samo vjerovanje im neće pomoći.

Apostol Pavao kaže da se ne stidi Evanđelja Kristovog, u kome je sila za spasenje svakoga.

Sila Božje riječi čini preobrazbu u čovjeku: iz starog u novog, iz grešnog u svetog, na slavu Božju.

Oni koji su Božji, dobit će Njegov pečat na čelima, da se vidi da Njemu pripadaju.

Oni koji nisu Božji, ne dobivaju pečat, kaže Božja, sveta riječ.

Teško onima, koji nisu htjeli vjerovati u Njegovu svetu Riječ, i nisu htjeli prihvatići spasenje, koje im je pružano kroz Isusa Krista, kada ta četiri vjetra budu puštena i ta četiri anđela izvrše svaki svoj zadatak.

On će opustošiti i na kraju pogubiti njihove duše u paklu.

Pakao je stvaran. Pakao nije izmišljotina za zastrašivanje ljudi.

Pakao je stvarnost koju je Isus otkrio ljudima, isto kao što je i raj stvarnost.

Neki se tješe mišlju da u paklu neće biti sami, ali to je slaba utjeha. Drugi pak žele u raj, jer zašto bi išli u pakao kada postoji raj? Zato se odluče za Krista i žive po Božjoj riječi.

Ova pustonosna su određena za nevjernike, a vjernicima neće nauditi, jer će oni u to vrijeme već biti uzneseni u nebo.

Uznesena će biti samo Crkva (Kristova), i to po cijelom svijetu, gdje god ima vjernika.

Crkva Isusa Krista je tajna. Pismo kaže da je ona, kao nevjesta Kristova, koja čeka svog ženika, koji će doći po nju.

Neće po nas doći anđeli koji imaju dopuštenje da pustoše zemlju, nego će prije toga doći Isus, da nas uzme k sebi.

To je naše uvjerenje i naša radost! To je naša sigurnost i to će se zbiti s onima, koji žive kao 'mudre djevice'

Hvala Gospodu, za Njegovu riječ koja nas o tome izvještava.

U proroku Ezechielu 9:4, isto to kaže:

"...te mu reče: 'Prođi gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela sviju koji tuguju i plaču zbog gnjusoba, što se u njemu čine'."

Što je gnjusoba?

To je grijeh nad kojim se i Bog i čovjek gade. Kaže da zapečati sve one koji vjeruju i žive Božju riječ.

U 2. Poslanici apostola Petra 2:8-9 piše:

"...njegovu je, naime pravednu dušu iz dana u dan strašno mučilo promatranje i slušanje grešnih djela onih među kojima je pravednik živio – to znači da Gospodin može izbaviti prave štovatelje iz kušnje, a bezbožnike sačuvati za dan suda da ih kazni".

To kaže za Lota koji je vidio što se radi u Sodomi i Gomori. Bilo je to strašno i to je mučilo njegovu pravednu dušu, ali je došao dan kada ga je Gospodin izbavio iz Sodome i Gomore, a sve bezbožnike kaznio vatrom i sumporom.

Što je ovaj svijet, koji danas gledamo, no Sodomu i Gomora, koji će biti uništen, prema Pismu, ne više potopom, već ognjem.

Iz razgovora s ljudima se vidi da oni znaju da će jednom biti sudnji dan, ali oni ne vjeruju ni Svetom pismu, ni Božjoj riječi. Mnogi vjeruju da postoji Bog, ali u Njega ne vjeruju. Kada bi vjerovali u Njega, postupali bi onako kako On kaže.

Vjerovali to oni ili ne, sudnji dan će doći. On je takoreći pred vratima. Brzo će Isus doći po svoje, a kada ih uzme k sebi, nastat će pustošenje.

Gospodin će doći i neće zakasniti.

Neki se izruguju što to već odavna govorimo, a njima je sve ljepše i sve bolje i život teče dalje.

Apostol Petar, nadahnut Svetim Duhom kaže da grešnici ne shvaćaju da je pred Bogom jedan dan kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan.

Bog nije ograničen vremenom i prostorom. Bog je slobodan. On je neograničeni Gospodar!

Možda te On čeka već godinama. Njegova te milost čeka, a ti odbijaš. Jednom će ta milost prestati. Tko će onda biti kriv? Zar Bog, koji će kazniti za grijeha i neposlušnost ili onaj tko je odbio Božju milost kada mu je bila ponuđena?

4 "Tada čuh broj zabilježenih pečatom: sto četrdeset i četiri tisuće iz svih plemena Izraelovih sinova."

Znate, Gospod Isus Krist je propovijedao i jasno naglasio u Božjoj riječi, u Evandželju po Ivanu, da onaj tko ne jede tijelo Njegovo i ne piye krv Njegovu, nema Vječnog života u sebi.

Što to znači? To znači da u simbolima kruha i vina, uzimamo tijelo Gospodnjie.

Ne mislimo da se ono u punom smislu riječi pretvara u tijelo i krv, već su to simboli koje ponavljamo na Njegovu uspomenu, dok on ponovno ne dođe.

Isus kaže da onaj tko ne jede tijelo Njegovo i ne piye krv Njegovu, nema Života u sebi.

Tko može reći da ima?

Kad Isus kaže da nema, onda nema!

Ima pokret koji tvrdi da su od tih sto četrdeset i četiri tisuće koji su spašeni i kako ovdje piše, zapečaćeni, samo neki dostojni uzimati simbole kruha i vina.

To nije istina! Isus je svojim učenicima rekao:

"Jedite i pijte svi!"

Tko ne piye Krvi i ne jede Tijela, taj nema Života u sebi!

Kada netko jede samo Tijelo (kruh), a ne piye Krv (vino), ne čini ono što je Isus rekao.

Potrebno je izvršiti sve, a ne samo jedan dio. Vrlo je važno da učestvujemo u tome i blagujemo kod Stola Gospodnjeg.

Mi to zovemo Večera Gospodnja.

To činimo na spomen smrti Njegove i Njegovog ponovnog dolaska.

Kada čitamo slijedeća četiri stiha, vidimo da se izričito nabrajaju poimence imena plemena sinova Izraelovih, i od svakog plemena po dvanaest tisuća.

5 "Iz plemena Judina dvanaest tisuća zabilježenih; iz plemena Rubenova dvanaest tisuća; iz plemena Gadova dvanaest tisuća;

6 iz plemena Aserova dvanaest tisuća; iz plemena Neftalijeva dvanaest tisuća; Manasejeva dvanaest tisuća;

7 iz plemena Simeonova dvanaest tisuća; iz plemena Levijeva dvanaest tisuća; iz plemena Isakarova dvanaest tisuća;

8 iz plemena Zabulonova dvanaest tisuća; iz plemena Josipova dvanaest tisuća; iz plemena Benjaminova dvanaest tisuća zabilježenih."

Kada sva ta plemena zbrojimo vidimo da je njihov zbir upravo tih sto četrdeset i četiri tisuće Izraelovih sinova.

To su sluge Boga živoga, koji će pred Njim služiti kao što Pismo kaže, zato što su oprali svoje haljine u krvi Jagnjetovoj.

Aleluja! To je milost Božja učinila.

Oni su vjerovali Bogu i primili Božju riječ. Njihove je grijehe krv Kristova izbrisala i dobili su bijele haljine.

To je pravda svetih. Oni stoje pred Bogom i služe mu dan i noć. Zar nam onda može biti teško dolaziti u Zajednicu da služimo?

Mi ne služimo samo onda kada dolazimo na službu Božju, nego i kod kuće, na poslu i ma gdje se kretali.

Služba Bogu traje cijeli dan i cijeli život, do Njegovog dolaska. Trebamo vjerovati i služiti Gospodinu Isusu Kristu, jer ćemo doći u situaciju kada ćemo, u punom smislu riječi živjeti s Njim i slaviti ga. To će biti blagoslov.

Ako mogu upotrijebiti jedan športski izraz, mi već sada treniramo.

Sada već u tom treningu pobjeđujemo ono što bi nas moglo zaustaviti da mu služimo iskreno i vjerno.

Ljubimo Gospoda iznad svega, a brata, sestru i bližnje svoje, kao same sebe.

Mi ljubimo i neprijatelje svoje.

Netko mi je rekao: "Kako ćeš ljubiti svoje neprijatelje? Ne možeš ga zagrliti, kad ti on to ne dopušta?"

Neću mu zlo zlim vratiti.

To je ljubav prema neprijatelju. Gdje god bilo moguće, učinit će mu dobro, da vidi ljubav i da ga ne mrzim.

Takvu ljubav je Isus Krist pokazao prema nama.

Mi smo bili Njegovi neprijatelji (tako piše u Pismu), a On je još u vrijeme dok smo bili Njegovi neprijatelji, umro za nas.

Slava našem Gospodu!

Božja riječ kaže da su te četrdeset i četiri tisuće, bili Židovi. Židovi koji su uzvjerivali.

To nisu neznabوsci, već vjernici koji se nisu opoganili krivim naukama. To su oni koji su čisto i vjerno, oprani u krvi Kristovoj, služili Bogu.

To je video apostol Ivan.

9 "Poslije toga se, najedanput, pojavi pred mojim očima veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti, iz svakog naroda i plemena, puka i jezika.

Stajali su pred prijestoljem i pred Janjetom, obučeni u bijele haljine, s palmama u rukama."

Ovo mnoštvo je nebrojeno, dok je broj Izraelaca bio točno naveden, čak i podijeljen na plemena. Oni su bili odjeveni u bijele haljine, koje označavaju pravednost i imali su pristup Božjem i Janjetovom prijestolju. Palme u njihovim rukama značile su pobjedu.

Tko su sada ti koji su se pojavili?

Jesmo li to mi? Da, slava Gospodu, što nam je Božja riječ otkrivena, da znamo tko su ti.

Bilo ih je iz svakog puka i plemena, jer pred Bogom nema razlike između naroda i nacija.

On ljubi sve ljudе i želi sve ljudе spasiti.

U nebu će biti vjernici sa svih krajeva svijeta, svih boja kože i svih nacionalnosti.

Jednom je jedan propovjednik iz Francuske, koji je kasnije rekao da je romskog porijekla, pričao da je jednom čuo razgovor dviju gospođa koje su se žalile da u Francuskoj ima mnogo 'Cigana'.

On je to čuo, uključio se u razgovor i zapitao:

"Gospođo, želite li vi doći u nebo?"

"Kakvo pitanje? Naravno da želim!", odgovorila je gospođa.

Propovjednik joj je tada ozbiljnim glasom rekao:

"Nemojte ići tamo, jer i tamo će biti mnogo 'Cigana'!"

Kada Pismo kaže, da će ih biti od svakog naroda i plemena, mi se onda tome radujemo.

Bilo je to veliko mnoštvo koje nitko nije mogao izbrojiti. Jedno treba naglasiti da se to mnoštvo sastojalo od onih koji su se obratili Gospodinu i primili Njegovu riječ.

Ne možemo ni pomisliti da će Gospodin sve uzeti ili nasumce birati. Ne, On će uzeti samo one koji su obraćeni. One koji su primili i živjeli Božju riječ i na taj način slavili Boga.

Bili su obučeni u bijele haljine, a to označava čistoću i svetost.

To je pravda svetih.

Za naše odijelo u koje smo sada obučeni, a ne mislim na ono fizičko, već ono kojim se mi pravdamo kako smo dobri i vjerni, apostol Pavao piše u poslanici Efežanima, da je naša pravda kao prljava haljina pred Bogom.

Gadimo se nad prljavom haljinom i želimo je odbaciti i obući čistu. To je naša pravda, ali kada vjerujemo Gospodinu i kada nam On oprosti i krv nas Kristova opere, onda smo čišći od snijega. Od nepravednika smo postali pravednici, a to samo vjerom u Sina Božjeg.

Zar to nije divno?

Isus će opravdati svakog tko u Njega vjeruje.

Slava Njegovom svetom imenu!

Dakle, to mnoštvo su svi neznabotci, koji su se obratili Isusu Kristu. Prije nisu vjerovali, ali kada su čuli Radosnu vijest, užvjerovali su i obratili se.

Često nas pitaju: "Koliko vas ima? Pa vas ima malo!"

Svi bi htjeli znati broj.

Još u vrijeme dok je Isus bio na zemlji, pitali su ga: "Gospodine, ima li mnogo spašenih?"

Zar im je rekao: "Stotinu? Dvije stotine? Tisuću?"

Koliko im je rekao? Ništa im nije rekao o broju, ali im je rekao u Mateju 7:13-14:

"Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tjesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!"

Svatko tko želi biti spašen i biti u tom broju spašenih, treba se truditi da uđe na uska vrata, otrgnuti se od đavla, okrenuti leđa đavlu, svijetu i grijehu i služiti Gospodinu. Tada će biti ubrojen u Božje stado i biti jedan od tog mnoštva, kojeg nitko nije mogao izbrojiti, kao što Pismo kaže.

10 "...i vikali jakim glasom: 'Spasenje je djelo našeg Boga, koji 'sjedi na prijestolju', i Janjeta!"

Čije je djelo spasenja?

Kada bih ja mogao nekoga spasiti, najprije bih spasio svu moju rodbinu i prijatelje. Svatko bi spasio najprije one sebi najbliže, ali spasenje je djelo Božje.

Svatko od nas treba se osobno predati Kristu i poslušati Božju riječ. Zato nas nema puno.

Ljudi čuju, pa čak i potvrde da je to dobro, ali onda dođe đavo i šapne: "Ali znaš, to ti nitko ne drži. Ni onaj koji to govori, ni on to ne drži."

Svašta čini da te razuvjeri, samo da se ne predaš Bogu. Hvala Bogu da mi to držimo i to iz čvrstog uvjerenja naše vjere, koju isповijedamo.

To nije isповijed u kojoj priznajemo svoje grijehu, već je to svjedočanstvo vjere u Boga kojem služimo.

To će biti svjedočanstvo protiv svih onih koji su odbili spasenje i koji su nas ismjehivali.

Za one koji su uzvjerovali, spasenje, a koji su odbili, propast.

Svaka stvar ima lice i naličje: život – smrt, spasenje – propast.

Spasenje nije ljudsko djelo, ono je djelo našeg Boga.

Neki su rekli, kada se je netko obratio, da smo ih nečim posipali i tako ih pomutili da ne mogu više sami rasuđivati.

Naravno da je to nemoguće.

Mi samo propovijedamo Božju riječ. Božja riječ je ta koja djeluje u ljudskom srcu i donosi spasenje.

To je djelo Božje, a ne ljudsko.

11 "I svi anđeli koji su stajali oko prijestolja, Staraca i četiriju Bića padoše ničice pred prijestoljem i pokloniše se Bogu

12 govoreći: 'Amen! Hvala, slava, mudrost i zahvala, čast, moć i snaga našem Bogu u vijeke vjekova! Amen'."

Anđeli, starještine i četiri bića su se udružila u slavljenju Boga.

Njemu su se poklonili! Nijednom čovjeku, nego Bogu našem i Janjetu, kao što u Pismu piše.

To je sve apostol Ivan video i razumio.

Gospodin mu je dao da je mogao sve to i napisati, da mi to danas imamo pred sobom.

Svaka Božja riječ je apsolutna istina i svaka će se ispuniti, bez obzira, vjerovao to tko ili ne.

Teško onom tko ne vjeruje, kada vidi da se to proročanstvo ispunilo, jer je tada već izgubljen.

Pravi smisao vjere je, da vjerujemo u ono što ne vidimo, tako kao da vidimo.

Kada jednom vidimo, onda ne moramo više vjerovati, jer se obistinilo ono što smo vjerovali.

To su blagoslovi nad onima koji su davali slavu Bogu.

13 "Tada progovori jedan od Staraca i upita me: 'Tko su i odakle dolaze ovi što su obučeni u bijele haljine?'

14 Moj gospodine – odgovorih mu – to znaš ti.' 'Ovo su – nato mi reče – oni što dolaze iz velike nevolje; 'oni su prali svoje haljine' i ubijelili ih 'u krvi' Janjetovoj."

Bit će još ljudi koji će u velikoj nevolji uzvjerovati u Evanđelje Kristovo i biti spašeni.

Tada će se vjera plačati životom. Oni će biti ubijeni zbog vjere u Boga i Krista.

To su oni koji su bili na zemlji, za vrijeme nevolje, ali ih je Gospodin sačuvao, jer su zapečaćeni svi oni koji su se obratili u velikoj nevolji.

Oni su prali svoje haljine i zato stoje pred prijestoljem.

Mnogi kažu da bi se obratili, ali se boje što bi im rekli znaci, pa čak i ukućani: žena, djeca ili kolege na poslu.

Kažu da je to neka žuta vjera, a za žutu boju kažu da znači ludost. Time hoće reći da su poludjeli oni koji se obrate.

Bez obzira što tko kaže, onaj tko se obrati ide odlučno za Isusom.

Sam Isus je u početku naučavanja rekao, da se onaj tko hoće ići za njim treba odreći samog sebe, uzeti svoj križ i slijediti ga.

Dakle, ako netko hoće biti spašen, treba vjerovati, slijediti Gospodina Isusa Krista i živjeti tako, kako je zapisano.

Tada će biti spašen.

Ako se ne odrekne samog sebe, bojeći se da ne bude prezren, ne može očekivati spasenje.

Moj je ujak, kada smo mu svjedočili rekao:

"Ja vjerujem, ali što ja u svom srcu vjerujem, ne treba nitko znati."

To nije Isus rekao – to je rekao moj ujak.

Isus je rekao da ispovijedamo, i da se čvrsto držimo vjere koju ispovijedamo. To trebamo poštovati i onda možemo biti sigurni u naše spasenje.

15 Zato stoje pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u njegovom hramu. A onaj koji sjedi na prijestolju spustit će se na njih da boravi s njima."

Zar to nije divno, braćo i sestre?

Zaboravit ćemo na ovu zemlju.

Pismo kaže da će biti novo nebo i nova zemlja, gdje će pravda i mir vladati.

Mi ćemo biti pred Gospodinom i služit ćemo mu dan i noć. Njemu ćemo se klanjati zajedno sa dvadeset četiri starca koji će odlagati svoje krune pred onim, koji sjedi na prijestolju. Pred vrhovnim Gospodarom, našim Bogom, a On će se spustiti da boravi s njima.

Bogu hvala da je On već sada među nama!

Ne samo među nama, već i u nama!

Zato u 2. poslanici Korinćanima u 6:16-17, apostol Pavao piše da se narod Njegov odvoji i ne dohvaća njihovih nečistoća, da će On biti naš Bog, a mi Njegov narod; da će se useliti u nas i prebivati među nama. Aleluja!

"Kakav li sklad između hrama Božjega i idola? A mi smo hram Boga živoga, kao što reče Bog:

'Stanovat ću među njima i među njima hodati. Ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod'

'Zato 'izidite između njih i odvojite se' veli Gospodin!

'Ne dotičite se ničega nečista, i ja ću vas primiti!'

To znači da se onaj koji se obrati treba odvojiti od grijeha.

Ne izići iz ovog svijeta nekuda u pustinju i biti asketa. Ne, već da u ovom svijetu bude svjetlo i svjedoči za Boga.

Takav treba biti naš život, jer Gospodin to od nas zahtijeva.

16 "I više nigda 'neće ni ogladnjeti ni ozednjjeti'; više ih nigda neće moriti ni 'sunce' ni ikakva 'žega',

17 jer 'će ih' Janje, koje stoji nasred prijestolja, 'pasti i voditi na izvore žive vode'. 'I Bog će otrti svaku suzu' s njihovih očiju."

Aleluja!

Razlog što mnogi ne mogu prihvatići da će se sve to zbiti u vremenu od tisuću godina, kada će Gospodin Isus Krist u tom divnom i veličanstvenom vremenu vladati vidljiv na zemlji, iz

svog sjedišta u Novom Jeruzalemu je taj, što ne razumiju događaje opisane u Knjizi Otkrivenja.

On nas vodi na izvore Žive vode i nikada više nećemo ožednjjeti!

Kaže da će nam Bog otrti svaku suzu.

Draga sestro i brate, On će nam otrti svaku suzu. Tebi, meni i svakome tko u Njega vjeruje, On će sam otrti suze s lica.

Sada smo žalosni i nekada nas stisne u grlu i suze navru na oči kad vidimo da odbijaju Riječ koju im svjedočimo.

Naši najbliži su nam nekada i najveći protivnici.

Znam jednu majku, kojoj je sin strašan protivnik.

Znam jednu sestru, kojoj je otac veliki protivnik. On se tako strašno ponaša da bi je mogao i ubiti. Sve najgore joj čini. Ponaša se kao zvijer.

Onda je teško. Onda poteku suze.

Majka kaže: "Žalosna sam!"

Kćerka kaže: "Žalosna sam i teško mi je!"

Da, teško je to i žalosno, ali Gospodin će ti dati snagu, a Isus obrisati svaku suzu, jer za Njega trpiš.

Trpiš jer Njemu služiš.

Doći će dan kada će sve to prestati i kada ćemo biti u zajednici s Njim. Bit ćemo kod Njegovog prijestolja i slaviti ga dan i noć. Neka je slava našem dragom Gospodu! Amen.

OTKRIVENJE, 8:1

"A kad Janje otvorí sedmi pečat
nastade u nebu tajac oko pola sata."

TAJAC NA NEBU

Postepeno smo stigli i do osmog poglavlja Otkrivenja, a kao što znamo, knjiga Otkrivenja ima 22 poglavlja. Nadam se da ćemo ih, s Božjom pomoći, proučiti do kraja.

Nastaviti ćemo u onoj mjeri, u kojoj mi to Gospodin otkrije, u nastojanju da ne dodam niti oduzmem od onoga što sam Gospodin želi objaviti, to propovijedati, ali to i živjeti, uz pomoć Božju.

Kada bih i najbolje govorio, a tako ne bih činio i živio, ništa mi ne bi vrijedilo. Moramo povezati Riječ s djelom, jer je to nerazdvojivo. Tek tada ćemo doživjeti blagoslove od Gospodina Isusa Krista.

Znamo da se još uvijek nalazimo u onom vremenu koje se u Otkrivenju 1:19 naziva 'sadašnje stanje', koje se opisuje do četvrtog poglavlja.

Zbivanja od petog poglavlja pa do kraja su budućnost o kojoj govori Otkrivenje.

Nama je otkriveno što će se zbivati, ali kao što sam to već više puta napomenuo, Crkva Gospodina Isusa Krista to neće doživjeti na zemlji.

Vrlo je zanimljivo proučavati knjigu Otkrivenja, no mi ne možemo više znati od onoga što nam Sveti Duh otkrije.

Sveti Duh nam otkriva, no mnogo toga je opisano u simbolima, a ne izravno i konkretno; ipak dovoljno jasno, da možemo razumjeti što nam Gospodin želi reći.

U prošlom, sedmom poglavlju, saznali smo o očuvanju Božjeg naroda, a sada, u osmom poglavlju, nastaje tajac na nebu.

Nastala je potpuna tišina i sve je stalo. Očekivalo se što će se zbiti. Što će biti slijedeća riječ ili korak onoga, koji sjedi na prijestolju i Isusa Krista.

Kada je to vrijeme prošlo, apostol Ivan piše:

2 "Zatim opazih sedam anđela koji stoje pred Bogom. I bijaše im dano sedam truba."

Dok je trajao tajac na nebu, nije ni vidio ni znao što će se zbiti, ali kada je tajac prekinut, piše da je opazio sedam anđela sa sedam truba.

Sedam anđela će trubiti, svaki u svoju trubu, da se izvrši Božji plan nad svim neposlušnima, koji nisu prihvatali Božju milost koja im je bila ponuđena preko Njegovog Sina, Isusa Krista.

Još uvijek traje Njegova milost i još uvijek je moguće dobiti spasenje, ali to neće trajati vječno.

Kao što sve ima svoj početak i svoj kraj, tako i projekt Božjeg spasenja ima svoj početak i svoj kraj.

Divna milost Božja, da kroz Isusa Krista živimo u novo vrijeme, u novo doba – još bolje, u Novom zavjetu.

Slava Bogu za one koji su čuli Njegov poziv:

"Dodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti."

Neće nas crkva odmoriti, ni biskup, niti itko od ljudi, već to može jedino Isus.

Braća i sestre s kojima služiš istom Bogu, mogu ti biti velika potpora na zajedničkom putu, kroz ovu dolinu suza, kao što apostol Petar kaže, kroz koju smo u prolazu.

Taj 'prolaz' traje nekom trideset, nekom pedeset ili osamdeset godina. Pismo kaže sedamdeset, a u jačega osamdeset. Imali smo sestruru koja je doživjela stotu godinu života.

Sve je to prolazno, a onda odlazimo u vječnost. Svakog dana smo sve bliži toj vječnosti. Važno je, da kao djeca Božja, znamo gdje ćemo provesti tu vječnost.

Sudovi i kazne o kojima govori Otkrivenje nakon četvrtog poglavlja, nisu za djecu Božju – za one koji su spašeni, već za one koji nisu htjeli prihvatići Božje spasenje.

Moramo znati kada god govorimo u Otkrivenju o sudovima, da su oni namijenjeni za neznabošce, krivovjerce, za sljedbenike religija raznih pravaca.

Ljudski rečeno, djeca Božja će u to vrijeme biti na sigurnom mjestu i do njih te kazne ili bičevi Božji neće doseći, jer su oni

dok je trajalo vrijeme milosti, priznali Isusa i nosili Njegovu sramotu. Bili su odvojeni od 'bludnice', od svijeta i od grijeha. Služili su sveto i čisto.

Zato će doći Isus po njih i uzdići ih k sebi. Oni koji su obraćeni i vjerni, nevjesta su Kristova.

On je naš ženik i On će doći po svoju nevjestu. Slava Bogu!

Otići ćemo na nebo, na svadbu Janjetovu, piše u Pismu. To je razlog naše radosti i cilj naše vjere.

3 "Uto neki drugi anđeo, držeći zlatni kadionik, dođe i 'stade na žrtvenik'. I bijaše mu dano mnogo kada da ga prinese u prilog molitava svih svetih na zlatni žrtvenik pred prijestoljem."

Tamo je bio žrtvenik na kome je anđeo prinosio kad u prilog molitava svih svetih.

Koji su to sveti?

Oni koji su u nebu? Da, i njihove molitve su na nebu, ali i naših molitava koji smo još na zemlji.

Nitko nema pravo da nekoga proglašava svetim.

Mi smo sveti po tome što živimo sveto, po svetoj Božjoj riječi.

Apostol Petar, kojeg mnogi veličaju, a koji je, Bogu hvala bio pravi sluga Isusa Krista, u svojoj 2. poslanici, 1:15-16 piše:

"....već kao što je svet onaj koji vas je pozvao, postanite i sami sveti u svem življenu, jer stoji pisano: 'Budite sveti jer sam ja svet!'"

Kada živimo po toj svetoj riječi, ta nas riječ posvećuje. Život kojim živimo za Krista, nas posvećuje.

Nitko nas ne može prekrižiti i reći: "Bog s tobom i duhom tvojim!"

To nitko ne može. Bog je s nama, ako živimo tu svetu riječ, a ako ne, Bog od nas okreće svoje lice ili, kao što psalmist kaže, svoje lice okreće protiv nas.

Ljudi često ponavljaju uzrečicu: Bog ne plaća svake subote. Tako će On jednom zauvijek platiti onima koji nisu htjeli poslušati Njegovu riječ i slijediti Gospoda Isusa.

4 "Iz andelove ruke uzvije se dim kada u prilog molitvama svetih."

To je kadionik Bogu na čast. Pismo kaže da trebamo biti miomiris Bogu, nama za život, a onima koji ne prime, za smrt. Nema drugog izbora.

Nema neki polu-život, ni polu-smrt. Ima samo jedan život i jedna smrt. Slava Bogu, što to možemo vidjeti, propovijedati i živjeti, kroz Njegovu riječ.

5 "Zatim andeo uze kadionik, napuni ga vatrom sa žrtvenika i prosu je na zemlju. Nato uslijediše 'gromovi', grmljavine, munje' i potres zemlje."

Kada je prorok Izaija video Gospoda nad vojskama i slavu Njegovu, uzviknuo je:

"Jao meni, ja sam čovjek grešni! Umrjet ču!"

Na taj način on je priznao svoju grešnost i ponizio se pred Bogom. Pismo kaže da je tada jedan od Kerubina, koji su zaklanjali lice Božje, uzeo žar s oltara i dotakao se Izaijinih usta, i očistio ih.

Vatra je spalila sve ono grešno, što je on priznao i on je postao čist. Postavši čist, njegovo se viđenje promijenilo.

Kada je Gospodin Bog zapitao, koga da pošalje kao glasnika, Izaija se javio: "Pošalji mene, Gospodine!"

Jesmo li mi otvorena srca da tu dragu Riječ govorimo, svjedočimo i šaljemo u svijet, na bilo koji način: govorno ili pismeno kroz literaturu, ili da im damo Svetu pismo?

Ljudi ne znaju. Mase i milijuni su zavedeni. Toliku čast daju čovjeku, a o Isusu tako malo znaju. Koliko se spominjalo Isusovo ime? Slavio se samo čovjek.

Što je čovjek? Svaki čovjek je kao trava i prolazan, ali oni koji vjeruju, ostaju zauvijek!

To je naša radost, sigurnost i ohrabrenje. Ništa nas ne može pokolebiti, jer je Isus rekao: "Ne boj se malo stado, jer je volja Oca vašega da vam da Kraljevstvo!"

Malo stado. Nije rekao veliko stado, ali kada dođe dan izbavljenja, bit će mnoge tisuće i tisuće vjernika, spašene djece Božje, koje nitko neće moći izbrojiti.

Slava našem dragom Isusu!

Kada je ta Božja vatra bila bačena na zemlju, uslijedile su grmljavine, gromovi i munje.

Ovi sudovi su za one, koji isповijedaju kršćanstvo, ali ga ne žive. Mnogi kažu da su kršćani, ali njihov život to ne dokazuje. Dakle, Božja se riječ treba pretvoriti u djelo. Ono što govorimo trebamo i živjeti. Jedno govoriti, a drugačije živjeti je potpuna prevara. Zato je Isus rekao: "Ne boj se malo stado, jer je volja Oca vašega da vam da Kraljevstvo nebesko!"

To je istina koja stoji čvrše od neba i zemlje i mi se tome radujemo!

Razne religije to propovijedaju, ali to ne žive. Živjeti za Boga nije religija, već vjera. To je naša osobna vjera u Spasitelja i u svetu, Božju riječ; tako nas uči Sveti pismo i mi ne možemo drugačije, no što je napisano.

Kada tako živimo, slijedimo put koji vodi u nebo. To je put zajedništva s Isusom.

6 "Sedam anđela, koji su imali sedam truba, pripremiše se da zatrube."

Anđeli su tu i trube su pripremne. Kome i kada, Bog zapovijedi, taj će tada zatrubiti.

Vidimo kroz Božju riječ na više mjesta da su četiri trube išle zajedno, a onda opet tri trube zajedno.

Sedam truba označava savršenstvo Božje i savršenstvo sudova Božjih koje će On izliti na ovu zemlju i na čovječanstvo koje ga nije htjelo prihvatići, nego su se klanjali raznim ljudima, zlatnim, srebrenim i kamenim ili drvenim kipovima, itd.

Tome su se klanjali, a živog Gospodina, koji je rekao da će biti s nama, Njega su odbacili.

Mi pjevamo jednu pjesmu u kojoj su riječi: "Isus mi je dosta, više nego dosta!" Nitko nam drugi i ne treba!

Imamo Isusa, imamo Oca i imamo Svetog Duha.

Mi imamo i Mariju, majku Isusovu, ali se ona odmara i ništa ne radi. Sada ona ne djeluje, već se odmara, jer je našla milost kod Boga, kao i svi ostali ljudi koji prihvate Isusa za svog osobnog Spasitelja. Kada je k njoj došao anđeo Gabrijel, rekao joj je: "Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Gospodina."

Dakle, spasenje je milost.

One koji su spašeni i nanovo rođeni, nitko neće morati proglašavati blaženima ili svetima, jer mi taj blaženi živimo već sada, a u nebu ćemo ga samo nastaviti.

Slava Gospodu!

Za nas je nebo otvoreno. Znate, kada je mladi đakon Stjepan umirao jer su ga kamenovali, Pismo kaže u 7. pogl. Djela apostolskih, da je Isus ustao.

Kada je bio vrhunac njegove muke, rekao je da vidi nebo i Sina Božjega, gdje stoji s desne strane Ocu.

Kada je umirao za vjeru u Gospodina Isusa Krista, rekao je kao što je i Gospodin Isus Krist umirući na golgotском križu, rekao: "Oprosti im jer ne znaju što čine!"

Mi trebamo znati što činimo, jer nam Sveti pismo nije dano da živimo u neznanju, već da znamo što je Božja volja.

Potrebitno je da svatko ima svoje Sveti pismo i da iz njega čita i uči, ali i da prosuđuje da li ga njegov učitelj uči točno po Božjoj riječi ili umeće svoje predaje, običaje ili mišljenje.

Gospodine, pomozi nam! On to zaista i hoće.

7 "Prvi anđeo zatrubi... Pojavi se 'tuča i oganj', smiješani s 'krvlju', i to bi bačeno 'na zemlju'. Tad izgorje trećina zemlje, izgorje trećina stabala, izgorje sva zelena trava."

Vidimo da je naredba data, prvi je anđeo zatrubio, tuča i oganj su bili bačeni na zemlju, a izgorila je trećina zemlje.

Mogli bismo reći da je izgorio život na trećini zemlje.

Svaki anđeo je imao svoj zadatak, a to se desilo već na zvuk prve trube. Čitali smo da je bilo sedam anđela sa sedam truba kojima će Bog kažnjavati nepokorni narod.

Pogledajmo u Knjigu o Danijelu, a riječ je o Nabukodonosoru. Prorok Danijel, 4:11-12:

"...silnim glasom viče: 'Posijecite stablo, okrešite mu grane, počupajte mu lišće, pobacajte plodove!

Neka se životinje razbjegnu ispod njega i ptice s grana njegovih!

U zemlji ostavite panj i korijenje u gvozdenim i mjedenim okovima, u travi poljskoj! Neka ga pere rosa nebeska, i travu zemaljsku neka dijeli sa zvijerjem poljskim!"

To je bilo proroštvo, rečeno u simbolima za Nabukodonosora, a tako će biti i sa čovječanstvom. Ta visoka stabla, ti gorostasi, ti velikaši, oni koji ne priznaju i ne pokoravaju se, bit će srušeni. Dogodit će se to trećini zemlje. Ne kaže, cijeloj zemlji.

Tako kaže i u Knjizi proroka Ezekiela, 31:3-9, gdje govori Riječ o Faraonu, njegovom veličanstvu i carstvu:

"Na koga naličiš veličinom svojom?

Usporedit će te, evo, s cedrom libanonskim, lijepih grana, gusta lišća i debla visoka: vrh mu do oblaka seže.

Voda ga othrani i uzvisi bezdan; rijekama mu svojim nasad oblijevaše, rukave svoje slaše k svem drveću poljskom.

I zato rastom on nadvisi sve poljsko drveće. Grane mu se namnožiše, hvoje mu se razgranaše od obilne vode što mu dotjecaše;

ptice mu nebeske na granama gnijezda savijahu. Ispod hvoja njegovih legoše se divlje zvijeri. A u hladu njegovu sví veliki narodi sjedahu.

Lijep on bijaše veličinom i širinom svojih grana; do dubokih voda žilje mu sezaše!

Ne bijahu mu ravni ni cedrovi u vrtu Božjem, ni čempresi se ne mogahu usporediti s granama njegovim, a platane ni kao hvoje njegove ne bijahu!

Nijedno stablo u vrtu Božjem ne bješe mu po ljepotì ravno. Ukrasih ga mnoštvom grana, i zaviđaše mu sve edensko drveće u vrtu Božjem."

Riječ je o Faraonu kojeg uspoređuje s visokim cedrom.

Takvi 'visoki', bit će poniženi, kaže Pismo.

Nestat će onda kada dođe Božji sud. To je sila koja dolazi s neba. To je vatra koja spaljuje. To je duhovna smrt.

8 "Drugi andeo zatrubi...Nešto 'kao' gora velika, ognjem zapaljena, bačeno bi u more. Te 'se' trećina mora 'pretvori u krv':

9 tako poginu trećina živih stvorenja u moru propade trećina lađa."

Ne može se ostati živ kada Gospodin Bog ovako nešto kao kaznu baci na zemlju.

Uvijek se govori o trećini. Time će biti uništena trgovina.

U proroku Jeremiji 51:25

"Evo me na te, Goro zatornice - riječ je Jahvina - zatornice svega svijeta!

Zamahnut ću rukom protiv tebe, svalit ću te s litice, pretvorit ću te u goru spaljenu."

i, 51:6:

"Bježite iz Babilona, nek' svak' spasi život svoj, da ne izginete s njegova bezakonja, jer ovo je vrijeme Jahvine odmazde, svakom plaća po zasluzi! "

Pročitajmo još što piše u Otkrivenju, 17:15;

"I reče mi andeo: "Vode što ih vidje, na kojima Bludnica sjedi, to su puci i mnoštva i narodi i jezici."

Vode što si ih vidio...na kojima sjedi...vi znate što kaže za bludnicu. Kaže da je ona svojim vinom bluda napojila sve narode.

Zašto je čovječanstvo pijano? Zato, jer su krivo naučeni. U totalnom su mraku i nitko ne vidi svjetla.

Isus je došao da otvari oči slijepima i Bogu hvala, što je On otvorio naše oči, da vidimo i um da razumijemo, što je Njegova volja. Slava našem dragom Gospodinu!

Dakle, trgovina i oni koji su s njom trgovali, bit će uništeni.

10 "I treći andeo zatrubi...Tada 'pade s neba' velika zvijezda', koja je gorjela poput zublje; pade na trećinu rijeka i na izvore voda.

11 Zvijezdi je ime Pelin. Trećina se voda pretvoriti u pelin i izginu mnoštvo ljudi od voda jer su postale gorke."

U proroku Izajiji, 14:12 piše:

"Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo, sine Zorin?

Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru naroda?"

Tko je taj svjetlonoša? Tu se govori o Luciferu koji se pobunio protiv Boga.

Izajija, 14:13-15:

"U svom si srcu govorio: 'Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići.

Na zbornoj ću stolovati gori na krajnjem sjeveru.

Uzači ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.'

A sruši se u Podzemlje, u dubine provalije!"

Pismo kaže da je đavo zbačen s neba na zemlju i onda kaže: "Teško onima koji žive na zemlji!" Đavo radi sada svoj posao.

Ovdje se radi o osobi koja bi htjela nad svima vladati, koja bi htjela da se izbrišu svi vladari i da ona vlada.

Hvala i slava našem Gospodu, što će u to vrijeme djeca Božja već biti uzdignuta.

Zvijezda predstavlja veliki, snažni autoritet kao što vidimo u Otkrivenju 1:20, da se radi o osobi velikog religijskog vođe, osobi koja je zavodnik. Zavodnik braće naše je sotona.

Ovdje se pak govori o sotoni u obliku čovjeka koji zavodi. Vode su postale gorke, jer su zagađene, a to zagađenje ukazuje na pokvareni, religiozni život.

Bogu hvala što nas ne može zavesti.

Mi poznamo i živimo Istinu! Imamo imunitet koji nam daje sila Božja, da nas od Gospoda Isusa Krista ne može odvojiti nikakva laž, ni zla sila.

U poslanici Rimljanim piše da nas ni sile ni poglavarsvta, sadašnje ni buduće, ni život ni smrt ne mogu odvojiti od ljubavi

Božje koja je u Gospodinu našem. On je izbrisao naše grijeha. Sam, osobno nam je oprostio i sad smo slobodni.

Živimo radosno. To nije religija, to je vjera u Sina Božjega. Vjera ima snagu da pobijeđuje, tako kaže Sveti pismo.

Bogu hvala što je četvrti anđeo zatrubio.

12 "Četvrti anđeo zatrubi. I bi udarena trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda te pomrčaše za trećinu. I dan izgubi trećinu svoga sjaja, a tako i noć."

Potreбно је да падну многи владари да би могао завладати један владар.

У Откривенју 12:4, говори како је survana на земљу трћина звјезда:

"а је rep mu povlači трћину звјезда небеских - и обори ih на земљу. Zmaj stade pred Ženu koja имаše roditi da joj, čim rodi, пројдре Dijete."

Čiji je то rep о којем говори? То је ђаволски rep којим је оборио и трћину звјезда и које су zajedno с njim pale. On је завео mnoge anđele. Kada је он zbačen с neba, и oni су bili zbačeni zajedno с njim. Na kraju ће nestati mnogi владари и ostati само један, а то је antikrist. Njemu ће se ljudi klanjati и njegov ће кип проговорити jer mu ђаво дaje vlast i silu.

No Pismo kaže, hvala Bogu да је antikrist побиједен! I sotona је побиједен; Isus ga је побијedio на golgotском križu.

To је наша vjera i наша snaga. Sila Duha Svetog nam daje moć да се можемо obraniti од svake nečistoće i služiti Gospodu iskreno, sveto i čisto.

Dakle, то је ono што ће се desiti kada četvrti anđeo zatrubi.

Gledajući danas што се око нас zbiva, видимо да svijet ide у tom pravcu. Brišu se granice, brišu se monete i sve se припрема да bi se vlast predala tom jednom u ruke.

Da bi se opet uspostavilo (obnovило) jedno kraljevstvo, које је у давној прошлости propalo i da bi ono vladalo.

Vidjet ћemo, razmatrajući slijedeћа poglavља Откривенja, тko је тaj, који се sprema завладати.

Vidjet ćemo da je to sotona, kome je cilj da zavede, ako je to moguće, i vjerne.

Svi oni koji ne vjeruju u Isusa i nisu se k Njemu obratili, već su njegovi. Sada, dok crkva još nije uzdignuta, on nastoji prevariti one vjerne.

Zato apostol i piše: "Pazite da vas sotona ne prevari!"

Bogu hvala što imamo Kristov um, koji se obnavlja kroz Božju, svetu riječ, pa tako znamo što je Božja volja. U tome nam Duh Sveti pomaže i đavo nas ne može varati.

Dosta nas je varao!

Nekoga 30, nekoga 50 – 60 godina ili kako koga, ali nas sada Isus vodi u istini pa znamo što su đavolske zamisli.

Slijedećim stihom završava osmo poglavlje:

13 "U viđenju čuh jednog orla, što leti u najvišem dijelu neba, gdje jakim glasom viče: "Jao, jao, jao stanovnicima zemlje od daljnih glasova trube trojice anđela koji će trubiti!"

Vidjeli smo što će se zbiti kada zatrube ova četvorica anđela, a sada kaže da viče orao na visini neba, trostruki jao stanovnicima zemlje od daljnih glasova trube.

Neka nam Gospodin pomogne da shvatimo ta zbivanja, iako mi više nećemo biti prisutni na zemlji i to zato, ponavljam već mnogo puta, što ćemo biti uzdignuti. Bit ćemo s Isusom, jer smo se obratili kada smo čuli Radosnu vijest.

Da bi netko bio spašen, treba povjerovati i prihvativi Radosnu vijest. Ne treba činiti pokore, treba samo priznati svoje grijeha Isusu, i Pismo kaže da će primiti oproštenje i milost od Gospodina. Ne od naše crkve, već od Gospodina.

Mi smo samo zajedništvo onih koji su to već doživjeli. Lakše je živjeti uz braću no među nevjernicima. To je Božja volja.

Zato ne odbijajmo Božju riječ, već je mudro i s vjerom prihvativo. Tada ćemo doživjeti Isusa kao svog osobnog Spasitelja. Neka je slava našem dragom Isusu, za Njegovu riječ!

OTKRIVENJE 9:1

"I peti anđeo zatrubi....Tad opazih zvijezdu
koja je s neba pala na zemlju.
Bi joj dat ključ od zjala – Bezdana."

POŠASTI BEZDANA: SKAKAVCI

Vidimo da je orao uz trostruki jao, najavio daljnja zla koja će zadesiti zemlju kada ostali anđeli zatrube i izvrši se ono što je od Boga naređeno.

To je Otkrivenje (od 4.-19. poglavlja) onoga, što će se u budućnosti dogoditi.

Za sve ljude je budućnost neizvjesna, no nanovo rođenim kršćanima je, hvala Bogu, u duhovnom smislu, budućnost sigurna. Ma što se događalo, ako se uzdamo u Gospodina Isusa Krista, On će biti uz nas. On se je postarao za našu budućnost, jer je On Proslavljeni Isus Krist.

Nedugo mi je netko ispričao kako je nekom svjedočio, a osoba kojoj je govorio, rekla mu je da vjeruje u Mariju i da se njoj moli. On joj je posvjedočio da treba u Isusa vjerovati i samo Njemu se moliti.

Mariju trebamo štovati jer je učinila ono za što ju je Bog odabrao. Ne zbog bezgrešnosti, već po milosti koju je našla u Gospodinu. Ona nije izabrana nekom lutrijom, već je od Gospodina odabrana da po njoj Isus Krist dođe na svijet kao čovjek, koji je bio začet po Duhu Svetom.

Kako se to zbilo, naš um ne može shvatiti. Umom se mogu materijalne stvari shvatiti, a što ne vidimo, prihvaćamo vjerom. U Otkrivenju imamo mogućnost vidjeti što će Bog učiniti u budućnosti.

S jedne strane što će biti s onima koji su se obratili i nanovo rodili, koji oslobođeni od grijeha i nepravde, svjedoče za Njega i svijetle u ovom svijetu tame.

S druge strane što će biti s onima koji nisu htjeli prihvatiti spasenje kada im je bilo ponuđeno.

Bog je naš Stvoritelj. On je stvorio čovjeka i odredio plan spasenja. On ljubi čovjeka. Mogli bismo reći da ljubi djelo

svoje, ali se čovjek mora vratiti Bogu, ljubiti i živjeti Njegovu riječ, da bi izbjegao ove nevolje i kaznu.

To je moguće samo vjerom u Isusa Krista!

Dakle, ne u Mariju, već u Sina Božjeg, koji je bio na golgotском križu razapet zbog naših grijeha. Koji je platio naša bezakonja i ustao za naše opravdanje, da mi koji u Njega vjerujemo, imamo Život vječni.

Imamo, braćo i sestre i tome se radujmo!

Imamo Vječni život, a ne vječne patnje i muke.

Slava našem Gospodu!

Nije važno ono što imamo na ovome svijetu; važno je što imamo tamo gore.

1 "I peti anđeo zatrubi... Tad opazih zvijezdu koja je s neba pala na zemlju. Bi joj dat ključ od zjala – Bezdana."

Apostol Ivan je vidio zvijezdu koja je s neba pala na zemlju. Bio joj je dat ključ od zjala Bezdana. Ključ kojim je Bog zaključao i nitko kome On ne da ključ, ne može otvoriti.

Pismo kaže da je sve pod Božjim ključem i samo onaj kome On taj ključ dade, može otvoriti.

Neki naučavaju da apostol Petar ima taj ključ.

Da, Petar ima ključ vjere, da propovijeda neznabوćima, ali nema ključ raja ili neba.

Ovdje piše da je dobila ključ od zjala Bezdana, da bi otvorila zjala, mogli bismo reći, i sam pakao, iz koje će izići strašna zla.

2 "Kad ona otvori zjalo – Bezdan, iz zjala 'se diže dim kao dim' goleme 'peći' te 'potamnje sunce' i zrak od dima iz zjala."

3 "Iz tog dima izadoše 'skakavci na zemlju', i bijaše im dana moć slična moći zemaljskih štipavaca."

Odmah je jasno da to nisu obični, zemaljski skakavci. To se vidi i po tome što se oni ne hrane zemaljskom hranom, odnosno drvećem i zelenilom, već napadaju čovjeka. Oni ne štete prirodi, ali muče čovjeka, posebno neznabоćce u Izraelu. Njihov zadatak nije da ubiju, već da muče.

Dok Bezdan nije bio otvoren, skakavci su postojali, ali nisu mogli izaći. Kad je zjalo otvoreno, oni su izišli.

To je sve predviđena Božja kazna nevjernicima na zemlji, da vide djela Božja.

To je sud Božji, a izvršit će se kada peti anđeo zatrubi u svoju trubu.

Štipavci su škorpioni koji imaju u sebi otrov da se ubodeni muči i muči, ali ne umire.

Sveto pismo piše da im je dana moć. Dok im nije bila dana, nisu mogli ništa učiniti.

Bog im je dozvolio. Oni nisu sveti ni Božji. Došli su iz Bezdana, a ne s neba. To su sile tame kojima je dozvoljeno da muče narod.

U proroku Joelu, 2:2 u prvom dijelu stiha piše:

"Dan pun mraka i tmine, dan oblačan i crn..."

U tom se poglavljtu govori o drugom narodu, ali na kraju stiha kaže da takvog dana nikad prije nije bilo:

"nit će ga igda biti do vremena naj dalnjih."

U prvom dijelu kaže: mrak, tmina, dan oblačan i crn.

Kada je iz zjala dim izlazio, zastro je sunce i zrak i sve je potamnjelo.

Moralo je biti strašno vidjeti moć koju su dobili štipavci.

4 "I bi im naređeno da ne nanose štetu ni 'zemaljskoj travi' ni 'ikakvu zelenilu', ni 'ikakvu stablu', već jedino ljudima koji nemaju Božji 'pečat' na čelu."

Znači ta su zla namijenjena jedino ljudima i to ljudima koji nemaju Božji pečat na čelu. Onima koji nisu zapečaćeni.

To znači da će mučiti nevjerne Izraelce i sve ostale narode koji budu prisutni u tom momentu.

Već su zaštićene one 144.000 Izraelaca i njima neće moći nanijeti muke njihovim ugrizima.

5 "Bi im naloženo da ih ne ubijaju, već da ih muče pet mjeseci. Bol koju im nanose, slična je болi kad štipavac ubode čovjeka."

Vidi se da bi oni mogli ubijati ljude, ali Pismo kaže da im je naređeno da ih ne ubijaju, već muče pet mjeseci. Da muče svakog tko nema Božjeg pečata na čelu, koji nije spašen i ne vjeruje.

Moram pojasniti zašto se kaže da muče svakog, jer opet se prisjećamo da su oni koju jesu vjerovali, već na sigurnom, kod Gospodina. Kada to znamo, olakšano nam je razumijevanje Otkrivenja.

Zato neka svatko dobro razmisli od čega ga može spasenje vjerom u Gospodina Isusa Krista sačuvati. Oni koji budu još u ovom kratkom vremenu pridruženi Crkvi Isusa Krista, bit će uzdignuti, kada On dođe po svoju Crkvu da bi je sačuvao od ove velike nevolje.

Mi nećemo dočekati da budemo mučeni, ne samo pet mjeseci, već niti jednog jedinog dana, jer to je kazna za one koji nisu htjeli poslušati i prihvati ponuđenu im milost.

Ne mogu ni zamisliti kakva je to bol kada štipavac ubode čovjeka; kakve su to muke i grčevi, ali ipak od toga neće umrijeti.

Ostati pet mjeseci u takvim mukama je strašno, a to će se dogoditi kada peti andeo zatrubi.

6 "U one 'će' dane ljudi 'tražiti smrt, a neće je' naći; željet će umrijeti, a smrt će bježati od njih."

Ljudi će tražiti smrt, a smrti neće biti. Tko može poslati smrt?

Obično se ljudi boje smrti, ali u ovom slučaju, ljudi će ju tražiti, samo da se oslobole nevolja.

Božja se riječ mora ispuniti i kada On kaže, pet mjeseci, onda je to pet mjeseci. Strašno je u tom stanju provesti pet mjeseci! Samo zamislimo kako nam je kada nas Zub boli, ili nešto drugo nas zaboli, a mi ne znamo što je to i mislimo kako je to strašno. Sve je određeno od Gospodina, a mi idemo ususret tome.

Pismo je napisano svim ljudima, a ne samo nama pojedincima, da bi svi, uzvjerovali i znali što će biti u budućnosti, ali mnogi

o tome neće niti znati. Odbijajući vjeru, odbijaju prihvatići tu strašnu istinu.

Naša je sreća što smo se obratili i što služimo Gospodinu. Služimo mu sveto i čisto. Ne polovično, kao s razdijeljenom dušom, već sa cijelim srcem. Radujemo se što ćemo vječnost provesti s njim.

7 "A skakavci bijahu oblikom 'slični konjima' opremljenim 'za boj'.

Na glavama su imali nešto kao zlatne krune; lica su im bila kao ljudska;"

Sada slijedi opis tih nadnaravnih skakavaca

Bili su slični konjima opremljenim za borbu, a krune asociraju na kraljevsku vlast, a ljudska lica na ljudsku inteligenciju. Tu vlast im je dao Gospodin. Nisu tu vlast dobili od sotone, već od Gospodina, jer je započeo sud nad ovom zemljom, tj. neposlušnim narodom.

8 "...imali su kose poput ženskih kosa, a 'zubi' im bili 'kao u lavova'."

Još jedan detalj koji simbolizira ljepotu, a to je ženska kosa; zubi ukazuju na njihovu spremnost da sve unište.

9 "Njihovi su oklopi bili slični željeznim oklopima, a šum njihovih krila drndanju kola sa mnogo konja 'koja jure u boj'."

Nisu se bojali da će biti uništeni, jer su bili željeznim oklopom zaštićeni

Takav je bio njihov izgled i njihova oprema. Tome se čovjek ne može oduprijeti i uzmaći. Što je Bog odredio, to će i biti.

10 "Imali su repove i žalce slične onima u štipavaca. U njihovim se repovima nalazila moć da ude ljudima pet mjeseci."

Možda netko misli: "Dobro, trpjet ćemo pet mjeseci, a onda će doći kraj." Ne, to nije kraj! To je samo početak velikih muka, kazna Božjih koje će se nastaviti.

11 " Imali su nad sobom kao kralja anđela Bezdana, komu je hebrejski ime Abadon, a grčki Apolion."

Mada skakavci nemaju kralja, ovi osvetnički skakavci imaju ga. On je prepoznat kao anđeo bezdanog ponora. Navedena su njegova dva imena, hebrejsko i grčko. Oba imena znače: razarač ili uništavač.

12 "Prvi 'jao' prođe. Evo dolaze druga dva poslije njega."

Na početku osmog poglavlja mogli smo pročitati trostruki 'jao'. Sada su dva 'jao' prošla i slijedi treći 'jao'."

13 "Šesti anđeo zatrubi. I začujem neki glas iz rogovca zlatnoga žrtvenika pred Bogom.

14 Govoraše šestom anđelu koji je držao trublju: Odriješi ona četiri anđela svezana na Rijeci velikoj, Eufratu.

15 I odriješena bijahu četiri anđela, spremna za taj čas i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi."

Možemo vidjeti da je kod Boga sve određeno i uređeno; da sve ima svoje vrijeme.

Kada kaže, trećina ljudi, to onda znači da se radi o velikom broju ljudi koji će stradati i biti pobijeni. Neće biti svi, jer će ostatak to gledati i doživljavati.

I danas gledamo prirodne katastrofe i tragične događaje u kojima mnogo ljudi stradava, ali je ovo drugačije stradanje. To je stradanje zbog grijeha, nepokornosti i nevjere.

U svojoj nevjeri slušaju razne gatare i враčare. Pouzdavaju se u horoskope i idu toliko daleko da su izgubili svaki moral i smisao za čudoređe. Nitko više ne razmišlja što je ispravno, već u zloči imitira primjere koje im drugi pružaju.

To je sve diktat sotone, jer on diktira i modu i bigamiju i druge nastranosti, kod muškaraca i žena.

16 "Broj je konjaničkih četa iznosio dvjesta milijuna; čuo sam njihov broj."

Zamislite da će biti dvijesto milijuna konjaničkih četa koje će prijeći rijeku Eufrat, koja je uvijek dijelila istočni od zapadnog dijela svijeta. Kada ona presuši i voda nestane, bit će moguće da ta silna vojska prijeđe i da pobije trećinu ljudi, kao što piše.

To će biti napad na uspostavljeno rimsко kraljevstvo, koje je nekoć srušeno, no sada se ponovno podiže, a bit će napadnuto od strašnih četa s istoka.

Kada takva sila kreće, nitko je ne može zaustaviti. Nema mogućnosti da se zaustavi, jer će ta silna moć napredovati, da bi se Božja riječ ispunila.

17 "I onakvi mi se pokazaše 'u viđenju' konji i konjanici: nosili su oklope ognjene, plavetne i sumporne boje; glave su konja sličile glavama lavova, a iz usta im izlazio oganj, dim i sumpor."

Ma kako nam se to činilo strašnim i nevjerojatnim, to će se dogoditi. Bog je to dao napisati i izvršit će u budućnosti. Ognjem, dimom i sumporom će uništiti rimsко kraljevstvo, koje se sada podiže i postaje ono što mu se u prošlosti nije moglo ostvariti.

Na jednom velikom području nastoji se izbrisati granice, monete i vlast, kako bi bila samo jedna moneta i samo jedan vladar. Taj vladar, imati će sve atribute kralja, ali će biti oslovljen kao gospodar. To je sotona koji hoće zavladati, ali o tome više u kasnijim poglavljima.

18 "Tada trećina ljudi poginu od ovih triju zala: od ognja, dima i sumpora koji su izlazili iz njihovih usta."

Ta se trećina ljudi neće moći održati, jer će ih oganj, dim i sumpor uništiti. Sve što đavo gradi mora se srušiti. On sada ima dosta veliku vlast i ne možemo ga omalovažiti, ali ga je Isus prije dvije tisuće godina pobijedio i on sada nema puno vremena.

On mora izvršiti ono što Božja riječ kaže.

Ta zvijezda, Lucifer – đavo je zbačen s neba jer se podigao protiv Boga i htio sjesti na prijestolje i biti iznad Njega. Pobunio se on i u svojoj je pobuni povukao velik broj anđela.

Kada god nastane negdje neka pobuna, vođa pobune uvijek ima svojih pristaša.

Mnogi anđeli koji su do tada bili poslušni, pristali su uz njega i Pismo kaže da je bio rat na nebu, a onda je sotona zbačen na zemlju, no mi čemo tada biti u nebu, van svake opasnosti.

U svakoj pobuni, bilo to crkvi, svjetovnim udruženjima ili slično, pobunjenici imaju svoje pristaše koji žele iznutra srušiti vlast ili poredak. Gospodin je pobijedio sotonom i On je iznad svega.

Slava Njegovom imenu!

Kada pogine trećina ljudi, bit će ih sve manje i manje.

19 "Snaga konja, naime, nalazi se u njihovim ustima i u njihovim repovima. Njihovi su repovi uistinu slični zmijama; imaju glave kojima se služe da nanose štetu."

Repovi sličnim zmijama govore o njihovoј laži i neiskrenosti a glave im simboliziraju posesivnost i potrebu da vladaju, što opet ukazuje da ih vodi inteligentni um.

Pomozi nam, Gospodine, da shvatimo Božju riječ, da bismo je vjerom prihvatali.

Nemoguće je sve razumjeti. To su tajne i Božja otkrivenja koje se bez vjere ne može razumjeti. Pa i onda kada vjerujemo, kao ljudi smo ograničeni i nije nam dano da sve razumijemo. Ipak ono što je bitno, što će biti ubuduće, što je bilo u prošlosti ili sada u sadašnjosti, Bog nam je otkrio – jer 'duhovni sve ispituju, a njih nitko ne može ispitati'.

To nisu neka istraživanja na univerzitetima ili fakultetima.

Ti ljudi to ne mogu znati, jer nemaju to znanje. Oni imaju znanje koje se odnosi na njihovo područje, ali da bi ovo znali i prema tome usmjerili svoj život, prije svega trebaju vjerovati.

Vjera nije ono što se vidi, već vjerom primamo ono što ne vidimo.

Vjera nije naslov bilo koje crkve. Vjera je osobna i odnosi se na Božju riječ. Na temelju svoje osobne vjere, kroz Božju riječ, možeš dobiti otkrivenje i razumjeti ono što nam je Bog objavio.

20 "Ipak se ljudi koji ne poginuše od tih zala ne odvratiše od 'djela svojih ruku', tako da se više ne klanjaju 'demonima' i

'zlatnim, srebrnim, mjedenim, kamenim i drvenim idolima koji ne mogu ni vidjeti, ni čuti ni hoditi'.

21 "Ne odvrtiše se ni od svojih ubojstava, ni od svojih 'vračanja', ni od svog bluda, ni od svojih krađa."

Pomislili bismo, da bi se nakon tih strašnih stvari koje su ljudi proživjeli i vidjeli, trebali promijeniti i odreći svega što je dovelo do takve kazne.

Ipak se ljudi nisu odvratili od djela svojih ruku, niti od svojih bezakonja. Kako je strašno i tvrdoglavljivo ljudsko srce!

Mnogi kažu: "Pa neka umrem! Neka bude, kako bude, ali se neću obratiti!" Mnogi znaju što riječ Božja kaže, ali neće odstupiti od svojih grijeha. Ostaju i dalje isti.

Pravo je čudo što netko može dva ili tri desetljeća slušati Riječ, a stalno sumnjati i istraživati koja je vjera najbolja. Koja je crkva ona prava. Stalno razmišlja, čekajući na pakao.

Onaj tko vjeruje i prima Božju riječ, taj ide dalje.

Isus je rekao: "Idite po cijelom svijetu. Propovijedajte Evandjelje svakom stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se."

Zar je to teško učiniti? Nije, ali je potrebno vjerovati!

Moramo vjerovati u ono što je napisano, Radosnu vijest, koja se propovijeda. Bez vjere nije moguće Bogu ugoditi.

Vjera je prvi i svaki daljnji korak u životu.

Kroz nju možemo živjeti, pobjeđivati i doživjeti spasenje, sada i kada završi naš život.

U Psalmu 135:15 možemo pročitati: "Kumiri poganski, srebro i zlato, ljudskih ruku djelo."

Čovjek ode u šumu, posiječe drvo, ispeče kruh, a od ostatka drveta načini sebi idola. Idol je idol, bez obzira od čega je načinjen, djelo je ljudskih ruku – mrtav je.

Jeste li vidjeli kako se pred kipovima klanjaju i njima se mole, misleći da će im pomoći.

Ne može nam mrtva stvar pomoći. Pismo kaže da su jednako mrtvi oni koji su ih načinili, kao i oni koji u njih vjeruju.

Gospodin je došao da oživimo i imamo pravu vjeru u Gospodina Isusa Krista. Da nam On odgovori i usliša naše molitve. Da vidimo Njegovu ruku koja pomaže i čuva nas na svakom koraku.

Što kaže za one koji vjeruju?

Kaže: "Dome Izraelov, u Jahvu se uzdaj!"

Ne kaže u njih se uzdaj, već da se uzdamo u Boga!

To je poruka za nas.

Dakle, i nakon svega što su ljudi doživjeli, nisu se odrekli svojih djela. Takav je čovjek kojem đavo otvrđne srce.

Kada se nekom kaže da će, nastavi li tako, završiti u paklu, on kaže, pa neka, da tamo neće biti sam.

Kakva je to utjeha, što nećeš biti sam u vatri?

Svejedno, bio sam ili s milijunima ili milijardama, patnja će biti tvoja i vječno će trajati. Pakao nije organj koji izgori. Isus je rekao da se u paklu organj ne gasi i crv bola ne prestaje.

Aleluja! Slava Gospodu!

Mi smo tome izbjegli, jer smo poslušali Božju riječ, kao i svi koji vjeruju, kako Pismo kaže.

Ljudi se mole i klanjavaju kipovima i slikama, a nakon toga odu pitati vračare, kradu, lažu i čine blud.

Mogu činiti svaki grijeh, jer im taj mrtvi idol ne može ništa kazati i ne može ih kazniti, a Boga se ne boje i ignoriraju svaku pomisao o sudu i kazni.

Pogledajte svojim očima što svijet radi, kako živi, kako krade, živi u bludu; kako oni koji tvrde da su kršćani, vjeruju u horoskope.

Bože, smiluj se!

On se i smilovao, dao je, ali ljudi ne žele prihvati. Rade što hoće i tvrde da vjeruju, ali vjera ima i svoja djela, a zlo, grijesi i opačine nisu djela vjere.

Neka nam dragi Gospodin pomogne, a On to i hoće, da svatko tko užvjeruje u Isusa, kao svog osobnog Spasitelja bude spašen. Isus će uskoro doći po svoju crkvu i bit ćeemo zauvijek s njim.

OTKRIVENJE 10:1

"Potom opazih
nekog drugoga silnog anđela
gdje silazi s neba,
ognuta oblakom a s dugom nad glavom.
Lice mu bilo kao sunce
a noge njegove kao ognjeni stupovi."

ANĐEO S OTVORENOM KNJIŽICOM

S Božjom pomoći, otvorili smo i deseto poglavlje Knjige Otkrivenja i saznajemo što će se dalje, u budućnosti zbivati. Budućnost je neizbjježivo pred nama, pa bila ona dobra ili zla. Vjerujem da će svatko, a svi imamo tu mogućnost, izabrati dobru budućnost.

Svi se nadamo, pa i oni koji ne vjeruju, očekuju dobro. Međutim oni koji vjeruju, znaju da je njihova budućnost svjetla i dobra; da će uvijek biti blagoslovljeni.

Sveto nas Pismo uči da će se to sve zbivati u budućim danima. Kada kažem danima, mogu to slobodno reći, jer znamo da je kod Boga dan kao tisuću godina i tisuću godina, kao jedan dan. Bog nije ograničen vremenom, pa tako niti njegovim mjeranjem, ali su nama vrlo važni i dani i godine, jer naš vijek na zemlji je, možemo slobodno reći, kratak.

Božja riječ kaže da su svi dani najviše muka za nas, a to je i naše iskustvo. Kako se onda ne bi radovali što možemo očekivati, u vjeri i nadi, svjetlu budućnost, u kojoj ćemo uživati ne samo neko ograničeno vrijeme, već cijelu vječnost?

Slava našem Bogu! Kada Bog nešto učini, On to učini zauvijek. Tako je i čovjeka stvorio da vječno živi.

Da bismo vječno živjeli u raju, moramo se odlučiti sada, dok smo još ovdje, na ovoj zemlji.

U desetom poglavljju, u prvom stihu piše da je opazio nekog drugog, silnog anđela.

Kada kaže drugog, znači da ima više takvih anđela, koji su sluge Gospodnje i izvršavaju Njegove naredbe bez odlaganja, bez pogovora i mrmljanja.

To su nebeska bića, koja služe svome Tvorcu i koja ga savršeno slušaju.

Apostol Ivan kaže da je taj anđeo silan i ima snagu kojom će izvršiti volju Božju nad čovječanstvom.

Volja Božja će se izvršiti, bilo da je ona za nas ljude svjetla ili tamna, kako piše, u bezdanu.

Neka nam dragi Bog pomogne, da riječ Božju koju slušamo i izvršavamo, za naše dobro.

Mudar čovjek će izabrati ono što je dobro. Ne samo da izaberemo, već da taj izbor i praktički, našim životom, potvrdimo. Da vjerujemo, slijedimo i da se nadamo da ćemo jednog dana to i naslijediti.

Andeo je silazio s neba i bio je ogrnut oblakom.

Što bi moglo značiti to što je ogrnut oblakom?

Ogrnut oblakom, znači da je ogrnut Božjom slavom. On dolazi pod zaštitom Božje slave i tako je pokazan apostolu Ivanu.

Iznad njegove glave je bila duga. Lice mu je bilo kao sunce, a noge kao ognjeni stupovi.

Da, Gospod Isus Krist je to sunce. Taj drugi andeo ustvari predstavlja Isusa Krista, prema onome što znamo da je Isus Krist. On je to sjajno sunce ili kao što piše u Evanđelju po Luki, sjajno svjetlo koje obasjava svakog čovjeka.

To svjetlo se nikada ne gasi, niti ga oblak može zatamniti ni prekriti. Božja nas riječ tako uči.

Njegove noge su kao ognjeni stupovi.

To je organj, a organj uvijek pročišćava.

Ljudi kažu, da kada dode poplava i kada vode sve pred sobom odnose, da se ipak onim što ostane, netko još može okoristiti. Ali onim što organj spali, više se nitko ne može okoristiti.

Kada to usporedimo s našim životom, mogli bismo reći, neka spali u našem životu sve što Njemu nije ugodno.

Neka spali sve ono što nas još sada sputava i veže!

To je Božji organj, i On će to spaliti, ali ako se ne otvorimo i ne dozvolimo mu da to spali, jednoga će dana spaliti dušu našu u vječnom ognju.

Divna je mogućnost za nas, i tebe i mene, dok slušamo Božju riječ, da prihvatimo ono što ona kaže.

Božja riječ se nikada ne mijenja. Ono što ona kaže uvijek je isto i ne prilagođava se nikome, ni u prošlom, ni u ovom tisućljeću.

Oni koji vjeruju u Božju riječ ne mijenjaju se. Oni su uvijek sveti i čisti, jer je taj Božji oganj spalio u nama sve što nas je sputavalo.

2 "U ruci je držao otvorenu knjižicu. I kad stade desnom nogom na more, a lijevom na zemlju, viknu jako poput lava koji riče." Stavlјajući svoju desnu nogu na more, a lijevu na zemlju, označio je da ju zaposjeda, odnosno preuzima vlast. U Starom zavjetu u Jošui, 1:3 i Ponovljenom zakonu, 29:29 navedeno je Božje obećanje za takav čin.

Zašto sam rekao da nas taj anđeo asocira na Isusa Krista? Dok je ta knjižica bila u Božjim rukama, nitko se nije našao dostojan da primi tu knjigu iz Njegovih ruku. O tome smo govorili u proteklim poglavljima.

Apostol je bio žalostan i plakao je, ali mu je rečeno neka ne plače, jer je pobijedio "lavić od Jude".

To opet upućuje na Gospodina Isusa Krista, jer je On jedini mogao knjigu primiti i razlomiti njezine pečate.

Sada vidimo tog silnog anđela kako drži otvorenu knjižicu.

Znači da je knjiga otvorena, da je tajna otvorena i da nam Bog govorи što je potrebno za naše spasenje; što će biti s vjernima i s onima koji ne vjeruju.

Ja se tome radujem. Da je samo za vjerne, bilo bi to jednostrano i za sve jednak, no tu je podjela na one koji vjeruju i one koji ne vjeruju. Uvijek vidimo razliku: za jedne pozitivan, a za druge negativan ishod.

Tada je jako viknuo: poput lava. Kada lav riče? Riče kada je svladao žrtvu. Poznato je da je lav kralj životinja i zato ta usporedba.

Tko će biti ta žrtva? Nevjernici će biti žrtva koja će platiti za sve dugove, za svu nevjeru i odbijanje. Nepokornan narod koji

nije htio primiti Evandelje Kristovo, kada im je iz Božje ruke bilo ponuđeno.

Kada im je bilo ponuđeno preko propovjednika, svjedoka i kršćana koji su im svjedočili i dokazivali da su novi ljudi, da su odvojeni od svijeta i grijeha; da je Gospodin povukao jednu jasnu crtu, koja odvaja nanovo rođenu djecu Božju. Ako se to ne vidi u našem životu, ako se to ne vidi u jednoj Zajednici koja tvrdi da je kršćanska, onda je ona još uvijek u tami i izgubljena. Linija razdvajanja mora biti uočljiva da se vidi tko je Božji, odnosno tko nije.

To je divna milost Božja, koja nas uči i jasno govori kakvi trebamo biti.

3 "A kad on poviče, odjeknu sedam gromova svojim jezicima." Sedam je gromova odjeknulo svojim jezicima. Lice mu je kao sunce, noge kao ognjeni stupovi, oblak slave Božje, a duga označava milost Božju.

Znate, u Knjizi Postanka, 9:12-17, kaže da se Bog zavjetovao narodu, kad navuče oblake na zemlju, da će na nebu biti duga, kao znak Saveza s njima, te da nikada neće biti takva potopa dok zemlja traje.

Apostol Petar piše da se sadašnja nebesa i zemlja čuvaju za oganj. Ne više za uništenje vodom, već za uništenje ognjem.

Kada tako propovijedamo, govorimo, pa i životom potvrđujemo, neki nam se smiju.

Kažu da je to izmišljeno, nemoguće i nezamislivo.

Apostol Petar kaže da će u posljednje dane doći rugači koji će nam se rugati i pitati, gdje je obećanje Kristovog dolaska o kojem mi govorimo?

Rugači žive po svojoj, a ne po Božjoj volji.

Pitam sebe, a i sve vas, po čijoj volji mi živimo? Koga mi propovijedamo? Da li se nama rugači rugaju ili idemo rame uz rame s njima, govoreći da su dobri i ovi i oni, i da su svi dobri?

Koriste jednu rečenicu istrgnutu iz Pisma, kako je davao zamislio, a svi dobro zapamtili – naročito oni koji ne žele živjeti po Božjoj volji: "Nemojte suditi!"

Što god da kažemo, oni kažu: "Nemojte suditi!" Time označuju da su oni u pravu.

Mi ne sudimo, to Bog sudi. To su Božji sudovi koji će se ispuniti. Mi prosuđujemo što je Božje, a što đavolsko i odjeljujemo jedno od drugog.

Budimo uvijek na Božjoj strani! Slava našem Gospodu!

Isus je rekao, da bez obzira, bio ti to brat, majka, dijete ili dragi prijatelj, tko se ne odrekne samog sebe, pa i svojih najdražih, u grešnom načinu života, da taj nije Njega dostojan.

Aleluja, to je divno!

Znači i samog sebe. Ne možeš više sebi ugađati i gledati kako se tko odnosi prema tebi, nego gledati na Božju riječ i ispunjavati je. Trebamo se svi, odreći sebe i predati Gospodinu. Ne ugađati sebi, već ljubiti onako kako nam je On zapovjedio. Kada tako činimo, odrekli smo se i služimo Kristu, Njegovi smo i služimo Bogu.

4 "A kad odjeknu sedam gromova, htjedoh da pišem. Tada čuh glas s neba koji mi reče: 'Sačuvaj tajnim što je reklo sedam gromova; to ne piši'!"

Apostolu Ivanu je bilo naređeno da ne zapisuje i on je poslušao. Ostalo je tajnom ono što su rekli gromovi. Ne mogu zamisliti, kako je to sve Ivan zapisivao, jer u zatočeništvo zacijelo nije mogao ponijeti pribor za pisanje, ali je očito da se Bog pobrinuo za to.

Kako smo sretni što je Božja milost nad nama, a koju želi i drugima dati.

Nije sve ostalo tajna, jer je Bog otkrio svojim slugama, posebno u posljednje vrijeme, kada je Duh Sveti sišao na zemlju.

U starom Zavjetu Duh Sveti je bio samo na određenim osobama, kao što su bili proroci i kraljevi, ali u Novozavjetno

doba, kada je Duh Sveti sišao na zemlju, Božja je volja da svatko bude ispunjen Svetim Duhom.

Volja je Božja da Duhom Svetim bude ispunjena Crkva i pojedinac. Da ne budu pod vodstvom čovjeka.

Ma kako dobar brat, ma kako dobar propovjednik ili vjerni sluga Božji, Crkva Isusa Krista je pod vodstvom Svetog Duha.

Slava neka je našem divnom Bogu! On je tako odredio. Nikoga time nije ponizio, ali sva slava pripada samo Njemu!

Duh Sveti će uvijek proslaviti Isusa Krista, a nikada čovjeka. Svakoga od nas, pojedinačno i kao cjelinu, dovest će Kristu.

On nas može kroz Svetog Duha, utješiti kada smo žalosni ili u nevolji. Kako će nas utješiti? Govorit će našem umu. Podsjetit će nas na velika djela Božja, na neka djela koja su ohrabrilna kršćane u nevolji, na obećanja i ljubav Božju, da bi nas ohrabrio i utješio u svakom pogledu.

Duh Sveti je Bog. Bog neće prebivati u nečistom srcu. Duh Sveti je sveti Bog. Njegovo djelo je da vrati čovjeka Bogu, da se isprazni od svakog grijeha i da ga krv Kristova opere i očisti, a da onda sila Božja dođe i ispuni njegov život.

Kada to duša doživi, a to je moguće svakom tko vjeruje, to Pismo kaže, onda je ona radosna.

Ona ne mrmlja, ona se ne odvaja i ne prigovara. Takva duša samo slijedi i ljubi Krista.

Kada slijedi i ljubi Isusa, onda ljubi i braću i sestre. Ne može biti da netko ljubi Isusa, a braću i sestre ne ljubi.

Tko ne ljubi brata svojega i tko prigovara svom bratu, krvnik je ljudski. Ne ljubiti, znači prigovarati.

Drugi je slučaj kada ispravljamo jedni druge. Razlika je kada stalno prigovaramo i 'mislimo' da bi sada trebalo biti ovako ili onako i tražiti istomišljenike i tako stvarati nemir i pobunu.

Bog je mislio za sve nas i napisao je kako treba biti.

Ako ljubimo Gospodina, složit ćemo se s Božjom riječi i reći: "Hvala Ti, silni Bože, koji si iskazao svoju ljubav prema nama!"

Apostol Ivan je čuo što je reklo sedam gromova, ali mu je rečeno da ne zapiše i on nije zapisao. Bio je poslušan Gospodinu.

Ivan je bio čovjek molitve. Imao je na svojim koljenima tvrdu rožnatu kožu od mnogog klečanja u molitvi na otoku Patmosu.

Kakva su naša koljena? Lijepa su, mekana i njegovana, a kada kleknemo, podmetnemo si jastučić da nam ne bude tvrdo.

Neki kažu da ne mogu klečati, ali to ne čine ni onda kada stvarno još mogu.

Bog je dostojan da pred njim savinemo svoja koljena.

Klečanje je najdostojniji stav kada smo pred Bogom u molitvi.

5 "Tada anđeo, koga sam vidio gdje стоји на moru i na zemlji, 'podigne desnicu prema nebu i zakle se onim koji živi u vijeke vjekova',

6 'koji je stvorio nebo s onim što je na njemu, zemlju s onim što je na njoj i more s onim što je u njemu:'

Taj anđeo стоји jednom nogom na zemlji, a jednom na moru. Dakle, sve je pod njegovom upravom. Nitko ne može umaknuti.

Nedavno sam rekao da će možda, neki umaknuti ljudskoj pravdi i ona ih neće doseći za vrijeme ovozemaljskog života, ali Božjoj ruci nitko neće umaći.

Pismo kaže: "Idi kuda hoćeš – radi što hoćeš, ali znaj da ćeš Bogu položiti račun". Doći ćeš pred Božji sud.

Anđeo se zakleo onim najvišim: Bogom se zakleo!

7 "Neće više biti odlaganja, već će se u vrijeme kad se čuje glas sedmog anđela, kad zatrubi, dovršiti 'tajna Božja' prema Radosnoj vijesti koju dade svojim slugama – prorocima'."

Neće više biti odlaganja! Odlaganja čega? Božjih kazni!

Kada je prva kazna trebala doći na ovaj svijet, Gospodin Bog je rekao u Knjizi Postanka, da se Njegov Duh neće dovijeka prijeti s ljudima. Neće! Onda je rekao da im daje još 120 godina. To je bilo vrijeme odlaganja i Božje milosti; mogućnost da se ljudi obrate, ali, je li netko povjerovao?

Noa je gradio arku po riječi Božjoj, jer je vjerovao.

Ostali su mislili da on nije normalan. Razumjeli bi da je negdje na vodi gradio, ali tamo gdje nije bilo vode, za njih je to bila ludost. Rugali su mu se, a Noa je gradio 120 godina.

Nisu vjerovali, no došao je kraj.

Doći će i nama kraj: ili smo rugači ili smo vjernici, nema druge! Odbijamo li, tada smo rugači; ne vjerujemo Riječi i činimo ga lašcem.

Kada se začuje glas sedmog anđela i kada on zatrubi, dovršit će se tajna prema Radosnoj vijesti.

Za mnoge je to tajna, ali nije za nas koji vjerujemo Radosnoj vijesti. Bog je tako ljubio... da budemo spašeni, ali na one koji to neće, spustit će se Božji gnjev.

Pismo kaže da sve ima svoje vrijeme.

Druge odgađanje je bilo kod propasti Sodome i Gomore.

Abraham je molio za Lota, ali nije mogao nabrojati niti 10 pravednih. On je želio da ih bude, ali ih nije bilo!

Tada je anđeo rekao Lotu da iziđe između njih jer ne može ništa učiniti dok on ne iziđe.

Tako se ni ovo neće dogoditi dok je Crkva Kristova na zemljii. On će je uzeti k sebi, a na nevjerni svijet će doći strašni sudovi. U prošlom smo poglavljju čitali o strašnim nevoljama, a ljudi se ipak nisu pokajali.

Ljudi su tvrda srca: "Ubij me, ali neću priznat!"

Slični su djeci koju roditelj kažnjava, ali neće priznati.

Ništa se nije moglo dogoditi dok Lot nije izišao, ali onda je sišao oganj s neba i spalio Sodomu i Gomoru.

Bilo je odlaganja, ne znamo koliko dugo.

Kada čitamo, čini nam se brzo, no možda je to trajalo dane i noći, a ne samo sate.

Abraham je zadržavao Božju ruku molitvom da ne pošalje uništenje, ako se nađe koji pravednik, ali se nije našao.

Žena Lotova, koja je možda i bila poluvjernica, što je ona postala? Slankamen! Nije došla do mjesta Segor, da izbjegne uništenju, već je ostala na putu.

Pismo kaže: "Sjetite se žene Lotove!"

Sjetimo se žene Lotove, Božja riječ nas na to upozorava.

Apostol Petar kaže: "Ne kasni Gospod!" (2. Pet. 3:8)

Znači da nema više odlaganja. Postoji određeno vrijeme, ne kasni Gospod sa svojim obećanjima. On čeka do dana, do vremena koje je odredio. Mi ne znamo to vrijeme, ali je to vrijeme kratko.

Još je vrijeme milosti i svakom je ponuđena milost da vjeruje Gospodinu, da se obrati i služi mu.

Mi ne idemo za čovjekom – mi idemo za Gospodinom!

Isus nije rekao da idemo za ljudima, već je rekao:

"Slijedite me!"

Slava našem dragom Gospodu!

Kad kaže da više neće biti odlaganja, znači da je vrijeme pri kraju. Možemo razmisliti i ozbiljno shvatiti ove riječi. Ne gledajmo na svijet, ne gledajmo na mase.

Kada je Isus bio na križu, bio je sam.

Bio je sam. Svi ostali su bili prisutni, ali nisu bili na križu! I Marija, majka Njegova bila je тамо, ali nije bila na križu.

Samo je Isus umro na križu i platio za naše grijehe, i uskrsnuo za naše opravdanje. Njegovim ranama mi smo iscijeljeni.

Proroci su to unaprijed prorokovali, a sada je to sve već iza nas.

Mi sada idemo k svršetku i neće više biti odlaganja. Nitko više ne može pomoći: ni crkva, ni propovjednik, ni biskup, niti itko od ljudi, samo Isus. Kada se Njemu obratiš, On će ti oprostiti. Krv Njegova će te oprati i očistiti. Postat ćeš dijete Božje.

Tvoji grijesi bit će oprošteni, ali bit ćeš i oslobođen da ih više ne moraš činiti.

Ako, draga dušo još nisi oslobođena od grijeha, onda si ti još u grijehu i grijeh ima vlast nad tobom.

Možda si već krštena, ali nisi oslobođena.

Pokaj se i obrati Gospodinu! Kaži mu sve; u sav glas mu kaži i nemoj se stidjeti; ako se ne stidiš grijeh činiti, nemoj se stidjeti niti pred Gospodinom priznati.

On to sve i tako znade, ali želi javno priznanje, da se posrami sotona koji te drži u svojoj ruci. Potpuno se okreni od sotone i slijedi Krista! Danas to još možeš učiniti, a Pismo ništa ne kaže hoće li to još i sutra biti moguće.

Da se dovrši tajna Božja koju je dao svojim slugama i prorocima.

Jesmo li mi prihvatili i doživjeli Radosnu vijest?

Sada je naša dužnost da Radosnu vijest proširimo i kažemo drugima.

U svijetu nema radosne vijesti, ali prava Radosna vijest je da Isus ljubi grešnika i da se žrtvovao da bismo imali Vječni život. Potrebno je vjerovati i slijediti riječ Božju i samo tako izbjegći vječnoj propasti, суду i kazni kojoj nitko tko odbije, neće moći izbjegći.

8 "Nato mi glas s neba, koji sam čuo, ponovo progovori i reče: 'Idi, uzmi knjižicu što je otvorena u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji!'

9 Odoh k anđelu i rekoh mu da mi dadne knjižicu. 'Uzmi je – reče mi nato – 'i progutaj'! Bit će ti gorka u utrobi, ali će 'ti u ustima' biti slatka kao med.'

Progutati knjižicu? Ne znamo od kakvog je bila materijala. Nije važno od čega je bila, već što je rekao, ali je rekao da će mu u utrobi biti gorka, a u ustima slatka kao med.

Ta knjižica je imala dvostruki efekt. Bila je slatka i bila je gorka. Istina Božje pobjede, bila je Ivanu slatka, ali zbog suda i nevolje koje će taj sud donijeti, bila je gorka.

Što predstavlja knjižica? Ona predstavlja hranu za našu dušu.

Gospod Isus Krist je rekao sotoni: "Ne živi čovjek samo od kruha, nego od svake riječi koja izlazi iz usta Božjih!"

Ova knjižica je napisana za nas, da nam riječ u njoj bude slatka kao med.

Pitam vas i sve nas, je li ta Riječ, kada je slušamo ili čitamo, nama slatka? Jesmo li radosni i sretni i hvalimo li Boga što nam je ostavio Riječ, da se možemo njome hraniti?

Bog nam je dao svoju Riječ da se njome hranimo, a ne raznim predajama i izmišljotinama koje nisu napisane u Svetom pismu. Evandje po Mateju 4:4 upravo tako i kaže.

U proroku Jeremiji također piše o tom svitku kojega je trebao pojesti. Onome tko ne prihvaca Riječ i ne hrani se njome, doći će dan kada će mu biti strašno gorka, dok će za one koji su je prihvatali, biti slatka kao med.

Taj Božji med je uvijek sladak i trebamo ga voljeti i hraniti se njime. Apostol Petar (1. Pet. 2:2) je usporedio riječ Božju s mljekom kojim se hrane vjernici u početku dok ne pređu na 'čvršću' hranu.

To je hrana od koje trebamo rasti u Kristu. Rast ćemo samo ako vjerujemo bez odbijanja, pogovora i mrmljanja.

Tada će Riječ biti sve silnija u našem životu i vidjet će se plod. Vidjet će se da je sjeme palo na dobru zemlju, da raste i da se razvija.

10 "Uzeh knjižicu iz ruke i 'progutah je. U ustima mi je bila slatka kao med', ali kad je pojedoh, gorčina mi napuni utrobu.

11. Tada mi bijaše rečeno: " 'Treba ti' ponovo 'proricati o mnogim pucima, narodima, jezicima i kraljevima.' "

Što to treba proricati?

Imamo proročku knjigu pred sobom. Nećemo svi, jedni drugima prorokovati, već svim narodima da se propovijeda ta sveta istina. Oni će je primiti da im bude slatka kao med ili će im biti gorka u toku njihovog života.

Neka nam dragi Bog pomogne, ne samo nama, već i svima da je prihvate i slijede.

OTKRIVENJE 11:1

"Potom mi je dana mjera slična štapu
i rečeno mi je:
'Ustani i izmjeri hram Božji, žrtvenik i klanjaoce u njemu'!"

POGANSKO VRIJEME i DVA PROROKA

U prošlom smo poglavlju pročitali da je apostolu Ivanu rečeno da mu je potrebno ponovo proricati, a cijela Božja riječ je proročanstvo.

To se odnosi i na nas, da propovijedamo i svjedočimo, da kažemo kako je sada i što će biti.

Vrijeme dolaska Isusa Krista je blizu i mi trebamo pogledati u sebe i ustanoviti kakvo je naše osobno stanje, ali i Kristove Crkve. Kada kaže blizu, to znači, samo što nije došao.

Kada smo to shvatili i saznali što će se u budućnosti događati, moramo biti spremni, jer neće biti vremena za bilo kakvo pripremanje. Zato propovijedamo Radosnu vijest i živimo za Gospoda Isusa Krista.

Ivanu je rečeno da izmjeri hram Božji, žrtvenik i klanjaoce u njemu. Najsvetije mjesto u hramu Božjem je tamo gdje je žrtvenik, gdje se prinose žrtve.

Trebao je izmjeriti klanjaoce, a to su oni koji u Boga vjeruju i služe mu kako je zapovjedio.

Možemo reći da se sada u Novozavjetno doba sve mjeri i prati, da se o svemu vodi evidencija.

Postoji u narodu poslovica: "Sve se vraća – sve se plaća."

Mogli bismo to usporediti i s našim životom. Bog će sve nagraditi ili u protivnom, sve kazniti.

Svaki dan koji je pred nama, naša je budućnost i važno je koliko ga ljubimo i kako se odnosimo prema Bogu i Njegovim zapovijedima. Nitko se neće provući kroz masu i doći tamo gdje mu nije mjesto. Nitko, ama baš nitko! Božja riječ razlikuje i dijeli zlo od dobra i svetost od grijeha.

2 "A vanjsko dvorište hrama izostavi i ne mjeri ga, jer je predano 'paganima', koji će četrdeset i dva mjeseca 'gaziti' sveti grad!"

Vrlo važno je znati da smo mi, koji nismo rođeni Izraelci, bili pogani. Da znamo jesmo li još uvijek u vanjskom dvorištu, u

hramu ili u svetištu kod samog žrtvenika, gdje mu se klanjamo i sebe prinosimo kao žrtvu na slavu Njegovog imena.

Nema više žrtve za grijeh!

Isus je bio jedanput zauvijek žrtva za sve koji u Njega vjeruju, da znaju da imaju Život vječni.

Kada se mi obratimo Isusu Kristu, kada nas oslobodi od grijeha i rastereti našu savjest koja nas je mučila, a nismo mogli naći ni način ni mjesto gdje bi se rasteretili onog što je mučilo našu savjest, On nas rastereti i oslobodi.

To se zove spasenje. To je oproštenje i oslobođenje, a onda smo dužni da ostatak našeg života živimo Njemu na slavu i čast.

U Starom Zavjetu su bile različite žrtve, a u Novom Zavjetu ima samo jedna i to ona koju je prinio Isus za sve ljude. Zato mi prinosimo sebe Isusu kao živu žrtvu.

Neka naši životi budu kao žrtva hvale na ugodan miris Gospodinu. To je onda blagoslov za nas i svakog tko je uz nas.

Tu se onda ispunjava ona zapovijed da Ga ljubimo više od svega, a bližnjeg svoga, kao samog sebe.

Pogani koji će četrdeset i dva mjeseca gaziti sveti grad, su svi neobraćeni ljudi koji nemaju nikakvu zajednicu s Bogom.

Možda upotrijebe nekad u razgovoru riječ Bog ili Biblija, ali im to život ne pokazuje.

Znači da je to dvorište predano na određeno vrijeme poganim.

U Evandelju po Luki u 21:24 piše: "Padat će od oštice mača, odvodit će ih kao zarobljenike među sve narode. A 'Jeruzalem će gaziti pogani' dok se ne ispune vremena pogana"

To vrijeme, kaže u Otkrivenju 11:2, trajat će četrdeset i dva mjeseca, a to znači tri i pol godine, od onih sedam godina nevolje, prije kojih će Crkva Isusa Krista biti uzdignuta.

Pogledajmo u Knjizi o Danijelu 9:27: "I sklopit će savez s mnogima za jednu sedmicu: a u polovici sedmice prestat će žrtva i prinos: na vrhu hrama bit će grozota pustoši sve do svršetka, dok se određeno pustošenje ne obori na pustošnika."

Tu vidimo ono što sam malo prije spomenuo, da se sve vraća i sve plača. Grijeh će biti kažnjen, a kako na jednom mjestu piše: i to dvostruko.

Slava našem pravednom Bogu, koji je najprije odredio vrijeme milosti i omogućio svakom čovjeku da spasi svoju dušu, vjerom u Isusa Krista.

Za one koji to ne žele, Pismo kaže da su zločinci koji će biti kažnjeni, jer nisu htjeli prihvatići milost kada im je bila ponuđena.

U Otkrivenju u 15:5 piše: "Zatim spazih gdje se otvori hram, 'Šator svjedočanstva' u nebu."

Govorili smo o svjedočanstvu, da Gospod u hramu čuva zavjetni kovčeg i u njemu obećanja kojih se opominje, te da od nijednog obećanja koje je dao Izraelu, neće odstupiti nego da će se sve izvršiti baš onako kako to Pismo kaže.

U to vrijeme dok pogani gaze dvorište i rekao bih vladaju, te tri i pol godine, Crkva je u nebu. Ona je nešto posebno.

To je bila tajna i za proroke.

Crkva nije organizacija. Ona je trud Isusa Krista, djelo Njegovo, koju je On na Golgotskom križu otkupio.

U proroku Izaiji kaže: "Vidjet će trud svoje duše."

Kad vidi tebe i mene i sve vjerne, da mu se klanjaju u svetinji nad svetinjama, da ga ljubimo više od svega, onda se On raduje, a Pismo kaže da se i nebo raduje kada se jedan grešnik obraća Bogu.

Znači da trebamo paziti na svoj život da bude svet onako kako nas Božja riječ uči.

Kada se kaže hram, onda je to hram kojega je sagradio Salomon.

Već je kralj David htio Bogu sagraditi hram, ali mu je Gospodin rekao da neće on, već njegov potomak, a tako je i bilo.

Pogani su vani, ali su klanjaoci u hramu i zato kaže da njih izmjeri. Kada je pisano Otkrivenje, već je taj hram bio razrušen

i ispunjeno proročanstvo koje je Isus rekao, da kamen na kamenu neće ostati (Matej 24:2).

Vrijeme pogana je počelo već od Nabukodonosora, a završit će dolaskom Gospoda Isusa Krista.

O Nabukodonosoru i vremenu poganstva, možemo čitati u drugom poglavlju Knjige o Danijelu.

Postoji i duhovno vrijeme pogana. Ovo je tjelesno vrijeme, kada oni gaze i žive po svojoj volji. Bog dugo trpi, ali neće vječno trpjeti. Duhovno vrijeme pogana je kada je zbog otpada Izraelaca, nama pripalo u dijel spasenje.

U Poslanici Rimljanim, 11:20-25 možemo pročitati:

"Dobro! Njih je odlomila nevjera, a tebe drži vjera. Ne ponosi se više, nego se boj! Jer, ako Bog nije poštudio prirodnih grana, neće ni tebe poštediti. dakle, promatraj dobrotu i strogost Božju: strogost prema palima, a dobrotu Božju prema tebi – jer inače ćeš i ti biti odsječen. A oni će ako ne ustraju u nevjeri, biti pricijepljeni, jer ih Bog opet može pricijepiti. Ako si ti odsječen od divlje masline, kojoj si po prirodi pripadao, i protiv prirode pricijepljen na pitomu maslinu, koliko će se lakše pricijepiti na vlastitu maslinu oni koji joj po prirodi pripadaju. Neću vas držati u nejasnoći o tajni ovoj, da se ne biste oslanjali na vlastito mišljenje. Otvrđnuće jednog dijela Izraela traje dok pogani ne uđu u punom broju."

Ako nemaš vjere i to prave vjere, onda te nema što držati. To je duhovno vrijeme nas prijašnjih pogana, jer to sada, od kada smo se obratili, više nismo. Sada slijedimo Isusa Krista, a vjera nam u tome pomaže.

Treba ustrajati, a ne misliti da, ako si spašen možeš živjeti kako hoćeš, biti samovoljan i ne poštivati Božju riječ, i Isusa, i braću. Moramo ustrajati, jer ne budemo li poštivali Božju riječ i mi možemo biti odsječeni.

Izrael predstavlja pitomu granu masline, kojoj je korijen Isus Krist. Pa, kako kaže, nije ni njih poštudio, kako će onda nas poštediti, ne budemo li ustrajali u vjeri?

Bog može natrag pricijepiti odsječenu granu masline, ukoliko se oni obrate, a to će i učiniti kada pogani uđu u punom broju. Kako je divna Božja riječ! Kako je jasna i za nas poučna, da koristimo vrijeme dok milost još traje. Trebamo koristiti to vrijeme za našu dušu, ali i da drugima propovijedamo, da se i oni spase.

Ima uzrečica: "Dobro je činiti dobro!" Svakako da je to dobro, no možeš nekog zasipati materijalnim dobrima, ali ako mu nisi pokazao i predočio duhovno dobro, onda sva materijalna dobra ništa ne znače. Nisi dobro učinio, jer si mu pružao samo stvari ovog svijeta, a iz Božjeg fonda i bogatstva nisi mu rekao da ono što ti već imaš, može i on imati.

Zato kaže: propovijedaj i prorokuj!

3 "Tada ёu ja poslati svoja dva svjedoka da obučeni u kostrijet proriču tisuću dvjesti i šezdeset dana.

4 'To su 'dvije masline' i dva 'svijećnjaka' što 'stoje pred Gospodarom zemlje'."

Bog nikada nije dopustio da ostane bez svjedoka. Vrijeme koje će nevjernici gaziti Jeruzalem, bit će vrijeme njihovog svjedočenja (1260 dana)..

Kostrijet znači pokajanje i duboku žalost zbog svega što je učinjeno. Ta dva svjedoka su došla s neba. Većinom vlada mišljenje da su to Mojsije i Ilijan, obučeni u vreće od kostrijeti koji žale nad svime što je učinjeno.

Oni su dvije masline i dva svijećnjaka. Njihova funkcija je postavljena u četvrtom stihu, a identična je sa stihom 4:14 u proroku Zahariji:

Oni prorokuju u sili, jer imaju vlast. U njihovo poslanje se ne može posumnjati, jer oni navještaju Kristov dolazak.

5 "Ako tko hoće da im naudi, iz usta im sukne oganj i 'proždre njihove neprijatelje'. Da, ako tko hoće da im naudi, mora tako poginuti.

6 Oni imaju vlast zatvoriti nebo 'da ne pada kiša' za vrijeme njihova proricanja; imaju vlast nad vodama, 'da ih pretvaraju u

krv', i vlast 'da udare zemlju svakovrsnom nevoljom', koliko god puta htjednu."

Ilija je to za svog boravka na zemlji već učinio. Pomolio se Bogu i na zemlju tri i pol godine nije pala kiša. Opet se pomolio i kiša je pala. Taj isti Ilija koji je u vihoru uznesen na nebo, ponovo će se vratiti kao i Mojsije, za čiji se grob do današnjeg dana ne zna, jer ga je, prema Pismu, 'sam Bog ukopao' što može značiti da uopće nije umro, već da ga je Bog uzeo k sebi kao i Iliju.

U proroku Zahariju 4:3-14, piše: "Dvije su masline kraj njega, jedna njemu zdesna, druga slijeva. Obratih se anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: 'Što je to gospodaru?' Andeo koji je govorio sa mnom odgovori mi: 'Zar ne znaš što je to?' Ja rekoh: 'Ne gospodaru.' Ovih sedam oči su Jahvine što strijeljaju po svoj zemlji.' Tad progovorih i zapitah ga: 'Što su one dvije maslinove grančice koje kroz dvije zlatne cijevi dolijevaju ulje?' On reče: 'To su dva pomazanika koji stoje pred gospodarem sve zemlje'."

Božja riječ nas uči da će oni ponovo doći. Učenici su vidjeli na Gori Preobraženja da su došli Mojsije i Ilija u svjetlosti, razgovarali s Isusom i krijepili ga.

U proroku Malahiji, 3:23-24 čitamo: "Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan. On će obratiti srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima, da ne dođem i ne udarim prokletstvom zemlju."

Oni će učiniti da se obrate očevi sinovima i sinovi očevima te da se vrate Bogu svom koji ih je odabrao da budu nešto posebno, mimo svih naroda.

Kao što smo rekli, njihov otpad je pao nama u dijel.

Čvrsto čuvajmo ono što smo dobili od Gospodina. Čuvajmo taj biser spasenja do samog kraja.

Ispred ta dva proroka se nitko nije mogao održati. U Drugoj Kraljevima smo mogli pročitati da je Ilija zazvao oganj s neba

da uništi pedesetnike koji su došli da ga uhvate. On im je rekao: "Ako sam ja sluga Božji, neka siđe oganj s neba."

Oni su mogli zatvoriti nebo i baciti oganj. Priroda koju je Bog stvorio, morala ih je slušati, kao što je slušala Krista kada je On na uzburkanom moru zaprijetio vjetru i valovima, te je nastala tišina.

7 "Ali kad dovrše svoje svjedočanstvo, 'Zvijer koja izlazi iz Bezdana ratovati' će protiv njih 'i pobijedit će ih' i ubit će ih." Interesantno je sada, da će ih ta zvijer, a to je đavo, pobijediti. Do sada se nitko od njihovih protivnika nije mogao pred njima održati, a sada su oni pobijeđeni od zvijeri i ubijeni.

8 Njihova će tjelesa ležati na trgu velikog grada koji se u prenesenom smislu zove 'Sodoma' i Egipat – gdje je njihov Gospodin razapet.

9 Ljudi će iz svih pukova i plemena, jezika i naroda gledati njihova tjelesa tri i po dana; neće dopustiti da se njihova tjelesa polože u grob."

Tri i po dana ležat će mrtvi, a ljudi će ih gledati jer neće biti pokopani. Zvijer koja ih je ubila, neće dopustiti da ih se položi u grob.

10 "Stanovnici će se tome veseliti i radovati, izmjenjujući međusobno darove, jer su ova dva proroka zadavala muku stanovnicima zemlje."

Bogu hvala jer Bog zna što čini.

11 "Ali nakon tri i po dana 'životni dah', koji dolazi od Boga, 'uđe u njih' te 'stadoše na svoje noge', i velik strah obuze one koji su ih promatrali."

Bili su mrtvi, ležali su bespomoćno, mislili su: sad je gotovo, a kad tamo, oni su oživjeli.

12 "Tada čuh jaki glas s neba gdje im veli: 'Uziđite ovamo!' I uziđoše 'na nebo' u oblaku, naočigled svojih neprijatelja."

Zar to nije slika Isusova? Oni su bili posramljeni, oni su bili popljuvani, bili su ubijeni i po ljudskom mišljenu uništeni, a Gospodin im je vratio životni dah i oni su ponovo oživjeli. Zar i

naš Gospodin nije tako bio popljuvan, izrugivan i umro, a Pismo kaže: Bog ga je uskrisio! Toga Isusa vjerujemo! Jedinog Isusa kroz kojeg se možemo spasiti.

Apostol Pavao je rekao onom tamničaru, koji ga je pitao što treba učiniti da bi se spasio: "Vjeruj u Gospodina Isusa Krista i spasit ćeš se ti i tvoj dom."

Ostavi sve u koje si do sada vjerovao. Obrati se k Isusu i doživjet ćeš spasenje.

Proroci su uzišli na nebo u oblaku, na očigled sviju, na isti način kao Isus. Sretni smo braćo i sestre, što je Crkva Isusa Krista pošteđena i na sigurnom mjestu dok se događaju strahote kroz koje će ovaj svijet prolaziti.

Kada Isus dođe po nas i mi budemo uzdignuti, to nevjernici neće vidjeti. Mi ćemo jednog dana, samo nestati s ove zemlje. Pismo kaže da će dvoje biti zajedno, jedan će se uzeti a jedan će ostati. Oni koji ostanu to neće znati, ali kada svi sudovi prođu i Isus se vrati na zemlju da uspostavi svoje tisućugodišnje kraljevstvo mira i pravde na ovoj zemlji, mi ćemo doći s njim i tada će nas vidjeti.

Hvala Gospodinu za tu milost koju mi nismo zaslužili nego nam je to dar Božje ljubavi.

13 "U taj čas nastade 'velik potres' zemlje: 'sruši se' desetina grada, i u potresu pогину sedam tisuća osoba. Preživjele spopade strah, i zahvališe 'Bogu na nebesima'.

14 Drugi 'jao' prođe, Evo treći 'jao' dolazi brzo.

15 I sedmi andeo zatrubi...Tada u nebu odjeknuše jaki glasovi: 'Nad svijetom je pripala kraljevska vlast našemu 'Gospodinu i njegovu Pomazaniku', i 'on će vladati u vijeke vjekova'.

Kada naš Gospodin zavlada, mi ćemo vladati s Njim. Mi nismo spašeni na neko određeno vrijeme, već za svu vječnost.

Najprije je bio naš Stvoritelj, a po obraćenju, dao nam je vlast da se zovemo djecom Božjom.

Želimo svima svjedočiti i nikome ne zatajiti da smo djeca Božja, a ne samo kršćani. To piše u Ev. po Ivanu u 1. poglavlju. Na žalost, kakvo je danas to nazovi kršćanstvo?

Razgolićeni, nemoralni čine što hoće, pa da bi takvi došli u nebo? Nikada! Oni koji su se obratili, krstili i postali Djeca Božja, vladat će s Njim.

Mi imamo razloga za radost unatoč možda neugodnim okolnostima, ali one su prolazne, a mi se radujemo onome što nas čeka prema Pismu.

16 "Tada dvadeset i četiri starca, koji pred Bogom sjede na svojim prijestoljima, padoše ničice i pokloniše se Bogu veleći:

17 'Zahvaljujemo ti, Gospodine, Bože, Svetogući, 'koji jesi' i koji bijaše, što si uzeo u ruke svoju veliku vlast i počeo kraljevati.

18 'Narodi su provodili svoju srdžbu', ali dođe tvoja 'srdžba' i vrijeme kada treba suditi mrtve, dati nagrade 'tvojim slugama, prorocima' i svetima i 'onima koji se boje' tvoga imena, 'malima i velikima' i uništiti one koji kvare zemlju!"

I danas narodi provode svoju srdžbu, a mira nema nigdje. Skoro niti u jednom kutku zemlje.

Srdžba se provodi u manjim ili većim razmjerima.

Sve to gledamo, a tvrdoglavci narod za koji molimo, jer ih volimo, ne želi se obratiti Bogu.

Kada vidiš najvećeg grešnika, voli ga, jer on ne zna za drugo.

On živi po tradiciji svojih otaca, kao što Petar kaže u svojoj poslanici. Ti mu ipak kaži da to nije volja Božja. Da ima jedan koji ga ljubi i želi ga osloboditi od toga zla.

Time mu činiš najveće dobro.

Mi smo to badava dobili i tako dajemo, jer se kraljevstvo Božje i darovi Božji za novac ne mogu kupiti.

19 "Uto se otvori hram Božji što se nalazi u nebu i pokaza se njegov 'Kovčeg saveza' u njegovu hramu, te udare 'munje, grmljavine, gromovi', potres zemlje i velika tuča'."

Sav taj užas se spustio i udario na one koji kvare zemlju da ih uništi. Svi ti koji na taj način poginu, uskrsnut će onda kada bude opće uskrsnuće mrtvih, i stati pred sud.

Oni će pretrpjjeti sve to i ono što još dalje piše i primiti kaznu za svoja djela. Konačna riječ će biti: "Idite, prokleti, od mene u oganj vječni koji je pripravljen za đavla i njegove anđele!"

Ja bih rekao i za njegove sljedbenike, jer je to pripremljeno za sve koji đavlu služe i žive kako on diktira.

Svakom je ponuđeno spasenje, no oni koji ga nisu htjeli primiti, morat će u paklu završiti.

Padat će velika tuča.

Piše da se ukazao Kovčeg saveza. Bog drži svoj savez.

Kada je Isus ustanovio Euharistiju, tj. Večeru Gospodnju, rekao je: "Ova je čaša Novi Savez u mojoj krvi, koja će se proliti za oproštenje grijeha mnogih. Uzmite i pijte svi."

Rekao je da to činimo Njemu u čast dok On ne dođe.

Čekamo li mi Isusa?

Radujemo li se mi Njemu?

On će ispuniti svoje obećanje. Bog će ispuniti obećanja koja je dao Abrahamu, Izaku i Jakovu i Božja riječ kaže da će se 'ostatak' spasiti. Bog je svet i svaka Njegova riječ će se ispuniti. Mi živimo u Novom Savezu i kao što je rekao da to činimo dok On ponovo ne dođe. Hvala našem Gospodinu!

OTKRIVENJE 12:1-2

"Potom se na nebu pokaza veličanstven znak:
Žena obučena u sunce, mjesec pod njezinim nogama,
a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda.
Bila je trudna i 'vikala je u bolovima' i mukama rađanja."

ŽENA, ZMAJ i DIJETE

Hvala Bogu za sve ono što mi je otkrio i koliko mi je otkrio iz Knjige Otkrivenja, kako bih to mogao propovijedati i prenijeti svima koji slušaju ili čitaju ove propovijedi.

Riječ koju Gospodin daje nije ograničena vremenom, niti s vremenom gubi snagu.

Da bismo Otkrivenje mogli razumjeti, kao prvo moramo znati, a to opetovano ponavljam, da će Crkva Isusa Krista, prije tih nevolja biti uzdignuta i sačuvana od tih sudova, zato što mi sada, vjerom i slijedeći Gospodina, prolazimo kroz nevolje, ponižavani i omalovažavani.

Crkva ne čeka nevolje. Crkva čeka Isusa!

Crkva smo svi zajedno i svatko kao pojedinac, ako je nanovo rođen u Gospodinu Isusu Kristu.

Isus je rekao Nikodemu da mu se valja nanovo roditi, jer bez nanovog rođenja nitko neće vidjeti kraljevstvo Božje.

Isus će doći po svoje i uzeti ih k sebi. To je naša radost i naša nada, a jednog dana i naša stvarnost. Bez obzira gdje će se tko u tom trenutku nalaziti: u Zajednici, na poslu ili u snu, On će svoje, u trenuću oka, uzeti k sebi.

Slava našem Gospodu!

U 2. Psalmu u 7.–9. stihu piše:

"Obznanjujem odluku Jahvinu: Gospodin mi reče: 'Ti si sin moj, danas te rodih. Zatraži samo, i dat ћu ti puke u baštinu, i u posjed krajeve zemaljske. Vladat ћeš palicom gvozdenom, i razbiti ih kao sud lončarski'."

Tko je taj? To je Gospod Isus Krist. Slava Njegovom imenu!

Pismo kaže da su 24 starještine na nebu, koji služe Gospodinu dan i noć. Oni mu se klanjaju i kad god se poklone skidaju svoje krune. Poklone se Bogu koji sjedi na prijestolju. Svjetlosti kojoj se ne može pristupiti.

Svijet ovakav kakav jeste, a i mi živimo u njemu, ne može postojati bez Gospodina. Božja riječ kaže da je Gospodin stvorio nebo i zemlju i da je On svojom rukom održava.

Ljudi misle da je to priroda, evolucija ili slučajnost.

Ne! Bog kaže i ono postane. Bog je rekao i ono je postalo. On stvara, A mi, odnosno sva zemlja, smo o Njemu ovisni.

Prorečeno je da će iz Izraelovog naroda poteći Mesija. To se i dogodilo. Bio je na zemlji, izvršio je svoju misiju, umro je, uskrsnuo je i sada je na nebu.

Kada se vrati na zemlju i uspostavi svoje tisućgodišnje kraljevstvo, vratit će se i Crkva na zemlju da vlada s njim.

Na taj način Jahve obznanjuje Kristovu vladavinu na zemlji.

Apostol Ivan je vidio veličanstven znak koji se ukazao na nebu: ženu obučenu u sunce, a mjesec pod njezinim nogama. Kaže da je na glavi imala vijenac od dvanaest zvijezda.

Što bi moglo značiti da je bila obučena u sunce?

Biti u središtu sunca čovjek ne bi mogao izdržati, no to što je obučena u sunce ima svoje značenje.

Ta žena nije Marija, to je Izrael. Ona je na zemlji, ali je znak na nebu i označava obećanje Jahvino da će dobiti vlast i slavu u budućem kraljevstvu.

Na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda. Broj dvanaest označava dvanaest plemena Izraelovih i dvanaest novozavjetnih apostola.

To je naša radost, život i bogatstvo. To vjerujemo svim svojim srcem, jer mi služimo Bogu koji ne laže; Bogu koji nije prolazan. On je vječan. Što kaže to i ostvari.

U Evandđelju po Mateju 19:27-29, čitamo:

"Tada progovori Petar i reče mu: 'Evo, mi smo ostavili sve i pošli za tobom. Što ćemo za to dobiti?' Isus im odvrati: 'Zaista, kažem vam, vi ćete, koji ste pošli za mnom – u obnovi svijeta, kad Sin čovječji sjedne na svoje slavno prijestolje – sjesti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest Izraelovih plemena. I svaki će, koji radi mene ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili njive, stostruko primiti i baštiniti život vječni.'

Ovdje moram nešto objasniti. Kada se obraćamo Gospodinu Isusu Kristu, ženu ne ostavljamo. Muž ne ostavlja ženu, niti žena ostavlja muža. Oni se ne razdvajaju, jer su jedno tijelo. Značenje ovoga što piše je, da ostavljamo u smislu grijeha i načina života koji Bogu nije ugodan.

Kada tako učinimo, imat ćemo zajedništvo s mnogom braćom i sestrama, koji su isto tako postupili. Bit ćemo obilno blagoslovljeni sada i za svu vječnost. To je obećanje Kristovo i to će se ispuniti. Ispunit će se u potpunosti, kako je Gospodin rekao.

3 "Zatim se pokaza drugi znak u nebu: velik Zmaj plamene boje sa sedam glava i deset rogova. Na glavama mu sedam kruna."

Piše da je velik, jer ima silnu moć, a crven, jer želi proliti krv. Pismo kaže da je to sotona-đavo ili Lucifer-Svjetlonoša, koji se prvi pobunio protiv Boga. On je lažac koji je prevario Adama i Evu.

Srušio ih je, jer je u njemu bila zavist i želja da uništi zajedništvo Božje s ljudima. Da odvoji čovjeka od Boga.

Pismo kaže da je Gospodin Bog imao zajedništvo s Adamom i Evom. Svakog dana je s njima razgovarao. Znamo da im je sve dao osim jednog i tražio da to poštiju, ali 'stara zmija', taj đavo je bio zavidan i tako je dugo nagovarao, dok ih nije uvjerio da će im se oči otvoriti, uzmu li s drveta dobra i zla.

Čovjek je po prirodi vrlo znatiželjan i htio bi sve vidjeti i znati. Kada mi, neobraćenim ljudima svjedočimo, oni nas uvjeravaju da bi htjeli najprije vidjeti, pa onda vjerovati. Vjera nije ono što se vidi već se vjeruje ono što se ne vidi.

Ta stara zmija, koja je ovdje predviđena sa sedam glava i deset rogova, a na glavama deset kruna predstavlja palo Rimsko carstvo.

476. godine došle su germanske horde i uništile Rimsko carstvo. Sada, na kraju vremena, prije tisućugodišnjeg kraljevstva Kristovog na zemlji, trebalo bi biti ponovo uspostavljeno to Rimsko carstvo i to u gradu koji leži na sedam

brežuljaka. U taj grad bi trebalo doći sedam kraljeva, da se ono uspostavi.

Mi smo svjedoci, da se na tome radi. Stvara se Europska Unija, brišu se granice, uspostavlja jedinstvena moneta i zakon. Sada ima već 25 članica, ali piše da će ti 'kraljevi' dati vlast samo jednome.

Pismo tog čovjeka naziva 'Čovjek bezakonja', koji će mjesto njih upravljati zemljom. Mi idemo tome ususret, vjerovali to ili ne. Proročanske riječi Svetog pisma će se ispuniti, jer ih nije rekao čovjek, nego Bog. Onaj koji proriče, a proročanstvo se ne ispunjava, je lažni prorok, ali ono što Bog preko svog proroka ili poslanika kaže, ono će se izvršiti.

4 "Njegov rep pomete trećinu nebeskih zvijezda i surva ih 'na zemlju'. Zmaj stade pred Ženu koja je imala roditi, da joj proždare Dijete čim ga rodi."

Sveto nas Pismo uči da je bio rat na nebu, a ponovit će za one koji to ne znaju, tko je sotona. To je Lucifer – Svjetlonoša, a bio je prvi anđeo na nebu i ponosio se svojom ljepotom, stasom i vlašću danom mu od Boga. O tome piše u Knjizi proroka Izajije, ali se pobunio protiv Boga i htio ga srušiti s prijestolja. Tada je nastao rat između Božjih anđela koji su održali poslušnost Bogu i onih anđela koji su se pridružili Lucifera.

Moramo znati da uvijek, a to se i danas događa, kada se netko odvaja ili podiže bunu protiv 'glave' ili zajednice, ima svojih pristaša. To se dešavalo u prošlosti isto kao i u današnje vrijeme.

Tako je taj pali anđeo, u proroku Izajiji zvan Svjetlonoša, dobio svoje pristaše i s njima poveo rat na nebu. Dalje nam Božja riječ govori da je taj isti, pobijeden i sa svim svojim anđelima bačen na zemlju.

U 4. stihu kaže da je rep pomeo trećinu nebeski zvijezda, što će reći da se trećina anđela pobunila. Htio je moralno uništiti sve, ali je uspio zadobiti samo trećinu. To su duhovi koji vladaju ispod neba i koji su nevidljivi. Isus kaže u desetom poglavljju

Evangelja po Luki, da je video sotonom kada je zbačen s neba. Tada više nije bio svijetli, nego crni andeo. Zapravo je to crni đavao, jer se više ne zove andeo.

Ovo je prvo mjesto u Bibliji gdje se sotona naziva Zmajem. On je stao pred ženu koja je imala porođajne muke, da joj, kada rodi, proždre dijete. Htio je uništiti onoga koji treba doći iz naroda, iz Žene-Izraela, da vlada nad svijetom.

5 "I ona 'rodi' sina – 'muškarca – koji će 'vladati' svim 'narodima željeznim žezlom'. Njezino Dijete bi doneseno k Bogu i njegovu prijestolju,"

Ovdje se bez ikakve sumnje radi o Gospodinu Isusu Kristu.

Sve što se je u povijesti dogodilo s Isusom i sve što je On prošao: sišao s neba na najdublja mjesta, uzašao na nebesa i sada sjedi desno Bogu Ocu, dogodilo se Sinu, njezinom Djetcetu kojega je sotona htio uništiti. U tom je smislu upotrijebio Heroda i Pilata. To čitamo u Evangelju po Mateju u prvim poglavljima.

Kada su Heroda prevarili mudraci i otišli drugim putem i iznevjerili ga, navalio je na djecu i dao ih pobiti. Čitamo da se čuo plač u Rami jer je pobjio svu djecu do dvije godine. Time je htio uništiti Isusa, ali se Josipu javio Gospodin i upozorio ga na opasnost.

Josip je uzeo ženu i dijete i otišao u Egipat. U Egiptu su ostali tako dugo dok nije umro onaj koji ih je progonio.

O tome piše u Evangelju po Mateju, 2:16-18

"Tada se Herod, videći da su ga magi izigrali, vrlo rasrdi, te naredi da se poubijaju u Betlehemu i njegovoj okolici sva muška djeca od dvije godine pa na niže, prema vremenu za koje se pomno raspitao u maga. Tada se ispuni riječ proroka Jeremije: 'Glas u Rami ču se – plač i jauk mnogi: to za djecom Rahela tuži – neutješna što ih nema."

U stihovima 19-20 govori o odlasku u Egipat:

"Kada umrije Herod, anđeo se Gospodnji ukaza u snu Josipu, u Egiptu, i reče mu: 'Ustani, uzmi dijete i majku njegovu te idi u zemlju izraelsku, jer su umrli oni koji su htjeli ubiti dijete'."

Aleluja! Vidimo da je Bog kadar sačuvati. On ima vlast na zemlji i sotona ga ne može nikada pobijediti!

Narode Božji, uzdajmo se u Gospodina. Ne strašimo se ni tame ni ikakve sile sotonske, već se uvijek uzdajmo u Gospodina.

5 "I ona 'rodi' sina – 'muškarca – koji će 'vladati' svim 'narodima željeznim žezlom'. Njezino Dijete bi doneseno k Bogu i njegovu prijestolju,"

Bogu koji može izbaviti iz nevolje, one koji se u Njega uzdaju. Mi se uzdamo u Gospodina i čekamo da dođe po nas i ne strašimo se svih tih zala napisanih u Otkrivenju, jer će Isus Krist uzeti k sebi svoju Crkvu.

6 "..a Žena pobijeđe u pustinju, gdje joj je Bog pripravio sklonište, da se onđe hrani tisuću dvjesta i šezdeset dana.

7 Uto se zametnu rat u nebu koji je 'Mihael' sa svojim anđelima morao voditi protiv Zmaja. Zmaj i njegovi anđeli prihvatiše borbu,

8 ali je ne mogoše izdržati. I ,mjesta' za njih više 'nije bilo' u nebu"

Bio je zbačen i kažnjen, jednom za uvijek. Konačnu kaznu još nije doživio. Još uvijek vara i zbunjuje narod.

U Psalmu se psalmist pita, zašto se bune narodi i knezovi narodni, zašto? Pitamo se zašto, a to je zato jer to đavo radi. On huška jedne protiv drugih. Hoće sve uništiti i uzeti u svoje ruke, ali njegovo konačno mjesto je pakao.

9 "Bijaše zbačen veliki Zmaj, stara 'Zmija' koja se zove 'đavao' – 'sotona', zavodnik cijelog svijeta - bijaše zbačen na zemlju i bijahu zbačeni s njime njegovi anđeli."

To je ista ona zmija koja je u Edenskom vrtu prevarila Evu i Adama.

Vidimo kako Pismo – Božja riječ, samo sebe tumači. Da bismo razumjeli i sve to povezali, moramo dobro poznavati Bibliju.

Onda, kada možda nešto ne razumijemo, neka nam bude nit vodilja, da će prije nevolje koja dolazi na ovaj svijet, Isus doći po svoju Crkvu. Kada prođu sve nevolje i kazne, Isus će doći i uspostaviti tisućugodišnje kraljevstvo na zemlji. Bit će kralj koji će vladati gvozdenim žezlom, kako se za Njega kaže i u Psalmu, i u proročanstvima. Ne može biti nepravde u Njegovoj blizini.

To nam svjedoči da se niti u Zajednici svetih, grijeh ne može održati.

Ne može, jer je Isus Krist prisutan.

Grijeh mora biti uklonjen i pobijeđen kod svakog vjernika.

Pismo kaže da je sotona zavodnik cijelog svijeta.

Neki ljudi umiju na svoj način pa dođu do zaključka da je ova ili ona, ili svaka vjera dobra.

To ne odgovara istini, O tome piše apostol Juda i kaže da je ispravna samo ona vjera koja je jedanput zauvijek data vjernima. Borimo se za takvu vjeru, da nas netko ne odvoji od nje ili da posumnjamo u nju. Slijedimo Isusa bez kolebanja, točno po Njegovoj riječi. Kada bi nam netko tumačio drukčije no što je u Bibliji napisano, ne ustručavajmo se reći mu da je u krivu.

Odbije li ta osoba riječ iz Pisma, ne pristajmo uz krivu nauku niti uz takvog čovjeka.

Znači da je sotona zavodnik cijelog svijeta. Sve je ljude zaveo kroz Adama i Evu, i grijeh je ušao u sve ljude. Tako su svi sagriješili i izgubili slavu Božju.

On je majstor za prevaru; zna sve nauke svijeta i svakog na svoj način vodi. Pogledajte kako čovječanstvo živi, za čim teži i što radi. U Matejevom Evanđelju 6:33 piše:

"Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati."

Za čim svijet trči? Zar za nebeskim kraljevstvom i pravdom u srcu ili samo za materijalnim blagom, stečenim na ovaj ili onaj način?

Nije grijeh imati, ali je grijeh biti pohlepan. Težiti da se ima više i više, nikada dosta.

Takve se stvari događaju i u crkvama. Netko tvrdi da je vjernik, dolazi u crkvu, a radniku već 3 ili 6 mjeseci nije isplatio plaću, ali tvrdi da je vjernik. Kakav vjernik? Biblijski? Ne!

Kada su učenici tražili Isusa da ih nauči moliti, kao što je Ivan učio svoje učenike, Isus je rekao molitvu koju danas zovemo Očenaš i u njoj su riječi: "Da na zemlji bude kao na nebu!", a nije rekao da na nebu bude kao što je na zemlji.

Na nebu je potpuna Božja volja, a onaj koji je nije htio izvršavati, bačen je na zemlju. Stara zmija, đavo, znači i protivnik.

Svatko tko se protivi Božjoj riječi je protivnik i đavo kroz njega radi.

Sjetite se kada je prije svoje smrti Isus govorio učenicima da mu valja postradati i o svojoj smrti, apostol Petar mu je rekao: "Bože, sačuvaj da bi to bilo s Tobom!"

Isus mu je odgovorio: "Idi od mene, sotono, jer ti ne gledaš što je Božje, već ono što je ljudsko!"

Isus je bio u ljudskom tijelu, sve je trpio za nas, jer je bila Božja volja da nas spasi. Možemo reći da je to apostol Petar rekao iz neznanja, ali se vidi da se je đavao poslužio s njim, mada je bio s Isusom u zajedništvu i koga je On odabrao da bude jedan od dvanaestorice.

Ne namjesnik Kristov na zemlji, već jedan od dvanaestorice. Namjesnik Kristov na zemlji je Duh Sveti!

Zato mu je rekao: "Idi od mene, sotono!"

Često puta on upotrijebi i vjernika. On ga zavede da se protivi i ne usklađuje svoje misli i svoj život s Božjom riječi, da ne može reći amen na Riječ; to je protivljenje i đavao radi kroz njega.

Badava što sjedimo u crkvi. To nam neće ništa pomoći.

Svaka Božja riječ je rečena za nas, da je čujemo, pohranimo u srce i da je slijedimo. Svaka nam je Božja riječ od koristi. Kada nas hrabri, uči ili kara, uvijek nas ljubi.

Kada je sotona bio zbačen, i svi njegovi pristaše bili su zbačeni s njim na zemlju i sada haraju zemljom. Vidite što sve radi? Sve se gore i gore stvari čuju.

Isus je rekao da će prije Njegovog dolaska ljubav ohladnjeti, a grijeh se umnožiti. Zato se i neki kršćani prema Njemu vladaju hladno. Kao, oni to već znaju, to su već puno puta čuli i dosadno im je.

Da li je to slučaj i s nama ili nam je svaka Riječ dragocjena? Rekao bih, da je lovimo, dok je još u zraku. Svaka nam je dragocjena i polažemo je uvijek ponovo i ponovo u svoje srce. Zašto? Mi smo ljudi koji lako zaboravljamo.

Teško bismo se sjetili što smo jučer imali za doručak, a đavo krade Božju riječ iz ljudskog srca, ako ono nije predano Bogu. Vruć si ili si hladan. Znamo što će biti s mlakima.

Vrući idu u nebo, a hladni zajedno s mlakima u pakao.

Ako si hladan, Gospodin može rastopiti tvoje srce i učiniti ga vrućim da vjerujući u Gospodina Isusa Krista predaš svoj život u Njegove ruke i to obećanje potvrдиš krštenjem u vodi.

10 "Uto čuh glas u nebu gdje govori: 'Sad je nastupilo spasenje i snaga i kraljevska vlast našeg Boga, i vlast njegova Pomazanika, jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je optuživao dan i noć pred našim Bogom.'

Tužitelj, opadač, naše braće. Tužitelj je onaj koji čim ti sagriješiš, odmah javlja: "Vidiš što je učinio!"

Opadač je pak onaj koji govori ono što nije istina.

Nedavno mi je jedna osoba govorila strašne stvari, ali sam ja bio miran, jer sam znao da govori laži i da opada.

Opadač radi svoj posao, on nikada ne spava. Netko bi mogao pomisliti da joj je to Bog otkrio, ali oni koji razlikuju duhove odmah vide da to đavo radi i da se te misli odvijaju u njezinoj glavi.

Onda nije čudo da se neke stvari koje nisu po Božjoj volji, događaju u Zajednici, jer su neki upotrijebjeni da rade đavlov posao, i budu sluge đavla. Bože sačuvaj!

Tako je i apostola Petra upotrijebio. Petar je dobro mislio. On bi se i tukao za Isusa. Zar nije kod Isusovog uhićenja, onom služi odsjekao uho? Isus je uzeo uho i iscijelio ga. To je bilo Isusovo djelo ljubavi.

U Knjizi o Jobu piše da je, kada su sinovi Božji došli pred Gospodina, došao i đavao. Gospodin ga je pitao da li je video njegovog slugu Joba. Tada mu je đavo rekao, da nije teško Jobu biti vjeran kada ga Gospodin blagoslivlja i sve daje, ali da ga dade malo njemu u ruke, video bi da će ga u oči psovati.

Kada čitamo Jobove nevolje, vidimo kako su bile strašne i kako je sve izgubio. Svrha svega toga je bila da se pokaže da je Job u svim nevoljama ostao vjeran Bogu.

Ženu njegovu je sotona upotrijebio da nahuška Joba da prokune Gospodina i umre, jer od vjere koristi nema.

"Govoriš kao luda žena!", rekao joj je Job i tako posramio sotonu u svakom pogledu.

Pismo kaže da ima sinova istine i sinova laži. Sinova svjetla i sinova tame. Hvala Tebi Gospodine! Kako je divna Riječ Gospodnja! Kada zaroniš u Božju riječ, Duh Sveti ti otkriva njene ljepote i tajne.

11 "Oni su ga pobijedili Janjetovom krvi i riječju svoga svjedočanstva, jer su prezreli svoj život sve do smrti."

Pobijedila su ga naša braća u prošlosti, naša braća u sadašnjosti, i naša braća u budućnosti će uvijek pobijediti sotonom, Janjetovom krvlju. Krv ima moć! Krv Kristova ima čudotvornu moć! Pobijedili su ga krvlju Janjetovom i riječju svjedočanstva. Isus je naš Spasitelj, onome tko nije, može to sada postati, ako mu dođe s vjerom. Oni su prezreli svoj život sve do smrti. Isus je rekao da se ne bojimo onih koji mogu ubiti tijelo, a potom duši ne mogu ništa učiniti, već da se bojimo onog koji može pogubiti tijelo, a potom dušu pogubiti u paklu.

12 "Zato 'se veselite nebesa' i vi koji stanujete u njima. Jao vama, zemljo i more, jer je đavao sišao k vama s velikim gnjevom, svjestan da ima samo malo vremena!"

Đavo je svjestan da je vrijeme kratko. Gnjevan je i nikoga ne žali. Tjera dušu do uništenja. Ljudi kažu: "Tjera ga kao đavo grešnu dušu." Kada on sjedne jednom na šiju, tako lako ne pušta. Hvala Ti, Isuse, što si ga pobijedio! Pobijedila ga je krv Kristova i naše svjedočanstvo.

Kada bi netko, pa čak i oružjem zaprijetio i zahtijevao da se odrekneš svoje vjere, zar bi odustao? Kad bi ti ponudio bolji položaj ili veću zaradu, zar bi odustao? Oni koji istinito i žarko vjeruju, ni pod cijenu svog života, neće se odreći svoje vjere. Ako nas ubiju, idemo u nebo, ako ostanemo živi, služit ćemo Gospodinu.

Isus nije mario za teškoće, već je žrtvovao svoj život do same smrti na križu. Zato se nebo raduje što je sotona zbačen, ali teško ljudima na zemlji, jer ima malo vremena. To znade i sotona pa zato ne spava i koristi sve svoje vrijeme.

Što mi radimo? Koristimo li mi sve svoje vrijeme ili mislimo da još imamo vremena? Mislimo da nam je slijediti i služiti Gospodinu prenaporno, jer moramo većinu svog vremena posvetiti zemaljskim stvarima i potrebama.

Koliko traje naš život? Danas jesmo, a sutra nas možda već nema. U Poslanici Efežanima piše:

"Zato živite mudro i iskorišćujte vrijeme, jer su dani zli."

13 "Kad Zmaj vidje da je zbačen na zemlju, poče progoniti Ženu koja je rodila muško dijete.

14 Ali Ženi bijahu dana dva krila velikog orla da odleti u pustinju u svoje sklonište, gdje će se, - daleko od Zmije – hraniti 'jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena.'

O tome smo već govorili. Ova krila su joj dana simbolično. Gospodin je na vrijeme upozorio Josipa i oni su otišli na sigurno mjesto.

Egipat znači pustinja. I mi smo još uvijek u Egiptu, ali smo sigurni, jer smo zaklonjeni milošću Božjom. Krv Kristova nas pokriva i mi smo zaštićeni od sotone, a sila Duha Svetoga nam daje snagu da ga pobijedimo.

15 "Tada Zmija ispusti iz svojih usta za ženom mlaz vode poput rijeke da je odnese rijeka."

Dakle, zmija je poduzela veliku akciju da uništi Isusa. Izraelski narod, kojeg predstavlja Žena, trebao je biti potpuno uništen.

Sjećamo se vremena Holokausta i koliko je Židova onda bilo uništeno. Oni su još uvijek Njegov narod, mada još sada ne priznaju Gospodina Isusa Krista. Oni čekaju dolazak Mesije.

On je već bio i dovršio svoju misiju i mi ga sada čekamo da dođe po nas, a Židovi ga čekaju da dođe prvi puta i da uspostavi tisućugodišnje kraljevstvo.

Oni koji su prije toga bili pravovjerni i one koje će vjerne zateći, oni će ostati s Bogom u zajednici zato jer su se držali Njegove riječi.

16 "Ali zemlja pomože Ženi: otvori svoja usta i proguta rijeku koju je ispustio Zmaj iz svojih usta.

17 Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Božje svjedočanstvo.

18 I zaustavi se na morskom žalu."

Sada oni ne vjeruju da je Isus Mesija. Kada bi netko prešao na kršćansku vjeru, bio bi isključen iz Sinagoge. Još su uvijek protiv, ali se nadaju da će doći.

Sada se u Izraelu događaju strašne stvari, a to zato jer se drže Starog Zakona, koji kaže: "Budi neprijatelj, neprijateljima svojim".

Kada je Isus došao, On je rekao: "Ljubite svoje neprijatelje! Pobijedite zlo s dobrim!" To je nauka Gospodina Isusa Krista i Njegove crkve. To je naš život i nastojanje da u svakom slučaju pobijedimo zlo sa dobrom, bio to prijatelj ili neprijatelj.

Nekada se može od brata ili sestre doživjeti nešto nepromišljeno, ali moramo i to pobijediti, a ne vratiti.

Zmaj se vraća da vodi rat protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Božje svjedočanstvo.

Taj rat on vodi protiv nas; i mi cijeli život ratujemo.

Jednoć sam, još kao sasvim mladi kršćanin rekao pred braćom:

"Kada će već jednom doći mir i da se neki pošteni grešnik obrati?" Znate što je bio odgovor? "Nema poštenog grešnika!"

Mislio sam da ima. Kad netko ne čini ovaj ili onaj grijeh, da je pošteni grešnik, ali Biblija kaže da takvog nema.

Mi vodimo borbe, jer đavo ratuje protiv nas, a mi protiv njega.

U Poslanici Efežanima, 6:10-18, kaže:

"Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći! Obucite se u bojnu opremu Božju da se mognete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovog mračnog svijeta; protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. Zato uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju da se mognete oduprijeti u zli dan i, kad nadvladate, održati se! Dakle stojte čvrsto! 'Opašite svoje bokove istinom', 'obucite oklop – pravednost', obujte noge 'spremnošću za Radosnu vijest – mir!' U svemu uzmite veliki štit – vjeru; njime ćete moći ugasiti sve goruće strijele Zloga! Prihvativajte kacigu – ono čime se spasava – i mač Duha, to jest riječ Božju, sa svakovrsnom prošnjom i molitvom. Molite u jedinstvu s Duhom u svakoj prigodi, i k tome bdijte sa svom ustrajnošću i svakovrsnom molitvom za sve svete."

To je naš zadatak – to je naša borba, znamo s kim. Ne s tijelom i krvi. Nemamo neprijatelja čovjeka, ali znamo da đavo radi kroz ljude. Zato je Isus i rekao: "Molite za one koji vas progone! Dobro činite onima koji vas mrze!"

Neka nam dragi Gospodin pomogne, da vidimo kroz Božju riječ što se dešava, čemu idemo ususret i da je malo vremena. Iskoristimo to vrijeme za borbu i spasenje još mnogih duša.

OTKRIVENJE 13:1

"Potom opazih 'gdje izlazi iz mora Zvijer'
sa 'deset rogova' i sedam glava.
Nosila je na rogovima deset kruna,
a na svojim glavama bogopogrdne naslove."

PRVA ZVIJER

U 139. Psalmu David kaže, da je Gospodin stvorio ne samo njegove bubrege, već njega cijelog, da sve zna i sve vidi. David zna da je Bog znao njegov život dok njega još nije ni bilo. On kaže: "Ti znaš moj život – Ti sve znaš!"

Koji od idola to zna? Koji od nazovi bogova na ovom svijetu to zna? Nema ga! Jahve je jedini Bog! On sve zna. On je stvorio svekoliki svijet i On vodi računa o svakoj duši.

On zna i Otkrivenje i da će se izvršiti onako, kako je to pokazao svom sluzi Ivanu na otoku Patmosu.

To je nemoguće za čovječji um, ali mi vjerom prihvaćamo, da je onako, kako Sveti pismo kaže.

Mi još ne znamo kraj. Prolazeći poglavlje po poglavlje, proučit ćemo, ali ćemo sve zapravo i vidjeti s jednog položaja, u sigurnosti, kamo ćemo biti sklonjeni od onog zla koje će doći na svekoliki svijet zbog njegove neposlušnosti.

Jednom su pitali jednog propovjednika, koji je najveći grijeh? Ljudi klasiraju grijeha i stvaraju neke kategorije, kao što su ubojstvo, pljačka, palež i itd. Široka je i raznolika paleta grijeha koje ljudi čine.

Taj propovjednik im je odgovorio: "Najveći grijeh je nevjera. Ljudi neće biti u paklu što su bili grešni, već zato što nisu vjerovali, kad im je bilo ponuđeno spasenje."

Pismo kaže da nas je Bog tako ljubio, da je dao svog Sina, da ni jedan koji u Njega vjeruje ne pogine, već da ima Život vječni. Postavlja se pitanje: kako vjerovati?

Onako kako ljudi kažu? Prema tradiciji i običajima? Kako?

Isus je dao odgovor: "Tko vjeruje kao što Pismo kaže!"

To je prava vjera. Sve ono drugo, život i vjera, u suprotnosti onog što Pismo kaže, je kriva vjera.

Bogu hvala što znamo čitati; što imamo Sveti pismo, koje danas svatko može imati i iz njega crpiti znanje, naučiti kako vjerovati, kako živjeti, kako se obratiti i slijediti Gospodina.

Ovakav svijet kakav danas postoji, ide svom kraju. Čitali smo da zvijer izlazi iz mora, da ima deset rogova, i sedam glava. Na rogovima je imala deset krune, a na glavama bogopogrdne riječi. Ta zvijer je antikrist kome će sotona dati vlast. Činit će strašna nedjela. U Knjizi o Danijelu 7:21-25, možemo pročitati: "I gledao sam kako ovaj rog ratuje protiv Svetaca te ih nadvladava, dok ne dođe Pradavni, koji dosudi pravdu Svecima Svevišnjeg, i dok ne dođe vrijeme kad Sveci zaposjedoše kraljevstvo. On reče: 'četvrta neman bit će četvrto kraljevstvo

na zemlji, različito od svih kraljevstava. Progutat će svu zemlju, zgazit će je i smrviti. A deset rogovala: Od ovog kraljevstva nastat će deset kraljeva, a iza njih će se podići jedan drugi različit od onih prvih – i oborit će tri kralja. On će huliti na Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon, i Sveci će biti predani u njegove ruke na jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena."

Bit će nevolja kada će antikrist vladati i taj jedan kralj, koji označava obnovljeno Rimsko kraljevstvo, o čemu je bilo govora već u 12. poglavljtu.

To će trajati jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena, a to je polovina od onih strašnih sedam godina. Znači tri i pol godine. Kada se to vrijeme izbroji u danima, to je tisuću dvjesto šezdeset dana.

Za to vrijeme harat će po zemlji i svecima onog vremena, koji će vjerovati i služiti Bogu. Ubijat će ih, ali nit koju ne smijemo ispustiti je da, Krist dolazi po svoju Crkvu, nevjestu svoju, prije toga i sklanja je na sigurno mjesto, ali će na zemlji biti strašno.

U to će se vrijeme vjera plaćati životom, jer sotona daje vlast zvijeri - čovjeku koji će to sve sprovoditi. Dat će mu silu, vlast i ponos, da sve uništi i pohara na ovoj zemlji.

To je sve posljedica grijeha čovječanstva, to jest nevjernstva. Bog ih je pohodio, kada im je u starozavjetno doba govorio preko proroka, a preko svog Sina već više od dvije tisuće godina, oni kimaju glavom i premišljaju, ne vjeruju ili misle da će se Bog predomisliti.

Ne, sve što je zapisano, to će se i izvršiti. U Otkrivenju 17:3 citamo: "I prenese me - u duhu – u pustinju, i tu opazih Ženu koja sjedi na skrletnoj Zvijeri, prekrivenu bogopogrđnim naslovima; imala je sedam glava i 'deset rogovala'."

Kada govorи o Ženi, riječ je o narodu, kojeg vodi antikristov duh. Žena je obučena u skrlet i zlato. Sva se sja od bogatstva kojim se je obogatila.

Mi je prepoznajemo kroz Božju riječ i mogli bismo konkretno reći o kome se radi, ali Pismo kaže, da onaj tko ima um i mudrost od Gospodina, a to se može dobiti samo vjerom, znaće, koja je to žena.

U istom poglavlju, 9. stih objašnjava:

"Ovdje treba prodornosti, ti koji imаш mudrost! Sedam je glava sedam gora na kojima Žena sjedi."

Znamo li tko je ta Žena? Znamo, braćo i sestre. Ona je opojila svojim bludom sve narode. Vinom bluda, a vino ima silu i moć. Kada te vino obuzme, pod njegovom si kontrolom, a ona je, Pismo kaže, to učinila i opojila sve narode.

Ona hoće, a to i čini, da svi narodi budu pod njezinom kontrolom i da joj se poklone.

Ta Žena ima sedam glava i deset rogova. 17:12 nastavlja: "Deset rogova" koje još nisi vidio, to 'je deset kraljeva' koji još nisu vladali, ali će primiti kraljevsku vlast, samo za jedan sat, skupa sa Zvijeri."

Ta Zvijer je sotona, i on će dati vlast tim kraljevima. Mi idemo tome ususret. To se već nazire.

17:13-14 "Ovi su svi složni da predadnu Zvijeri i svoju silu i svoju vlast. Ovi će ratovati protiv Janjeta, ali će ih Janje zajedno sa svojim pozvanima, izabranima i vjernima pobijediti."

U to vrijeme će se još propovijedati Božja riječ i bit će onih koji će vjerovati i pobijediti ih.

Koji su to 'izabrani'? Oni koji su se odazvali kada su bili pozvani. Isus Krist zove sav svijet, da nitko tko u Njega vjeruje ne pogine, već da ima Život vječni.

Ljudi kažu: "Daj mi sada, a vidjet ćemo što će poslije biti." Time dokazuju svoju nevjernost prema Božjoj riječi.

Sada, ma kako nam bilo teško, ipak je prolazno, ali ono gore će biti vječno. Bit ćeš gore ili ćeš biti dolje. Uvijek se radi o licu i naličju. Ni jedno nije prolazno već traje vječno, ali su stanja različita: nebo ili pakao.

Na ovoj smo zemlji samo u prolazu. Nitko ne zna koliko vremena je još pred njim, ali kada odem, znam da idem k Njemu. To vjerujem na temelju svoje vjere u Božju riječ.

Nitko te ne može poslati u nebo, ni propovjednik, ni svećenik, samo te Isus može pozvati, ali svoju vjeru moraš dokazati svojim životom.

Izabrani će biti uvijek pobjednici. To nam govori da i za ovozemaljskog života možemo i trebamo biti pobjednici. To je savršeni život, kakav Isus Krist od nas zahtijeva.

To nije neka religija, to nisu običaji i tradicija, već osobna vjera u onoga koji je umro i uskrsnuo. Onoga koji vječno živi tako da može održati one koji vjeruju.

Vraćamo se nazad u trinaesto poglavlje:

2 "Ta 'Zvijer' koju sam video 'sličila je na leoparda'; noge su joj bile 'kao u medvjeda', a usta kao u 'lava'. Zmaj joj predade svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast."

Ta Zvijer je čovjek, a taj čovjek je antikrist. Anti, znači protiv, a antikrist je protiv svega što je Božje. Zmaj je sotona.

Što se danas dešava po svijetu u ime religija i raznih vjera? Svi navodno propovijedaju vjeru, Boga, razna čudesna i manifestacije moći, ali je sve to pod vlašću sotone. On to čini preko ljudi koji njemu vjeruju i koji su njemu odani.

3 "I video sam jednu od njegovih glava kao smrtonosno ranjenu. Ali njezina je smrtonosna rana bila izliječena. Sva se zemlja zanese za Zvijeri.

4 Ljudi se pokloniše Zmaju što je Zvijeri predao vlast, a pokloniše se i Zvijeri s riječima: 'Tko je jednak Zvijeri i tko se može boriti protiv nje?"

Tako su svi vjerovali. Čudesa su se dešavala i ljudi su isli za većinom. Jednom mi je jedan znanac rekao neku narodnu poslovicu: "Kud svi Turci, tamo i čelavi Mujo." Zar se moram i ja utopiti, ako se većina utapa? Ne moram! Mujo ima svoju volju, kao što je ima i svaki čovjek. Mi imamo pred sobom izbor i možemo odlučiti i izabratи. Nitko mi to ne može

zabraniti. Pa kada bi me i ubio, Isus je rekao da ako netko i ubije tijelo, duši ne može ništa učiniti. Treba se bojati onoga tko pogubi tijelo i dušu u paklu, a to je Gospodin Isus Krist. Slava Njegovom svetom imenu.

Kada je sotona rekao Isusu: "Sve je to moje i sve ču ti dati, samo mi se pokloni." Pokloniti se, znači priznati ga većim od sebe.

Zbog grijeha, svijet je predan u sotonine ruke, a to se vidi i po tome, kako svijet danas živi. Samo oni koji vjeruju i žive po Božjoj riječi žive sveto i čisto; ne samo povremeno, već cijeli svoj život. Kada nastupi smrt, takvi vjernici znaju kamo idu. Neka nam Bog otvori oči da čujemo i razumijemo Riječ koju nam On upućuje.

On nam je obećao da će uvijek biti s nama, a to je naša sigurnost.

5 "I bila su joj dana 'usta' koja 'su govorila ohole riječi' i psovke, i vlast 'da to čini' četrdeset i dva mjeseca.

6 Tada ona otvori usta da izgovara uvrede protiv Boga i psuje njegovo ime, njegovo boravište i nebeske stanovnike.

Ta se Zvijer hoće uzdići i pogrditi Svevišnjega, ali ne može. Isus je rekao da je video kada su sotona i njegovi pali anđeli bili zbačeni s neba i tamo se više ne mogu vratiti. On ruži Božje ime. Slušamo u običnom razgovoru kako ljudi psuju i strašno kunu.

Pismo kaže ne samo da ne psujemo, već da se ničim i ne kunemo i zaklinjemo. Naše su riječi, da ili ne. Tko hoće vjeruje ili ne vjeruje, ali kada kažem da je tako, onda je to tako.

U Otkrivenju 17:8, kaže: "Zvijer 'Bijaše-i-nije', koju si video 'izići' će ponovo 'iz Bezdana' da ode u propast. I čudit će se stanovnici zemlje kojima ime ne стоји upisano od 'postanka svijeta u knjizi života', kad vide Zvijer da 'bijaše i nije' i opet će se pojaviti."

Koji će se to stanovnici zemlje čuditi? Piše da oni kojima imena nisu zapisana u Knjizi života od postanka svijeta.

To znači da je od postanka svijeta, Bog znao za nas. David je rekao: "Ti si me vidio prije no što sam začet u majčinoj utrobi!" I o nama sve zna, ali želi da mi priznamo, kako bi nas spasio, da nam se ne bi izbrisalo ime iz Knjige života u koju je zapisano od postanka svijeta. Svi oni kojima ime nije zapisano, čudit će se. Bože pomozi nam, da se nikada ne divimo tim čudima, jer ta čuda nisu od Gospodina.

Đavo ima silu i moć kojom to kroz ljude čini. Slava Bogu što mi znamo istinu i tome ne vjerujemo. Kažu da se sad ovdje, sad ondje pokazalo čudo i onda trče na neka, takozvana sveta mjesta. To je sve praznovjerje i paganština, jer se klanjaju idolu, a ne Bogu.

Isusu se nisu klanjali, Njega su vodili na Golgotu i razapeli. Niti su mu se klanjali, niti bi to On dozvolio. Kažu da je apostol Petar bio prvi koga su kao kip nosili i njemu se klanjali, ali to nije istina. Petar je poznao Boga i Njegovu riječ. Nikada to ne bi dopustio. Danas to ljudi rade, a to je sve sila i prevara zavodnika, koji je svekoliki svijet zaveo. Znamo o kome se govori i svjesni smo toga.

Kad bismo rekli nekome tko ne vjeruje, taj i opet ne bi povjerovao.

Mi vjerujemo u Isusa Krista. On nas može spasiti, On nas može iscijeliti i uvesti u kraljevstvo Božje. Kada se Njemu poklonimo i Njega prihvativimo, znat ćemo tko je ta zvijer.

7 "I bijaše joj dopušteno da 'povede rat protiv svetih i da ih pobijedi'; dana joj je vlast nad svakim plemenom i pukom, jezikom i narodom.

8 I poklonit će joj se svi stanovnici zemlje – svaki čije ime od postanka svijeta ne stoji 'upisano u knjizi života zaklanog Janjeta'."

Zaklano Janje je Isus Krist. Bog nas obavještava, da smo upisani u knjizi života i da nas nitko ne može izbrisati, odnosno uzeti tu vjeru.

To može učiniti jedino svatko sam i biti nevjernik, a ne vjernik.

9 "Tko ima uho, neka čuje:

10 Tko je' određen 'za ropstvo', 'ide u ropstvo'; 'tko je' određen 'da pogine od mača', 'od mača' mora poginuti! Na tome se temelji postojanost i pouzdanje svetih."

Danas već možda i slabije čujem, ali Bogu hvala, u mladosti sam dobro čuo i prihvatio Gospodina i cijeli život nisam odstupio niti me je On razočarao.

Na Božjoj svetoj riječi se temelji postojanost i pouzdanje svetih. Mi znamo da naša borba nije protiv tijela i krvi. Ne laćamo se mača, a kada je to apostol Petar htio učiniti da obrani Isusa, Isus mu je rekao da to ne čini. Znamo da onaj tko se mača laća, od mača i pogiba. Isus je mogao zamoliti Oca da mu pošalje više od dvanaest legija anđela, ali nije zato, da bi se ispunila Pisma, prema kojima to mora biti. Božja riječ je uvijek istinita. O tom piše u Mateju, 26:52-54.

Pismo se uvijek mora ispuniti za vjerne i nevjerne, a sami odlučujemo na koju ćemo stranu.

U Otkrivenju 14:12 piše isto to: da se na tome temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa. Da bismo bolje razumjeli, pročitajmo u Otkrivenju, 14:8-12; "Drugi anđeo nastupi za njim vičući: 'Pade, pade veliki grad Babilon', koji 'vinom srdžbe i vinom svoga bluda' 'napoji sve narode!' Treći anđeo nastupi za njima vičući jakim glasom: 'Tko se god pokloni Zvijeri i njezinu kipu i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, 'pit će vino' Božje srdžbe koje 'stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva'. Bit će mučen 'ognjem i sumporom' pred svetim anđelima i pred Janjetom. I dim se' njihovih muka 'diže u vijeke vjekova'; i nemaju mira 'ni dan ni noć' koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu te koji prima žig njezina imena!" Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa."

Aleluja! Mi smo ti, braćo i sestre. Zato pazimo na svoj život. Čuvajmo zapovijedi i vjeru u Gospoda Isusa.

Što tko sije, to će i požeti. Tko sije u tijelo požet će propast, a tko sije u duh, požnjet će Život vječni. (Efežani 6:8)

Slava Gospodu!

I ovdje kaže da se na temelju Božje riječi temelji naša postojanost i svetost. Čuvati vjeru i Božje zapovijedi je dragocjeni biser koji nam je Bog dao. Dao bi svima, ali svi ga ne prihvaćaju.

11 "Potom opazih drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao u janjeta, a govorila je kao Zmaj.

12 "Svu vlast prve Zvijeri ona vrši u njezinoj službi i čini da se zemlja i njezini stanovnici klanjaju prvoj zvijeri kojoj bi izlijječena smrtonosna rana.

To je onda kada je propalo prvo Rimsko kraljevstvo koje se treba obnoviti.

13 "Ona čini velika čудesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi,

14 i zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi Zvijeri, savjetujući stanovnicima zemlje da naprave kip Zvijeri koja bi ranjena mačem, ali ostade na životu.

15 Čak joj bi dopušteno da udahne život kipu Zvijeri, tako da kip Zvijeri i progovori i prouzrokovat da se pobiju svi 'koji se ne htjedoše pokloniti kipu Zvijeri'.

Pismo kaže da će i kip progovoriti. Mnogi će povjerovati, a one koji ne povjeruju, dat će pobiti. Vjera će se platiti životom, no Bogu hvala, ako i unište tijelo, duši ne mogu ništa učiniti.

16 "Ona čini da svi – mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi – udare sebi žig na desnicu ili na čelo

17 i da nitko ne može kupiti ni prodati ako nema udaren žig: ime Zvijeri ili broj njezina imena."

Taj će žig biti prostim okom nevidljiv, ali će postojati način da se vidi kod ulaska u trgovinu ili banku, tako da se bez žiga neće moći kupovati ni prodavati. Možda će biti onako na ljudima, kao što je kod na predmetima koje kupujemo.

Vrlo sličan način je već sada kada postoje kartice kojima se kupuje, ali to je samo početak ili pokušaj, jer karticu možeš dobiti ili posuditi, a ovo će biti neizbrisivo na čelu ili ruci.

Život će biti težak. U ratno se vrijeme teško nabavljalo i koristilo razne načine da se dođe do nečega, ali se ipak preživjelo, no ovo će biti teško ili nemoguće za one koji ne prihvate sotonin žig.

U Europskoj Uniji se već razmatralo o ugrađivanju čipa u tijelo i svijet neminovno ide tome ususret da se predala vlast jednome, a to je antikrist koji će preuzeti vlast.

18 "Ovdje treba pronicavosti! Tko je prodoran, neka odgoneta značenje broja Zvijeri. To je uistinu, broj čovjeka: njegov je broj šesto šezdeset i šest."

Pomozi nam Gospodine da vjerujemo Božjoj riječi, služimo Tebi i da budemo uzneseni kada dođeš po svoju Crkvu. Andeo je rekao onima koji su gledali kada je Isus bio uznesen na nebo: "Galilejci, zašto stojite tu i gledate u nebo? Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo između vas, opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo." (Djela 1:11) Taj će isti Isus doći po nas – po svoju zaručnicu. Mimoći će nas sva zla koja će zadesiti ovu zemlju i njene stanovnike koji nisu uzvjerovali. Neka je slava našem Gospodinu!

OTKRIVENJE 14:1

"Potom sam imao ovo viđenje:
Janje gdje stoji na Sionskoj gori i s njim sto četrdeset i četiri
tisuće osoba koje su imale napisano 'na svojim čelima'
njegovo ime i ime njegova Oca."

JANJE SA STO ČETRDESET I ČETIRI TISUĆE MUČENIKA

Ovo je divna slika onoga što je Gospodin Bog učinio. Pismo kaže da sto četrdeset i četiri tisuće osoba stoji u bijelim haljinama, a to je slika koju je apostol Ivan, na otoku Patmosu video. To je divno Božje djelo!

Ne samo oni, već smo i mi, odnosno svi kršćani, kada smo se obratili Isusu Kristu, primili novo ruho, to jest, bijelu haljinu, koja je oprana u Kristovoj krvi, da bismo mogli sveto i pobožno živjeti i biti uz Isusa, jer je Isus uvijek uz nas.

Vidjeli smo da u Otkrivenju 7:4 piše tko su tih sto četrdeset i četiri tisuće osoba u bijelim haljinama:

"Tada čuh broj zabilježenih pečatom: sto četrdeset i četiri tisuće iz svih plemena Izraelovih sinova."

Izraelski narod ima 12 plemena. Određeno je da se obilježi iz svakog plemena po dvanaest tisuća i kada se sve to zbroji, iznosi sto četrdeset i četiri tisuće osoba.

Mi ne možemo dokučiti zašto je Gospodin to tako odlučio, ali nas ohrabruje kada vidimo spašene, kako stoje uz Isusa Krista, a to govori da ćemo i mi jednog dana biti s Njim. Bit ćemo nebrojeno mnoštvo. Biti će nas kao pijeska u moru.

2 "I čuh glas s neba 'poput šuma velikih voda' i udaranja jakog groma. A glas koji sam čuo, podsjećao je na svirače što sviraju na svojim citrama.

3 Pjevali su nešto slično novoj pjesmi pred prijestoljem, pred četiri Bića i pred Starcima. Nitko nije mogao naučiti te pjesme, osim onih sto četrdeset i četiri tisuće koji su otkupljeni sa zemlje."

Dakle, čuo je nešto slično onome što stoji napisano u Otkrivenju 5:8: "Kad uze knjigu, četiri Bića padoše pred Janjetom zajedno s dvadeset i četiri Starca, od kojih je svaki držao citru i zlatne čaše pune 'kada', a to su 'molitve' svetih."

Na početku istog poglavlja smo čitali da nitko nije bio kadar otvoriti knjigu i razlomiti njezine pečate, ali je pobijedilo Janje, Lav iz plemena Judina. Tada je nastala velika radoš. Pjevali su novu pjesmu, a Ivan kaže da je čuo glas s neba, poput šuma velikih voda i udaranja jakog groma, a glas koji je čuo, podsjećao ga je na zvuk citre.

Nešto slično, ali nije bilo isto. Možda je melodija bila slična ili su to riječi bile slične; to za nas nije bitno, ali oni su se radovali i pjevali na slavu onoga koji je stajao na Sionskoj gori.

Ne mogu ni zamisliti taj veliki zbor.

Mi se radujemo dobro izvedenoj pjesmi našeg zbora, a kakva će to radoš biti, kada sto četrdeset i četiri tisuće zapjeva na slavu Gospodnju!

To je apostol Ivan vidio. Mislim da se osjećao, ni na nebu, ni na zemlji, već da je lebdio u zraku, od silne prisutnosti Božje.

4 "To su oni koji se nisu okaljali sa ženama; to su djevice. Oni prate Janje kud god ide. Oni su otkupljeni od ljudi kao prvenci Bogu i Janjetu.

5 'U njihovim se ustima ne nađe laž'; oni su bez mane."

To će reći da se nisu predali bludu, idolatriji ni krivim naukama. Oni su u pravom smislu riječi bili djevice, potpuno posvećeni Bogu, otkupljeni od ljudi kao prvenci Bogu i Janjetu. Prije nekoliko godina bio je kod nas jedan čovjek iz pokreta koji se zove 'Svjedoci'.

Bilo je govora o Gospodnjoj večeri i on je rekao da kod njih to primaju samo neki, a ostali ne. Tumačio je da primaju samo oni koji se ubrajaju u onih sto četrdeset i četiri tisuće na Sionskoj gori, a ostali ne. Pitao sam ga, tko može tvrditi da nikada nije sa željom pogledao ili mislio o bilo kojoj ženi, koja nije bila njegova supruga?

Pismo kaže da onaj koji sa željom pogleda čini grijeh.

Razgovarao sam sa ljudima i svi pričaju o tome kako se danas sklapaju brakovi. Živi se zajedno i ne stupa ni muško ni žensko kao djevica u brak.

U ovom se stihu govori o njihovom duhovnom djevičanstvu, a to potvrđuje stih u 2. Korinćanima, 11:2:

"Da, ljubomoran sam na vas božanskom ljubomorom, jer sve učinih da vas zaručim s j e d n i m zaručnikom: da vas privedem Kristu kao čistu djevicu."

Apostol želi da svi oni kojima je propovijedao, a koji su crkva Isusa Krista, budu čisti kao djevica.

Kada si se jednom obratio Gospodinu Isusu Kristu, On te je oprao u svojoj svetoj krvi i tada je izbrisao sve tvoje grijeha. Oni više ne postoje pred Bogom. Možda ih ljudi nisu zaboravili i ponavljaju ti da znaju kakav si bio.

Nije važno što oni govore, jer je Gospodin oprostio sve tvoje grijeha i bacio ih u 'more zaborava'.

Od tog vremena On hoće da mi budemo čisti i sveti; da služimo Gospodinu i da nismo uz nešto grešno vezani, zbog čega ne bismo bili čisti i sveti kao djevice.

Od tog vremena na dalje, mi možemo živjeti kao djevice. Tko neće tako živjeti, njegovo je spasenje upitno.

Moramo biti takvi kao što Božja riječ kaže.

U Otkrivenju 5:6 pročitajmo:

"Tada opazih između prijestolja sa četirima Bićima i između Staraca 'Janje' gdje стоји као 'zaklano'. Imalo je sedam rogova i 'sedam očiju', to jest sedam Duhova Božjih poslanih 'po svoj zemlji.'

Vidio je Janje kao zaklano, a imalo je sedam očiju koji su razgledali po svoj zemlji. Oni su bez mane, onakvi kao što apostol Pavao kaže da želi da bude crkva, koju želi bez mane dovesti pred Krista.

U njihovim se ustima nije našla laž. Najlakše se sagriješi lažu. Moramo dobro paziti što govorimo. Govorimo li o nekome nešto, što on nije, mi lažemo.

Kada nešto čujemo, veliko je pitanje da li je to istina, a prenoseći to, mi lažemo.

Trebamo paziti da se u našim ustima ne nađe laž.

Psalmista je rekao da stavi stražu na njegova usta, da ne govori lažne stvari.

Naš jezik, naš rječnik, naše misli i naš život trebaju biti čisti i bez ikakve laži.

Mi smo otkupljeni krvlju Gospoda Isusa Krista. Nismo, kao što apostol Petar kaže, ni srebrom ni zlatom, već dragocjenom krvlju Kristovom.

To je neprocjenjiva vrijednost i ne može se s ničim usporediti.

Ponekad prepričavamo šale i anegdote. Nekada one o nečem svjedoče, ali mnoge ne. One služe samo tome da nasmijavaju ljudе izmišljotinama, a što je to drugo no laž?

I u ovom pogledu postoji lice i naličje. Nema sredine. Ono što nije istina, to je laž. Kada je jedan dio laž, sve je laž. Ono što je istina, mora biti neokrnjena istina.

Isus je istina. Svetо pismo je istina. Tu nema laži.

6 "Uto spazih nekoga drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje; svakom narodu i plemenu, jeziku i puku."

To je bila radosna vijest pobjede Isusa Krista.

Radosna vijest Evandelja je vječna radosna vijest.

Mi smo već jednoć primili Radosnu vijest, vijest spasenja naše duše kroz žrtvu Isusa Krista. To je radost za cijeli naš život; ako nemaš tu radost, onda s tobom nešto nije u redu, draga dušo. Moraš se ispitati da li imaš radost spasenja?

Ona treba biti stalno prisutna u našem životu. Nju ne mogu izbrisati kušnje, boli i tegobe, jer je ona i tada prisutna.

Radujući se, mi se sjetimo iz čega nas je Gospodin izbavio, ma koliko od tada prošlo vremena. To je djelo koje neće proći. Možda si bio bolestan, pa te je Gospodin iscijelio, ali jednom ćeš ipak morati umrijeti, ali kada te je Isus spasio, spasio te je, ako ostaneš uz Njega, za vječnost.

U Otkrivenju 8:13 kaže:

"U viđenju čuh jednoga orla, što leti u najvišem dijelu neba, gdje jakim glasom viče: 'Jao, jao, jao stanovnicima zemlje od dalnjih glasova trube trojice anđela koji će trubiti'!"

Mi smo isto stanovnici zemlje, ali tada više nećemo biti na zemlji, već će nas Isus skloniti na sigurno mjesto.

To je naša radost i mi nemamo straha od toga. Na zemlji će biti strašno, ali nas to neće zadesiti.

7 "Vikao je jakim glasom: 'Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!"

U tom trenutku će oni, koji budu tada uzvjerivali, biti spašeni, jer će se i onda propovijedati Božja riječ. Već smo u 13. poglavljtu govorili o tome da će se spasenje plaćati životom i da će oni koji uzvjeruju i ne budu se poklonili Zvijeri i njezinoj ikoni, to plaćati svojim životom.

Kaže da je došao čas Božjeg Suda. Sudit će onima koji se nisu Njemu htjeli pokloniti.

Pročitajmo iz Izajie 21:9

"I gle, dolaze konjanici, jahači udvojeni. Oni mi viknuše, oni rekoše: 'Pade, pade Babilon! Svi kipovi njegovih bogova o zemlju se razbiše."

Pročitajmo 13:21-22

"Počivat će ondje zvijeri pustinjske, sove će im napuniti kuće, nojevi će ondje stanovati, jarci plesati. Hijene će zavijati iz njegovih palača, a čaglji iz raskošnih dvorova.... Vrijeme se njegovo bliži, dani se neće produžiti."

To će biti učinjeno s Babilonom, s ovim svjetom.

Pogledajmo i u Jeremiju, 51:6-8:

"Bježite iz Babilona, nek svak spasi život svoj, da ne izginete s njegova bezakonja, jer ovo je vrijeme Jahvine odmazde, svakom plaća po zasluzi! Babilon bijaše pehar zlatni u ruci Jahvinoj, pehar koji opisuje svijet cijeli. Vinom tim se puci opiše, i zato se puci obezumiše. Iznenada pade Babilon, razmrskan;

zakukajte nad njim! Potražite balzama rani njegovoj: možda će ozdraviti!"

8 "Drugi anđeo nastupi za njim vičući: 'Pade, pade veliki Babilon' koji 'vinom srdžbe i vinom svog bluda' napoji sve narode!"

Moramo jasno kazati da je to Rim. Jasno kazati, jer Biblija tako kaže: to je Rim.

Kaže: koji vinom svog bluda i vinom svoje srdžbe, napoji sve narode. Pao je! Odnosno, srušit će se jednog dana.

Kada bi ljudi htjeli uzvjerovati, bio bi sada već raj na zemlji. Da, kada bi uzvjerivali, ali morali bi s krivog prijeći na pravo i prihvatići temelj koji je Bog postavio, a ne čovjek.

Oni vjeruju da Gospodin Bog gradi crkvu na apostolu Petru. Crkva koja bi bila građena na čovjeku, propala bi, ali crkva Isusa Krista, crkva nanovo rođene djece Božje, neće propasti, kako je sam Isus rekao: "I vrata paklena je neće nadvladati!"

Isus je pobjednik nad đavlom i nad pakлом.

Kaže da je napojila svojim bludom sve narode. Vidite da su ljudi pijani, ne od vina, već od nauke.

Vino ima omamljujuću snagu, zato ta usporedba. S onim tko je pod utjecajem vina ne možeš ništa postići. On te jednostavno ne shvaća. Ti mu govorиш o Isusu, a on o svećima ili majci Božjoj i ne shvaća da Bog nema majke.

Marija je majka Isusova, a to moramo jasno i glasno reći, jer ljudi ne čitaju Svetu pismo ili ga odbacuju i čine po svom. Rade ono što se ne temelji i što je protivno Svetom pismu.

Sve će propasti, samo će ostati ono što je na čvrstom temelju, a temelj je Isus Krist.

Babilon se mora srušiti kao i svijet koji nema Isusa Krista, a ima mnogo takozvanih pomoćnika umjesto Njega.

Jedini Spasitelj je Isus!

Pismo kaže da ga je Bog odredio i On je postavio temelj – kamen dragocjeni, koji se ničim ne može usporediti, jer je jedinstven. Neka je slava našem Gospodu!

9 " Treći anđeo nastupi za njim vičući jakim glasom: 'Tko se god pokloni Zvijeri i njezinu kipu i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku,

10 'pit će vino' Božje srdžbe koje stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva'. Bit će mučen 'ognjem i sumporom' pred svetim anđelima i pred Janjetom."

Pit će čisto vino. To nije vino bluda.

Isus je popio gorku čašu za nas. Molio je Oca da ga, ako je moguće, mimoide ta čaša, ali je rekao da bude Očeva, a ne njegova volja.

Ovu čašu gnjeva Božjeg, suda Božjeg, ispit će oni koji nisu htjeli prihvatići Radosnu vijest Gospoda Isusa Krista i to upravo tako, kako Isus kaže.

Isus je rekao: "Tko u me vjeruje kao što Pismo kaže,"
(a ne onako kao što ljudi govore)

"iz njegovog će tijela poteći potoci žive vode."

Teče li iz tvog tijela potok žive vode, da možeš i druge napojiti? Naš se potok napaja s izvora ispod prijestolja.

Prorok Jeremija piše: 51:6: "Bježite iz Babilona!"

Kako je s tobom? Živiš li još uvijek u srcu Babilona?

Jesi li još uvijek napojen vinom njegove nauke? Bože, sačuvaj! Bježi iz toga! Moli Gospodina da izvadi iz svog srca sve ono pogrešno što su te prije učili i prihvati čistu Božju riječ. Ona je čista i kristalno jasna, i ona će ti dati svjedočanstvo da imaš život vječni.

Pitaj one u 'Babilonu', imaju li život vječni i reći će da ne znaju. U Pismu piše da postoji nebo i pakao, a ništa ne piše o čistilištu. Kada bi postojalo čistilište, mnoge grešnike bi plaćene mise i molitve dovele u nebo i ne bi bilo potrebe za obraćenjem i životom po Božjoj riječi, a to je očita laž. Dok smo živi, mi se odričemo grijeha i čistimo kroz Isusovu krv.

Bježi iz 'Babilona! Što čekaš? Rekao bih, kao što su rekli apostolu Pavlu: "Ustani i krsti se!"

Ako hoćeš pobjeći iz 'Babilona' i učiniti po Božjoj riječi, moraš donijeti odluku, prihvati Božju riječ i to potvrditi krštenjem.

Tako se izlazi iz 'Babilona'!

Slavimo Gospodina jer smo radosni i zahvalni za tu mogućnost, jer su za one koji ostanu u njemu, predviđene grozote kao što piše u Otkrivenju 18:2:

" 'Pade, pade veliki Babilon' i postade 'boravištem demona' i skloništem svih nečistih duhova, skloništem svih nečistih ptica, skloništem svih nečistih i odurnih životinja."

To će se ispuniti. Divno je kada čovjek zaroni u Božju riječ i ima već stvarna svjedočanstva da Gospodin Bog sve privodi kraju i da će se sve to ubrzo desiti.

11 "I dim se njihovih muka 'diže u vijke vjekova'; i nemaju mira 'ni dan ni noć' koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu te koji prima žig njezina imena!"

Hvala Bogu da možeš još danas pobjeći iz 'Babilona' i odlučiti gdje će tvoja duša provesti vječnost.

"Danas je dan spasenja", tako piše u Pismu. Ne budi danas tvrda srca, jer te Gospodin zove.

Ona duša koja se već krstila, a u njenom se srcu i jeziku, još uvijek nalazi laž, neka danas izađe iz 'Babilona'. Neka moli Gospodina da joj oprosti, da bude čista kao djevica, a ne kao ona koja se svuda povlači i kojoj su svi braća.

Tu ima udio ta 'stara zmija', đavao. On govori: "Nemojte suditi! Nemojte suditi i to su naša braća!" Nisu! Amen!

Naša su braća samo oni koji vrše volju Oca nebeskog. Ako tako ne živiš, nisi brat Gospoda Isusa Krista, a nisi ni naš brat. Moramo napraviti rez, da se vidi čistoća i odvojenost.

Treba izići iz 'Babilona' i svega onog što 'Babilon' uči. Sad dok smo živi molimo jedni za druge. Uhvatimo se za njegov skut i molimo za naše bližnje: oca, majku, ženu, muža, djecu, braću i.t.d. Ne vrijedi paliti svijeće na grobovima, jer oni nisu tamo. Svatko je tamo, za što se je za života odlučio i kome je služio.

Oni koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu, 'ni dan ni noć' neće imati mira.

Kada te muči neka bol, nemaš mira. Zamislimo samo kako nam je kada nas zaboli zub, a ovdje piše da će se to dogoditi onima na koje đavo stavi svoj pečat. Taj pečat će biti broj 666, a to je broj čovjeka. Taj broj nose na kapi oni koji sjede u 'Babilonu' na prijestolju. Gospodin pečati one koji Njemu pripadaju; pečati ih Svetim Duhom.

12 "Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa."

Temelj naše vjere mora biti Isus, a ne ljudi. Odbaci temelj koji će se srušiti i primi Isusa, temelj kroz koji ćeš se spasiti.

13 "Uto čuh glas s neba gdje mi govori: 'napiši: Od sada blago onima koji umiru u Gospodinu! Da, veli Duh, neka počinu od svojih napora, jer ih prate njihova djela!'"

To znači živjeti u vjeri u Gospodina Isusa Krista, kako Božja riječ kaže. Blago takvome - od sad pa na dalje. Kad smrt dođe, mi znamo kamo idemo i prate nas djela, učinjena u Gospodinu.

14 "Potom sam imao ovo viđenje: Bijel oblak i 'na oblaku' opazih nekoga 'slična Sinu Čovječjemu' kako sjedi sa zlatnom krunom na glavi i oštrim srpom u ruci.

15 Uto neki drugi anđeo iziđe iz hrama i povika jakim glasom onomu što je sjedio na oblaku: 'Pošalji svoj srp' i žanji, 'jer je došlo vrijeme da se žanje'; dozrela je žetva na zemlji."

Pogledajmo što piše u Knjizi o Joelu, 7:13:

"Hvatajte se srpa; ljetina je zrela. Ustanite, siđite; tjesak je pun, prelijevaju se kace, jer je velika zloča njihova."

U vrijeme berbe, grožđe se bere, a zatim se gazi u kacama, da bude mošta, a zatim vina.

Ovdje se govori u prispopodi o žetvi, jer je vrijeme blizu i Pismo kaže da vremena više neće biti.

Dozrela je žetva na zemlji.

16 " Tada onaj koji je sjedio na oblaku baci na zemlju svoj srp, i bi požnjevena zemlja."

Kad kaže: 'požnjevena zemlja', to znači da je požnjevena u cijelosti.

Matej 13:39-42:

"Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci su anđeli. Kao što se ljudi skuplja i baca u ognj, tako će biti kada Isus dođe uspostaviti svoje tisućogodišnje kraljevstvo na zemlji. Sin će Čovječji izaslati svoje anđele da pukuje iz njegova kraljevstva sve zavodnike i zlikovce te da ih bace u ognjenu peć, gdje će biti plač i škrugut zuba."

Je li istina da se Pismo s Pismom tumači?

Nije mi moguće zbog opširnosti navesti sve citate. No navodim barem one glavne.

17 "Uto neki drugi anđeo iziđe iz nebeskog hrama; i on je imao oštar srp.

18 Zatim neki drugi anđeo – nadglednik vatre na žrtveniku – dođe do žrtvenika i povika jakim glasom onomu koji je imao oštri srp: 'Pošalji svoj' oštri 'srp' i trgaj grozdove u zemaljskom vinogradu, jer mu je grožđe zrelo!'

19 Tad anđeo baci na zemlju svoj srp i obra zemaljski trs i sasu grožđe u veliki tjesak Božjeg gnjeva."

Ne kaže da obere Božji vinograd, već zemaljski i saspe u Božji tjesak. To je sve simbolički opisano da bismo mogli lakše razumjeti.

20 "Grožđe u tjesku bi zgnjećeno izvan grada i iz tjeska se razli krv konjima do uzda u širinu od tisuću i šest stotina stadija."

Navodi nam širinu te rijeke krvi koja je, prevedeno na naše mjere to je oko 300 km, a odigrat će se u Josafatovoj Dolini ili kao što Pismo kaže, u Dolini Kraljeva, od Dana pa do Bersabeje, što znači od istoka pa do zapada.

Tako je slikovito prikazano kako će biti uništeni svi na koje padne gnjev Božji.

Pročitajmo u Izajiji 63:3-6:

"U kaci sam gazio, od naroda nikog ne bijaše.

U gnjevu ih svom zgazih i zgnječih u svojoj jarosti. Krv mi njihova poprska haljine, iskaljah svu odjeću svoju.

Jer dan osvete bijaše mi u srcu, došla je godina mojeg otkupljenja.

Ogledah se, al ne bješe pomoćnika! Začudih se, al ne bješe potpore. Tada mi je moja mišica pomogla, i moja me srdžba poduprla.

U gnjevu svom satrijeh narode, u bijesu sve ih izgazih, i zemlju polih krvlju njihovom."

Tako vidite da nitko od naroda nije pomagao.

Nitko od nas neće izvršiti osvetu. Božja nas riječ uči da se ne osvećujemo, jer je Njegova osveta i On će vratiti, kada dođe dan Njegove osvete.

Sam Gospod Isus Krist će kazniti te narode, a nas će prije svega toga uzeti k sebi.

Neka je slavljeno Njegovo sveto ime!

OTKRIVENJE 15:1

"Potom spazih u nebu drugi znak,
velik i divan: Sedam anđela koji drže 'sedam zala',
posljednjih, jer se s njima dovršava srdžba Božja"

JANJETOVA POBJEDNIČKA PJESMA

Već u desetom poglavlju, u sedmom stihu je objavljena tajna Božja, da se sudovi neće odlagati, no nisu bili objavljeni detalji. Oni se sada vide u 15. i 16. poglavlju. Da bi se označio kraj tog strašnog suda, koji se naziva i 'velika nevolja', apostolu Ivanu je pokazan znak na nebu. Po tome vidimo da se bliži kraj nevoljama i da se ispunila srdžba Božja.

2 "Također spazih nešto kao stakleno more pomiješano s vatrom i pobjednike Zvijeri, njezina kipa i broja njezina imena, gdje stoje na staklenom moru s citrama Božjim.

3 'Oni pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega' i pjesmu Janjeta: 'Velika su i divna tvoja djela, Gospodaru', Bože, Svemogući! 'Pravedni su i ispravni' tvoji 'putovi', Kralju naroda!

4 Tko da te, Gospodaru, ne poštuje i tvoje ime ne slavi! Ti si, naime, jedini 'svet'; da, 'svi će narodi doći i pokloniti se pred tobom', jer si pokazao svoja pravedna djela."

Apostol Ivan je video one koji su bili pobijedili, jer su odbili pokoriti se Zvijeri i primiti njezin pečat.

Oni su pretrpjeli mučeničku smrt.

Sada su s citrama Božjim pjevali Mojsijevu i Jaganjčevu pjesmu, u kojoj slave i svjedoče o ispravnosti Njegovih sudova i svih Njegovih djela.

Stakleno more je mirno i ono kao da naviješta da se vode više neće uznemiriti. Svi će narodi doći i pokloniti se pred Njim, jer je On, Kralj svih naroda, pokazao svoja silna i pravedna djela. Mi danas vidimo da mnogi odbijaju prihvatići Isusa i riječ Božju. Oni se ne žele pokoriti riječi Božjoj, već žive po svojoj volji, ali na kraju, svako će se koljeno morati saviti pred Svemogućim Bogom.

5 "Zatim spazih gdje se otvorи hram, 'Šator svjedočanstva' u nebu.

6 Iz hrama iziđe sedam anđela, 'obučenih u' bijeli čisti 'lan' i opasanih po grudima zlatnim pasovima, noseći 'sedam zala'."

Ivan je vidio da se otvorio hram i kako izlaze sedam anđela spremnih i potpuno opremljenih da izvrše svoju dužnost. Oni će upravo odriješiti sedam posljednjih zala.

Oni su bili anđeli, ali jednako tako i svećenici. Tome u prilog govori što su bili odjeveni u čisti, bijeli lan i grudi opasane zlatnim pasovima. Zlato, kao što smo već u Starom Zavjetu vidjeli, je znak svetosti i pravednosti Božje.

Pojavili su se i kao svećenici, jer su došli da žrtvuju veliku žrtvu posvećenu svetosti i pravednosti Božjoj.

7 "Zatim jedno od četiri Bića dade sedmorici anđela sedam zlatnih čaša napunjениh gnjevom Boga koji živi u vijeke vjekova.

8 'A hram se napuni dimom od sjaja Božjeg' i njegove sile, 'i nitko nije mogao ući' u hram dok se ne dovrši 'sedam zala' sedmorice anđela."

Vidimo da jedno od četiri Bića pruža svakom od tih četiri anđela po jednu čašu punu konačne kazne koja će snaći sve Božje neprijatelje. Sve, a ne samo neke od njih!

Dim koji ispunjava hram dolazi od žrtve koju su prinijeli Božji svećenici. Time su naglašena dva Božja svojstva: Sila i Slava.

Sjetimo se kako je to bilo s Mojsijem (Izl. 40:34-35) i u Salomunovim danima (1.Kr. 8:10+11) "A kad su svećenici izašli iz Svetišta, oblak ispuni Dom Jahvin, i svećenici ne mogoše od oblaka nastaviti službe; slava Jahvina ispuni Dom Božji."

Gdje je prisutna Božja slava, čovjek ne može opstati. Čovjek ne može podnijeti to viđenje.

OTKRIVENJE 16:1

Potom čuh 'jak glas što dolazi iz hrama'
i govori sedmorici anđela:
'Idite i 'izlijte' sedam čaša Božjeg gnjeva na zemlju!'"

IZLIJEVANJE SEDAM ČAŠA

Poučno bi bilo da usporedimo ove događaje s onim napastima koje je Bog činio Egiptu preko Mojsija i Arona, Izl. 7:20+21:

"Mojsije i Aron učiniše kako im je Jahve naredio. Podiže Aron svoj štap i naočigled faraona i njegovih službenika mlatnu po vodi u Rijeci. Sva se voda u Rijeci prometnu u krv. Ribe u Rijeci pocrkaše; Rijeka se usmrdje, tako da Egipćani nisu mogli pitи vodu iz Rijeke."

2 "Prvi ode i izli svoju čašu na zemlju. 'Tada se pojavi' opasan i 'poguban čir na osobama' koje su imale žig zvijeri i koje su se klanjale njezinu kipu."

Sličnu situaciju imamo u Izl., 9:10+11: "Tako oni uzeše pepela iz peći i dođoše pred faraona. Onda Mojsije rasu pepeo prema nebu, i otekline s čirevima prekriše ljude i životinje. Ni čarobnjaci se nisu mogli pojaviti pred Mojsijem, jer su čarobnjaci kao i ostali Egipćani, bili prekriveni čirevima."

Ovaj put, Jahve izljeva svoju srdžbu na one koji su se klanjali Zvijeri i njezinu kipu. Ti čirevi pokazuju izvana pokvarenost njihove moralne i duhovne unutrašnjosti. Inače tu nema druge simbolike osim doslovne usporedbe sa starim Egiptom.

3 "A drugi izli svoju čašu na more. 'Tada ono postade' kao 'krv' mrtvaca, te uginu svako biće u moru."

Kod druge trube u Otkrivenju 8:8, bila je uključena samo trećina mora, no ovdje je slika cijelog mora.

Voda koja je uvjet svakog života, ovdje je poslanik smrti.

Tako je bilo i u Izl., 7:17: "Ovako Jahve poručuje: Ovim ćeš spoznati da sam ja Jahve. Gledaj! Štapom koji imam u ruci mlatnut ću po vodi u Rijeci i pretvorit će se u krv."

Oni koji hoće više saznati što se je nekoć dogodilo u Egiptu, mogu pročitati što o tome piše u Knjizi Izlaska, 7:20 do 12:30.

4 "A treći izli svoju čašu u 'rijeke' i izvore voda, 'i oni postadoše krv'.

5 Uto čuh gdje govori andeo, nadglednik voda: 'Pravedan si, o koji jesi i koji bijaše, o Sveče, što si ih udario tim kaznama,

6 budući da su prolili krv svetih i proroka. Sad im daješ 'da piju krv'; to su zaslužili!"

Svi izvori voda postali su krv. To je užasan prizor! Sada nadglednik voda, kao da hoće opravdati tu kaznu, kaže da su je ljudi zaslužili i to im je samo pravedna kazna za zla djela njihova. Za sve nepravde, razbojstva i nevjeru, sada ih stiže kazna. Oni su proljevali krv, a sada i sami moraju pitи krv umjesto vode. Interesantno je da u Otkrivenju tako mnogo stvari ima svog andela, kao ovdje, andeo voda. Svaka posljedica (kazna) plaća se onim što je bio uzrok. Onako kako su činili tako im se vraća. Oni su stvarno izazvali Božju srdžbu.

7 "I čuh gdje žrtvenik govori: 'Da, 'Gospodaru, Bože, Svemogući, istiniti su' i 'pravedni tvoji sudovi'!"

8 A četvrti izli svoju čašu na sunce, kojemu bi dano da pali ljude vatrom.

9 A ljudi su goreći u velikoj žegi, psovali ime Boga koji ima vlast nad ovim zlima, i nisu se obratili da mu priznaju slavu."

Žrtvenik vjerojatno simbolizira pravednost srdžbe Božje, a može se i usporediti s oltarom za žrtve paljenice iz Otkr. 6:9: "Kad Janje otvorí peti pečat, opazih pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su držali." U 8:12, sunce je potamnjelo zajedno s mjesecom i zvijezdama, ali samo jedna trećina. Sada je čaša izlivena na sunce, no na sasvim drugi način. Umjesto da sunce potamni, njegove su zrake postale žarke, kako bi vrućinom opalile ljude.

Sunce koje je bilo Božji blagoslov za ljude, sada je postalo sredstvom izljeva Njegove srdžbe. Ljudi se ipak nisu pokajali, već su još više hulili na Boga. Vidimo da one koje ljubav Božja nije mogla privući, neće privući ni Njegova srdžba.

10 "A peti izli svoju čašu na prijestolje Zvijeri. Tada njezinim kraljevstvom 'zavlada tama'. Ljudi su od muke grizli jezike i psovali ime 'nebeskoga Boga'

11 zbog svojih muka i svojih čireva, i nisu se odvratili od svojih djela.

Sada je peti kazneni sud izliven na sjedište Zvijeri. To je sjedište antikršćanske vlade, i odnosi se na Rim.

Time će biti pogodjeni i svi ljudi, a njihove patnje će biti sve veće. Ipak će oni huliti na Boga, pa si i ne trebamo postaviti pitanje, hoće li u paklu biti pokajanja.

12 "A šesti izli svoju čašu na veliku rijeku Eufrat. Tada 'presahnu' njezina 'voda' da bude omogućen prolaz kraljevima 's Istoka'.

13 Uto opazih gdje iz usta Zmaja, iz usta Zvijeri i iz usta lažnog Proroka izlaze tri nečista duha kao 'žabe'.

14 To su uistinu proročki duhovi koji proizvode znakove i koji odlaze kraljevima cijelog svijeta da ih skupe za rat velikog Dana Boga, Svemogućega."

Apostol Ivan je vidio kako je Eufrat presušio i tako je bio omogućen prelaz kraljevima svijeta, za borbu protiv Boga Svemogućega. Vidio je tri duha u obliku žabe, koji su izišli iz usta zmaja, Zvijeri i lažnog proroka, sotoninog lažnog trojstva. To su demonski duhovi koji zavode svjetske vladare.

15 "Pazite! Dolazim kao lopov. Blago onomu koji bdije i čuva svoje haljine da ne bi išao go i da se ne bi vidjela njegova sramota!"

16 Skupiše ih na mjesto koje se hebrejski zove Harmagedon."

Isus opominje, da dolazi kao lopov, što će reći, iznenada.

U 1. Solunjanima, 5:1-2, apostol Pavao piše Solunskoj crkvi, da znaju da će dan Gospodnji doći kao lopov u noći i to onda kada budu najsigurniji, onda će se svaliti nevolja na ljude.

Već u 5:4, kaže: "Ali vi, braćo, niste u tami da bi vas onaj dan mogao iznenaditi kao lopov.", a u 5. stihu: "Vi ste svi sinovi svjetla i sinovi dana."

Gospodin ima poseban blagoslov za svete, za one koji iščekuju Njegov dolazak i koji se čuvaju idolopokloničkog bogoštovlja. Oni ga čekaju i za njih On neće doći kao lopov.

Svjetske će se vojske okupiti na mjestu koje se hebrejski zove Harmagedon.

17 "A sedmi izli svoju čašu u zrak. Tada 'iz hrama', od prijestolja, dođe jak 'glas' koji poviše: 'Svršeno' je!

18 Uto udare 'munje, grmljavine, gromovi' i velik potres zemlje, 'kakav nikad ne bi' od kada se ljudi pojaviše 'na zemlji' – tako velik bijaše taj potres, tako snažan!"

Sada je već i sedma čaša izlivena, ali obratimo pažnju da je izlivena u zrak. To je prebivalište sotone, koji vlada u zračnom prostoru, u koji je zbačen s neba zbog svoje pobune, a sa sobom je povukao još i druge anđele, koji su se pridružili pobuni. Sada više nisu anđeli svjetla, već tame ili crni anđeli na koje je sedmi anđeo izlio svoju čašu.

Glas koji viče: "Svršeno je!" najavljuje da je, što se tiče vremena Tjeskobe, Božji gnjev završen. Sama priroda je grčevito reagirala: munjama, gromovima i užasnim potresom. Na zemlji je bilo mnogo potresa i to onih s katastrofalnim posljedicama. Užasno je gledati kada se zemlja raspukne i ruši sve što je na njoj, ali za ovaj potres kaže, da takvog nije bilo i nikada neće biti. Kakav užas prijeti ljudima!

Kada sve to znamo, zar nije razumljivo da učinimo sve, kako nas ne bi dohvatile takva srdžba Božja.

Vrijeme milosti još uvijek traje i još uvijek je moguće doći Isusu, pokajati se za svoje grijehe i odlučiti slušati i slijediti riječ Božju; dobiti oproštenje i spasenje. Još uvijek je moguće iskrenim pokajanjem osobno izbjegići tu propast. Zar sve što smo saznali o velikoj nevolji nije dovoljno da nas strah Božji obuzme i da zamolimo spasenje?

Oni koji slijede Gospodina Isusa Krista ne boje se, jer znaju da će izbjegći svu tu nevolju, prije koje će nas Gospodin Isus Krist skloniti na sigurno mjesto.

Oni koji sveto žive i slijede riječ Božju, oni koji su upoznali Njegovu ljubav, slijede ga iz ljubavi, a straše se samo da ne sagriješe i da tako budu odvojeni od Njega.

19 Veliki grad prasnu u tri komada i srušiše se poganski gradovi. Bog se sjeti velikog Babilona da mu dadne 'čašu vina svoga uskipjelog' gnjeva."

Sada je došao red na veliki grad Babilon i on se rasprsnuo u tri komada. Bog nije zaboravio njegovo idolopoklonstvo, njegovu oholost i religiju, koja je zavodila mnoge narode, ali su skupa s Babilonom sravnjeni sa zemljom i mnogi poganski gradovi i metropole naroda. Srušeni su poganski hramovi, to jest crkve koje su bile sve samo ne Božje i koje su služile mamonu, a ne Bogu. Crkve pune rukom rađenih idola i poganskih običaja.

20 "Svi otoci iščeznuše a gora nestade."

Svjedoci smo, ne tako davne prošlosti, kada je strašan Cunami, kao posljedica jakog potresa, poharao i potopio mnoge otoke i obalne gradove uz Indijski ocean. Šri Lanka, Južna Indija, Indonezija i još neke zemlje, brojale su i više od dvije stotine tisuća mrtvih, a to je bio samo potres koji je zahvatio jedan dio zemlje, a ne opći, užasni i nemjerljive snage. Ne možemo si predstaviti silinu potresa u kojem gore nestaju. Znamo da će se to dogoditi, ali naš um ne može shvatiti razmjere te katastrofe.

21 "Golema tuča" – teška kao talenat! – spusti se s neba na ljudi. A ljudi su psovali Boga zbog zla od tuče, jer je bilo 'izvanredno veliko'."

Tuča velika i teška kao talenat! Talenat je mjera koja se koristila u doba apostola Ivana, a pretvoreno u današnju mjeru, iznosio bi oko 34,2 kilograma. Neki prijevodi kažu 45, a neki čak 50 kilograma. No bilo kako god bilo, 34 kilograma teški komad leda bio bi velika opasnost za onoga na koga padne, a sigurno uništava sve, na što padne s te visine.

Što su nevolje bile veće, ljudi su postajali sve gori. Kleli su i proklnjali Boga koji to sve dopušta, a nisu ni pomislili da se to sve zbiva upravo zbog njihove zloće, grijeha i nevjere.

Kada pomislim, da kada bih ja bio u tom vremenu i sudionik tih strahota, zar ne bi bilo shvatljivo da zavapim Bogu i zatražim milost i oproštenje.

Bilo bi to u to vrijeme sigurno već prekasno, no svaki razboriti čovjek bi barem pokušao izmoliti milost i prestanak tih kazni. Pokušao bi pokajanjem ublažiti gnjev Božji, ali ne!

Kao da je ljudima koprena zastrrla um i oni ne mogu izići iz te zablude. U narodu se kaže da se utopljenik hvata za slamku, ne bi li se spasio, ali ovaj naraštaj ostaje tvrda srca i proklinje Boga. Neka nama Gospodin pomogne da ostanemo na uskom Putu i vjerno slijedimo i živimo riječ Božju, pa se nećemo bojati Božje srdžbe koja neminovno dolazi na ovu zemlju.

OTKRIVENJE 17:1+2

" Potom jedan od sedam anđela
koji su držali sedam čaša dođe k meni i reče mi:
"Dođi da ti pokažem sud nad velikom Bludnicom koja sjedi 'na
mnogim vodama', s kojom 'su blud provodili kraljevi
zemlje' i koja je napojila stanovnike zemlje
vinom svoga bluda!"

ANĐEO IZLAZI IZ HRAMA

Pismo kaže da je jedan od sedam anđela koji su držali sedam čaša, pozvao apostola Ivana, da mu pokaže sud nad velikom Bludnicom. U 15. i u 16. poglavljju su se izlijevale čaše Božjeg gnjeva. Sada je došla na red Bludnica i to velika Bludnica.

Tko je to, velika Bludnica?

Ona će biti suđena, jer je blud veliki grijeh.

Znači da je bludila, jer se nije držala pravog Boga. Nije vjerovala niti mu je dala čast i slavu. Bludnica, a može se reći: žena i dalje crkva. Bludnica-žena- crkva.

To je svjetovna crkva na ovome svijetu, koja ne služi Bogu, već svojim prijevarnim bludom, odnosno naukom, čini taj strašni grijeh. Njime je opojila sve narode.

Pogledajmo malo oko sebe. Nitko nije imao tako veliki utjecaj kao ona. Nitko se nije tako proširio kao ona, i to sve pod krinkom da djeluje u ime Isusa Krista, ali ga se djelima odrekla i ne služi mu.

Kaže da ona sjedi na mnogim vodama. Kada kaže vodama, to označava mnoge narode nad kojima ona vlada, odnosno s njima upravlja. Po cijelom svijetu ima veliki broj svojih pristaša.

Pismo kaže da su s njom blud provodili kraljevi zemlje.

Najprije je uspostavila vezu s najmoćnjima. Njih je uputila i kroz njih je proširila svoju nauku.

Opojila ih je vinom svoga bluda, odnosno grijeha.

Tako ih je pridobila za sebe.

Kada se pridobije one na vrhu, a ovdje kaže, kraljeve, onda sve dalje ide po zapovijedi kraljeva i oni na nižem položaju se priključe po zapovijedi kraljeva.

Ona je to učinila i uspjela je.

Sjećamo se iz prošlosti, jednog velikog dostojanstvenika, koji je išao od zemlje do zemlje i tamo osvajajući ljude poljubio tlo zemlje (države) u koju je došao. To je imalo svoje značenje u smislu da će i ta zemlja doći pod njegovo pokroviteljstvo.

To nam govori Božja riječ, a to je strašno.

Ta Bludnica, ta svjetska crkva će biti suđena. Simbolički je ona predstavljena kao žena.

Crkva Isusa Krista je također Žena, ali Pismo kaže da je ona Nevjesta koja je sveta i čista.

Ova Bludnica nikada neće doći na nebo. Njezino je mjesto na zemlji i tu će biti kažnjena i tu će biti suočena sa svim posljedicama svog bluda, na temelju Božje volje. To nije ljudska volja i nije ljudska osveta. To je Božja volja.

Mi bismo voljeli da nije Bludnica; da je prava žena i crkva Isusa Krista koja služi Bogu.

Ma kako mi to nazvali, ali to ima svoj redoslijed: Bludnica-Žena-Rim. Tako kaže Sveti pismo.

Neke osobe se busaju u prsa brojem njenih članova, u koje se i oni ubrajaju. To za njih nešto znači, ali za prave kršćane, vjernike koji služe Gospodinu, koji ne samo da pjevaju:

"Slavimo Te!", već i služe Bogu, to ništa ne znači.

Isus je rekao: "Malo stado." I naše je malo, a i uopće, svi zajedno, opet smo Malo stado, ali se ne bojimo, jer Isus kaže da je za nas određeno Kraljevstvo nebesko.

Nama će ga dati! To nas ohrabruje!

Ne kaže da će Bludnici dati, već da će dati Malom stadu, a mi smo dužni ispoštovati Božju riječ i ići za Gospodom Isusom Kristom. Piše da su kraljevi zemlje s njom provodili blud. Rekao bih da su joj oni omogućili da se proširi.

Oni su s njom nesvesno ušli u zajedništvo i nisu znali da će jednog dana, ona sa svima zavladati. To vrijeme dolazi, ali će to biti kratko vrijeme

3 "I prenese me – u duhu – u pustinju, i tu opazih Ženu koja sjedi na skrletnoj Zvijeri, prekrivenu bogopogrđnim naslovima; imala je sedam glava i 'deset rogova'."

Što je to pustinja? Mi znamo da je pustinja Žena koja je trebala roditi Sina (Gospoda Isusa), bila zaštićena u pustinji. Tamo je bila tako dugo, dok nije minula opasnost da ga sotona uništi.

Pustinja ovdje označava taj svekoliki svijet, takav kakav jest, zajedno sa svim svojim grijesima.

Taj svijet je pred Bogom strašna pustinja u kojoj se ne živi od vjere, već se umire bez vjere.

U Psalmu 130:3, piše: "Ako se, Jahve, grijeha budeš spominjao, Gospodine, tko će opstati?"

To se najčešće čita na pogrebima, ali sada trebamo kazati da će propasti oni koji ostanu u bezakonju!

Sada trebaš moliti i dobiti oproštenje od Gospodina, a kada umreš, znadeš kome ideš.

Jedna duša je rekla: "Ako živim, Gospodinu živim, ako umrem, idem Gospodinu. Znam kuda idem i kome idem!"

Slava Gospodinu za tako čvrstu i postojanu vjeru.

Apostol Pavao je rekao da bi više volio otići, ali da je zbog nas, onih onda i nas sada, potrebno da ostane. Možda i danas netko ostaje zbog potrebe da učvrsti narod Božji, ali Bog daje, a možda i produžava nečiji život.

I vjerniku se događaju nekada stvari kroz koje mora proći. Nekada mislimo da je sada sve gotovo, ali nije, jer On nije rekao da je gotovo.

Kada On kaže da je kraj, onda je kraj. Slava Gospodinu!

Dakle ta žena obučena u skrlet, bila je pokrivena bogopogrdnim naslovima. To su sve upute i krivi nauk koji nije sukladan sa Svetim pismom. To je vino bluda.

To je svetogrđe i bogohuljenje.

Mi ne možemo odstupati od Pisma ni lijevo ni desno, već ga se moramo pridržavati.

Nekada ljudi kažu: 'Drži se kao pijan plota!' Mi se trebamo držati Pisma jače od toga.

Za Isusa se trebamo držati, a kada se za Isusa držimo, držimo se Njegove riječi, i ne možemo od nje odstupati.

4 "Žena je bila obučena u grimiz i skrlet i nakićena zlatom i dragim kamenjem s biserima. U ruci je držala 'zlatnu čašu' punu odurnosti i nečistoće svog bluda!."

Ljudi u toj religiji, kite se zlatom, srebrom i dragim kamenjem. Imaju na sebi zlato i oko sebe zlato. Okružili su se bogatstvom i raskoši, ali će to Gospodin, jednog dana srušiti.

Apostol Petar i Pavao, a ni ostali apostoli nisu imali zlata, već su rekli da nemaju srebra ni zlata, ali da daju ono što imaju. Rekli su kljastom: "U ime Isusa Krista, ustani i hodaj!"

To i nama danas treba. To treba crkvi Isusa Krista!

Danomice slušamo svjedočanstva što Gospod čini u raznim gradovima.

Isus nije bio ničim okičen. Jedino je imao haljinu od jedne niti otkanu od vrha do dna. To je Njega predstavljalo kao učitelja. Apostol Pavao nas upućuje, da budemo zadovoljni, kada imamo hranu i odijelo.

Za njega je bila najveća vrijednost da služi i slijedi Gospodina. Kaže da je imala u ruci zlatnu čašu punu odurnosti i nečistoće. Kada smo vidjeli u današnje vrijeme, što se sve radi i kakvim se vinom pojti i nama se zgodilo.

Piju iz zlatnih čaša. Nigdje niste vidjeli da imaju staklene ili od priproste kovine.

Kristova crkva pije iz malih čašica i većinom iz plastičnih, ali pijemo kako nam je naredila Božja riječ. Primamo kruh i vino. Ne samo kruh, već i vino, jer je Isus rekao da to činimo na uspomenu Njegove smrti i ponovnog dolaska.

Sve su okrenuli i babilonsku religiju su kristijanizirali. Znamo da se to jednog dana mora srušiti, jer Božja riječ tako kaže.

5 "Na njezinu čelu je bilo napisano ime – tajna: "Veliki Babilon", majka bludnica i odurnosti zemaljskih."

Tajna. Više puta sam čuo: To je otajstvo – to je tajna.

Kakva tajna? Bog je svojim slugama otkrio sve ono što trebaju znati. To treba i svaki kršćanin znati, da ga nitko ne vara, već da zna, brani i živi istinu, jer ga je ta istina izbavila.

Kada bi to ostalo tajna, onda bismo hodali kao slijepci, ne znajući u što da vjerujemo, kamo idemo i tko nas vodi.

Isus je rekao da će, ako slijepac slijepca vodi, oboje u jamu pasti. Sve to možemo vidjeti kroz svetu Božju riječ, a mi smo i svjedoci toga.

Mi to vidimo, a vidimo i život onih koji tvrde da vjeruju. Oni kažu da pripadaju crkvi; da imaju svoju vjeru, a njihov život to ne svjedoči. Vjera i život idu zajedno.

Kada znaš istinu i imaš ispravnu vjeru, onda su to dobra djela i za tebe to nije tajna, jer nam je Bog otkrio što će biti, a tajna je za svijet koji ne vjeruje.

Za prave kršćane nema tajne, jer znaju što jedu i što piju. Oni piju iz čistog izvora, koji je Božja riječ, na slavu našeg Gospoda!

6 "Potom vidjeh tu Ženu pijanu od krvi svetih i od krvi Isusovih svjedoka. I začudih se velikim čudom kad je vidjeh."

Ta Žena je pijana od krvi svetih i Isusovih svjedoka. Ta Žena je u povijesti potukla 63 milijuna kršćana koji su služili Bogu. To je povijesna činjenica. Svatko tko slijedi tu ženu, snosi izvjesnu krivicu, jer ju podupire.

Pismo kaže: "Izađite, narode moj, između njih!"

Izađite, znači: ne budite više s njima i među njima, da vam ne naude.

7 "Ali anđeo mi reče: 'Zašto se čudiš? Ja ču ti objasniti tajnu ove Žene i Zvijeri koja je nosi, Zvijeri sa sedam glava i deset rogovaca.

8 Zvijer 'Bijaše- i-nije', koju si video, 'izići' će ponovo 'iz Bezdana' da ode u propast. I čudit će se stanovnici zemlje kojima ime ne 'stoji upisano' od postanka svijeta 'u knjizi života', kad vide Zvijer da 'bijaše i nije' i opet će se pojaviti."

Ta Zvijer je sotona, a Bezdan je mjesto zlih duhova. Pismo kaže da oni vladaju ispod neba i bore se protiv naroda Božjeg.

Apostol kaže u Poslanici Korinćanima da mi znamo sotonine misli i da pazimo da nas ne prevari.

Nas koji vjerujemo i slijedimo Gospodina Isusa Krista, kada se držimo Njegove riječi, nikada neće moći prevariti.

Duh Sveti će nam otkriti što je potrebno da znamo i nije nam tajna budućnost ove Žene.

Ta Zvijer će praviti čuda. Taj duh prevare će činiti čuda i preko ljudi, a i sam će se utjeloviti.

Ljudi koji ne poznaju Božju riječ, mislit će da to Bog čini. Divit će se i čuditi misleći da je to Božje djelo. Slijedit će ga oni, čija imena nisu zapisana u Knjizi života, prije postanka svijeta. Možemo reći da nas je Gospod zapisao i prije no što smo se obratili. To nismo znali, dok nismo čitali Božju riječ, a mi vjerujemo sve što u Bibliji piše.

Živimo ono što je pozitivno, a klonimo se onog što Biblija kaže da je zlo i negativno.

Kada su se ona sedamdesetorka vratila i rekla da im se i đavoli pokoravaju, Isus im je rekao da se ne vesele tome, nego da se vesele tome, što su njihova imena zapisana u Knjizi života.

Đavao se mora pokoravati snazi i autoritetu Isusovom, ali je i nama dao autoritet, da ga i mi, u ime Isusovo, možemo izgoniti iz svih onih koji žele oslobođenje i traže pomoć.

Tamo gdje je Isus, za đavla nema mjesta.

9 "Ovdje treba prodornosti, ti koji imaš mudrost! Sedam je glava sedam gora na kojima Žena sjedi.

10 To je i sedam kraljeva, od kojih su petorica pala, jedan živi, a posljednji još nije došao. Kada dođe, treba da ostane samo kratko vrijeme."

Imamo li mi mudrost? Početak mudrosti je strah Božji, što znači da se čuvamo od grijeha. Taj strah je nama koristan i ugodan. On nas čuva. On je kao neki obrambeni zid, koji nas čuva da nas grijeh ne može zavesti.

Znamo da je plaća za grijeh smrt, a da je dar Božji, Život vječni. Kada to znamo, a Duh Sveti nam to u našem umu obnavlja, a i Pismo kaže da imamo Kristov um, tada se držimo podalje od grijeha.

Božja nas riječ uči, da oni koji su Kristovi i nanovo rođeni, ne čine grijeha.

Piše da Žena sjedi na sedam gora, a znamo da je Rim sagrađen na sedam brežuljaka.

Mi smo u doba kada vremena više nema. Pismo kaže da vremena više neće biti.

Mi živimo u doba kada sve ide svome kraju. Pogledajmo samo svoj život, način i koliko toga trebamo učiniti i obaviti; i to ono što čovjek 'mora'.

Nitko nema vremena! Ipak, od tog vremena koje nam je Bog dao, mi smo dužni posvetiti dio za Njegovo djelo.

Ima stvari koje nisu neophodne za naš život i možemo ih potisnuti u stranu i to vrijeme iskoristiti za Božje djelo.

Ono bi trebalo imati prednost u našem životu.

Mi govorimo kako ljubimo Gospoda. Ljubimo ga, a za Njega nemamo vremena!

Kada nekoga ljubimo, onda želimo i biti s njime.

Kad Isusa ljubimo, želimo biti s Njim, s braćom i sestrama, jer vjerujemo da je onda Isus s nama.

Slava neka je našem Gospodu!

11 "Što se tiče Zvijeri 'Bijaše i-nije', ona je osmi, ali je i jedan od sedmorice; ona ide u propast."

Ta Zvijer, Žena - religija, je Zvijer koja bi trebala zavladati, ali ona ide... Mi mislimo nekada da stojimo, ali sve ide. Svaki dan ide... Naš život također prolazi i mi se bližimo kraju.

Ovdje piše da ide u propast. Ne kaže da ide u život, već da ide u propast. Hvala Gospodu, što mi znamo istinu i što znamo kamo idemo i gdje će biti kraj našeg putovanja.

Susret s Isusom bit će postignuti cilj našeg putovanja.

12 "Deset rogova' koje si vidio, to 'je deset kraljeva' koji još nisu vladali, ali će primiti kraljevsku vlast, samo za jedan sat, skupa sa Zvijeri."

Ta Zvijer je u ovom slučaju Žena. Već smo u ranijim poglavljima govorili o Uniji koja se stvara. Ranije je bilo deset, a sada već ima 25 članica, no svi ostali pokoravat će se vlasti onih deset. Oni će vladati sa Zvijeri i to kratko vrijeme. Kad

kaže samo jedan sat, mogli bismo reći da samo što su se dogovorili i pomislili da imaju vlast, već su je izgubili.

Kratko će biti vrijeme njihove vladavine na ovoj zemlji.

Čuo sam u vijestima da se ima namjeru postaviti čip u putovnica. Tako će biti uspostavljena potpuna kontrola nad kretanjem pojedinaca, a bit će ugrađen i na još mnogo mjesta i nitko se neće moći sakriti.

13 "Ovi su svi složni da predadnu Zvijeri i svoju silu i svoju vlast.

14 Ovi će ratovati protiv Janjeta, ali će ih Janje zajedno sa svojim pozvanima, izabranima i vjernima pobijediti, jer je ono 'Gospodar gospodara' i 'Kralj kraljeva'."

Kakvo će to oružje biti? Zaciјelo će biti duhovno, kako i od Boga. Mi ćemo biti u toj pobjedi. Jesmo li mi izabrani i vjerni? Kada kaže izabrani, to je divno, no kada kaže vjerni, tu se moramo zapitati, jesmo li mi vjerni?

Nekada me netko pita za neku osobu, je li vjerna. Kažem da, ali Bog zna je li vjerna. Kada su jednog starog brata pitali za nekog je li vjeran, on je rekao: "Ide u crkvu".

Ići u crkvu još ne znači biti vjeran, jer mnogi idu u crkvu, a nisu vjerni Gospodu.

Kada se pokoravamo Božjoj riječi i izvršavamo je, pokoravamo se Janjetu i Njemu slavu dajemo.

Mi ćemo s Njime pobijediti, jer je On Gospodar gospodara i Zvijer ne može pobijediti. Ona već zna da ima malo vremena i zato je sada najopasnija. Ona je opasna, hulit će na Boga i kako smo čitali, ljudi će psovati Boga zbog zla i tuče.

Ljudi se neće pokoriti, no mi smo se pokorili Kralju kraljeva, Gospodaru gospodara i s Njim ćemo pobijediti. Aleluja!

Kada se udubiš u Božju riječ, kada vidiš kraj tog svijeta, raduješ se i ništa, ma što se događalo, ne može te odvojiti od Njega. Apostol Pavao kaže u Poslanici Rimljanim, da nas ni sile, puci i mnoštva, narodi i jezici, sadašnje, ni buduće, ni

vlasti, ni poglavarstva, ni život ni smrt, ne mogu odvojiti od Krista, i to raspetoga. Aleluja!

15 "Vode' što si ih vidio – proslijedi mi anđeo – gdje sjedi Bludnica, to su puci i mnoštva, narodi i jezici.

16 Ali će Zvijer skupa s deset rogova koje si vidio zamrziti Bludnicu, opustošiti je i svući do gola, meso joj pojesti, a nju spaliti vatrom,

17 jer im je Bog nadahnuo srce da ostvare njegovu zamisao, da svi budu složni i predadnu svoju kraljevsku vlast Zvijeri dok se ne ispune Božje riječi.

18 A Žena koju si video jest Veliki grad koji kraljuje nad kraljevima zemlje."

Zvijer s deset rogova opustošit će Bludnicu, jer će je zamrziti. Najprije su surađivali i bili jedno, a potom će je zamrziti jer će se okrenuti protiv nje, opustošit će je, meso joj pojesti i spaliti vatrom i tako će izvršiti Božju volju.

Propast će doći na nju prije no što dođe slavni dan Gospodnjii, kao što Pismo kaže.

Čudno je to, kako su bili složni u borbi protiv Janjeta, a sada se okrenuli protiv nje i opustošili je.

Vidimo da će Zvijer zavladati i sotona će vladati dok se ne ispune Božje riječi.

Ovdje nije riječ o ženi, već je to Veliki grad – Rim. Sve će se srušiti jednog dana, jer je to kako Pismo kaže: Bludnica.

Da to Pismo ne kaže, ni ja ne bih rekao, ali kada to Pismo kaže, a mi vidimo i poznamo Božju riječ, onda ona nije tajna za nas. Ona nam je otkrivena i mi smo sigurni da čvrsto stojimo na njenom temelju.

Moram, kao već mnogo puta ranije, ponoviti da će Crkva Isusa Krista biti već uznesena na sigurno mjesto.

Isus će doći po nas! Mi to vjerujemo. Ljudima je takva vjera neshvatljiva. Mnogi se slažu da treba u nešto vjerovati, ali teško ili uopće ne vjeruju da je spasenje moguće jedino vjerom u

Isusa Krista, jer je jedino po Njemu moguće doći do Oca nebeskog.

Mnogi vjeruju da je tjelesnom smrću svaki život okončan, ali to nije istina. Mi imamo dušu koja će vječno živjeti.

Tijelo se mora vratiti u zemlju iz koje je poteklo, ali duša će vječno živjeti.

Kada Isus dode po nas, mi ćemo se preobraziti i svući ovo tijelo, jer krv i tijelo ne mogu naslijediti kraljevstvo Božje, i preobući ćemo se u jedno duhovno tijelo u kojem ćemo uzići u susret našem Gospodinu.

Mi se radujemo i možemo klicati Gospodinu i slaviti ga, jer će On doći po nas. Neka mu je slava za sve što čini za nas!

OTKRIVENJE 18:1

"Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja."

SUD NAD RIMOM

Gospodin Isus nas preko Ivana, svog najmlađeg apostola, koji je bio u zatočeništvu na otoku Patmosu, obavještava o kaznama koje će zadesiti zemlju, odnosno njene stanovnike.

Potrebitno je da se uklone sve nepravde i grijeh, kako bi Gospodin Isus Krist došao na zemlju i tu vladao u tisućugodišnjem kraljevstvu.

U Njegovoј prisutnosti ne može opstati nepravda ni grijeh, jer je On sveti Bog. On je Bog koji ne trpi grijeh, ali ljubi grešnika. Grijeh je rastavio Boga od čovjeka.

U početku su Adam i Eva imali u raju divnu zajednicu s Bogom, ali je zmija tako dugo zavodila i nagovarala, dok nije zadobila Evu, a potom i Adama.

Po njima su svi sagriješili i izgubili slavu Božju, ali će se moći opravdati vjerom u Isusa Krista, Sina Božjeg.

Da bismo izbjegli kazne koje su u Otkrivenju napisane, moramo prihvati vjeru i oproštenje kroz Isusa Krista.

Zato je Bog poslao svog Sina na zemlju, da svatko tko uzvjeruje ne pogine, već da vjerujući ima Život vječni.

Bog hoće da znamo da ga imamo, da smo sigurni da ćemo živjeti i konačno u vječnosti naslijediti.

Isus je rekao da nam valja kroz mnoge nevolje proći da bismo došli u Kraljevstvo Božje. To nisu ove nevolje opisane od 4. do 19. poglavља, već one kroz koje prolazimo u našem kršćanskom životu.

Narodna uzrečica je da 'Svaka hiža ima križ, a neka i cijelu kapelicu.'

Isus je u početku rekao da se, tko hoće ići za Njim, odrekne sebe i uzme svoj križ (svoj, ne tuđi) i neka ga slijedi.

Znamo da moramo proći kroz mnoge nevolje, no u tim nevoljama, On kaže u 28. poglavljju Matejevog Evanđelja:

"Ne bojte se, ja ću biti s vama!"

Kakva je to utjeha i snaga riječi! Možemo biti sretni što nismo sami, nego je On s nama. To osjećamo u svakodnevnom životu. Mnogi su doživjeli da su za vlas izbjegli smrti, jer je On bio s njima.

U prvom stihu kaže da se cijela zemlja rasvijetlila od sjaja tog anđela. Gospodin Isus Krist, dao je tu snagu i sjaj anđelu.

2 "On povika jakim glasom: "Pade, pade veliki Babilon" i postade 'boravištem demona' i skloništem svih nečistih duhova, skloništem svih nečistih ptica, skloništem svih nečistih i odurnih životinja,"

Iznad ovog poglavljia, u Bibliji "Kršćanske sadašnjosti" stoji naslov: Sud nad Rimom.

Ovdje se misli na Rim kao Babilon i svjetska crkva koja ne služi Bogu i naziva se Žena – Bludnica. Bludnica koja zavodi sve narode i koja je svojim vinom bluda opojila sve narode.

Dakle: Babilon – Bludnica – Rim.

Jednog dana će se sve to srušiti i mi već vidimo kako velikom brzinom idemo tome ususret.

Svakog dana idemo 24 sata ususret smrti ili dolasku Isusa Krista. Mnogi i ne misle na to, već misle da imaju vremena, jer su mladi, ali i oni stariji računaju da imaju još koju godinu pred sobom. Svi mi, htjeli ili ne htjeli, idemo tome ususret.

Bogu hvala što je poslao svoga Sina, da mi vjerujući u Njega, možemo izbjjeći toj katastrofi.

Potrebno je ne samo vjerovati da Bog postoji, već i poslušati riječ Njegovu i slijediti je; vjerovati ne samo u Njegovo postojanje, već i da će se obistiniti ono što On kaže.

Kada to vidimo, čujemo i znamo, nismo više u neznanju, već prihvaćamo i doživljavamo istinu koja nas je izbavila.

Nema dvije istine. Samo je jedno istina, a ostalo je laž.

Crkva je ili istinita Crkva Božja ili to nije.

Crkva u kojoj se može Boga psovati, druge varati i činiti nepravde (kao pojedinac ili u cjelini), je Bludnica.

Crkva Gospoda Isusa Krista je sveta, čista i oprana u Njegovoj krvi, nije Bludnica, već Djevica, kaže Sveti pismo.

Mi se radujemo što je On to učinio i grešnika i bludnika nanovo rodio i od njega stvorio svetog i čistog vjernika.

Možda netko nije bio u punom smislu bludnik, već je bludio idući za svim drugim stvarima samo ne za Bogom. To je dakle blud, kada srcem lutaš tražeći pomoć od ljudi i dajući čast i slavu, koja pripada jedino Bogu, ljudima i idolima.

Već prva zapovijed Božja kaže: "Ljubi Boga više od svega, i bližnjega svoga, kao samoga sebe!"

Takva vjera je od Boga i tko tako čini, zna da je na pravom putu. To bez vjere u Isusa, nije moguće.

Mnogi se dive, slušajući riječ Božju, ali su uvjereni da je to nemoguće. Uistinu je nemoguće bez Božje pomoći, ali s Bogom je sve moguće.

Svi moraju čuti Radosnu vijest – Evandželje, a oni koji se odazovu, poslušaju i podu za Isusom, ti se i spašavaju.

Oni koji to odbiju, osudili su sami sebe.

Božja riječ u Ivanu 3:16 kaže:

"Tko uzvjeruje, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se."

Tu nema sredine; postoji samo spasenje ili osuda. Sredinu je izmisnila svjetska crkva tvrdeći da poslije smrti ima čistilište, a to je neistina.

Mi moramo biti dosljedni Božjoj riječi i govoriti ono što ona kaže. Slava našem Gospodu!

Dakle, past će taj Veliki grad, ali ne samo on, već i Bludnica će zajedno s njim biti bačena u more propasti.

3 "jer su 'svi narodi pili od vina' srdžbe i vina njezina bluda, jer su 'kraljevi zemlje s njom provodili blud' i jer su se zemaljski trgovci obogatili njezinom pretjeranom raskoši."

Kada Božja riječ tako kaže, onda je to da i amen. Ona širi svoju nauku po cijelom svijetu i narodi su pili krivu nauku bluda. Na taj su način bili odvraćeni od pravog, svetog Boga i upućeni da štuju slike i kipove, slijede prastare kultove i.t.d.

Mi smo toga svjedoci, a i sami smo živjeli u toj sredini, ali Gospodinu hvala, što smo čuli i što je otvorio naše uho da smo čuli Njegov poziv.

On još uvijek zove. Još uvijek traje milost i nije nastao strašan posljednji sud, kada će prestati milost.

Neka nam dragi Isus pomogne da otvorimo naš um i srce, da odaberemo ono što nam Gospodin nudi, to jest ono što je vječno i da nas oslobodi grijeha i grešnog života, dok smo još na ovome svijetu.

Spasenje znači i oslobođenje od grijeha

Spasenje je vječna tema onoga što propovijedamo, ali spasenje ne kroz crkvu, ne kroz propovjednika ili ljude, već kroz Gospodina Isusa Krista.

Oni koji su spašeni, drže se zajedno i kao što Pismo kaže, oni su Kristovo Tijelo. Ono je sastavljeno od mnogo udova, kojima je On Glava.

S tom crkvom upravlja Gospodin Isus Krist kroz Svetog Duha. Sam Isus je rekao:

"Za vas je bolje da ja odem i kada odem, poslat ću vam drugog Utješitelja koji će uvijek biti s vama. Duha istine, kojega svijet ne pozna, a vi ćete ga poznati, jer će biti u vama."

Zato Pismo kaže: "Vi ste Crkva Boga živoga."

Koja je Crkva Božja?

Da li je to ona s velikim tornjem ili ona mala?

Ne Crkva Božja je ona gdje stanuje Gospod Isus Krist – to znači Bog! To je svaki nanovo rođeni vjernik kao pojedinac i svi spašeni zajedno, koji tvore Kristovo Tijelo, jer Duh Božji živi u njima.

To znači da Bog živi u nama, a mi smo onda Hram Duha Svetoga, a taj Hram mora biti svet. Ne smije i ne može bludit i živjeti u grijehu i kako piše, treba biti Djevica.

Treba biti Djevica jednog Zaručnika.

Mi nemamo veliko prstenje ni zlato koje bi simboliziralo zaruke.

Kada smo se obratili Gospodinu, dali smo obećanje da ćemo mu služiti, ljubiti ga i slijediti; da ćemo Njegovu riječ promicati. To nas obvezuje. Isus je rekao da naša riječ bude: 'da' ili 'ne', a što je više od toga da je od Zloga.

Isus nam je rekao da će biti s nama i to Njega obvezuje, a mi smo svjedoci i imamo svjedočanstvo da On čuva svoju djecu i da im pomaže. Kada Bog dozvoli neku kušnju u našem životu, znamo da će On biti s nama.

Piše da su se obogatili njezinom pretjeranom raskoši. Mi ne živimo u raskoši, pa i onda kada bismo to mogli, to ne bi bilo duhovno već tjelesno.

Božja riječ kaže da se neki hvale konjima, a neki kolima, no mi se hvalimo imenom Gospoda Isusa Krista.

Svijet misli da smo jadnici i ne shvaćaju da to ime za nas znači život! Aleluja!

Možeš imati sve, no bez Krista nema duhovnog života. Bez Krista bili bismo izgubljeni.

Pretjerana raskoš je samo oholost. Ljudi se kite i žive u raskoši da bi privlačili druge ljude, ali ne Boga.

Bog nas je divno stvorio i lijepi smo onakvi kakve nas je stvorio. Dalje piše:

4 "Uto čuh drugi glas s neba gdje govori: " 'Iziđite iz nje, moj narode', da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala!"

Zamišljam da je Stvoritelj obasjao nebo svojom svjetlošću i da se je onda čuo glas kojim govori: "Iziđite moj narode iz nje!"

Iz koga da narod izide? Iz Bludnice!

Narod je kao šuma; ako u šumi nema prosjeka ili ne održavaš međe, onda sve sraste i postane jedno.

Gospodari, vlasnici tih šuma s vremena na vrijeme prave prosjek da se vidi čije je što. Tako se vidi granica.

Narod Božji treba biti odvojen od svijeta i grijeha, da se prepozna i da svatko vidi da su oni koji čitaju Pismo i slijede Isusa, nešto drugo; da se razlikuju od Bludnice.

Oni su Djevica. Ta Djevica ne dozvoljava da je se dotakne grijeh i ne prima sve što joj se nudi. Ona ima jednu obrambenu moć, a to je sila Svetog Duha.

To je naš duhovni imunitet koji nas čuva od grijeha. Duh Sveti nas opominje i čuva.

Narodna poslovica kaže "S kim si – takav si!" i to je istina. Ako si s Isusom, onda si svet, ako si s Bludnicom, onda si bludnik. Nema drugo.

Kada sam se obratio, imao sam 19 godina. Susjedi i prijatelji su mi rekli: "Ako hoćeš biti svet, to možeš biti i u ovoj crkvi!"

To nije istina, jer ako smo s vama, ostajemo isti kao što ste i vi. Tek kada izidemo, imamo mogućnost živjeti čistim i svetim životom. Ne kritiziram ljude, jer su zavedeni. Govorim o krivoj nauci. U Svetom Pismu piše istina i mi tu istinu propovijedamo da se vidi razlika između istine i neistine.

Kada ljudi vide i prepoznaju biblijsku istinu, onda mogu izabrati i spasiti se vjerom kroz Isusa Krista.

Tko ostane i ne izide, postaje sudionikom njezinih zala i snosi iste kazne kao i ona. Ljudi misle da oni koji ih vode imaju znanje. Da ga uistinu imaju, ne bi radili niti dozvolili da se takve stvari događaju u njihovoј sredini.

Postoji jedan biblijski kriterij po kojem se postupa kada netko unatoč opomeni nastavlja neispravnim životom: on se isključuje iz Zajednice svetih.

Što Zajednica Kristovog tijela odluči, to nebo priznaje. To je Isus jasno rekao. Nama je otkriven svaki potrebnii detalj kršćanskog života, ali i potrebni postupak u suprotnom slučaju.

5 " 'Jer njezini' su grijesi 'doprli do neba' i Bog se sjetio njezinih opačina."

To su grijesi Bludnice, svjetske crkve koja sve može i ulazi u sve sfere političkog, financijskog i života uopće. Naša stvar nije da se miješamo u politiku. Naše je da budemo lojalni vlasti, jer Pismo kaže da je svaka vlast od Boga. Nesreće i zlostavljanja pojedinih naroda, pred svakim čovjekom su za osudu, ali ma

koliko nam to bilo neshvatljivo, Bog na razne načine kažnjava i popravlja pojedince, ali i cijele narode.

Kada se Isus približio Sinajskoj gori, plakao je i rekao: "Jeruzaleme, Jeruzaleme, koliko sam te puta htio okupiti, kao kvočka, pod okrilje svoje, ali vi niste htjeli. Zato će vam se ostaviti vaša kuća pusta."

Sedamdeset godina po Kristu, rimski je car Titus razorio Jeruzalem i rastjerao ih po cijelom svijetu. Nisu imali svoje zemlje skoro dvije tisuće godina.

To govori povijest. To nije politika. Gospodin može kazniti, ali On može i podići one koje ljubi.

U Bibliji piše da će poslati ribare da ih pozovu sa svih strana svijeta da se vrate u svoju zemlju.

Uistinu ih je Duh Sveti pozvao da se vrate iz zemalja u kojima su živjeli kao manjine i 1947. godine ponovo su osnovali svoju državu. Sada su kao lavić, kako kaže prorok Izaija, ali još uvijek žive pod Zakonom: Oko za oko i dva oka za jedno oko. Osveta je po Zakonu, ali je Isus rekao da ljubimo svoje neprijatelje. Da ne vraćamo zlo za zlo. To je Novozavjetna nauka i nauka Crkve Isusa Krista.

Isus je autoritet koji je mogao promijeniti ono što u Zakonu nije bilo moguće ispuniti. On je svojom žrtvom platio za nas, da oni koji vjeruju u Njega, vjerujući imaju Život vječni.

Kada se samo sjetim, kao što Biblija kaže, da imam, onda sam sretan! Gdje imam? Tamo gore imam ono što je najveće djelo i čudo, to je dar. To nije naša zasluga, to je dar.

Bog je dao dugo vremena milosti da se čovjek odazove, ali se nisu svi odazvali.

Kao što se roditeljima događa da zovu svoje dijete, ono čuje, ali se ne odaziva. Tako se događa i kada Bog zove.

Ljudi misle, kasnije kada ostare ili bezbroj drugih razloga, ali Pismo kaže: "Sada, kada čuješ Njegov glas, ne budi tvrdog srca!" Gospod zove; nekoga zove i dva do tri puta, da ga

probudi i da mu promijeni srce, da ga nanovo rodi, da postane dijete Božje.

6 " 'Platite joj kao što je i ona plačala!' Vratite joj dvostruko 'prema njezinim djelima'. U čašu u koju je lijevala ulijte joj dvostruko!

7 Koliko se hvalisala sjajem i uživanjem, toliko joj zadajte muka i tuge! 'Sjedim kao kraljica –govori ona u svom srcu – nisam udovica i nikada neću osjetiti tuge.'

8 Eto, zato će je u 'jednom jedinom danu zadesiti' zla: kuga, tuga i glad. Ona će izgorjeti u vatri, jer 'je moćan Gospodin', Bog koji je 'osudi'!"

To je Bog koji sudi. Ljudi bi možda i zažmirili na jedno oko, ali Bog ne žmiri. On sve vidi i sve zna.

Ima jedna priča, koja govori o čovjeku koji je došao u Pariz. Tamo je video izlog prepun zlatnih dragocjenosti, a čuvara nije nigdje bilo. Mislio je kako bi se tu moglo lako i neprimjetno otuđiti po koja dragocjenost.

Kada je malo bolje pogledao, video je u izlogu majmuna i shvatio da taj majmun čuva izložene predmete. Razmišljaо je, kako bi nadmudrio majmuna, jer je video da što god on učini ili se pokrene, majmun ga je pratio i imitirao. Razmišljaо je, što da učini i pokušao je pružiti ruku prema nakitu, ali je majmun učinio to isto. Krenuo je na drugu stranu, ali ga je majmun u stopu pratio i pružao ruku kamo god i on.

Tada se sjetio kako da ga nadmudri. Zažmirio je jednim okom, a i majmun je zažmirio. Zažmiri drugim okom, a majmun učini isto. Čovjek tada zažmiri sa oba oka, a kad i majmun na oba oka zažmiri, čovjek zgrabi plijen, jer je majmun žmirio i nije ga video. Nadmudrio je majmuna.

Bog sve vidi; sjetio se njezinih zala i pretjerane raskoši, njezine nevjere i nepravde i taj moćan Gospodin Bog ju je osudio.

Radujem se što se sve bliži kraju i što ćemo i doživjeti ono što Božja riječ kaže, no narod Božji će biti sklonjen na sigurno mjesto. To je naša nada, radost i sigurnost.

Doći će po nas da budemo tamo gdje je On.

9 "Plakat će i tugovati za njom kraljevi zemlje koji su s njom provodili blud" i uživali, kad opaze dim njezina požara.

10 Stojeci daleko od straha pred njezinom mukom, naricat će: 'Jao! Jao, veliki grade Babilone, silni grade, jer je u jednom jedinom času došao sud na te'!"

Danas se mnogo govori i pregovara o miru, ali Pismo kaže, da će upravo u trenutku kada će svi misliti da je mir, doći sud i zlo na njih, kao bol na trudnu ženu i nitko neće uteći.

Trudna žena ne može izbjegći trudove, jer je Bog odredio da žena rađa u bolovima.

Ovo će doći na one koji se nisu odazvali na Božji poziv.

11 "Zemaljski 'trgovci plaču i tuguju' jer nitko više ne kupuje njihove robe;

12 robe od zlata i srebra, dragog kamenja i bisera, lana i grimiza, svile, skrleta i svakog miomirisnog drveta; svakovrsnih predmeta od slonove kosti, od skupocjenog drveta, od mjedi, od željeza i mramora;

13 cimeta i balzama, miomirisa i pomasti, tamjana i vina, ulja, bijelog brašna i pšenice, goveda i ovaca, konja i kola, robova i živih ljudi..."

Gotovo je! Babilon je propao i svi koji su imali udjela i koristi od njegovog bogatstva, koji su sprovodili s njim blud, jer su oni, kraljevi i vladari svjetski, omogućili da se sprovodi njegova kriva nauka i da se ljudi odvraćaju od pravog Boga i da služe idolima i ikonama.

Neka nam dragi Gospodin pomogne da shvatimo ozbiljnost Božjih riječi. Ako nismo ništa drugo shvatili, da barem zapamtimo što Gospodin kaže: "Narode moj, izidite iz nje!"

Ako si do sada pripadao takvoj crkvi u kojoj se sve smije, tada je taj poziv upućen tebi! Molimo Gospodina da nam oprosti naše grijeha i svojom krvlju očisti od svake nepravde, da možemo živjeti svetim životom.

Neka je slava Njegovom svetom imenu!

OTKRIVENJE 19:1-2

"Poslije toga čuh nešto
kao glasno pjevanje golemog mnoštva
gdje u nebu viče: 'Aleluja! Spasenje, slava i moć pripadaju
našem Bogu jer su 'istiniti' i 'pravedni njegovi sudovi'!"

Jer je osudio veliku Bludnicu,
koja pokvari zemlju svojim bludom,
i na njoj 'osvetio krv' svojih 'sluga'!"

SLAVLJE U NEBU

U prošlom poglavlju je bila Riječ o суду nad velikim gradom Babilonom, то јест Rimom. Gospodin je osudio тaj veliki grad koji je na kraju strmoglavljen u propast i piše да у njemu više neće biti nikakva života.

Prestat će svako veselje, svako pjevanje ptica, glas zaručnika i zaručnice se više neće čuti i sve će biti u mraku i propasti.

Naslov 19. poglavlja je: Slavlje u nebu.

To slavlje je u nebu zato jer se riječ Božja ispunjava.

Apostol je čuo nešto kao glasno pjevanje. Čulo se glasno aleluja, jer spasenje, slava i moć pripadaju našem Bogu.

Spasenje nikada nikome ne pripada do jedino Gospodu Isusu Kristu.

Mi molimo, svjedočimo i propovijedamo Evandjelje, da bi se još mnoge duše spasile i da bi užvjerovale u Radosnu vijest – Evandjelje Gospoda Isusa Krista i svojom osobnom vjerom u Njega, bile spašene.

Pismo kaže da je jedini Spasitelj i Posrednik između Boga i ljudi, Čovjek – Isus Krist!

Oni koji se predstavljaju da to oni mogu, čine grijeh. Oni koji se drugima mole, uzalud se mole, jer im oni ne mogu pomoći. Kada je nekom takva molitva uslišana, to je učinio Gospodin. On ga je uslišao, ne zato jer je to bila prava vjera, već zato da mu otvorи oči i da bi spoznao pravog i jedinog Spasitelja.

Apostol Ivan je čuo da oni u nebu daju čast i slavu Bogu, jer je osudio Bludnicu i osvetio krv svojih slugu.

Bludnicu koja je pokvarila zemlju svojim bludom. To kaže Božja riječ i to je prava istina.

Kada užvjeruješ u Gospodina Isusa Krista, čitaš svetu Božju riječ i vjeruješ u nju, gledaš što se radi i što ljudi govore što je vjera, vidiš da to nema blage veze s vjerom i spasenjem Isusa Krista. To je sve ljudsko, bludno, grešno, izopačeno i sve vodi u propast.

Gdje naći pravog vjernika?

Mnogi kažu da su vjernici, da pripadaju ovoj ili onoj crkvi, a kada pogledate njihov život ili slušate kad govore, što vjeruju i isповijedaju, onda vidite da je to bludno, da to nije istinito i sveto, kako bi trebalo biti.

Jedino su oni koji su nanovo rođeni, poistovjećeni s Božjom riječi i govore istinu Njegove riječi.

Kada netko govori istinitu Božju riječ, ona takne i neobraćenu dušu i ona vidi da joj upravo to treba. Po tome prepoznajemo što je pravo, a što krivo; što nije bludno ni nemoralno, već sveto i čisto.

Nebo se radovalo jer su Božji sudovi bili istiniti i pravedni. Bili su bez pristranosti i korupcije.

On je pravedni sudac. Jedino On.

Jednog dana ćemo se i mi pridružiti ovom slavlju, no sada dok smo još na ovoj zemlji, dok smo još kao svjetlo u ovom mraku, radujemo se, jer vjerujemo Božjoj riječi da ćemo sve ono što piše za nas, nevjestu Njegovu, jednog dana u punom smislu riječi i doživjeti i da ćemo se susresti s onim, u koga, ne videći ga, vjerujemo i ljubimo.

Čudnovato je da smo se zaljubili u onoga koga nismo vidjeli. Na istoku postoje običaji da roditelji zaruče još svoju malu djecu i oni se žene, a da se nisu ni vidjeli.

To je odluka ljudi, ali nama je Bog dao vjeru u Njegovu riječ i kroz tu vjeru Njega vidimo kao najljepšu ljepotu ikada predstavljenu svijetu.

Njegova ljubav prema nama, pobudila je našu ljubav prema Njemu. Radujemo se što smo Njegova Zaručnica.

On vjeru nagrađuje isto tako, kako nevjeru osuđuje. Neprihvatljivo je kada netko kaže da vjeruje, a čini nepravdu. Kakva je to vjera?

To nije prava vjera. To je kriva vjera.

Bog će nam dati mudrost kroz Svetog Duha da razumijemo što je ispravno, a što nije.

Sudom nad Bludnicom, Bog je osvetio krv svojih slугу, jer je ona pogubila mnoge milijune svetih, Božjih ljudi.

Ona je uništila mnoge živote vјernika, ali nije uništila duše pravovjerujućih. Zato je Isus rekao: 'Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a potom duši ne mogu ništa učiniti! Bojte se onog koji može uništiti tijelo, a potom dušu pogubiti u paklu.'

Znamo li mi tko je taj? Slava Gospodinu, znamo da je to Isus!

3 "Zatim ponove: 'Aleluja! Njezin se dim diže u vјeke vјekova!'

4 nato padaše dvadeset i četiri Starca i četiri Bićа i pokloniše se Bogu, 'koji sjedi na prijestolju', i rekoše: 'Amen! 'Aleluja'!"

Dakle, izvršen je sud nad njom.

U Otkrivenju 11:15 kaže: "I sedmi andeo zatrubi... Tada u nebu odjeknuše jaki glasovi: 'Nad svijetom je pripala kraljevska vlast našem 'Gospodinu i Njegovu Pomazaniku', i 'on će vladati u vјeke vјekova'."

Vidite što kaže Božja sveta riječ: On će vladati! Sud je izvršen, a nastala je Njegova vladavina. Vladavina Božjeg Pomazanika, Isusa Krista i On će vladati u vјeke vјekova.

5 "Zatim od prijestolja dođe glas veleći: 'Hvalite' našega Boga, vi 'svi' koji mu služite, vi svi 'koji ga se bojite, mali i veliki'!"

Svi su dužni dati Bogu slavu, čak bismo trebali reći da spontano slave Boga, oni koji znaju, čuju i vjeruju.

Oni se boje Boga, a i mi se trebamo bojati Boga, jer je naš Bog oganj koji spaljuje, piše u Poslanici Hebrejima. Znate da je oganj nemilosrdan i da sve uništava.

Poslije navale vode može se ponešto spasiti, ali poslije ognja ništa ne ostaje. Božji će oganj spaliti sve one koji se ne boje i ne primaju Boga. Oni koji ne primaju poziv Radosne vijesti za spasenje, bit će zahvaćeni, bili oni mali ili veliki, bogati ili siromašni, jer svi trebaju Bogu dati hvalu i Boga se bojati.

Riječ: Boga se bojati, znači kloniti se grijeha i činiti dobro.

To nije uobičajen tjelesni strah, kao od bolesti, grmljavine ili mraka.

Bog ne stoji, kako ga zamišljaju sa šibom i ne udara čim netko pogriješi. Pismo kaže da Bog kažnjava, ali ne svake subote, kako kaže narodna uzrečica.

On će jednom udariti, za sve vjekove. Kada gledamo nevjeru i nepravdu, boli nas i pitamo se, zašto ljudi odbijaju služiti Bogu? Oni misle da ćemo svi na kraju jednako proći.

Mi znamo kako je divno služiti Bogu i slijediti ga, a znamo da nitko tko nije htio prihvatići Kristovu Radosnu vijest, neće izbjegći kazni.

6 "Uto čuh nešto 'kao glas' golemog 'mnoštva', 'kao šum velikih voda', kao prasak jakih gromova; 'Aleluja! jer se domognu kraljevstva Gospodin naš Bog, Svetogući.'

7 'Veselimo se, kličimo od veselja' i zahvalimo Bogu, jer dođe Janjetova svadba! Njegova se zaručnica opremila;

8 dano joj je da se obuče u blistav, čist lan!" Lan, zapravo, označuje pravedna djela svetih."

Obuzima me radost Božje prisutnosti kad o tome samo čitam, jer kaže da se zaručnica opremila.

Jesmo li mi Zaručnica, svatko kao pojedinac i svi nanovo rođeni zajedno?

Sjećam se da sam u mladosti, prije obraćenja, volio ići na svadbe. Naravno da smo tada oblačili najbolje što smo imali. Da je svakog dana bila svadba, ne bi mi bilo teško ići, jer se tamo jelo, pjevalo i plesalo.

To su tjelesne stvari, no kakva će ova u nebu biti niti znam niti si to mogu zamisliti, ali se već sada veselim. Radovat ćemo se i klicati Bogu svome, jer ćemo i mi, kao Zaručnica, našeg dragog Ženika, Gospoda Isusa Krista, biti tamo.

Naša radost nisu zemaljske stvari. Bog nam daje da uspijevamo u onome što radimo i što nam je potrebno za život, ali naša prava radost je duhovna radost. Radujemo se svakoj Njegovoj riječi i svakom Njegovom izvještaju koji nam govori o nebeskoj radosti, jer ćemo uvijek biti s Njim.

To su vječne radosti. Slava Bogu, za to divno djelo milosti!

Kada smo išli na svadbu, odijevali smo se u najbolje što smo imali, ali to nije bila bjelina nebeske Zaručnice.

Njena bjelina predstavlja čistoću. Ona se nije uprljala krivim naukama bludeći s onim što je gadost u Božjim očima, već se obećala svom Zaručniku i vjerno ga je čekala.

Čekaš li ti onako vjerno kao što nas Pismo uči ili se s Bludnicom rukuješ i sudjeluješ u njenim djelima? Živiš li slično njoj? Bludnica se može već izvana prepoznati.

Kome smo mi slični? Da li smo slični Mariji i Marti kao Zaručnica ili smo slični Bludnici? Bože, sačuvaj!

Molimo Gospodina da na temelju naše vjere, izbriše s nas svaki trag Bludnice. Da ništa njenog nema utjecaj na naš život.

Nebeska zaručnica je obučena u blistavi lan, koji označava pravedni život svetih. To je slika pravog kršćanina.

Razmislimo, je li to istina u našem životu. Nije daleko vrijeme kada ćemo to doživjeti.

9 "Tada mi anđeo reče: 'Piši: Blago onima koji su pozvani na Janjetovu svadbenu gozbu!' I nadoda: Ove su riječi istinite riječi Božje".

Cijela Biblija je istina, jer je autor Bog, a pisali su je sveti, Božji ljudi. Nije ništa dodano niti oduzeto, jer tada ne bi bila puna istina. Ta istina je za nas napisana.

10 "Tada mu padoh do nogu da mu se poklonim, a on mi reče: 'Pazi! Ne! Ja sam sluga kao i ti i tvoja braća koja čuvaju Isusovo svjedočanstvo. Bogu se pokloni!' Proročki je duh, zapravo, svjedočanstvo Isusovo."

Ljudi se danas klanjaju ljudima i njima daju čast koja im ne pripada. Uzdižu čovjeka, a Krista zaboravljaju. Tek negdje u svojim ceremonijama, kažu nešto o Isusu. Svaka služba, svako svjedočanstvo i svačiji život treba obznaniti Isusa. Ljudi trebaju znati da je sve to radi Isusa i da sve Njemu pripada.

Anđeo je rekao da je i on samo sluga. Pazi dobro, nikada se nikome nemoj klanjati, osim Gospodu Isusu Kristu.

Pazi da živiš čisti i sveti život po Svetom pismu. Stoj čvrsto i postojano i nitko ti tada neće moći nauditi.

Vidimo zašto je bilo slavlje na nebu: Bludnica je osuđena!

Dalje se govorи o Kristovom dolasku.

11 " 'Zatim opazih otvoreno nebo', i pojavi se bijeli konj. Jahač na njemu zove se Vjerni i Istiniti; 'on sudi' i vojuje 'pravedno'. "

Konj predstavlja snagu. U ono vrijeme nije bilo motora ni lokomotiva niti išta što bi označavalo veću snagu od konja.

Taj Vjerni i Istiniti je sam Isus Krist. On sudi pravedno.

12 " 'Oči su mu plamen' ognjeni; na glavi mu mnoge krune. On nosi napisano ime koje nitko ne zna osim njega."

Bog mu je dao to ime koje nitko ne zna. Mi ga zovemo Isus a kada je riječ o Njemu, mi znamo o kome je riječ. Mi znamo da je to naš Spasitelj kojeg ljubimo, koji nam pomaže kroz život, ide s nama i vodi nas kroz sve nevolje. Ali ovo ime, znade samo On.

13 "Obučen je u ogrtač umočen u krv, a njegovo ime glasi: Riječ Božja."

Želio bih da pogledamo u Knjigu proroka Izajie, 11:1-5:

"Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će biti iz njegova korijena. Na njemu će duh Jahvin počivati, duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg. Prodahnut će ga strah Gospodnji: neće suditi po viđenju, presuđivati po čuvenju, već po pravdi će suditi ubogima i sud prav izricati bijednima na zemlji. Šibom riječi svoje ošinut će silnika, a dahom iz usta ubit će bezbožnika. On će pravdom opasati bedra, a vjernošću bokove."

To je za Isusa Krista, preko proroka Izajie već davno prije rečeno. Rečeno je oko 800 godina prije, no što je On došao na ovaj svijet, a sada smo već u trećem mileniju.

Svadba je blizu!

Skoro ćemo vidjeti bijelog konja i onoga koji sjedi na njemu.

U 63:1-4, Knjige proroka Izajie čitamo:

"Tko je taj što dolazi iz Edoma, iz Bosre, u haljinama crvenim?

Tko je taj što veličanstveno odjenut pun snage korača?

- Ja sam to koji naučavam pravdu, velik kad spasavam!

- Zašto je crvena tvoja haljina i odijelo kao u onog koji gazi u kaci?

- U kaci sam gazio, od naroda nikog ne bijaše. U gnjevu ih svom izgazih i izgnječih u svojoj jarosti. Krv mi njihova poprska haljine, iskaljah svu odjeću svoju. Jer dan osvete bijaše mi u srcu, došla je godina mojeg otkupljenja."

To je dan osvete. Osudio je Babilon, osudio je Bludnicu, osudit će sve ostale narode i uništiti ih.

14 "Pratile ga nebeske vojske na bijelim konjima, obučene u bijel, čisti lan'

15 "Iz njegovih 'usta' izlazi oštar mač da njime 'pobije pogane'. 'On će nad njima vladati željeznim žezlom'. 'On gazi tjesak' vina uskipjelog gnjeva 'Boga Svetog'.

16 A na svom ogrtaču – na boku – nosi napisano ime: 'Kralj kraljeva' i 'Gospodar gospodara'."

Koji su to što će ga pratiti? Mi koji smo Zaručnica. Mi koji smo u ovo vrijeme uzeli Njegovu sramotu na sebe. Mi, oni koje su prezirali kao i što su i Njega prezirali. Mi ćemo biti u Njegovoj pratnji.

Isus Krist je Kralj kraljeva – Gospodar gospodara!

Služimo li mi tom Bogu i uzdajemo li se mi u Njega?

Jesmo li mu vjerni kao Djevica koja živi čisto i sveto i koja se ne mijesha s ostalim religijama i njihovim načinom života?

Mi čekamo Isusa, ne da se On ponovno rodi, već da dođe po nas.

"Budite sveti", kaže Pismo, jer je taj koji će doći po nas, svet.

17 "Tada opazih jednog anđela gdje, stoeći na suncu, 'viče' jakim glasom 'svim pticama što lete' u najvišem dijelu neba: 'Dođite, skupite se' na veliku gozbu Božju, 'da jedete' meso 'od kraljeva',

18 meso od vojskovođa, 'meso od mogućnika', meso 'od konja' i njihovih jahača, meso od svih ljudi, slobodnih i robova, malih i velikih!

19 " Zatim opazih Zvijer s kraljevima zemlje i njihove vojske 'skupljene' da zametnu rat protiv onog koji jaše na konju i protiv njegove vojske."

Krvlju poprskana haljina je zato, jer će ih On zgaziti kao što se u kaci gazi vino. Zgazit će one koji se nisu pokoravali Njegovoj svetoj riječi i nisu htjeli primiti Radosnu vijest.

Nitko, ni mali ni veliki se neće spasiti. Nitko se neće moći sakriti. Svi će biti pobijeni, kaže Sveti pismo.

Na taj će način završiti ovaj grešni, pokvareni svijet.

Ljudi se boje da će svijet biti uništen na ovaj ili onaj način, ali će on biti uništen onako kako to Biblija opisuje.

Kada to ne bi bilo tako, onda Biblija ne bi bila istinita knjiga.
Naš Bog je svet i istinita je Njegova riječ!

Zvijer, to jest rimski politički vođa, će okupiti svoje sljedbenike među kraljevima zemlje. To će se svi narodi sakupiti u dolini Josafatovoj, da zametnu rat protiv Krista i Njegovih pomazanika.

Gog i Magog, to znači svi narodi i njihove vojske, kojih će biti oko 200 milijuna.

20 "Ali Zvijer bi uhvaćena zajedno s lažnim Prorokom koji je u službi Zvijeri činio znakove i njima zaveo one koji su primili žig Zvijeri i klanjali se njezinu kipu. Oboje su živi bačeni u ognjeno jezero koje gori sumporom.

21 A ostali su ubijeni mačem što izlazi iz usta jahača na konju; 'sve se ptice nasitiše njihova mesa'."

Oni će biti pobijeni, ali to još nije kraj. Što sada da radimo?
Ako smo Zaručnica, radujmo se, ako nismo, pripravimo se, jer ne znamo kada će doći Isus, po one koji ga spremni čekaju.

OTKRIVENJE 20:1

"Potom opazih anđela gdje silazi
s neba držeći u ruci ključ od Bezdana i velike verige."

SOTONA BAČEN U BEZDAN

U ovom poglavlju vidimo da će sotona tako završiti, kako je Bog predvidio i da će biti bačen u Bezdan.

Tko je sotona? Mnogi to ne znaju, a neki pak pitaju, zašto je Bog stvorio sotonu?

Bog nije stvorio sotonu. On je bio svijetli anđeo, prvi do Boga, imenom Lucifer. Bog je stvorio anđela i to jako lijepog anđela, koji se uzoholio zbog svoje ljepote i položaja kojeg je imao.

Htio se izjednačiti s Bogom ili što više, htio je srušiti Boga i zauzeti njegovo mjesto.

On se pobunio, a u tome je imao i svojih pristaša. To se događa i u svijetu, crkvama i svugdje gdje se ljudi bore za viši položaj. Dakle, taj Lucifer je sa svojim anđelima poveo rat na nebu. Rat između Bogu poslušnih anđela i onih koji su Bogu otkazali poslušnost.

Neposlušnost je strašan grijeh. U tom nebeskom ratu su sveti, Božji anđeli nadвладали i s neba na zemlju bacili Lucifera i njegovu četu.

Pismo kaže: "Teško narodu koji živi na zemlji!"

Mi vidimo što se već tisuće godina, pod njegovim vodstvom radi na zemlji. Vidimo kako žive oni koji kažu da vjeruju u Boga i koji misle da mu služe na jedan ceremonijalni način. Vidimo što sve mogu i što sve čine, ne pod Božjim vodstvom, već pod vodstvom sotone.

Hvala Gospodinu što je nas oslobođio tog ropstva i što smo se predali jedinom pravom i živom Bogu.

Pismo kaže da je bio mrtav, ali je sada živ i sjedi desno Bogu Ocu. Tog Isusa slušamo i slijedimo. Mi bismo željeli, a to je i Božja volja, da bi ga svi ljudi slijedili; ako netko neće, sam će si biti kriv. Tu nema neke zlatne sredine, već onaj tko neće dobro, mora prihvatići зло.

U prošlom poglavlju vidjeli smo da je Crkva – Zaručnica na nebu i da je gore veliko slavlje.

Sada vidimo anđela koji silazi s neba i u ruci drži ključ. Ne piše koliki je bio, ali ga je apostol Ivan mogao uočiti. Osim toga, anđeo je imao u ruci velike verige.

Verige su veliki lanci kojima je trebao vezati sotonom i baciti u Bezdan. Imao je ključ da ga zaključa na tisuću godina, da ne može izići iz Bezdana i kvariti ljude protiv Boga.

Ne radujemo se što će bezbožnici koji nisu htjeli prihvatići spasenje, biti kažnjeni, ali se radujemo što dolazi kraj nevoljama svetih i onoga što podnose za ime Isusa Krista i čekanje onih koji su u prošlosti pobijeni, a sada leže pred žrtvenikom i pitaju:

"Dokle ćeš čekati da osvetiš sluge Božje na ovome svijetu?"

Ljudi će jednog dana moći doživjeti i vidjeti to, u što mi ne vidjevši vjerujemo.

Vjerujemo da je Božja riječ istinita i da će se ispuniti, kako nama, tako i onim drugima, jer postoje samo dva tabora, onih svetih i onih koji to nisu.

U Otkrivenju 9:1-2 piše: "I peti anđeo zatrubi... Tad opazih zvijezdu koja je s neba pala na zemlju. Bi joj dan ključ od zjala – bezdana. Kad on otvorí zjalo – Bezdan, iz zjala 'se diže dim, kao dim goleme peći."

Dakle, Bezdan gori! Anđeo dolazi na zemlju da veže sotonu. Kako ga uhvatiti kada je on duh bez tijela?

Osjeća se samo njegovo djelovanje.

On djeluje preko ljudi, preko čovjeka koji se protivi Božjoj riječi i djelovanju Svetog Duha.

On na taj način pokušava razoriti Božje djelo.

Pismo kaže da je Isus Krist došao na zemlju da uništi djela đavolska, da svaki čovjek vjerom u Isusa Krista može izgraditi svoje spasenje.

I mi smo nekoć, dok smo još bili u neznanju, vođeni onako kako su nas učili naši stari.

Apostol Petar je u svojoj Poslanici rekao: "Dosta je što smo u prošlo vrijeme živjeli u Bogu mrskim stvarima."

Bogu je mrsko sve što nije sukladno Božjoj riječi i što se ne temelji na Njegovoj riječi.

Svatko može reći da radi po svom uvjerenju, ali ako se ta naša uvjerenja ne temelje na Božjoj riječi, ne vrijede ništa.

Samo onda, ako se temelje na Božjoj riječi imaju vrijednost za nas i za one koji nas slušaju.

2 "On uhvati Zmaja, staru zmiju – a to je davao, sotona - te ga baci u Bezdan,

3 koji nad njim zaključa i zapečati, da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina. Poslije toga ima biti odvezan kratko vrijeme."

Kada kaže da će ga uhvatiti, onda je to da i amen. Nešto nevidljivo je teško uloviti, ali mi to možemo istjerati; ako je netko opsjednut sotonom, mi možemo tako dugo moliti i postiti, dok ga ne napusti.

Možda možemo nekada vidjeti da izlazi iz nekoga, neodređenog oblika ili čuti da viče neprirodnim glasom.

Jednoć smo imali takav slučaj i opsjednuti se mladić bacao natprirodnom snagom, pa mi je čak i naočale razbio.

Molili smo i tražili da ga sotona u ime Isusovo napusti i u jednom trenu, kroz silu Duha Svetoga, mladić se smirio, a jedna sestra je u viđenju opazila male izobličene stvorove, kako ga napuštaju.

Mladić se smirio, nije više razbijao niti udarao oko sebe, nije ga više na tlo bacalo.

Nakon nekog vremena, ta duša umjesto da zahvali Gospodinu, opet je otisla u društvo bezbožnika, nastavio je piti i psovati, a sotona se vratio i ispunio njegovo srce. Njegovo stanje je postalo gore nego prije.

Mi ga ne vidimo, ali poznajemo njega i njegova djela. Znamo što on govori.

Pismo nas upozorava i kaže: "Pazite da vas sotona ne prevari!" Bez obzira na godine, on to pokušava s mladima i starima.

Nebo i zemlja će proći, ali riječ Božja ostaje!

Tisuću godina će biti zavezan, a poslije odvezan na kratko vrijeme. Tih tisuću godina, Crkva Isusa Krista će živjeti, jer nakon što bude uzdignuta i na Janjetovoj svadbi, vratit će se s Isusom, natrag na zemlju, u tisućugodišnje kraljevstvo na zemlji.

U Otkrivenju 12:9, pročitajmo:

"Bijaše zbačen veliki Zmaj, stara 'Zmija' koja se zove 'đavao' – 'sotona', zavodnik cijelog svijeta – bijaše zbačen na zemlju i bijahu zbačeni s njime njegovi anđeli."

Teško ljudima koji bez Isusa prolaze sve te teškoće. S Isusom se sve lakše prolazi, jer je On uz nas u svim teškoćama i nevoljama. To je naše svjedočanstvo.

4 "Zatim 'opazih prijestolja', i onima što sjedoše na njih 'bi dana vlast da sude'. Opazih i duše pogubljenih zbog Isusova svjedočanstva i Riječi Božje, i sve one koji se nisu poklonili Zvijeri ni njezinu kipu i koji nisu primili žiga na svom čelu i na svojoj ruci. Oni oživješe i kraljevaše s Kristom tisuću godina."

Kao što danas na televiziji možemo vidjeti sudnice i suce u sudačkim odorama, gledat ćemo i prijestolje o kojem se ovdje govori.

Vidjet ćemo ona dvadeset četiri starca koji skidaju svoje krune i klanjaju se pred onim koji sjedi na prijestolju, kao i duše dragih, svetih vjernika koji su izgubili živote ne poklonivši se Zvijeri za slavu Isusa Krista.

Oni koji su činili ta zla i ubijali vjerne, kada umru neće naći oproštenje.

Oproštenje se može dobiti samo dok si živ, uz priznanje svojih grijeha i pokajanje, kroz Isusa Krista.

To mora učiniti svatko sam za sebe. Mi se možemo moliti, ali to mora svatko sam za sebe učiniti i prihvatići Isusa Krista za svog osobnog Spasitelja; tada će dobiti oproštenje i oslobođenje, da ne mora više griješiti. To je spasenje.

Uskoro dolazi to vrijeme, a spasenje će se životom plaćati.

Ove duše o kojima se govori da će oživjeti, pobijene su nakon što je Crkva uznesena, za vrijeme velike nevolje.

Pismo kaže: "Blago onima koji imaju udjela u prvom uskrsnuću."

I ovi imaju, jer još nije bilo uskrsnuća, samo se Crkva preobrazila. Dakle, te duše će oživjeti i kraljevati s Kristom i biti sudionikom Njegove vlasti.

Pravda će vladati u cijelom Kristovom kraljevstvu.

Život neće više biti kratak kao sada i ako k tome još pribrojimo tisuću godina kraljevanja s Kristom, vidimo da je i smrt izgubila svoju moć.

5 "Ostali mrtvaci ne oživješe dok se nije navršilo tisuću godina. Ovo je prvo uskrsnuće.

6 Blažen i svet tko je sudionik ovog prvog uskrsnuća! Nad ovima druga smrt nema vlasti, nego će biti 'svećenici Božji' i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina."

Kada čitam i vidim kako će to Gospodin sprovesti, dolazi mi radost i ushićenje.

Nitko od ljudi, a niti anđeli koji su samo sluge Božje koji čine samo ono što im Gospodin naredi da učine, ne bi to mogli učiniti.

Slava našem Gospodu!

U 1. Poslanici Korinćanima, 6:2 piše:

"Zar ne znate da će sveti suditi svijetu? Pa ako ćete vi suditi svijetu, zar niste dostojni suditi u sitnicama?"

To su sitnice koje su se događale u korintskoj crkvi i to nije onaj konačni sud, već samo upozorenje na djelovanje po Božjoj riječi.

Pogledajmo što piše u Knjizi o Danijelu, 7: 9-10,22,27:

"Gledao sam: Prijestolja bijahu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasni na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki organj. Rijeka ognjena tekla, izvirala ispred njega.

Tisuću tisuća služahu njemu, mirijade stajahu pred njim. Sud sjede, knjige se otvorise;" i 22. stih gdje kaže:

"...dok ne dođe Pradavni, koji dosudi pravdu Svecima Svevišnjega, i dok ne dođe vrijeme kad Sveci zaposjedoše kraljevstvo."

I 27. stih: "A kraljevstvo njegovo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se puku Svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo, njegovo kraljevstvo je vječno, i sve vlasti služit će mu i pokoravati se njemu."

Neće se više mijenjati i neće više biti drugog vladara osim svetih, koji su služili Bogu i koji su bili pobijeni za svjedočanstvo Kristovo i za Božju riječ. O tome govori i u Otkrivenju 5:10:

"...i učinio ih 'za našega Boga' 'kraljevstvom svećenika' i oni će kraljevati na zemlji!"

7 "A kad prođe tisuću godina, sotona će biti pušten iz svoje tamnice."

To je upravo tako, kao da bismo zatočili lava, a onda mu dali potpunu slobodu da čini što hoće.

On je baš kao lav, za kojeg Pismo kaže da:

"...hoda uokolo i gleda koga da proždre."

8 "Izići će da zavodi narode 'na četiri kraja zemlje' –'Goga i Magoga' – da ih skupi za rat tako mnogobrojne kao pijesak morski."

Skupljat će ih da se zarate protiv Božjeg tabora, Krista i Njegovih pomazanika. To je strašno!

Takvog rata još nije bilo. Toliko ljudi na jednom mjestu nikada bilo nije. Vidi se da sve sazrijeva i da ono što je Bog odredio ide svome kraju.

Bog u svom strpljenju čeka već vjekove, i unatoč tom strpljenju ljudi odbijaju Njegov poziv.

Gledajući po ljudskoj logici, rekli bismo da je čekao, uvijek ponovo oprštalo i kada se vrijeme čekanja završilo, neminovno dolazi Božja kazna.

U Knjizi proroka Ezekiela 38:2, piše:

"Sine čovječji, okreni lice ka Gogu, u zemlji Magogu, velikom knezu Mešeka i Tubala, prorokuj protiv njega. Reci..."

U slijedećim stihovima govori protiv njega i kako će svu njegovu vojsku, konje i konjanike sa svom opremom namamiti i pokoriti.

Otkrivenje 19:20, isto tako govori:

"Ali Zvijer bi uhvaćena zajedno s lažnim prorokom koji je u službi Zvijeri činio znakove i njima zaveo one koji su primili žig Zvijeri i klanjali se njezinu kipu. Oboje su živi bačeni u ognjeno jezero koje gori sumporom."

Pročitajmo i 14:10-11:

"...'pit će vino' Božje srdžbe koje 'stoji natočeno, čisto, u časi njegova gnjeva'. Bit će mučen 'ognjem i sumporom' pred svetim anđelima i pred Janjetom. 'I dim se' njihovih muka 'diže u vijeke vjekova'; i nemaju mira 'ni dan ni noć' koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu te koji prima žig njezina imena!"

Dakle, svi oni koji su odbili spasenje, a poklonili se Zvijeri i prihvatali žig njezina imena, o čemu smo već mnogo puta govorili, a što i ovi stihovi potvrđuju, neće imati mira ni dan ni noć za sve vijeke vjekova.

I mi smo zapečaćeni, ali Duhom Svetim.

Bog je davno u prošlosti, u svom planu spasenja predvidio, da će, kada se pojavi Crkva Isusa Krista, biti zapečaćeno svako dijete Božje.

Nemojte vjerovati da netko tko živi u grijehu, a kaže da govori 'jezike' i kaže da je i on primio Duha Svetog, govori istinu.

To nije istina! Duh Sveti nikada neće ući u jedno nečisto srce. Neće se useliti u srce gdje vlada pa makar i jedan grijeh. On vjerom čisti naša srca, da bismo slušali Božju riječ i tek onda, kada je naše srce čisto od svakog grijeha, onda nas može Duh Sveti ispuniti.

To je poticaj da oni koji još nisu kršteni Duhom Svetim ispitaju svoj život, uz molitvu provjere svoj život i saznaju, koji je to

razlog što nisu primili krštenje u Duhu Svetom, jer Pismo kaže da je to obećanje: "...za vas, za djecu vašu i sve koje će dozvati Gospodin Bog vaš."

Dakle, za sve! Jesmo li to primili? Jesmo li ispunjeni, vjerujemo i molimo; jesmo li zapečaćeni Duhom Svetim, kao djeca Božja, po koje će On doći, a to je Crkva Isusa Krista?

Razmislimo o svom životu i potrudimo se sad, dok još imamo vremena, a koliko ga još imamo, nitko ne zna, da budemo zapečaćeni.

Bit će mučeni vijek vjekova.

Prije obraćenja i ja sam imao porok, a to je pušenje.

Mislio sam da će sve drugo predati Bogu, ali pušenje bih si nekako zadržao i ipak Bogu služio.

Mislio sam, ako se budem malo i 'peka' izgubit će svijest i neću ništa osjećati ili ako umrem, neću ništa osjećati, ali Pismo kaže da će biti mučeni vijeke vjekova.

Pitao sam braću i svaki je rekao da se moram odreći pušenja. Pitao sam, gdje to piše u Bibliji, pa su mi rekli da piše da odbacimo svaki ostatak zloće i vjerom prihvativmo Krista.

Uz pomoć Božju i molitvu braće, ja sam, hvala Bogu oslobođen tog poroka.

11 "Zatim opazih' veliko bijelo 'prijestolje' i onoga koji 'je sjedio' na njemu. 'Ispred njegova lica iščeznu zemlja' i nebo. Ni trag im nije ostao!"

Kada ljudi nešto sruše, ostane neki trag, ruševina ili panj, ali Pismo kaže da im ni trag nije ostao.

U 1. Poslanici Solunjanima 5:2-3 piše o tome:

"...i sami dobro znate da će 'dan Gospodnjí' doći kao lopov u noći. Dok ljudi budu govorili: 'Mir i sigurnost', baš tada će se iznenada na njih oboriti propast kao porođajna bol na trudnu ženu, i nipošto joj neće umaći."

To će se dogoditi na Dan Gospodnjí, a u Evanđelju po Mateju 24:35, Isus kaže:

"Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje neće proći."

Kamo i kako će nebo i zemlja proći, da im ni traga neće ostati?
To kaže Božja riječ. Vjerujemo li mi to?

Apostol Petar u svojoj 2. Poslanici, 3:7,10-11 piše:
"A sadašnja nebesa i sadašnju zemlju ista je riječ pohranila za
oganj i čuva ih za dan Suda i propasti bezbožnika."

Prvo uništenje je bilo potopom, a sada kaže da će, na dan Suda
i propasti, zemlja biti uništena ognjem.

Kada taj Sud prođe, sve će propasti i iščeznuti, a u 10. stihu,
tog istog poglavlja kaže:

"Ali će doći dan Gospodnji kao lopov; u taj će dan nebesa
iščeznuti s velikom lomljavom, počela će se u ognju rastopiti, a
zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći."

Mi čekamo taj dan, ali kako ga čekamo? Kada se spremamo na
put, gledamo i pregledavamo, jesmo li sve što je potrebno
ponijeli, a kad krenemo, vidimo da smo nešto i zaboravili.

Za naše čekanje na Gospodina, Božja riječ nam je podsjetnik,
jesmo li takvi kako On od nas zahtijeva, ili to nismo.

Božja riječ nas uči da budemo poslušni, jedinstveni, moralni, da
smo revni za djelo Božje i da hodimo s Njim.

U istom poglavlju u 11. stihu čitamo dalje:

"Budući da će se sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti
svetim življenjem i pobožnošću, dok očekujete..."

Ne činimo li sve ono što Božja riječ zahtijeva, imat ćemo dijel s
bezbožnicima, s poganim - s onima koji će biti suđeni, jer
tada više neće biti vremena za popravak.

Isus dolazi jedanput da uzme svoje k sebi, a drugi puta da
kazni, nakon tisućugodišnjeg kraljevstva, one koji nisu
prihvatali kada im je bila ponuđena sveta Božja riječ.

12 "I opazih mrtvace, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem.
'I otvore se knjige'. I druga 'knjiga', knjiga 'života', bi otvorena.
Tada su mrtvaci suđeni prema onom što je napisano u
knjigama' po svojim djelima'."

Tko je pisao ove knjige? Kada bismo mi pisali, naravno da
bismo za svoje najbliže, napisali najbolje.

Tako se ne radi u nebu.

Sudi se po djelima koja su napisana u knjizi života.

Sva naša djela su napisana pod nadzorom onoga koji sjedi na prijestolju i svatko će biti suđen po svojim djelima.

Tu više nema priziva ni popravka. Za ono što je napisano više nema obrane.

Mi smo se predali Isusu i On je naša obrana.

On je taj koji je naš Zastupnik.

Oni koji su prihvatali Isusa i Njemu predali grijeha, ne moraju se bojati, jer je On svojom krvlju i smrću na križu, izbrisao našu zadužbinu.

Pojavit će se svi, oni koji su prirodnom smrću umrli, kao i oni koji su ubijeni, utopljeni ili već istrunuli u zemlji.

13 "More predade mrtvace koji su se nalazili u njemu; Smrt i Podzemje predadoše mrtvace koje su držali. I bili su suđeni, svaki 'po svojim djelima'."

Sretan sam što je Bog ponudio spasenje svima, jer je On pravedan Bog.

Sretan sam za svakog tko je prihvatio spasenje i mislim na to, kakvi mi onda moramo biti da izbjegnemo tu strahotu?

Nema polovične pripadnosti ili bilo kojeg postotka osim potpuno, cijelim svojim bićem.

14 "Tada su Smrt i Podzemni svijet bili bačeni u ognjeno jezero – ognjeno jezero, to je druga smrt.

15 I tko se god ne 'nađe upisan u knjizi života', bi bačen u ognjeno jezero."

Aleluja! Slava našem Gospodu!

Za svete neće biti suđenje za kaznu, jer su imali udjela u prvom uskrsnuću i jer je njihovo ime zapisano u knjizi života, već će to biti nagradni sud.

Oni će dobiti nagradu za djela koja su, kao nanovo rođena djeca Božja činili služeći Gospodinu, da se Njegovo ime proslavi.

Tada se nitko neće moći žaliti što je netko dobio više ili je netko dobio manje, jer i ovdje će nagrada biti prema djelima njihovim. Slava Gospodu!

Svi koji se ne nađu zapisani u knjizi života, bit će bačeni u ognjeno jezero.

Mi nekada kopamo po nečijim bivšim grijesima, ali Pismo kaže, kada Gospodin nekome oprosti grijehu, da ih On tada baca u more zaborava.

Jedan brat, kada je video mapu mora i video razne nijanse plavila rekao je: "Tu gdje je najtamnije, je najdublje, tamo je Gospodin Bog bacio moje grijehu! Aleluja!"

Bog nije priredio ognjeno jezero za ljude, već za đavla, ali oni koji odbijaju poslušnost Bogu, a slušaju đavla i njemu služe, bit će zajedno s njim bačeni u taj oganj.

Mi se približavamo tom vremenu. To vrijeme je vrlo blizu. Po svemu što nam govori proročka riječ, a i po zbivanju u svijetu, vidimo da je to vrijeme pred vratima.

Apostol Petar nas upozorava kakvi trebamo biti. Krajnje je vrijeme da odbacimo i zadnji ostatak zloće, odnosno grijeha, kako bismo izbjegli sudbinu onih koji su se oglušili na to upozorenje.

Slava našem Gospodu!

OTKRIVENJE 21:1

"Potom opazih 'novo nebo i novu zemlju',
jer su iščezli prvo nebo i prva zemlja: mora više nema."

NOVO NEBO i NOVA ZEMLJA

Vidjeli smo da su Božje kazne bile izvršene nad ljudima koji nisu htjeli poslušati Božji poziv na obraćenje.

Teško će biti i onima koji su se obratili, ali su bili mlaki i koji su na kraju otpali, jer će se i oni pridružiti onima koji nisu prihvatali spasenje.

Bogu se može samo biti potpuno vjeran, a sve drugo je nevjera.

Nema neke sredine, kao manje vjeran ili samo u nečem vjeran.

U Pismu piše da će onima koji su govorili:

"Gospode! Gospode!" – reći: "Ne poznam vas!"

Ljudi bi pitali: "Zašto?"

Bogu se ne može služiti samo praznim riječima, koje nisu potvrđene vjerom. Bog prepoznaće istinu.

Ostaju samo oni koji su ljubili Isusa Krista i slijedili ga kroz ovu dolinu suza.

Neka Gospodin pomogne svakoj duši, jer vidimo da će ovo nebo i ova zemlja iščeznuti, pred licem onoga koji ju je stvorio. Gospodin će stvoriti novo nebo i novu zemlju, gdje će vladati pravda i mir.

Tome se radujemo. Sada doživljavamo mnoge nepravde i nemire od neprijatelja naše duše, koji radi kroz ljude, susjede, sugrađane, pa i kroz neke članove naših neobraćenih obitelji.

U novom nebu i novoj zemlji će vladati mir i pravda.

Svaka duša, svatko od nas, tko će biti u Njegovom kraljevstvu ili novom nebu i novoj zemlji, bit će zadovoljan, miran i blagoslovljen, kao što nas Božja riječ uči.

Kada iščezne i nebo i zemlja, neće više biti ni mora.

Kamo će to silno more nestati? Što će Bog učiniti?

Ja ne znam, ali jer On tako kaže, vjerujem da će tako i učiniti. Vjerujemo li mi da će ovaj svijet sa svime što je na njemu nestati? Ono što umom ne možemo shvatiti, prihvaćamo vjerom.

S nebom i zemljom koji će iščeznuti, nestat će i svi oni koji nisu vjerovali Isusu Kristu, kada ih je Bog pohodio.

S njima će propasti i sva njihova djela.

U mojoj mladosti, prije mog obraćenja, gledao sam na neke ljudi i želio imati ono što oni imaju i biti kao oni.

Sve je to prošlo. Prošli su ti ljudi, a na kraju i taj život prolazi.

On je tako kratkog vijeka pa ma što imao, sve će proći.

Kada nam je dobro, hvalimo Gospodina za ono što je učinio, a kada nam je teško, molimo Gospodina da nam pomogne da sve izdržimo.

Psalmist kaže: "Nemoj nekog osiromašiti, da ne bi pohulio na Tebe, a niti tako obogatiti, da ne bi zaboravio na Tebe."

Umjerenoš i zadovoljstvo svojim stanjem, donosi mir, kada u svemu stavljamo Gospodina na prvo mjesto.

U Knjizi proroka Izaije 65:17, čitamo:

"Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se neće više spominjati, nit će vam na um dolaziti."

Gospod kaže: "Evo stvaram..." Da li si već stvoren ili je stvaranje u toku? Isus je rekao: "Idem vam pripraviti mjesto...", jer u novoj zemlji će biti potrebbni i stanovi.

Iz toga vidimo da će proći sve što je prije bilo. Nekada sam razmišljao o tome, hoćemo li se sjećati onoga što smo bili i kako smo živjeli, ali Božja riječ kaže da nam neće ništa od onoga što je prije bilo, na um padati. Sve će biti potpuno izbrisano; naše misli i naš život, bit će nov.

Pri našem obraćenju, mi zapravo počinjemo novi život na slavu našeg Gospoda Isusa Krista.

Nekada možemo nešto i krivo vidjeti, a ako nešto pogrešno vidimo ili kažemo, trebamo se ispričati. Pismo kaže da Božja ljubav sve opršta (1. Kor.13). Prošlost nam neće više na um dolaziti. Slava Gospodu!

Kada sam to našao u Svetom pismu, onda sam odbacio prijašnje misli, jer piše da će sve biti novo.

U 2. Petrovoj Poslanici 3:13-14 stoji: "Ali mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost. Zato, ljubljeni, dok ovo čekate, revno nastojte da bez ljage i mane budete u njegovim očima u miru!" Mi čekamo po Njegovom obećanju. Vjerujemo da su sva Njegova obećanja da i amen. Znači da će se izvršiti, a tome se radujemo.

Piše kako trebamo čekati. Biti bez mane, znači da se na nama ne može naći ništa, što nije Bogu ugodno.

Naš život, naše misli i naša djela, trebamo usmjeriti da budu Bogu ugodni i po volji.

Mi ne znamo tren u kojem će se On pojavit, ali Pismo kaže, skoro. Kada tako čekamo, onda smo sigurni da će nas podići kada dođe.

Preobrazit ćemo se i ići u susret Gospodinu.

Gledajući jedni druge, možda bismo našli neku manu tamo gdje je nema ili je ne bismo primijetili, ali Njegovo oko vidi u dubinu našeg srca i vidi kakav je naš stav prema Njegovoj riječi. On vidi da li oklijevamo, misleći da još imamo vremena. Moramo znati da samo On zna trenutak kada će nas uzeti k sebi. Neka nam dragi Isus pomogne da svaku Njegovu riječ ozbiljno shvatimo i da prema njoj postupimo.

Njegova riječ nas sve jednakо uči.

Netko kaže da ima pomazanje i to može biti istina, ali to pomazanje je Duh Sveti koji nas ne uči različito, već sve jednakо, prema Božjoj riječi.

Duh Sveti nas uči sukladno Božjoj riječi, jer bi inače bilo toliko vjerovanja, nauka i putova, koliko ljudi ima.

Bez promjene uma nema ni nanovo rođenog života, a to se očekuje od svakoga od nas.

Ne možeš reći: "Ali ja mislim..." Naše misli gube svoju vrijednost kada prihvativmo Božju volju, odnosno – misao.

Naše se misli razlikuju od Božjih, kao što se naši putovi razlikuju od Božjih putova.

Nekada je to teško shvatiti, ali ono što je bitno, razumijemo i u tome nam Duh Sveti pomaže, uči nas i vodi.

2 I opazih kako 'Sveti grad' – novi 'Jeruzalem' – silazi od Boga s neba, opremljen 'poput zaručnice koja je nakićena' za svog muža.

3 Tada čuh jak glas što dolazi od prijestolja kako viče: 'Evo stana' Božjeg među ljudima! ' On će stanovati s njima; oni će biti njegov narod, i on sam, Bog 'bit će s njima'.

4 'On će otrti svaku suzu' s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka ni boli, jer stari svijet prođe."

Aleluja! Stan Božji u zajedništvu s Njegovim narodom. Tu se radi o Zajednici.

Kada govori o Zaručnici, onda je to grad u kojem će On prebivati. Božja riječ kaže, da On prebiva u nama i među nama. Zato je rekao: "Narode moj, izdiđite između njih i bit ću vam Bog, a vi ćete biti moj narod!"

Gospodin pokazuje apostolu Ivanu grad koji silazi na zemlju. Već smo ranije spominjali da će na zemlji biti Tisućugodišnje kraljevstvo.

Crkva će biti, da ponovimo, uzeta sa zemlje, ali će se s Gospodom Isusom Kristom, vratiti na zemlju i tu kraljevati zajedno s Njim, tisuću godina.

Slava Gospodu, za divnu milost te silne Božje ljubavi!

U Poslanici Hebrejima, 11:9-10 pročitajmo:

"Vjerom se preseli u obećanu zemlju kao u tuđu i nastani se u šatorima skupa s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, jer je očekivao grad s temeljima kojem je Bog graditelj i tvorac."

Abraham je živio pod šatorima, a očekivao je grad.

On nije doživio ovo obećanje, nego će to dočekati njegovi potomci. Živio je kao nomad, seleći se od mjesta do mjesta.

Što je ova naša kuća, nego šator? Ovo naše tijelo, koje je boraviše naše duše je šator, koji će se jednog dana srušiti, a mi

ćemo dobiti trajno, duhovno tijelo i stanovati u gradu koji silazi s neba.

Abraham je vjerovao Bogu i onda kada nije ništa vidio, jer vjera nije ono što vidimo, nego ono što ne vidimo, a vjerujemo kao da vidimo. Neka nam dragi Isus pomogne da tako vjerujemo. U Evandjelu po Ivanu, 14:1-3, čitamo:

"Neka se ne uznemiruje vaše srce! Vjerujte u Boga i u me vjerujte! U kući Oca moga ima mnogo stanova. Kad ne bi bilo tako, zar bih vam rekao: 'Idem da vam pripravim mjesto!' Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja."

Mi vjerujemo toj Božjoj riječi i Gospod će učiniti da svi vjerujući budu kod Njega; da mi budemo s Njim i On s nama.

Idemo opet u Knjigu proroka Izajije 25:8:

"...i uništiti će smrt za svagda. I suz učiniti da svi vjerujući budu kod Njega; da mi budemo s Njim i On s nama. Idemo opet u Knjigu proroka Izajije 25:8:

"...i uništiti će smrt za svagda. I suz učiniti da svi vjerujući budu kod Njega; da mi budemo s Njim i On s nama. Idemo opet u Knjigu proroka Izajije 25:8:

To znači da smrti više neće biti i da ćemo vječno živjeti. To je vjera i pouzdanje u Gospoda Isusa Krista. Tako vjerovati ima za nas veliku vrijednost i sigurno se nećemo razočarati.

Možda su nas već ljudi razočarali kada nisu ispunili svoja obećanja, ali tko vjeruje u Njegovu riječ, neće se razočarati.

Mi ga sada ne vidimo, ali ga gledamo očima vjere, kao što psalmist kaže i kako je prorok Izajija u 42. poglavljtu rekao, da otvori naše oči da očima vjere vidimo što Bog ima za nas.

Isti prorok u 35:10 kaže:

"...već će hodit samo otkupljeni, vraćati se otkupljenici Jahvini. Doći će u Sion kličući od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratiti će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci."

Aleluja! Već sada se možemo radovati, jer je Božja riječ istinita i sve će se tako zbiti.

5 "Tada onaj 'koji sjedi na prijestolju' reče: 'Piši: Ove su riječi pouzdane i istinite!'

6 Zatim mi reče: 'Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. ja ču 'žednome' dati 'badava' s izvora 'vode života'. Pobjednik će baštiniti ovo:

7 'Ja ču mu biti Bog, a on će mi biti sin.'

8 Sto se tiče kukavica, otpadnika, odurnih stvorenja, ubojica, bludnika, враčara, idolopoklonika i svih lažaca, njihova je sudbina u jezeru koje 'gori ognjem i sumporom'. To je druga smrt!"

Oni koji su nanovo rođeni, oni su baštinici svih obećanja, no oni koji žive onako kao ovdje nabrojani, ne mogu baštiniti Božja obećanja, već će ih zadesiti druga smrt u jezeru koje gori ognjem i sumporom.

Ne lijeva se staro vino u novi mijeh. Onaj tko želi biti kršten Duhom Svetim, mora doživjeti promjenu u svom životu i biti potpuno novo stvorenje.

Moramo, svatko sam sebe, ispitati i isprazniti iz svog srca i zadnji ostatak stare zloće, jer u onome kome Gospodin ne usliša molitvu, zacijelo ima još nešto, što prijeći da se Duh Sveti nastani u njemu.

Želimo li u nebo doći, zamolimo Gospodina da nam otkrije i da nas oslobodi onog što je zlo u nama. Otkažimo đavlu svaku poslušnost i svaki razgovor s njim. Jedanput za uvijek odbijmo svaku njegovu ponudu, jer on nema prava na dijete Božje.

U Evandjelu po Ivanu kaže da je Isus k svojima došao, ali ga oni nisu primili, no onima koji su ga primili, dao je vlast da se zovu sinovi i kćeri Božje. To smo postali samo zato jer vjerujemo u Njegovo ime. Ako to jesmo ili želimo to postati, čekamo Gospodina Isusa Krista i sigurno ćemo naslijediti novo nebo i novu zemlju, kako to Pismo kaže.

9 "Zatim dođe jedan od sedam anđela koji su držali sedam čaša napunjениh sa sedam završnih zala te mi reče: 'Dođi da ti pokažem zaručnicu – ženu Janjetovu'!"

Gospodin Bog hoće pokazati zaručnicu, a to smo mi. Hoće nas pokazati onom drugom, koji nije zaručnik, koji je bludnik ili bludnica.

Kristova zaručnica je unikat. Nema dvije zaručnice – nema dvije Crkve Isusa Krista!

Ima samo jedna i to ona, nanovo rođene djece Božje.

Mi smo ta Crkva. Gospodin živi u našem srcu.

Mi smo hram Božji, u kojem On stanuje.

U tom hramu ne može biti ništa drugo osim Njega.

On je toliko velik da ispunjava naše srce.

Sada nas predstavlja kao zaručnicu, a kada dođemo k Njemu, bit ćemo žena Njegova.

Tako nas predstavlja u simbolima, da bismo lakše razumjeli.

Izraelu je govorio: žena, a nanovo rođenoj Crkvi Isusa Krista, kaže zaručnica.

10 "I prenese me – u duhu – 'na neku' veliku i 'visoku goru' te mi pokaza 'Sveti grad, Jeruzalem', gdje silazi od Boga s neba

11 sa slavom Božjom u sebi. Njegov sjaj bijaše sličan dragom kamenu, prozirnom kamenu jaspisu.

12 Imao je velike, visoke zidine s dvanaesterim vratima, a na vratima dvanaest anđela i napisana imena: imena dvanaest 'plemena Izraelovih sinova'.

13 'Od istoka troja vrata, od sjevera troja vrata, od juga troja vrata, od zapada troja vrata'."

Da bi živio u tom gradu, moraš najprije proći kroz ta vrata.

Kroz Isusa Krista se ulazi u taj grad, u tor Njegovih ovaca. Jedino kroz Isusa Krista!

To su pobjednička vrata koja sotona neće nadvladati.

Ona su uvijek otvorena da bi mnogi mogli ući u grad. Na svakom temelju je napisano ime jednog apostola.

Sada se sjetimo Isusovih riječi, kada je rekao:

"Ja sam vrata k ovcama."

14 "Gradske su zidine imale dvanaest temelja i na njima dvanaest imena, dvanaest Janjetovih apostola.

15 Onaj koji je govorio sa mnom držao je 'mjeru' – zlatnu 'trsku' – da izmjeri grad, njegova vrata i njegove zidine.

16 Grad leži 'na četiri ugla': njegova je dužina jednaka širini.

I izmjeri grad trskom: dvanaest tisuća stadija. Jednaka mu je dužina, širina i visina."

To je kvadratni grad, kako bismo mi rekli.

Dvanaest tisuća stadija preračunata u današnje mjere bilo bi 2220 kilometara. Sada si zamislite veličinu tog grada: 2220 kilometara!

Toliko je visok, širok i dugačak.

To bi bilo od prilike dva i pol puta od Kranja do Đevđelije, to jest bivše, socijalističke Jugoslavije.

Hoće li biti tamo stanova za nas? Isus je rekao da ide, da nam pripravi mjesto, jer ima mnogo stanova u kući Njegovog Oca.

Ja vjerujem Božjoj riječi onako, kako je napisana.

Mnogo toga je rečeno u simbolima i ja neću govoriti ono što mi nije otkriveno ili nije sukladno sa svetom, Božjom riječi, ali vjerujem da ćemo i mi biti u jednom takvom stanu.

Isus je rekao da vjerujemo u Boga i u Njega da vjerujemo; da se ne plaše naša srca.

Strah je sotonsko djelo.

Sve što đavo radi je u namjeri da nas zastraši i odvoji od Boga.

Vjerujući, naslijedit ćemo sva Božja obećanja.

Taj grad je očekivao i Abraham.

Tako je živio i Bogu vjerovao, dok još ništa nije vidio, ali je očekivao grad, kome je tvorac Bog.

Bogu hvala za današnje stručnjake i graditelje, ali ovakav grad nitko do sada još nije ni zamislio, a kamoli stvorio.

Bog može, jer temelji tog grada leže na Stijeni koja se ne može pomaknuti, a ta Stijena je Gospodin Isus Krist.

17 "Izmjeri i' njegove 'zidine'; stotinu i četiri lakta po ljudskoj, to jest po andeoskoj mjeri."

Dužina lakta je prosječno 45 cm. – 45 puta 104 je 4680 cm., a to je 46 metara i 80 cm. To je debljina zidina tog grada! To je debljina zidine koja opasuje taj grad.

Zar to nije divno, braćo i sestre?

Sada opisuje od čega je sazdan taj zid.

18 "Zidine su sagrađene od jaspisa, a grad od čistog zlata, kao čisto staklo.

19 Temelji su gradskih zidina ukrašeni svakovrsnim dragim kamenjem. Prvi je temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda,

20 peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od hrizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od hrizopraza, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista.

21 Dvanaest je vrata dvanaest bisera. Pojedina su vrata od jednog biseru. Gradski je trg od čistog zlata, nalik na prozirno staklo."

Tim dragim kamenjem su ukrašeni temelji gradskih zidina. Sjetimo se prispodobe u kojoj Isus kaže da čovjek koji traži vrijedni biser, kad ga nađe – on proda sve što ima da može kupiti to zemljiste, da bi došao u njegov posjed.

Mi ne trebamo ništa prodati, jer je Gospodin taj biser koji nismo dobili zaslugom za dobra djela, već po milosti.

Mnogi kažu da žele činiti dobro, a Bog će presuditi imaju li više dobrih ili zlih djela.

Ne zbog dobrih djela, već nas spašava po svojoj milosti, kaže Božja, sveta riječ.

U tom gradu neće biti crkve. Neće biti hrama.

Svuda po svijetu, u svakom gradu nalaze se crkve ili hramovi, ali u tom gradu ih neće biti.

22 "Hrama ne vidjeh u njemu. Njegov hram, naime, jest Gospodin, Bog, Sistemogući, i Janje.

23 Gradu ne treba 'sunce ni mjesec' da 'svijetle' u njemu, jer ga je rasvijetlio sjaj Božji, a Janje mu je svjetiljka.

24 Narodi će hoditi u 'njegovu svjetlu', 'zemaljski će kraljevi donijeti' u nj svoju 'raskoš'.

25 Njegova 'se vrata nikad neće zatvarati danju'; tu, naime, neće biti noći.

26 U nj 'će se donijeti raskoš' i dragocjenost 'naroda'.

27 'Ništa nečisto nikada neće u nj ući'; nijedan koji čini što je odurno i lažno, već samo oni 'koji stoje upisani u' Janjetovoj 'knjizi života'."

Vidimo da će u nj moći ući samo oni koji su upisani u knjigu života. Tko nije upisan u Janjetovoj knjizi, u taj grad neće moći ući. Ma koliko se god trudili, što god činili, bez Isusa u taj grad se ne može ući. To je moguće samo kroz Isusa.

U prispodobi Isus govori da uđemo kroz vrata dok su otvorena, jer ćemo ostati vani, kad ustane domaćin i zatvori vrata. Ma koliko plakali, tražili i uvjeravali da poznamo Gospodina i rekli da smo ga slušali na mnogim mjestima, pa čak i čuda činili u Njegovo ime, On će reći:

"Idite od mene, prokleti, jer ja vas ne poznam!"

Sada je vrijeme. Sada milost Božja poziva svakog, tko još nije ušao i predao se Gospodinu Isusu Kristu, tko još nije postao novo stvorenje, da to učini sada.

Vremena više neće biti.

Gospodin stvara novo nebo i novu zemlju – staro sve prolazi.

Neka je Bogu hvala za Njegovu riječ, za Njegovo otkrivenje onoga što će se zbiti na kraju.

OTKRIVENJE 22:1

"Potom mi 'andeo' pokaza
'rijeku života', bistru kao kristal,
'koja istječe' iz Božjeg i Janjetova prijestolja."

ŽIVOTNI IZVOR U GRADU

Psalmist kaže 24:7-8: "Podignite vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!" 'Tko je taj Kralj slave?' 'Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju'!"

Radujemo se što znamo tko je taj Kralj i što je On nama. On je naš Kralj. U današnje doba svaki narod ima svog kralja, odnosno vladara, a Jahve, naš Kralj! On je vječan!

Mi imamo Kralja nad kraljevima, Gospodara nad gospodarima – Spasitelja Isusa Krista. On nas je oslobođio da bismo mogli izići između naroda i živjeti u zajednici s Njim kao djeca Božja, oslobođena od smrti.

Smrt više ne vlada nad nama, nego život, kaže Sveti pismo.

To je vidljivo. Oni koji poznaju Sveti pismo i koji su se obratili Gospodu, vide i prepoznaju tko je dijete Božje i čiji je Kralj Gospodin Isus Krist.

Sada smo stigli do 22. poglavlja Knjige Otkrivenja i onoga što je Gospodin otkrio svome služi Ivanu, na otoku Patmosu.

Prošli smo poglavlja o stanju crkava, o sudovima Božjim i kaznama nad nepokorenim svijetom, a sada ćemo vidjeti završno, što je Bog odredio da se zbude.

Andeo je ukazao na rijeku života, bistru kao kristal, koja istječe iz Božjeg i Janjetovog prijestolja. Ta rijeka žive vode je Njegova riječ koja teče od davnina. Ona teče u ljudska srca, da piju tu živu vodu.

Oni koji tu vodu piju ozdravljaju i oslobađaju se. To je voda koju nisu ljudi blagoslovili, niti je mogu dijeliti.

Ljudi koji ne piju vodu koja teče iz Božjeg i Janjetovog izvora, već piju i koriste takozvanu 'svetu vodicu', nemaju tog blagoslova, niti ih ona može ozdraviti ni oslobođiti.

Gospodin Bog je pripravio jedan grad u kojem će On sam boraviti i stolovati.

On želi da svi budemo тамо, ali se svi moramo i обратити, признати своју grešnost и замолити за milost, да бисмо могли doživjeti oslobođenje i spasenje.

Zato se Božja riječ propovijeda, da svi čuju i da svi imaju mogućnost da se spase vjerom u Gospoda Isusa Krista.

2 "Svuda između gradskog trga i rijeke rastu stabla života koja rađaju dvanaest puta: 'svakog mjeseca' daju 'svoj plod'. 'Lišće' od stabala služi 'za lijek' paganima. 'Neće ništa više biti prokletio'."

Naše 'Stablo' je Isus Krist, predstavljen u alegoriji.

Mi već sada imamo tajnu iz koje crpimo snagu. U simbolima blagujemo kruh, kao Njegovo tijelo i pijemo vino, kao Njegovu krv. To činimo svakog mjeseca, na slavu Njegovu.

To ćemo činiti, po riječi Isusovoj, na slavu Njegovu dok On ne dođe.

Oni koji jedu tijelo Njegovo i piju krv Njegovu, u simbolima kruha i vina, već sada se hrane od tog stabla. i, kako je sam Isus kazao: "...imaju Život vječni i ja ću ih uskrisiti u posljednji dan."

To stablo se proteže u svu vječnost i daje na jedan divan način zdravlje svima koji budu živjeli u tom gradu, gradu vječnosti, gdje će Gospodin biti Kralj.

Za svijet je to tajna. Vidimo da samo djelomično primaju ono što je Isus rekao:

"Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima Život u sebi."

"Ja sam Kruh Života...", kaže Isus.

Nije dovoljno samo jedno uzeti, a drugo odbiti.

Već je prorok Ezekiel u 43. poglavljtu vidio tu rijeku, bistru vodu koja teče. Gospodin mu je pokazao.

U veliki dan Pashe, Gospodin je stajao i vikao:

"Tko je žedan, neka dođe k meni i pije!"

Hvala Bogu da ta rijeka još uvijek teče i da piju oni koji vjeruju.

To je rekao za Duha koji su trebali primiti oni, koji u Njega vjeruju. Kada je to vikao, Krist još nije bio proslavljen.

Sada je Krist već proslavljen i sjedi Ocu zdesna i zastupa nas. Sada svatko tko vjeruje, može biti ispunjen Svetim Duhom, biti vođen Njime, razumjeti Riječ i naslijediti u raju drvo života.

Od tog drveta i plod i lišće, služit će poganima kao lijek i ništa više neće biti prokleto.

U prenesenom smislu hoće reći, svim narodima, jer Pismo kaže da tamo neće biti bolesti, a niti pogana, to jest neobraćenih, neće biti u tom gradu.

Svi će uživati tu povlasticu, kao što vjerni sada uživaju kada pristupaju Stolu Gospodnjem.

To uživanje će biti duhovno, jer Pismo kaže da 'krv i tijelo', neće naslijediti kraljevstvo Božje.

3 "Prijestolje Božje i Janjetovo bit će u gradu. Sluge Božje klanjat će se Bogu

4 i 'gledat će njegovo lice'. A njegovo će ime biti 'na' njihovim 'čelima'.

5 Neće više biti noći; i neće više trebati ni svjetla od svjetiljke ni 'svjetla od sunca', jer 'će' nad njima 'svijetliti Gospodin, Bog', 'i oni će kraljevati u vijeke vjekova'."

Mi vjerujemo Božjoj riječi i radujemo se što idemo ususret onome, čega ostvarenje nije daleko od nas.

Uvjet za to je naša vjera, ljubav za Gospodina, poslušnost i revnost Njegovoj riječi.

Pismo kaže da sa strahom i drhtanjem gradimo svoje spasenje, jer je Bog oganj koji spaljuje.

Isus je podnio patnju da bismo mi bili oslobođeni i živjeli Njemu na slavu i čast.

6 "Zatim mi reče: 'Ove su riječi pouzdane i istinite; Gospodin, Bog koji nadahnjuje proroke, posla svog anđela da pokaže njegovim slugama 'što se ima' uskoro 'dogoditi'.

'Pazite! Dolazim' uskoro!

7 Blago onomu koji vrši proročanske riječi ove knjige!"

Ove riječi će uskoro postati stvarnost. Neki, na žalost i vjerni, kažu da misle da Gospodin neće još dugo doći. Kada ne očekuju dolazak Gospodina, troše vrijeme na materijalne stvari i dugoročna planiranja za svoj život.

Kada Gospodin kaže da će skoro doći, onda oni koji mu vjeruju, znaju da je to istina, jer u Njemu nema laži, niti je ona ikada izišla iz Njegovih usta.

Kada kaže uskoro, mi ne možemo odrediti vrijeme, ali možemo svakog trena očekivati da Gospodin dođe i uzme svoje k sebi, da budu tamo gdje je i On.

Za to je trpio i platio najvišu cijenu, koju nitko drugi nije mogao platiti – samo On!

To je radost za nas. Njemu hvala i slava!

Kada kaže: pazite, misli, da svatko pazi na sebe, ali nam je i dužnost da pazimo i upozoravamo jedni druge. Prvenstveno mi sami moramo uskladiti svoj život s Božjom riječi.

Kada On dođe, nećemo imati vremena za pripreme, popravak i čišćenje. Uzdići će one koji su spremni, a to trebamo biti svakog trena da nas može uzeti čim se pojavi.

Neće uzeti one koji nisu pazili na svoj kršćanski život, na misli i djela. Grijeh najprije dolazi u misli, a onda prelazi u djelo. S toga je odlučujuće ono o čemu razmišljamo.

Kada nas je spasio, pripravio je dobra djela da u njima živimo i hodimo. Mi smo dužni paziti na sebe.

U Knjizi Otkrivenja su nam otkrivene proročanske riječi, a Isus kaže:

"Blago onomu koji vrši proročanske riječi ove knjige."

Te riječi su nam dane da znamo i da ih izvršavamo u životu.

Otkrivenje je zadnja knjiga Biblije, koja se sastoji od Starog i Novog Zavjeta.

Otkrivenje je proroštvo Isusa Krista, dano apostolu Ivanu.

Sveto pismo nas uči da je On prorok i Kralj. On je taj koji nas zastupa i u čijoj osobi imamo sve.

U Izraelu su najviše svećeničke funkcije bile: prorok, svećenik i kralj. Mi, od našeg obraćenja imamo Isusa, koji je Prorok, Svećenik i Kralj, i koji nas zastupa kod svog Oca na nebu.

8 "Ja sam, Ivan, ovo čuo i video. Pošto sam čuo i video, padoh pred noge anđelu koji mi je ovo pokazao, da mu se poklonim.

9 A on mi reče: 'Pazi! Ne! Ja sam sluga kao i ti i tvoja braća proroci i oni koji vrše riječi ove knjige. Bogu se pokloni!"

Mi padamo na koljena samo pred Isusom Kristom, a On je Bog. Pismo kaže da onaj tko ima Oca, ima i Sina – i – tko ima Sina, ima i Oca, jer su Otac i Sin jedno.

Mi to ne možemo razdvojiti. Ne možemo priznati Oca, a Sina negirati, kao što ne možemo priznati Sina, a negirati Oca.

Otac i Sin su jedno.

Uvijek se Njemu poklonimo, ali ne samo tijelom već i izvršavajmo Njegovu riječ, svakog dana u našem životu, a On će nas tada i blagosloviti.

Nikada nećemo pred čovjekom klečati, slavu dati ili ruku ljubiti, kao što to neki rade, ma kako on velik bio, jer sva slava pripada Bogu.

U proroku Izajiji 53:5, piše:

"Za naše grijeha probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše."

To ne kaže niti za jednog proroka, već samo za Isusa; zato Njemu pripada sva slava.

10 "Još mi reče: 'Ne čuvaj u tajnosti proročanske riječi ove 'knjige', jer je 'određeno vrijeme' blizu!"

Znači da se ne čuva u tajnosti: govori, napiši, viči tu Radosnu vijest da je svatko čuje. Sam Gospodin Isus Krist je rekao da neće doći dok svi ne čuju.

Božja riječ je sila koja mijenja naš život; iz grešnosti u svetost. Mi smo oslobođeni i namjerno ne činimo grijeha. Postajemo sve čišći i Isusu sličniji.

Svi moraju čuti radosnu vijest spasenja, no mi vidimo da svi ne žele prihvati vjeru.

11 "Neka nepravednik i dalje bude nepravedan; neka se nečisti i dalje onečišće; neka pravednik i dalje živi pravedno; neka se sveti i dalje posvećuje!"

Bog je izvršio svoju volju pravedno prema svima, što znači da su svi čuli. Nema više propovijedanja, nema više milosti ni spasenja.

Oni koji su pravedni, neka i dalje žive pravedno, i to tako kako nas Božja riječ uči. Aleluja!

Slava Ti Gospodine!

Ono oslobođenje koje smo po Kristu dobili, zadržimo i nadalje da bismo ostali pravedni.

Božja riječ se uvijek dijeli na pravedne i nepravedne; na čiste i nečiste; na smrt i na život.

Nigdje nema trećeg izlaza ili mogućnosti. Ne može se biti malo ovakav, a malo onakav i očekivati da će Bog i takve primiti.

Ili si svet ili si nečist.

Naš život treba se kretati u sve veće posvećenje i pravednost. Nepravdu uzvraćamo pravdom, a i neprijatelju činimo dobro i upućujemo ga na riječ Božju.

Doći će vrijeme kada će onaj tko je nečist, ostati nečist, a sveti i pravedni će se i dalje posvećivati.

12 "Pazi! Dolazim uskoro i sa sobom nosim plaću' da svakome platim prema njegovu djelu!"

13 'Ja' sam Alfa i Omega, 'Prvi i Posljednji', Početak i Srvjetak."

Gospodin dolazi i donosi plaću.

Zar u eurima ili nekoj drugoj valuti? Ne, već je to nagrada za naša djela.

Bog zna svako naše djelo: pravedno i nepravedno. Od vremena kada smo se obratili imamo samo pravedna djela i za ta djela ćemo dobiti plaću ili ispravnije rečeno, nagradu.

Nitko neće ostati bez nagrade niti će biti oštećen.

Isus kaže da je On Alfa i Omega. On je započeo ovaj svijet i On će ga završiti. Nitko nije bio prije Njega, nit će itko doći poslije Njega. On je vječan Bog!

Alfa je prvo, a Omega je zadnje slovo grčke abecede.

Početak i Svršetak.

14 "Blago onima koji 'peru svoje haljine' tako da dobiju pravo na 'stablo života' i da mognu ući u grad na vrata!"

To znači da smo, kada smo priznali naše grijeha Isusu Kristu, dobili oproštenje, ali i oslobođenje od grijeha.

Dogodi li se neka pogreška ili nas đavao prevari tokom našeg života, dolazimo i priznajemo. Molimo Gospodina da nam oprosti, jer ne želimo imati grijeh na našoj duši.

To se događa kada nismo dovoljno budni i nismo pod vodstvom Svetog Duha.

Kada smo pod vodstvom Svetog Duha, sotona nas neće prevariti.

Duh Sveti je Bog. Mi znamo da je samo jedan Bog, ali su tri Božanske osobe: Otac, Sin i Duh Sveti.

Onaj koji nam je jednom oprostio, oprostit će nam opet, ali to nam ne daje slobodu da griješimo namjerno.

Apostol Ivan piše: "On je vjeran i pravedan da nam oprosti naše grijeha i očisti nas od svake nepravde."

Krv Gospodina Isusa Krista nas je oprala i ubijelila naše haljine i čuvajmo se da ih ne ukaljamo niti najmanjim grijehom.

Oni koji 'ne peru svoje haljine' misle da je 'jednom spašen – za uvijek spašen'. To nije istina! Bilo bi da nema pogrešaka u životu, ali ako se dogode, ponovno će krv Isusa Krista oprati naš grijeh i naša haljina će biti bijela i čista. Dobit ćemo od Gospodina pravo na Drvo života, da možemo ući u hram na vrata. Koja vrata? Tko стоји на вратима nebeskog grada?

Krivo upućeni ljudi vjeruju da Petar stoji s ključem na vratima i da će ući oni kojima on otvoriti vrata. Ne, Petar nema takve ovlasti. Isus je Vrata. On je rekao da je On Vrata ovcama.

Kroz Isusa ćemo doći u sveti grad Jeruzalem gdje On stoluje i gdje ćemo i mi prebivati.

Tako Pismo kaže, a mi ne možemo reći više od toga, no i to nam je dovoljno da znamo, da tamo neće biti oskudice ni suza.

15 "Vani ostaju psi i враčari, bludnici i ubojice, idolopoklonici i svi koji ljube i govore laž."

Ovce ulaze na vrata, ali psi ne. Oni uvijek laju i grizu. Nikada nisu zadovoljni. Ima poslovica koja kaže:

"Psi laju, a karavane prolaze." Tako je i ovdje, psi će ostati vani, a Božja karavana će ući u grad.

Vračari koji su čuda činili i varali one koji su k njima dolazili po pomoć, ostat će vani. Nečisti duh je radio kroz njih i zaveo mnoge. Tada će se ostvariti kako je rečeno, da će mnogi govoriti da su u Njegovo ime čuda činili i slušali ga gdje na ulicama propovijeda, a On će im reći:

"Idite od mene prokleti, ja vas ne poznajem!"

Znači da nikada nisu Njemu služili, bili od Njega nadahnuti da čine čuda. Ne stoji uzalud u Pismu da je sotona, ta stara zmija koja vara svekoliki svijet.

Mnogi su uvjereni da su pametni i da se ne daju varati.

Kažu da je dobro živjeti na ovom svijetu raj, a ako je nekome zlo, onda kažu da mu je već ovdje pakao. Tako su podijelili mišljenje o raju i paklu. Mi trebamo misliti na vječnost i već sada se opredijeliti gdje ćemo je provesti.

Svi koji ljube i govore laž, ostat će vani. Možda su išli u crkvu, možda i neke poznamo, ali ćemo se začuditi kada ih u raju ne nađemo. Mi ne znamo svačije tajne i skrivena djela. Možemo se od ljudi sakriti, ali ne i od Gospodina. On sve zna.

Neki tvrde da se danas ne može živjeti bez laži, ali Pismo kaže, ako ljubimo i govorimo laž, da smo djeca đavolja.

Djeca Božja ne lažu.

16 "Ja, Isus, poslah svog anđela da vam posvjedoči ovo o crkvama. Ja sam 'Izdanak' i potomak Davidov, sjajna zvijezda Danica!

Apostol Petar kaže: "...vi koji ste ga ne videći vjerovali." Mi smo vjerovali i ljubili ga i jednog dana ćemo ga vidjeti. Apostol Ivan kaže: "...i opipati", kao što su ga oni vidjeli po Njegovom uskrsnuću i to nama posvjedočili.

17 "Duh i zaručnica vele: 'Dođi!' Tko čuje, neka rekne: 'Dođi!' 'Tko je žedan, neka dođe'; tko želi, neka 'badava' uzme 'vode života'!"

18 Ja svakomu koji čuje proročanske 'riječi' ove knjige izjavljujem: 'Tko 'ovomu' što 'nadoda', Bog će mu dodati zla 'opisana u ovoj knjizi';

19 a ako što 'oduzme od' riječi ove proročke knjige, Bog će mu oduzeti njegov dio 'na stablo života' i na Sveti grad, opisane u ovoj knjizi'.

20 Onaj koji ovo jamči izjavljuje: 'Da, dolazim uskoro!' – Amen! Dođi, Gospodine Isuse!"

Molimo li se mi da On dođe ili to samo činimo kada nam je teško, a kada je dobro, onda mislimo: 'Pa, nemoj još doći'? Molimo iskreno:

"Dođi Gospodine! Tebi smo se obećali, Tebi služimo i Tebe čekamo. Tebi se radujemo.

Duh i nevjestica vele: "Dođi!"

KRAJ

POGOVOR

Pazimo na svoj život. Čuvajmo zapovijedi i vjeru u Gospoda Isusa.

Što tko sije, to će i požeti. Tko sije u tijelo, požet će propast, a tko sije u duh, požet će život vječni.

Brat Božo Maršanić, sve godine života s Isusom, dovodi mnoge izgubljene duše Bogu, propovijeda neumorno Riječ, bilo da je zgodno slušaocima, bilo nezgodno: kori, prijeti, opominje u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke; moli za bolesne, tješi žalosne, savjetuje mlade.....

Veliki je uzor vjernicima u Riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, i čistoći.

Mnogi mijenjaju Zajednice, vjeru ili nauku, a pisac ove knjige ostaje postojan u nauci, načinu življenja, naumima, vjeri strpljivosti, ljubavi i postojanosti.

Ova knjiga je odraz čvrstog stava i pouzdanja u Božje vodstvo svih godina njegovog života i rada za Boga.

Očito je, čitajući ovu knjigu, da je vrijeme smokve i da je u potpunosti sva u pupovima.

Nebo i zemlja će proći, ali Isusove riječi nikada neće proći, sve će se ispuniti u punini vremena.

Svatko tko čita ovu knjigu i spreman je za dolazak Isusa, neka podigne glavu prema nebu i neka kaže: "Dođi, Gospode!"

Danijel Stojković

BILJEŠKA O AUTORU

Božidar Maršanić, autor knjige "Kada smokva propupa" bez sumnje opravdano, i u punom smislu riječi nosi titulu "Sluga Božji".

Rođen je u Zagrebu, 13.03.1931. godine. Već 1951. godine između službe Bogu ili svijetu, odlučuje se slijediti Boga i Njemu služiti.

Kao propovjednik i zamjenik tadašnjeg pastora, na njegov prijedlog biva 31.10.1982. godine rukopoložen.

Od 1985. godine, nakon smrti pastora, Božidar Maršanić preuzima tu, pred Bogom i ljudima odgovornu dužnost u Zagrebu, u Ilici 200, koju predano i danas vrši.

U siječanj 2002. godine izlazi iz tiska njegova prva knjiga sabranih propovijedi, pod naslovom:

"PROPOVIJEDAM ISUSA I TO RAZAPETOG"

Već 2004. godine iz tiska izlazi druga knjiga njegovih sabranih propovijedi, pod naslovom:

"KAMO DA ODEM?"

Obje knjige bile su mnogima na blagoslov, a ne mali broj propovjednika crpi znanje i nadahnuće za svoje propovijedi, baš iz tih knjiga, odnosno propovijedi, koje su bez svake sumnje nadahnute Duhom Svetim.

Za očekivati je da će i dugo očekivana knjiga propovijedi iz Otkrivenja, pod naslovom:

"KAD SMOKVA PROPUPA"

naići na jednako cijenjeno zanimanje, ali i mnogu dušu navesti na duboko razmišljanje.

Pastor Božidar Maršanić svojom čvrstom vjerom i dubokim uvjerenjem nastoji usmeno i pismeno uvjeriti slušaoce i čitaoce da je jedino ispravno slijediti Put spasenja i da je Radosna vijest Isusa Krista namijenjena svima, jer Isus Krist želi da se svi spase i da nitko ne propadne tko u Njega vjeruje.

AUTOR:Božidar Maršanić
Copyright Božidar Maršanić
PROPOVIJEDI SABRALA i
PRIPREMILA: Heda Domitrović
IZDAVAČ:
KRISTOVA PENTEKOSTNA CRKVA
Zagreb, Ilica 200
LEKTURA: Gorinka Bedalov
KOREKTURA: Vesna Torjanac
ODGOVARA: Heda Domitrović